Europeiska unionens
officiella tidning

SV
L-serien

2026/2108

19.9.2026

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2026/2108

av den 16 september 2026

om fastställande av unionens tullkodex och inrättande av Europeiska unionens tullbyrå, och om upphävande av förordning (EU) nr 952/2013

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 33, 114 och 207,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([2]), och

av följande skäl:

(1) Unionen och den inre marknadens funktion bygger på tullunionen. Med hänsyn till intresset hos både ekonomiska aktörer och tullmyndigheterna i unionen sammanställdes i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 ([3]) i en enda rättsakt, unionens tullkodex, tullagstiftning som tidigare funnits i flera olika rättsakter. Den förordningen innehåller de allmänna regler och förfaranden som behövs för att säkerställa genomförandet av på unionsnivå införda tulltaxeåtgärder och andra åtgärder som har anknytning till handeln med varor mellan unionen och länder eller territorier utanför unionens tullområde, och bestämmelser om uttag av importtullar. Medlemsstaternas tullmyndigheter ansvarar för genomförandet av dessa regler genom sina operativa uppgifter, exempelvis att tillämpa tullförfaranden, utföra riskanalys och kontroller samt tillämpa sanktioner i fall av överträdelser av tullagstiftningen.

(2) Vid genomförandet av förordning (EU) nr 952/2013 har svagheter avslöjats på flera områden. Dessa svagheter inkluderar otillräckliga eller ineffektiva åtgärder när det gäller att säkerställa skydd av unionen och dess medborgare mot icke-ekonomiska risker avseende varor vilket fastställts genom annan unionspolitik än tullagstiftning, tullmyndigheternas begränsade kapacitet att effektivt hantera den ökande volymen av varor importerade från tredjeländer via distansförsäljning (e-handelstransaktioner), den begränsade kapaciteten hos den it-systemstruktur som genom förordning (EU) nr 952/2013 inrättades i syfte att digitalisera tullprocesserna för att hålla jämna steg med den tekniska utvecklingen, i synnerhet med teknik som bygger på utnyttjande av data, samt avsaknaden av effektiva styrningsstrukturer för tullunionen, vilket leder till olika praxis och oenhetligt genomförande av tullreglerna i medlemsstaterna. Till följd av de inre och yttre risker och hot som finns leder dessa svagheter till hinder för att tullunionen, och därmed den inre marknaden, ska fungera väl.

([1]) EUT C, C/2023/864, 8.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/864/oj.
([2]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 mars 2024 (EUT C, C/2025/1035, 27.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1035/oj) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 3 september 2026 (ännu inte offentliggjord i EUT). Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 september 2026 (ännu inte offentliggjord i EUT).
([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj).

(3) Tullagstiftningen bör beakta den snabba utvecklingen i globala handelsmönster, teknik, affärsmodeller och behoven hos berörda parter, inbegripet företag, konsumenter och invånare. Det krävs därför att ett stort antal ändringar görs i förordning (EU) nr 952/2013. Den förordningen bör av tydlighetsskäl upphävas och ersättas.

(4) För att målen för tullunionen ska uppnås på ett effektivt sätt bör ett antal regler och förfaranden som reglerar hur varor förs in i eller ut ur unionens tullområde revideras, förenklas och harmoniseras. En modern, integrerad uppsättning interoperabla elektroniska tjänster bör tillhandahållas för insamling, behandling och utbyte av information som är relevant för tillämpningen av tullagstiftningen, nämligen Europeiska unionens tulldatacentral (*EU:s tulldatacentral*). Europeiska unionens tullbyrå (*EU:s tullbyrå*) bör inrättas som ett centralt operativt organ som samordnar förvaltningen av tullunionen på specifika områden.

(5) Efter antagandet av förordning (EU) nr 952/2013 har tullmyndigheternas roll utvecklats till att i allt större utsträckning omfatta tillämpningen av unionsrätt och nationell rätt som fastställer krav på varor som omfattas av tullövervakning, särskilt de icke-ekonomiska krav på varor som måste iakttas för att sådana varor ska föras in och cirkulera på den inre marknaden. Mängden av sådana icke-ekonomiska krav har ökat exponentiellt under årens lopp, i takt med ökade förväntningar hos företag och invånare i unionen när det gäller skydd, säkerhet, tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning, hållbarhet, människors, djurs och växters hälsa och liv, miljön, skyddet av mänskliga rättigheter och immateriella rättigheter samt unionens värden. Nya verktyg, såsom det digitala produktpass som inrättas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1781 ([4]), ska införas för att annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna, enligt definitionen i den här förordningen, med avseende på produkter fortsatt ska svara mot dessa förväntningar. Det är därför nödvändigt att återspegla ökningen av de icke-ekonomiska riskernas antal och komplexitet genom att i tullmyndigheternas uppdrag införa en särskild hänvisning till skyddet av allmänintresset inom ramen för deras befogenheter och, när så är lämpligt, i nära samarbete med andra behöriga myndigheter.

(6) Mot bakgrund av utvecklingen av tullmyndigheternas roll och de affärsmodeller inom vilka de verkar, och för att de ska fungera som en enda enhet och bidra till en smidigt fungerande inre marknad, är det nödvändigt att närmare precisera de uppdrag som tullmyndigheterna ska utföra, genom att tydligare ange deras mål och uppgifter. Dessutom kommer den snabba tekniska utvecklingen, särskilt när det gäller artificiell intelligens, att ha en betydande inverkan på tullmyndigheternas verksamhet, bland annat när det gäller riskanalys i realtid.

(7) Samtidigt som tullmyndigheterna strävar efter att fullgöra sitt uppdrag bör de också eftersträva kostnadseffektivitet genom att undvika dubbelarbete och bidra till ändamålsenlighet i tullprocesser samt en effektiv användning av relaterade resurser på unionsnivå och nationell nivå. De bör samla in, analysera och utbyta relevant information till stöd för evidensbaserat beslutsfattande. Om krisläget för den inre marknaden har aktiverats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/2747 ([5]) kan tullmyndigheterna bidra till flödet av krisnödvändiga varor.

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1781 av den 13 juni 2024 om upprättande av en ram för att fastställa ekodesignkrav för hållbara produkter, om ändring av direktiv (EU) 2020/1828 och förordning (EU) 2023/1542 och om upphävande av direktiv 2009/125/EG (EUT L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj).

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/2747 av den 9 oktober 2024 om inrättande av en ram med åtgärder relaterade till en krissituation på den inre marknaden och till resiliensen på den inre marknaden och om ändring av rådets förordning (EG) nr 2679/98 (förordningen om krissituationer och resiliens på den inre marknaden) (EUT L, 2024/2747, 8.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2747/oj).

(8) Det är lämpligt att i denna förordning bibehålla en rättslig ram för tillämpningen av vissa bestämmelser i tullagstiftningen på handel med unionsvaror mellan de delar av tullområdet på vilka rådets direktiv 2006/112/EG ([6]) eller (EU) 2020/262 ([7]) är tillämpliga och de delar av tullområdet där dessa direktiv inte är tillämpliga, eller på handel med unionsvaror mellan de delar av tullområdet där dessa direktiv inte är tillämpliga. Med tanke på att de berörda varorna är unionsvaror och på den skattemässiga arten av de åtgärder som är relevanta för denna handel inom unionen är det motiverat att införa lämpliga förenklingar av de tullformaliteter som ska tillämpas på sådana varor.

(9) Vissa definitioner i förordning (EU) nr 952/2013 bör anpassas för att ta hänsyn till att den här förordningen har ett vidare tillämpningsområde, för att anpassa dem till definitioner i andra unionsrättsakter, och för att förtydliga terminologi som har olika betydelse inom olika sektorer. Nya definitioner bör införas i tullagstiftningen för att förtydliga vissa aktörers roller och ansvar i tullprocesserna. När det gäller importörer och exportörer bör dessa personer genom nya definitioner göras ansvariga gentemot tullmyndigheterna för att de varor som dessa personer hanterar uppfyller kraven, inbegripet i fråga om ekonomiska och icke-ekonomiska risker, i enlighet med produktspecifik lagstiftning, i syfte att stärka tullövervakningen. När det gäller det nya begreppet *importör vid distansförsäljning* bör det genom nya definitioner säkerställas att en ekonomisk aktör, i motsats till konsumenten, i vissa fall i samband med onlineförsäljning från länder utanför unionen betraktas som importör och är skyldig att åta sig motsvarande ansvar och bör säkerställa att den berörda ekonomiska aktören är skyldig att följa den relevanta tullagstiftningen och annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna när varorna förs in i eller ut ur unionens tullområde samt att tillhandahålla, tillgängliggöra och upprätthålla lämplig bokföring över sådan efterlevnad. Nya definitioner bör också införas med avseende på det utvidgade tillämpningsområdet för bestämmelserna om tullövervakning, riskhantering och tullkontroller. Det bör också klargöras att när definitionerna i unionens tullagstiftning hänvisar till tullbestämmelser i internationella avtal, inbegriper detta de relevanta multilaterala miljöavtal i vilka unionen och medlemsstaterna är parter, i den mån de sistnämnda avtalen reglerar varors överensstämmelse.

(10) Utöver tullmyndigheternas traditionella roll för uttag av tullar, mervärdesskatt och punktskatter och tillämpningen av tullagstiftningen har de också en avgörande roll för kontrollen av efterlevnaden av andra unionsrättsakter och, i tillämpliga fall, annan relevant nationell lagstiftning. En definition av begreppet *annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna* bör införas i syfte att skapa en verkningsfull ram för att reglera tillämpningen och övervakningen av de särskilda krav på varor som fastställs i dessa rättsakter. Begreppet *annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna* bör också inbegripa åtgärder som grundas på hänsyn till allmän moral, allmän ordning eller allmän säkerhet eller behovet att skydda människors och djurs hälsa och liv, att bevara växter, att skydda miljön, att skydda nationella skatter av konstnärligt, historiskt eller arkeologiskt värde och att skydda industriell eller kommersiell äganderätt och andra allmänna intressen, inbegripet kontroller avseende narkotikaprekursorer, varumärkesförfalskade varor och kontanter samt handelspolitiska åtgärder, åtgärder för bevarande och förvaltning av fiskeresurser, och restriktiva åtgärder som antas på grundval av artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*). Skillnader i de nationella förteckningarna över förbud och restriktioner skapar betydande svårigheter för import till flera medlemsstater. För att underlätta handeln och förenkla tullens arbete är det viktigt att unionen arbetar för att gradvis harmonisera de nationella förteckningarna över förbud och restriktioner. För att undvika att medlemsstaterna gör olika tolkningar är det dessutom viktigt att anta harmoniserade definitioner av de juridiska termer som används när förbud och restriktioner föreskrivs.

([6]) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj).

([7]) Rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt (EUT L 58, 27.2.2020, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2020/262/oj).

(11) För att öka den juridiska klarheten bör vissa regler rörande tullbeslut ändras. För det första bör det tydliggöras att den tullmyndighet som är behörig att fatta ett tullbeslut är den behöriga tullmyndigheten på den plats där sökanden är etablerad, eftersom etableringen är den huvudsakliga principen för huruvida vissa ekonomiska aktörer på vissa villkor, och inom en på förhand fastställd tidsram, som kan komma att ses över, kan omfattas av de förenklingar som införs genom denna förordning och betala tull där de är etablerade. För det andra bör det också, för fullständighetens och den rättsliga klarhetens skull, införas en tidsfrist på 30 dagar för en sökande att till tullmyndigheterna lämna ytterligare information i de fall tullmyndigheterna anser att ansökan om ett tullbeslut inte innehåller all nödvändig information.

(12) Följderna av att en tullmyndighet inte fattar ett beslut om en ansökan inom de fastställda tidsfristerna bör klargöras. Principen att en ansökan i sådana fall ska anses ha avslagits och att sökanden får inge ett överklagande, i enlighet med de allmänna reglerna om tullbeslut, bör också fastställas.

(13) Såsom påpekats av Europeiska revisionsrätten i dess särskilda rapport nr 4/2021 med titeln *Tullkontroller: otillräcklig harmonisering skadar EU:s ekonomiska intressen* och i utvärderingen av genomförandet av förordning (EU) nr 952/2013 är det också önskvärt att, genom att förstärka de relevanta bestämmelserna, åtgärda det faktum att uppfyllandet av de kriterier och fullgörandet av de skyldigheter som anges i tullbeslut inte övervakas på ett enhetligt sätt. Å ena sidan bör innehavare av tullbeslut inte endast fullgöra de skyldigheter som anges i det berörda beslutet utan också kontinuerligt övervaka att de fullgörs och upprätta en intern struktur där de med hjälp av sådan självövervakning kan förebygga, förhindra, lindra eller avhjälpa eventuella fel i sina tullprocesser. Å andra sidan bör tullmyndigheterna regelbundet övervaka hur innehavare av tullbeslut genomför sådana beslut, särskilt när dessa innehavare har varit etablerade i unionens tullområde i mindre än tre år och det därför potentiellt är mer sannolikt att de orsakar risker, för att säkerställa att innehavaren fullgör de skyldigheter som fastställs i tullbeslutet. Om tullmyndigheterna får kännedom om att en innehavare av ett tullbeslut inte längre uppfyller de kriterier eller fullgör de skyldigheter som anges i tullbeslutet bör de utan oskäligt dröjsmål vidta lämpliga åtgärder i enlighet med de tillämpliga reglerna. Detta är särskilt relevant när dessa personer åtnjuter en särskild status, såsom till exempel godkänd ekonomisk aktör eller betrodd näringsidkare (*Trust and Check trader*), och därför omfattas av vissa lättnader i tullprocesserna. Tullmyndigheterna bör dessutom, för att stärka riskhanteringen på unionsnivå, underrätta EU:s tullbyrå om alla tullbeslut som fattas till följd av en ansökan och informera den om övervakningsverksamheten, så att denna information kan beaktas för riskhanteringsändamål.

(14) Utöver de beslut som rör bindande klassificeringsbesked (*beslut om bindande klassificeringsbesked*) och beslut som rör bindande ursprungsbesked (*beslut om bindande ursprungsbesked*) som fattats av tullmyndigheterna på ansökan och på vissa villkor, har beslut som rör bindande värderingsbesked (*beslut om bindande värderingsbesked*) införts i tullagstiftningen genom kommissionens delegerade förordning (EU) 2024/1072 ([8]). I tullagstiftningens användares intresse bör det i samma rättsakt fastställas regler för dessa tre typer av beslut som avser bindande besked.

([8]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2024/1072 av den 25 januari 2024 om ändring av delegerad förordning (EU) 2015/2446 vad gäller beslut som rör bindande besked avseende fastställande av tullvärde och beslut som rör bindande ursprungsbesked (EUT L, 2024/1072, 15.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/1072/oj).

(15) Rättigheterna och skyldigheterna för de personer som ansvarar för varor som förs in i och ut ur unionens tullområde bör definieras tydligare. Personer som bedriver regelbunden tullrelaterad verksamhet bör fortsätta att vara registrerade hos de tullmyndigheter som ansvarar för den plats där de är etablerade. En enda registrering bör gälla för hela tullunionen men bör hållas uppdaterad. Ekonomiska aktörer bör därför vara skyldiga att informera tullmyndigheterna om varje ändring i sina registreringsuppgifter. De personer som ansvarar för varor som förs in i och ut ur unionens tullområde bör säkerställa att varorna följer tillämplig rätt, inbegripet regler om invånares skydd och säkerhet samt lagstiftning som syftar till att förebygga risker för människors, djurs eller växters hälsa och liv, miljön eller konsumenter, såsom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/988 ([9]) om allmän produktsäkerhet, Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/2853 ([10]) om skadeståndsansvar för produkter och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 ([11]) om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter. Importörens skyldigheter bör också fastställas, särskilt skyldigheten att vara etablerad i unionens tullområde och undantagen från denna skyldighet. Dessa skyldigheter bör följa de befintliga reglerna för när deklaranten ska vara etablerad i unionen. På samma sätt bör exportörens skyldigheter fastställas.

(16) Om den person som tillhandahåller varor genom distansförsäljning eller möjliggör distansförsäljning av varor anger att denna agerar som importör bör denna person säkerställa att varorna är förenliga med tullagstiftningen och annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna för utsläppande av produkter på unionens inre marknad.

(17) Ekonomiska aktörer som uppfyller vissa kriterier och villkor för att av tullmyndigheterna betraktas som pålitliga näringsidkare som följer reglerna kan beviljas status som godkänd ekonomisk aktör och därmed omfattas av lättnader i tullprocesserna. Även om det säkerställer att de näringsidkare som hanterar merparten av unionens handel är pålitliga, lider systemet med godkända ekonomiska aktörer av vissa svagheter som belysts i utvärderingen av förordning (EU) nr 952/2013 och i revisionsrättens slutsatser. För att hantera dessa brister, särskilt när det gäller skillnaderna i nationell praxis och utmaningarna när det gäller övervakningen av att godkända ekonomiska aktörer efterlever kraven, bör de relevanta reglerna ändras så att det införs en skyldighet för tullmyndigheterna att övervaka denna efterlevnad minst vart tredje år.

(18) Förändringar i tullprocesserna och tullmyndigheternas arbetssätt kräver ett nytt partnerskap mellan tullmyndigheter och ekonomiska aktörer, nämligen systemet med betrodda näringsidkare. Kriterierna och villkoren för att bli en betrodd näringsidkare bör bygga på kriterierna för statusen som godkänd ekonomisk aktör, men de bör också säkerställa att näringsidkaren anses vara transparent i förhållande till tullmyndigheterna. Det är därför lämpligt att kräva att betrodda näringsidkare ger tullmyndigheterna åtkomst till sina elektroniska system som innehåller uppgifter om deras efterlevnad av reglerna och befordran av deras varor, under förutsättning att sådan åtkomst är proportionell och absolut nödvändig. Sådan transparens bör medföra vissa fördelar, vilket kan inkludera möjligheten att frigöra varorna för tullmyndigheternas räkning utan att dessa behöver delta aktivt, utom när ett godkännande före frigörandet krävs enligt annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna, och att skjuta upp betalningen av tullskulden. Status som betrodd näringsidkare bör inte ges till personer som begått upprepade eller allvarliga överträdelser av annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.

([9]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/988 av den 10 maj 2023 om allmän produktsäkerhet, ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/1828 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG och rådets direktiv 87/357/EEG (EUT L 135, 23.5.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/988/oj).

([10]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/2853 av den 23 oktober 2024 om skadeståndsansvar för produkter med säkerhetsbrister och om upphävande av rådets direktiv 85/374/EEG (EUT L, 2024/2853, 18.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/2853/oj).

([11]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 (EUT L 169, 25.6.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1020/oj).

(19) För att säkerställa tullunionens integritet och att medlemsstaternas tullmyndigheter tillämpar statusen som betrodd näringsidkare på ett konsekvent sätt är det nödvändigt att inrätta en mekanism som gör det möjligt för EU:s tullbyrå och kommissionen att ingripa i fall där det finns tecken på bristande efterlevnad från en näringsidkare med status som betrodd näringsidkare. En sådan mekanism bör göra det möjligt för EU:s tullbyrå att, i samarbete med de behöriga tullmyndigheterna, kontrollera efterlevnaden av kraven för status som betrodd näringsidkare, särskilt när en annan medlemsstat än den där näringsidkaren är etablerad har rimliga tvivel om näringsidkarens efterlevnad. Denna mekanism är avgörande för att förhindra olaglig tillämpning av statusen som betrodd näringsidkare och förhindra införsel bakvägen till unionens tullområde. För att förhindra skillnader avseende efterlevnadskontroll bör kommissionen, om etableringsmedlemsstaten underlåter att agera i tid eller på lämpligt sätt, ges befogenhet att ingripa genom en genomförandeakt som kräver att medlemsstaten i fråga tillfälligt drar in eller återkallar statusen som betrodd näringsidkare.

(20) Möjligheten att driva ett tullager för distansförsäljning bör, i kombination med andra bestämmelser om distansförsäljning och förenklingar, ge incitament till användning av bulkmängder snarare än paket, och därmed göra flödet av enskilda paket mer hanterbart för tullmyndigheterna. Ett tullager för distansförsäljning bör göra det möjligt att låta varor övergå till fri omsättning vid tidpunkten för försäljning och utförsel från lagret, vilket innebär att varorna vid den tidpunkt då de placeras i lagret måste uppfylla de villkor som skulle vara tillämpliga på dem om de släpptes ut på unionsmarknaden vid denna tidpunkt. Tullmyndigheterna bör kunna kontrollera huruvida varor som förs in i bulkmängder uppfyller unionens marknadsregler vid den tidpunkt då de kommer till tullagret. Ett sådant tullager för distansförsäljning bör, i syfte att undvika missbruk från icke tillförlitliga ekonomiska aktörers sida, endast vara tillgängligt för ekonomiska aktörer som uppfyller tillförlitlighetskriterierna för statusen som betrodd näringsidkare.

(21) Förändringar i tullprocesserna gör det också nödvändigt att förtydliga tullombudens roll. Både direkt och indirekt ombudskap bör även fortsättningsvis vara möjligt, men det bör tydliggöras att en importörs eller en exportörs indirekta ombud övertar alla skyldigheter som åligger denna importör eller exportör, dvs. inte bara skyldigheten att betala eller ställa en garanti för tullskulden utan även efterlevnaden av annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna. Av den anledningen måste tullombud som företräder importörer och exportörer ha sin hemvist i unionens tullområde, så att ansvarsskyldigheten kan säkerställas när det gäller ekonomiska och icke-ekonomiska aspekter av importörernas och exportörernas skyldigheter. Att använda ett indirekt tullombud som är etablerat i unionen är därför ett tillgängligt och proportionellt alternativ för importörer och exportörer som inte har kommersiell närvaro i unionen. Dessutom bör tullombud som är etablerade i tredjeländer kunna fortsätta att tillhandahålla sina tjänster i unionen om de företräder personer som inte omfattas av krav på etablering i unionens tullområde.

(22) Mikroföretag samt små och medelstora företag enligt definitionen i kommissionens rekommendation 2003/361/EG ([12]) är väsentliga för unionens utrikeshandel, men drabbas ofta av proportionellt sett större administrativa bördor och regelbördor när det gäller att uppfylla tullkrav. Det är därför viktigt att ta hänsyn till deras specifika situation och stödja åtgärder som underlättar efterlevnaden för dem, bland annat genom förenklade förfaranden, tydlig vägledning och tillgängliga ombud i tullfrågor. Riktlinjer bör antas i syfte att stödja mikroföretag samt små och medelstora företag, varvid de unika utmaningar som sådana företag står inför framhålls samtidigt som integriteten och säkerheten i externa handelsprocesser upprätthålls när statusen som godkänd ekonomisk aktör och betrodd näringsidkare tillämpas. Fortsatta insatser bör göras för att förenkla förfarandena och göra dem mer tillgängliga för mikroföretag samt små och medelstora företag och säkerställa att deras viktiga roll i unionens utrikeshandel underlättas och främjas.

([12]) Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj).

(23) För att säkerställa en enhetlig digitaliseringsnivå och skapa lika villkor för ekonomiska aktörer i alla medlemsstater samt bidra till en väl fungerande inre marknad bör en EU-tulldatacentral inrättas i form av en uppsättning centraliserade, säkra och cyberresilienta elektroniska tjänster och system för tulländamål. EU:s tulldatacentral bör göra det möjligt att genomföra tullagstiftningen, såsom tullformaliteter, tullkontroller, beräkning av och underrättelse om tullskuld, unionshanteringsavgiften, punktskatter och mervärdesskatt, förvaltning av garantier och tulltillsyn av varor. EU:s tulldatacentral bör också bidra till genomförandet av annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna. Den bör säkerställa kvalitet, integritet, spårbarhet och oavvislighet hos de data som behandlas där, så att varken avsändare eller mottagare senare kan ifrågasätta att data har utbytts. Databehandlingen i EU:s tulldatacentral bör följa de relevanta reglerna för cybersäkerhet och behandling av personuppgifter. Kommissionen och EU:s tullbyrå i samarbete med medlemsstaterna bör gemensamt utforma EU:s tulldatacentral. Kommissionen bör också få i uppgift att utveckla, driva och underhålla EU:s tulldatacentral och bör kunna anförtro denna uppgift till EU:s tullbyrå.

(24) Med beaktande av den roll som EU:s tulldatacentral har för att säkerställa integriteten och säkerheten avseende data som behandlas i unionen för tulländamål, vilket utgör ett allmänintresse och kan anses vara ett grundläggande samhällsintresse, är det nödvändigt att skydda de data som hanteras i EU:s tulldatacentral, inbegripet personuppgifter och andra känsliga data som rör varuflödet och genomförandet av unionsrätten och nationell rätt, från obehörig åtkomst och andra hot mot integriteten och säkerheten för sådana data. Det är därför nödvändigt att den infrastruktur och de tjänster med vilka EU:s tulldatacentral drivs blir föremål för vissa villkor i syfte att säkerställa unionens suveränitet i detta avseende. Uppfyllandet av dessa villkor bör påvisas genom bevisning, och när det gäller kritiska tjänster är det viktigt att bevisningen kompletteras med säkerhetskontroller av fysiska och juridiska personer enligt vad som föreskrivs i unionsrätten eller nationell rätt. Dessutom bör EU:s tulldatacentral i möjligaste mån utformas så att en inlåsningseffekt undviks.

(25) För att säkerställa tillförlitligheten, interoperabiliteten och den långsiktiga hållbarheten hos EU:s tulldatacentral är det viktigt att dess utveckling och underhåll följer internationellt erkända standarder och bästa praxis inom programutveckling, systemtestning, pilottestning och acceptansförfaranden. Detta inbegriper omfattande funktionell och icke-funktionell testning, strukturerade pilotfaser där representativa berörda parter deltar samt tydligt definierade acceptanskriterier för validering av prestanda, överensstämmelse och säkerhet. Dessa åtgärder är avsedda att säkerställa att systemet kan stödja harmoniserade tullformaliteter i hela unionen och uppfylla både medlemsstaternas och ekonomiska aktörers operativa krav.

(26) Genomförandet av EU:s tulldatacentral bör innefatta åtgärder för att säkerställa dess oavbrutna tillgänglighet och drift, även i allvarliga krissituationer. Åtgärderna för driftskontinuitet bör särskilt omfatta redundans, felöverbryggande mekanismer och protokoll för återställning av data samt förfaranden som ska följas i händelse av att EU:s tulldatacentral inte är tillgänglig eller inte fungerar. Om EU:s tulldatacentral är beroende av fysisk infrastruktur bör redundanta lösningar på geografiskt spridda platser övervägas för att säkerställa driftskontinuitet i händelse av fel vid en av platserna.

(27) Syftet med EU:s tulldatacentral är att ersätta de befintliga elektroniska system som medlemsstaterna och kommissionen utarbetat enligt artikel 16.1 i förordning (EU) nr 952/2013, varav vissa gradvis håller på att fasas ut under övergången. Dessa befintliga nationella elektroniska system kommer inte att tas i bruk på nytt om funktionerna i EU:s tulldatacentral inte är tillgängliga inom de fastställda tidsfristerna. Därför bör en tillfällig lösning föreskrivas för sådana fall. I linje med nyligen fastställd rättspraxis från Europeiska unionens domstol ([13]) bör det tydliggöras att det automatiska utbytet av information mellan ekonomiska aktörer, tullmyndigheter och andra berörda parter genom och av EU:s tulldatacentral inte utesluter dessa myndigheters eller dessa ekonomiska aktörers ansvar för de berörda tullprocesserna. Även om en tullmyndighets medverkan i antagandet av en åtgärd är begränsad till elektronisk kommunikation via EU:s tulldatacentral bör det anses att åtgärden i fråga antas av denna myndighet, dvs. som om EU:s tulldatacentral agerar på dennas vägnar.

([13]) Tribunalens beslut av den 7 februari 2023, Euranimi mot kommissionen, T-81/22, ECLI:EU:T:2023:57.

(28) EU:s tulldatacentral bör möjliggöra utbyte av data med andra system, plattformar eller miljöer i syfte att höja kvaliteten på de data som tullen använder för att utföra sina uppgifter, samt för att dela relevanta tulldata med andra myndigheter, i syfte att effektivisera kontrollerna på den inre marknaden. I linje med den ansats som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/903 ([14]) och kommissionens meddelande av den 23 mars 2017 med titeln *Europeisk interoperabilitetsram – genomförandestrategi* bör EU:s tulldatacentral främja gräns- och sektorsöverskridande interoperabilitet i Europa. Den bör utnyttja potentialen hos de befintliga källor till riskinformation som finns tillgängliga på unionsnivå, såsom systemet för snabb varning för livsmedel och foder (RASFF) och för andra produkter än livsmedel (Safety Gate), informations- och kommunikationssystemet för marknadskontroll (ICSMS) och IP Enforcement Portal (portalen för säkerställande av skydd för immateriella rättigheter). Den bör stödja utvecklingen av strategiskt och operativt samarbete, inbegripet informationsutbyte och interoperabilitet, mellan tullmyndigheter och andra myndigheter, organ och tjänster, inom ramen för deras respektive befogenheter. Dessutom bör EU:s tulldatacentral tillhandahålla ett brett spektrum av avancerad dataanalys, inbegripet genom användning av artificiell intelligens. Denna dataanalys bör underlätta riskanalys, ekonomisk analys och prediktiv analys för att förutse eventuella risker i samband med sändningar som kommer in i eller skickas från unionen.

(29) För att säkerställa bättre övervakning av handelsflöden och en rationaliserad metod för samarbete med andra behöriga myndigheter än tullmyndigheter bör EU:s tulldatacentral kunna utnyttja ramverket för samarbete via Europeiska unionens tullkontaktpunkt och, om det ramverket inte kan användas, erbjuda dessa andra behöriga myndigheter en särskild tjänst genom vilken de kan erhålla relevanta data, tillhandahålla information till och dela information med tullmyndigheterna och se till att de sektorsspecifika kraven uppfylls. Denna specifika tjänst skulle vara nödvändig om de andra behöriga myndigheterna inte har något elektroniskt system som kan kopplas samman med EU:s tulldatacentral.

(30) För att testa funktionerna i EU:s tulldatacentral innan den tas i drift för alla ekonomiska aktörer, oavsett deras status eller den berörda tullprocessen, är det lämpligt att göra det möjligt för kommissionen att besluta att inrätta en pilotfas, på frivillig basis. Vid en sådan pilotstudie skulle genomförandet av vissa processer och funktioner testas på frivillig basis utan någon rättslig skyldighet. För transparensens skull och för tillhandahållandet av information till intresserade berörda parter är det viktigt att kommissionen offentliggör planeringen, organisationen och varaktigheten för denna pilotfas och vilka funktioner som ska tillämpas och testas.

(31) Myndigheter, företag, konsumenter och invånare bör kunna rapportera varor som ska importeras till eller exporteras från unionen och som inte är förenliga med relevant unionslagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna. Den information som rapporteras om dessa varor bör vara tillgänglig i EU:s tulldatacentral och det bör vara möjligt att använda den för riskhanteringsändamål.

(32) Vid sidan av EU:s tulldatacentral bör det vara fortsatt möjligt för medlemsstaterna att utveckla egna applikationer som använder data från EU:s tulldatacentral. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras applikationer är förenliga med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2555 ([15]), särskilt när det gäller riskhanteringsåtgärder för cybersäkerhet. För att applikationerna snabbare ska komma ut på marknaden bör medlemsstaterna kunna anförtro EU:s tullbyrå uppdraget att utveckla sådana applikationer, och finansiera detta. I sådana fall bör EU:s tullbyrå utveckla applikationerna så att de kommer alla medlemsstater till godo. Detta skulle kunna ske genom att det skapas applikationer utan inlåsningseffekt och med öppen källkod enligt ramen för delning och vidareutnyttjande av it-lösningar (*Sharing and Reuse Framework for IT Solutions*).

([14]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/903 av den 13 mars 2024 om åtgärder för en hög nivå av interoperabilitet inom den offentliga sektorn i hela unionen (förordningen om ett interoperabelt Europa) (EUT L, 2024/903, 22.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/903/oj).

([15]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2555 av den 14 december 2022 om åtgärder för en hög gemensam cybersäkerhetsnivå i hela unionen, om ändring av förordning (EU) nr 910/2014 och direktiv (EU) 2018/1972 och om upphävande av direktiv (EU) 2016/1148 (NIS 2-direktivet) (EUT L 333, 27.12.2022, s. 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2555/oj).

(33) EU:s tulldatacentral bör möjliggöra flödet av data. Användare bör i EU:s tulldatacentral kunna överföra och behandla alla relevanta data som krävs för att fullgöra sina skyldigheter enligt tullagstiftningen. Dessa data bör behandlas på unionsnivå och kompletteras med unionsomfattande riskanalys. Resulterande data bör tillgängliggöras för medlemsstaternas tullmyndigheter, som sedan använder dem för att fullgöra sina skyldigheter. Slutligen bör resultatet av de kontroller som görs efter behandlingen av data från EU:s tulldatacentral rapporteras tillbaka till tulldatacentralen. Det är viktigt att EU:s tulldatacentral gör det möjligt att behandla de data som finns där med minsta möjliga dröjsmål.

(34) De data som lämnas till EU:s tulldatacentral är i stor utsträckning icke-personuppgifter som ekonomiska aktörer lämnar med avseende på de varor som de handlar med. Dessa data skulle dock också kunna inbegripa personuppgifter, särskilt namnen på enskilda personer som agerar för en ekonomisk aktörs eller en myndighets räkning. För att säkerställa att personuppgifter och kommersiell information är skyddade i samma utsträckning bör särskilda regler för åtkomst, konfidentiell behandling och villkor för användningen av EU:s tulldatacentral fastställas. Det bör särskilt fastställas vilka enheter, utöver de berörda personerna, kommissionen, tullmyndigheterna och EU:s tullbyrå, som kan få åtkomst till eller behandla data som är lagrade eller på annat sätt tillgängliga i EU:s tulldatacentral, varvid dessa enheters behov vägs mot behovet att säkerställa att personuppgifter och konfidentiella uppgifter som samlats in för tulländamål används för andra ändamål endast i den mån det är absolut nödvändigt.

(35) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att i samråd med kommissionen fastställa specifika data vars utlämnande skulle skada deras väsentliga säkerhetsintressen och som ska förses med teknisk märkning inom EU:s tulldatacentral på ett sådant sätt att all ytterligare behandling av sådana data begränsas till de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten, såvida inte dessa myndigheter uttryckligen tillåter ytterligare behandling. Den person som överför data till EU:s tulldatacentral bör tydligt fastställa begränsningarna för behandlingen av sådana kategorier av data som kan kopplas till de specifika leveranskedjorna eller datakategorierna. För att utnyttja denna möjlighet bör den berörda medlemsstaten informera kommissionen om de särskilda väsentliga säkerhetsintressen som står på spel och förklara varför den anser att dessa intressen inte skulle kunna skyddas i tillräcklig utsträckning inom det allmänna ramverket med bestämmelser om databehandling i EU:s tulldatacentral.

(36) Under förutsättning att dataskyddsreglerna följs, särskilt reglerna om känsliga tulldata och kommersiellt känsliga data, kan aggregerade tulldata som utgörs av icke-konfidentiella uppgifter, icke-personuppgifter och data som inte är kommersiellt känsliga data tillgängliggöras för tredje parter för särskilda ändamål på vederbörligen motiverad begäran.

(37) För att säkerställa att Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) kan utöva sina utredningsbefogenheter i samband med bedrägerier som riktar sig mot unionens intressen bör Olaf i mer eller mindre samma utsträckning som kommissionen ha åtkomst till data från EU:s tulldatacentral. Olaf bör därför ha rätt att behandla dessa data i enlighet med villkoren för dataskydd i relevant unionslagstiftning, inbegripet Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ([16]) och rådets förordning (EG) nr 515/97 ([17]).

([16]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/883/oj).

([17]) Rådets förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen (EGT L 82, 22.3.1997, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1997/515/oj).

(38) På samma sätt bör Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo) på begäran kunna erhålla data som är tillgängliga i EU:s tulldatacentral för att säkerställa att den kan genomföra sina utredningar i tullrelaterade frågor.

(39) Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) bör på begäran kunna erhålla data som är tillgängliga i EU:s tulldatacentral för att utföra sina uppgifter i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 ([18]). Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex) bör på begäran kunna erhålla icke-personuppgifter som är tillgängliga i EU:s tulldatacentral.

(40) För att bevara de funktioner som utförs i medlemsstaternas nationella it-system bör medlemsstaternas skattemyndigheter ha möjlighet att behandla data direkt i EU:s tulldatacentral. De myndigheter som ansvarar för livsmedelssäkerhet i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 ([19]) och de myndigheter som ansvarar för marknadskontroll i enlighet med förordning (EU) 2019/1020 bör därför ges de rätta tjänsterna och verktygen i EU:s tulldatacentral så att de kan använda relevanta tulldata för att bidra till att efterlevnaden av relevant unionslagstiftning kontrolleras och samarbeta med tullmyndigheterna för att minimera risken för att produkter som inte uppfyller kraven förs in i unionen.

(41) Enligt artikel 24 i rådets förordning (EU) 2017/1939 ([20]) bör EU:s tullbyrå och de behöriga tullmyndigheterna till Eppo utan oskäligt dröjsmål inrapportera alla brottsliga handlingar i fråga om vilka Eppo skulle kunna utöva sin behörighet i enlighet med artiklarna 22, 25.2 och 25.3 i den förordningen. EU:s tullbyrå och behöriga tullmyndigheter bör avstå från att vidta åtgärder som skulle kunna äventyra konfidentialiteten i en brottsutredning av samma sakförhållanden som genomförs av den behöriga nationella rättsliga eller brottsbekämpande myndigheten eller av Eppo.

(42) Reglerna och bestämmelserna om åtkomst till EU:s tulldatacentral och informationsutbyte bör inte påverka det tullinformationssystem (TIS) som inrättats genom förordning (EG) nr 515/97 och rapporteringsskyldigheterna vad gäller situationsmedvetenhet inom ramen för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896 ([21]).

([18]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF (EUT L 135, 24.5.2016, s. 53, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/794/oj).

([19]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 av den 15 mars 2017 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (förordningen om offentlig kontroll) (EUT L 95, 7.4.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/625/oj).

([20]) Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj).

([21]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896 av den 13 november 2019 om den europeiska gräns- och kustbevakningen och om upphävande av förordningarna (EU) nr 1052/2013 och (EU) 2016/1624 (EUT L 295, 14.11.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj).

(43) Kommissionen bör fastställa genomförandebestämmelser med former för de berörda myndigheternas åtkomst till EU:s tulldatacentral, efter att ha bedömt de befintliga skyddsåtgärder som varje myndighet eller kategori av myndigheter har infört för att säkerställa en korrekt behandling av personuppgifter och kommersiellt känsliga data.

(44) EU:s tulldatacentral bör lagra personuppgifter i högst tio år. Denna tidsperiod är motiverad mot bakgrund av att tullmyndigheterna får lämna underrättelse om tullskuld upp till tio år efter att ha fått nödvändig information om en sändning, och för att säkerställa att kommissionen, EU:s tullbyrå, Olaf, Eppo, tullmyndigheter och andra behöriga myndigheter kan dubbelkontrollera informationen i EU:s tulldatacentral mot den information som lagras i och utbyts med andra system. Dessutom bör denna tidsperiod anpassas till den lagringsperiod som krävs enligt annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna, om sådan lagstiftning är relevant för tullkontroller. När personuppgifter krävs för rättsliga och administrativa förfaranden, utredningar och kontroller efter frigörande bör lagringsperioden avbrytas för att undvika att personuppgifter raderas och därför inte kan användas för dessa ändamål.

(45) Skyddet av personuppgifter och andra data i EU:s tulldatacentral bör också inbegripa regler om begränsning av registrerades rättigheter. Tullmyndigheterna, kommissionen eller EU:s tullbyrå bör därför vid behov kunna begränsa registrerades rättigheter för att säkerställa att kontroll av efterlevnad, riskanalys och tullkontroller inte äventyras. Sådana begränsningar skulle också kunna tillämpas om det är nödvändigt för att skydda rättsliga eller administrativa förfaranden efter kontroll av efterlevnad. Sådana begränsningar bör vara vederbörligen motiverade med hänsyn till tullmyndigheternas, kommissionens eller EU:s tullbyrås verksamhet och befogenheter och bör inte ha en längre varaktighet än vad som krävs för att upprätthålla dessa befogenheter.

(46) All behandling av personuppgifter enligt denna förordning bör ske i överensstämmelse med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ([22]) eller (EU) 2018/1725 ([23]) eller Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 ([24]), inom deras respektive tillämpningsområde. Andra myndigheter eller organ än tullmyndigheterna, kommissionen och EU:s tullbyrå som behandlar personuppgifter i EU:s tulldatacentral ska betraktas som personuppgiftsansvariga i enlighet med tillämpliga regler.

([22]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

([23]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

([24]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/680/oj).

(47) För att säkerställa interoperabilitet och utbyte av data med vissa andra icke-tullrelaterade unionssystem och med avseende på de tullformaliteter som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2399 ([25]) bör EU:s tulldatacentral integrera systemet med en enda kontaktpunkt för tullen i EU för utbyte av intyg (*EU CWS-CERTEX*), som inrättats genom förordning (EU) 2022/2399. Fram till dess att EU:s tulldatacentral integrerar EU CWS-CERTEX fullt ut bör EU:s tulldatacentral utföra konvertering av verksamhetsmässiga och tekniska data för att möjliggöra utbyte av data genom EU CWS-CERTEX.

(48) Datakrav bör fastställas för att ge ekonomiska aktörer gemensam vägledning om vilka data de behöver för att uppfylla sina syften, särskilt när det gäller genomförandet av tullagstiftningen. EU:s tulldatacentral kommer att utgöra en unik kontaktpunkt för sådana data, och därför bör reglerna för formatering och kodning av sådana data fastställas i de tekniska specifikationerna för EU:s tulldatacentral, som är ett mer flexibelt instrument än rättsliga regler. Det behövs dock en harmoniserad tulldatamodell med semantiska datakrav.

(49) Ett lager av tullriskhantering på unionsnivå är grundläggande för att säkerställa en harmoniserad tillämpning av tullkontroller i medlemsstaterna. Det finns för närvarande en gemensam ram för riskhantering som inbegriper möjligheten att identifiera gemensamma prioriterade kontrollområden och gemensamma riskkriterier och standarder på området för ekonomiska risker för att göra tullkontroller, men denna ram har betydande brister. För att avhjälpa bristen på harmoniserad tillämpning av tullkontroller och harmoniserad riskhantering, vilken skadar unionens och medlemsstaternas ekonomiska och icke-ekonomiska intressen, bör reglerna om riskhantering ses över för att fastställa en mer solid riskhanteringsstrategi för både ekonomiska och icke-ekonomiska risker. Detta inbegriper att ta itu med de strukturella utmaningar i samband med riskhanteringen i fråga om ekonomiska risker som identifierats av revisionsrätten. I synnerhet bör den verksamhet som ingår i tullriskhantering beskrivas enligt ett cykliskt tillvägagångssätt. Vidare är det viktigt att fastställa roller och ansvarsområden för kommissionen, EU:s tullbyrå och medlemsstaternas tullmyndigheter. Det är också viktigt att ge kommissionen befogenhet att fastställa gemensamma prioriterade kontrollområden och gemensamma riskkriterier och standarder, och att identifiera särskilda områden inom ramen för annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna som förtjänar att prioriteras för gemensam riskhantering och gemensamma kontroller, utan att säkerheten äventyras.

(50) Det bör därför införas riskhanteringsverksamhet och riskhanteringsbestämmelser på unionsnivå för att säkerställa att heltäckande data som är relevanta för riskhantering samlas in på unionsnivå, däribland resultat och utvärderingar av alla kontroller. Gemensam riskanalys och utfärdande av motsvarande kontrollrekommendationer på unionsnivå till tullmyndigheterna bör föreskrivas. I enlighet med principen *följ eller förklara* bör dessa kontrollrekommendationer följas såvida inte mycket starka skäl anges för att inte följa dem. Det bör också föreskrivas en möjlighet att utfärda en instruktion om att varor som är avsedda för unionen inte får lastas eller transporteras. Analysen av risker och hot på unionsnivå bör baseras på kontinuerligt uppdaterade data på unionsnivå och bör identifiera de åtgärder och kontroller som ska genomföras vid gränsövergångsställena för införsel till och utförsel från unionens territorium.

([25]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2399 av den 23 november 2022 om inrättande av en miljö med en enda kontaktpunkt för tullen i EU och om ändring av förordning (EU) nr 952/2013 (EUT L 317, 9.12.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2399/oj).

(51) Inom ramen för samarbetet med i synnerhet brottsbekämpande myndigheter och säkerhetsmyndigheter bör riskhanteringen på unionsnivå, i mån av möjlighet, bidra till och dra nytta av strategiska analyser och hotbildsbedömningar på unionsnivå, inbegripet de som utförs av Europol och Frontex, för att bidra till att på ett effektivt och ändamålsenligt sätt förebygga, förhindra och bekämpa brottslighet. Överträdelser av tullagstiftningen och annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna bör påverka riskprofilen för importörer, inbegripet importörer vid distansförsäljning, eller exportörer.

(52) Processen för att hänföra varor till ett tullförfarande måste ses över för att återspegla de nya rollerna och ansvarsområdena för de personer som är involverade i det förfarandet. Ansvaret för att lämna information till tullmyndigheterna bör därför bäras av den person som ansvarar för varorna, nämligen importören, exportören eller innehavaren av transiteringsförfarandet, snarare än deklaranten. Den ansvariga personen bör tillhandahålla eller göra data tillgängliga för tullen så snart sådana data är tillgängliga och under alla omständigheter innan varorna frigörs för ett tullförfarande, så att tullmyndigheterna kan genomföra en riskanalys och vidta lämpliga åtgärder.

(53) När det gäller e-handel, och med beaktande av de större transaktionsvolymerna inom e-handel, är det dock lämpligt att personer som utnyttjar den särskilda ordning som fastställs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 4 i direktiv 2006/112/EG (*IOSS-ordningen* (*Import One-Stop Shop scheme*)) tillhandahåller data om sin försäljning av varor som ska importeras senast dagen efter det att betalningen godtagits.

(54) Under vederbörligen motiverade omständigheter bör tullmyndigheterna kunna bevilja betrodda näringsidkare tillstånd att i ett senare skede komplettera data om sina frigjorda varor, eftersom dessa näringsidkare kontinuerligt delar data om sina transaktioner med tullen och kan anses vara tillförlitliga. Sådana omständigheter kan gälla de styrkande handlingarna eller att det är omöjligt att fastställa varornas slutliga tullvärde vid tidpunkten för frigörandet.

(55) För att förenkla tullprocessen för införsel av varor i unionens tullområde och samtidigt säkerställa att det finns en enda person som ansvarar för dessa varor bör olika aktörer i leveranskedjan tillhandahålla sin del av den relevanta informationen om de berörda varorna och koppla den till en specifik sändning. Varor bör föras in i unionens tullområde endast om det finns en importör eller ett indirekt ombud som agerar för importörens räkning etablerad i unionen och som tar på sig ansvaret för dessa varor. Importören eller det indirekta ombud som agerar för importörens räkning bör lämna information om varorna till tullen och om det tullförfarande som de avses hänföras till, och bör göra det i ett så tidigt skede som möjligt, om möjligt innan varorna fysiskt anländer. En tjänsteleverantör eller ett tullombud bör kunna tillhandahålla information i importörens namn och för dennes räkning, men importören bör förbli ansvarig för att säkerställa att varorna uppfyller kraven med avseende på de ekonomiska och icke-ekonomiska riskerna. Fraktförare som faktiskt för in varorna bör också lämna viss information om varorna före lastning eller ankomst (*förhandsinformation om gods*) och bör koppla sin information till importörens information, om den tidigare har lämnats in, utan att nödvändigtvis ha åtkomst till alla data som importören har lämnat. För att ta hänsyn till de mer komplexa leveranskedjorna och transportnäten bör det vara möjligt att kräva att vissa andra personer kompletterar informationen om de varor som ska föras in i unionens tullområde. Importören, fraktföraren eller varje annan person som lämnar information till tullen bör vara skyldig att ändra informationen om de vet att den inte längre är korrekt men innan tullmyndigheterna har upptäckt oriktigheter som de avser att kontrollera.

(56) Icke-unionsvaror som förs in i unionens tullområde bör anses vara i tillfällig lagring från den tidpunkt då fraktföraren anmäler deras ankomst till dess att de hänförs till ett tullförfarande, såvida de inte redan har hänförts till transitering. För att säkerställa lämplig tullövervakning bör denna situation vara tidsbegränsad och inte överstiga 90 dagar, utom i undantagsfall.

(57) Det är nödvändigt att behålla de regler som avgör om varor är unionsvaror eller icke-unionsvaror och om status som unionsvaror kan antas eller behöver bevisas, särskilt om varorna tillfälligt lämnar unionens tullområde.

(58) När tullmyndigheterna har den information som krävs för det relevanta förfarandet, på grundval av riskanalys, bör de besluta om de ska göra ytterligare kontroller av varorna, frigöra dem, vägra eller skjuta upp frigörandet av dem eller låta tiden gå med resultatet att varorna anses frigjorda. Tullmyndigheterna bör vid behov fatta ett sådant beslut i samarbete med andra behöriga myndigheter. Tullmyndigheterna bör därför vägra frigörandet av varorna om de har bevis för att de inte uppfyller tillämpliga rättsliga krav. Fastställandet av en ekonomisk aktörs upprepade systematiska överträdelser i samband med distansförsäljning bör utgöra sådan bevisning under en period på minst sex månader för alla varor som den ekonomiska aktören anmält för ankomst för övergång till fri omsättning. Om tullmyndigheterna behöver samråda med andra behöriga myndigheter för att avgöra om varorna uppfyller tillämpliga rättsliga krav, bör de skjuta upp frigörandet av dessa varor åtminstone till dess att detta samråd äger rum. I sådana fall bör tullmyndigheternas efterföljande beslut om varorna vara beroende av de andra behöriga myndigheternas svar. För att undvika att näringsidkares och myndigheters verksamhet stannar upp i de fall där det krävs en viss tid för att fastställa om kraven är uppfyllda, bör tullmyndigheterna ha möjlighet att frigöra varorna på villkor att näringsidkaren håller dem underrättade om var varorna befinner sig.

(59) För att skapa rättssäkerhet för de näringsidkare som har tillhandahållit informationen i tid utan att tullmyndigheterna tvingas reagera på varje sändning, bör varor som inte har valts ut för kontroll efter en rimlig tidsperiod anses frigjorda. Kommissionen bör ha rätt att fastställa denna tidsperiod i delegerade akter och vid behov anpassa den till den typ av varuflöde eller gränsövergångsställe som det handlar om.

(60) Eftersom betrodda näringsidkare anses vara tillförlitliga och i så nära realtid som tekniskt möjligt ger tullen data om varubefordran och efterlevnad och full åtkomst till sina system, sin bokföring och sina transaktioner, bör sådana näringsidkare kunna frigöra sina varor under tullmyndigheternas övervakning utan att behöva invänta åtgärder från deras sida. Följaktligen bör betrodda näringsidkare kunna frigöra varor för tullmyndigheternas räkning när varorna mottagits vid importörens, ägarens eller mottagarens plats för affärsverksamhet eller när avsändning ägt rum från exportörens, ägarens eller avsändarens plats för affärsverksamhet. Eftersom betrodda näringsidkare förväntas bedriva verksamhet på ett transparent sätt bör varje ankomst och leverans av varor vederbörligen registreras i EU:s tulldatacentral. Betrodda näringsidkare bör vara skyldiga att informera tullmyndigheterna om ett problem uppstår, så att dessa myndigheter kan fatta ett slutligt beslut om frigörandet av varor. Om de betrodda näringsidkarnas interna kontrollsystem är tillräckligt robusta bör tullmyndigheterna i samarbete med andra behöriga myndigheter kunna bevilja sådana näringsidkare tillstånd att göra vissa kontroller på egen hand. Tullmyndigheterna bör dock bibehålla möjligheten att när som helst kontrollera varorna.

(61) Det bör föreskrivas åtgärder för regleringen av övergången från ett system som bygger på tulldeklarationer till ett system som bygger på tillhandahållande eller tillgängliggörande av information till EU:s tulldatacentral. Ekonomiska aktörer bör under övergångsperioden ha möjlighet att inge tulldeklarationer för att meddela sin avsikt att hänföra varor till ett tullförfarande. Så snart kapaciteten hos EU:s tulldatacentral är tillgänglig bör dock de ekonomiska aktörerna också ges möjlighet att via EU:s tulldatacentral tillhandahålla eller tillgängliggöra information för tullmyndigheterna, och tullmyndigheterna bör inte längre tillåta att någon ekonomisk aktör ansöker om förenklingar avseende tulldeklarationen. Vid övergångsperiodens utgång bör alla tillstånd upphöra att gälla, eftersom tulldeklarationer inte längre kommer att finnas. När det gäller distansförsäljning av varor bör övergångsperioden för ingivande av tulldeklarationer begränsas till dess att EU:s tulldatacentral har kapacitet att behandla relevanta data för distansförsäljning.

(62) Den exakta identifieringen av den person som agerar *importör* beror på den aktuella tullprocessens skede och karaktär. Det bör endast finnas en importör åt gången.

(63) Vid distansförsäljning anses den person som tillhandahåller distansförsäljning av varor eller möjliggör distansförsäljning av varor vara den person som fastställer att varor från ett tredjeland ska föras in i unionens tullområde, eftersom de fastställer leveranskedjan och är ansvariga för risken för förlust, skada eller försening fram till leveransen av varorna till konsumenten. För att varor ska övergå till fri omsättning vid distansförsäljning kommer importören därför att vara antingen den person som tillhandahåller distansförsäljning av varor eller den person som underlättar distansförsäljning av varor, beroende på vilka arrangemang som görs, och den importör som fastställs på detta sätt bör anges som sådan.

(64) Den person som tillhandahåller distansförsäljning av varor eller underlättar distansförsäljning av varor importerade från tredjeländer till unionens tullområde och som är importör bör ansvara för att lämna den information om distansförsäljning som krävs till tullmyndigheterna innan varorna frigörs. Den person som identifieras på detta sätt bör fullgöra en importörs skyldigheter.

(65) Om en person som tillhandahåller distansförsäljning av varor eller underlättar distansförsäljning av varor importerade från tredjeländer till unionens tullområde inte är etablerad i unionens tullområde bör det vara möjligt att hänföra varorna till ett tullförfarande där ett indirekt ombud som har status som godkänd ekonomisk aktör placerar varorna i eget namn och för importörens vid distansförsäljnings räkning och övertar skyldigheterna för importören vid distansförsäljning i detta avseende.

(66) Bestämmelserna i denna förordning, inbegripet de som rör importören vid distansförsäljning, utgör varken rättsligt eller faktiskt en allmän övervakningsskyldighet för leverantörer av förmedlingstjänster.

(67) Enligt artikel 29 i EUF-fördraget ska varor som kommer från tredjeland anses vara i fri omsättning om importformaliteterna har uppfyllts och tullar eller avgifter med motsvarande verkan har tagits ut. Övergång till fri omsättning bör emellertid inte förstås som ett bevis på att kraven i tullagstiftningen och annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna har uppfyllts.

(68) Processen för att föra varor ut ur unionens tullområde bör rationaliseras och förenklas, i linje med processen för införsel. Det är därför lämpligt att kräva att det finns en person som är etablerad i unionen som är ansvarig för varorna, nämligen exportören. Exportören bör för tullen tillhandahålla eller tillgängliggöra relevant information innan varorna förs ut ur unionen, med angivande av huruvida varorna är unionsvaror eller icke-unionsvaror som ska exporteras, och anpassa informationen efter behov.

(69) För att säkerställa en korrekt riskhantering av varor som förs ut ur unionens tullområde bör den tullmyndighet som ansvarar för export vara skyldig att utföra en riskanalys av informationen om varorna och att vidta eller begära lämpliga åtgärder före varornas utförsel från unionens tullområde. Dessa åtgärder bör inkludera en begäran om att kontroller ska göras av den tullmyndighet som är ansvarig för varornas avsändningsplats och utförselplatsen och, vid behov, av andra behöriga myndigheter, utöver de åtgärder som föreskrivs för hänförande av varorna till ett tullförfarande vilka också är tillämpliga när varorna ska exporteras.

(70) För att säkerställa att även de suspensiva tullförfarandena är transparenta är det lämpligt att rationalisera bestämmelserna när det gäller krav på tillstånd för särskilda förfaranden. I synnerhet bör villkoren för att avgöra om det behövs ett yttrande på unionsnivå för att bedöma om beviljandet av ett tillstånd skulle kunna påverka unionstillverkarnas intressen negativt, dvs. den så kallade *undersökningen av ekonomiska villkor*, för tydlighetens och rättssäkerhetens skull kodifieras och fastställas i delegerade akter. Eftersom effekten på unionstillverkarnas intressen kan bero på den kvantitet varor som hänförs till det särskilda förfarandet, bör ett visst tröskelvärde fastställas under vilket det uppskattas att sådana intressen inte påverkas negativt.

(71) I artikel 9 i den reviderade konventionen för sjöfarten på Rhen hänvisas till en bilaga (*Rhenmanifestet*) som underlättar befordran av varor på floden Rhen och dess bifloder på så sätt att varorna anses omfattas av ett tulltransiteringsförfarande som sträcker sig över fyra medlemsstaters nationella gränser, nämligen Belgien, Tyskland, Frankrike och Nederländerna, samt Schweiz. Enligt uppgift från tullförvaltningar används Rhenmanifestet i praktiken inte längre som grund för ett tulltransiteringsförfarande i de medlemsstater som gränsar till Rhen. Varor på Rhen och dess bifloder transporteras nu i stället med hjälp av det förfarande för unionstransitering som fastställs i förordning (EU) nr 952/2013, genom det nya datoriserade transiteringssystemet. Det är därför lämpligt att stryka hänvisningen till Rhenmanifestet i förteckningarna över fall där en befordran av varor betraktas som extern eller intern transitering.

(72) För att öka transparensen när det gäller den person som är ansvarig för att fullgöra skyldigheterna enligt förfarandet för unionstransitering och avseende sändningens innehåll och riskerna i samband med den, är det lämpligt att kräva att innehavaren av transiteringsförfarandet lämnar åtminstone information om den importör eller exportör som inlett transporten av varorna, transportmedlet och identifiering av de varor som hänförts till det förfarandet. Sådan information skulle göra det möjligt för tullmyndigheterna att mer effektivt övervaka det berörda förfarandet för unionstransitering och utföra en riskanalys. Förfarandet för unionstransitering bör vara obligatoriskt såvida inte varor hänförs till ett annat tullförfarande omedelbart vid införsel till eller utförsel från unionens tullområde. Om importören eller exportören ännu inte är känd bör varuinnehavaren anses vara importör eller exportör av varorna och vara betalningsskyldig för tullar och andra skatter och avgifter. Förfarandet för unionstransitering bör ersättas med tullövervakning om varor importeras eller exporteras av en betrodd näringsidkare.

(73) Genom en ändring av bilaga 6 till tullkonventionen om internationell transport av gods upptaget i TIR-carnet (TIR-konventionen) ([26]) som trädde i kraft den 1 juni 2021, ändrades den förklarande anmärkningen 0.49 så att ekonomiska aktörer som uppfyller vissa krav ges möjlighet att bli *godkänd avsändare*, vilket återspeglar de befintliga lättnader som beviljats ekonomiska aktörer som erkänts som *godkänd mottagare*. Det är därför nödvändigt att införa den nya möjligheten i denna förordning för att anpassa unionens tullagstiftning till det internationella avtalet.

(74) Avskaffandet av tullbefrielsen för import av varor med ett värde som inte överstiger 150 EUR innebär tillämpning av bestämmelser om fastställande av tullvärde för uttag av värdetullar på importerade varor som köps i e-handelstransaktioner mellan företag och kunder, enligt definitionen i direktiv 2006/112/EG. Sådan distansförsäljning bör ligga till grund för deklarationen av tullvärde enligt transaktionsvärdesmetoden. Denna princip gäller även i situationer där varor köps genom distansförsäljning inte innan de förs in i unionens tullområde utan när de hänförs till tullagerförfarandet.

([26]) Ändringar av tullkonventionen om internationell transport av gods upptaget i TIR-carnet (TIR-konventionen, 1975) (EUT L 193, 1.6.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_amend/2021/601/oj).

(75) Transaktioner vid distansförsäljning skiljer sig avsevärt från traditionella transaktioner mellan företag, vilket leder till ökad komplexitet. Dessa skillnader påverkar hur tullmyndigheterna effektivt tillämpar värderingsregler i praktiken. Särskilda utmaningar är e-handelstransaktionernas massiva omfattning och hastighet, det stora antalet inblandade köpare och säljare och spridningen av försäljningen. Med beaktande av e-handelns särdrag och tullmyndigheternas roll när det gäller att bidra till en väl fungerande inre marknad bör tullmyndigheterna, om en importör i tullförfaranden som syftar till att kontrollera att det deklarerade transaktionsvärdet på varor som köpts vid distansförsäljning är korrekt inte skingrar rimliga tvivel om att det deklarerade transaktionsvärdet återspeglar det pris som faktiskt betalats eller ska betalas för dessa varor och det ursprungligen deklarerade transaktionsvärdet följaktligen avvisas, ha möjlighet till flexibilitet vid fastställandet av en lämplig sekundär värderingsmetod för att på nytt fastställa tullvärdet på dessa varor.

(76) För närvarande uppbärs tullskulder av den medlemsstat där tulldeklarationen inges. Näringsidkaren kan välja att göra det i landet för första införsel eller att använda ett tullförfarande och betala tull i en annan medlemsstat. För betrodda näringsidkare är det lämpligt att använda olika regler för att fastställa den plats där tullskulden uppkommer så att importtullarna betalas till den medlemsstat där näringsidkaren är etablerad. Det är lämpligt eftersom det är där som tullmyndigheten har den mest fullständiga kännedomen om de relevanta ekonomiska aktörernas bokföring, transaktioner och handelsbeteende. Tullskulden för ekonomiska aktörer som inte är betrodda näringsidkare bör dock uppkomma på den plats där varorna fysiskt befinner sig, åtminstone fram till dess att övervakningsmodellen har utvärderats.

(77) När det gäller e-handelstransaktioner är importören vid distansförsäljning den person som bär ansvaret för tullskulden. När IOSS-ordningen används bör tullskulden uppkomma vid tidpunkten för godtagandet av betalningen för onlineförsäljningen. Om den ordningen inte används bör tullskulden uppkomma när underrättelse om varornas tillgänglighet lämnas i de medlemsstater dit varorna ska levereras.

(78) För att täcka de ökande kostnaderna för hanteringen av ett enormt antal begäranden om att hänföra varor som säljs vid distansförsäljning till förfarandet för övergång till fri omsättning bör det fastställas en unionshanteringsavgift som står i proportion till den ungefärliga kostnaden för de tjänster som är nära kopplade till tullövervakningen av sådana varor, eftersom dessa varor transporteras direkt till konsumenten, vilket gör det omöjligt för andra myndigheter att kontrollera dem efter tullklarering. Även om det kommer att vara upp till medlemsstaterna att besluta huruvida de från ekonomiska aktörer ska återkräva kostnaderna för exceptionella kontrollåtgärder eller de kostnader som andra myndigheter än tullmyndigheterna ådragit sig i samband med kontroll eller förstöring av varorna, bör unionshanteringsavgiften särskilt täcka kostnaderna för att kontrollera datan och utföra en riskanalys samt för relevant infrastruktur och relevanta kontroller, inbegripet relevanta tjänster som tillhandahålls av EU:s tullbyrå.

(79) En lägre unionshanteringsavgift bör föreskrivas för varor som säljs vid distansförsäljning från ett tullager för distansförsäljning, eftersom det är enklare och effektivare för tullmyndigheterna att övervaka bulkmängder av varor som lagras i ett lager än varor som förpackas i enskilda paket och transporteras direkt till konsumenten.

(80) Gäldenären för unionshanteringsavgiften bör vara samma person som gäldenären för tullskulden, som bör vara importören vid distansförsäljning. Om bestämmelser om importörer vid distansförsäljning ännu inte är tillämpliga bör gäldenären vara deklaranten. Vid distansförsäljning är deklaranten vanligtvis den person som har rätt att använda IOSS-ordningen, eller ett indirekt tullombud. Följaktligen bör konsumenten inte vara gäldenär för unionshanteringsavgiften.

(81) Det är lämpligt att föreskriva att den första delegerade akten om fastställande av hanteringsavgiftens belopp träder i kraft snabbt så att den unionshanteringsavgift som införs genom denna förordning kan tillämpas i praktiken som svar på det ökande tryck på tullmyndigheterna som beror på den betydande mängd paket som förs in i unionens tullområde.

(82) Eftersom flera åtgärder såsom tullar och avgifter gäller per varupost är det lämpligt att införa en definition av dem. En varupost bör definieras som en eller flera varor i en sändning, som delar vissa dataelement, inbegripet klassificering enligt tulltaxan och ursprung, i enlighet med de tillämpliga datakraven. Denna definition bör vara tillämplig både med avseende på tulldeklarationer i befintliga digitala verktyg på nationell nivå och unionsnivå, inbegripet när klassificeringen enligt tulltaxan av de berörda varorna i tulldeklarationen endast ligger på undernummernivå i Harmoniserade systemet, och med avseende på de lämpliga datakrav som fastställs för detta ändamål när EU:s tulldatacentral blir tillgänglig.

(83) Det är lämpligt att stärka den mekanism som syftar till övervakning av ett konsekvent och effektivt genomförande av restriktiva åtgärder rörande varuflödet som antagits av rådet i enlighet med artikel 215 i EUF-fördraget. Om sådana åtgärder antas bör EU:s tullbyrå ge stöd till kommissionen och medlemsstaterna för att säkerställa att dessa åtgärder inte kringgås. Den bör ge tullmyndigheterna vägledning i form av icke-bindande rekommendationer, till exempel genom att främja enhetlig tullpraxis, inom ramen för medlemsstaternas ansvar för genomförandet av sådana åtgärder. Tullmyndigheterna bör säkerställa att de inom ramen för sina befogenheter vidtar alla nödvändiga åtgärder för att följa dessa åtgärder och bör informera kommissionen och EU:s tullbyrå om detta. EU:s tullbyrå bör identifiera potentiella skillnader i tillämpningen av åtgärderna och övervaka genomförandet av dem och rapportera om detta till kommissionen.

(84) En krishanteringsmekanism bör inrättas för att hantera potentiella kriser i tullunionen. Avsaknaden av en sådan mekanism på unionsnivå lyftes fram i kommissionens meddelande av den 28 september 2020 med titeln *Handlingsplan för att ta tullunionen till nästa nivå*. En mekanism bör därför inrättas med EU:s tullbyrå som central aktör när det gäller att förbereda, samordna och övervaka genomförandet av de praktiska åtgärder och arrangemang som kommissionen beslutar att införa när en kris uppstår. EU:s tullbyrå bör upprätthålla krishanteringsberedskap under krisens hela varaktighet.

(85) Tullunionens befintliga styrningsramverk saknar en tydlig operativ ledningsstruktur och återspeglar inte tullens utveckling sedan tullunionen inrättades 1968. Enligt förordning (EU) nr 952/2013 är det de nationella tullmyndigheterna som ansvarar för verksamhet som rör riskhantering i handelsflöden, såsom genomförandet av och beslut om kontroller på plats. Utbytet av varor över de yttre gränserna är inte lika intensivt i hela unionen. Trots det samarbete mellan nationella tullmyndigheter som har funnits sedan tullunionen inrättades och som har lett till utbyte av bästa praxis och sakkunskap och utveckling av gemensamma riktlinjer, har det inte lett till att en harmoniserad strategi och operativ ram har utvecklats. Det finns ingen central riskanalyskapacitet, ingen gemensam syn på unionsriskprioritering, samordnade tullåtgärder och tullkontroller genomförs i begränsad utsträckning och det finns inga samarbetsramar för olika myndigheter med ansvar för den inre marknaden.

(86) En central operativ struktur på unionsnivå som samlar expertis och resurser och hjälper medlemsstaterna och kommissionen att fatta beslut tillsammans bör åtgärda sådana brister. Den bör särskilt fokusera på områden som datahantering och riskhantering, och bör förbereda utbildningsinnehållet för tulltjänstemän och tullpersonal i unionen för att komplettera och stödja utbildning som tillhandahålls av medlemsstaterna. Den bör också bidra till inrättandet av ett unionssystem för att erkänna spetskompetensen hos utbildningsinstitutioner som erbjuder utbildning på tullområdet, med utgångspunkt i kommissionens initiativ om ett tullutbildningsintyg för EU, och samordna och stödja medlemsstaternas frivilliga inrättande av specialiserade spetskompetenscentrum. Syftet är att tullunionen ska fungera som en enda enhet, samtidigt som det erkänns att olika praxis i medlemsstaterna kan bero på objektiva särdrag, till exempel geografiska skillnader, transportsätt eller typen av vara eller gräns. Inrättandet av en ny myndighet, EU:s tullbyrå, är avgörande för att säkerställa att tullunionen fungerar effektivt och korrekt, för att centralt samordna tullåtgärder och för att stödja tullmyndigheternas verksamhet.

(87) EU:s tullbyrå bör styras och verka med beaktande av principerna i Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande och gemensamma strategi om decentraliserade byråer av den 19 juli 2012.

(88) När de väljer var EU:s tullbyrå ska ligga bör Europaparlamentet och rådet, med tanke på denna myndighets karaktär, säkerställa att dess placering gör det möjligt för den att fullt ut utföra sina uppgifter och befogenheter, rekrytera högkvalificerad och specialiserad personal och erbjuda lämpliga utbildningsmöjligheter. Europaparlamentet och rådet ska dessutom beakta följande kriterier för valet av sätet för EU:s tullbyrå: tillgång till lämpliga kontorslokaler och möjlighet att inhysa relevant personal innan EU:s tullbyrå inleder sin verksamhet, att platsen är tillgänglig och att det finns lämpliga utbildningsmöjligheter för personalens barn, lämplig tillgång till arbetsmarknad, socialförsäkring och sjukvård för såväl personalens barn som personalens makar, samt geografisk balans. Med beaktande av dessa kriterier bör EU:s tullbyrå vara belägen i Lille i Frankrike.

(89) Medlemsstaterna bör säkerställa att tullmyndigheterna har tillräckliga resurser och tillräcklig utbildning och utrustning för att kunna fullgöra sitt uppdrag.

(90) Det är viktigt att tullen investerar i tillräckligt med personal med lämplig utbildning för att säkerställa att unionens tullsystem fungerar, med tanke på att dessa står inför en exponentiell ökning av efterfrågan. Utan nödvändiga personalinvesteringar kan digitala lösningar inte på egen hand nå sin fulla potential. Investeringar i digitala system bör därför även garantera tillräcklig finansiering för personal och för deras utbildning, för att säkerställa nödvändig kompetens för att använda den senaste utrustningen och tekniken för stordataanalys, upptäckt och kontroll och därmed garantera att tullkontroller utförs på ett enhetligt sätt i hela unionen.

(91) För att EU:s tullbyrå ska fungera effektivt bör medlemsstaterna och kommissionen vara företrädda i en styrelse. Styrelsens sammansättning, inbegripet val av ordförande och vice ordförande, bör följa principen om jämn könsfördelning och ta hänsyn till relevant erfarenhet och relevanta kvalifikationer. Med tanke på unionens exklusiva befogenhet i fråga om tullunionen och den nära kopplingen mellan tull och andra politikområden bör antingen ordföranden eller vice ordföranden väljas bland de styrelseledamöter som utses av kommissionen. För att EU:s tullbyrå ska fungera ändamålsenligt och effektivt bör styrelsen särskilt anta ett samlat programdokument med en årlig och flerårig programplanering, utföra sina arbetsuppgifter beträffande budgeten för EU:s tullbyrå, anta och offentliggöra en konsoliderad årlig verksamhetsrapport om EU:s tullbyrås verksamhet utan att någon känslig information röjs, anta de finansiella regler som ska gälla för EU:s tullbyrå, utnämna en verkställande direktör och fastställa förfarandena för den verkställande direktörens beslut om EU:s tullbyrås operativa uppgifter. Styrelsen bör bistås av en direktion.

(92) EU:s tullbyrå bör inrätta den rådgivande tullnämnden, vars uppgift kommer att vara att ge EU:s tullbyrå råd om genomförandet av tekniska åtgärder och beslut, om genomförande- och standardiseringsfrågor, inbegripet harmoniseringsverksamhet, om de operativa aspekterna av annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna och om all annan verksamhet som utförs av EU:s tullbyrå. Den rådgivande tullnämnden bör sträva efter att säkerställa en balanserad representation av berörda parter när det gäller kommersiella och icke-kommersiella intressen samt, inom kategorin kommersiella intressen, med avseende på mikroföretag samt små och medelstora företag och andra företag. Den rådgivande tullnämnden bör rådfrågas regelbundet och bör kunna ge råd till EU:s tullbyrå på eget initiativ.

(93) För att garantera att EU:s tullbyrå fungerar effektivt bör den ha en autonom budget, med inkomster från unionens allmänna budget och eventuella frivilliga ekonomiska bidrag från medlemsstaterna. Under exceptionella och vederbörligen motiverade omständigheter bör EU:s tullbyrå också kunna ta emot ytterligare inkomster genom överenskommelser om medverkan eller genom bidrag samt genom avgifter för publikationer och andra tjänster som den tillhandahåller.

(94) EU:s tullbyrå bör använda den information som står till dess förfogande om utmaningar när det gäller tullagstiftning och annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna för att regelbundet genomföra en hotbedömning. På grundval av en sådan hotbedömning bör EU:s tullbyrå utarbeta rekommendationer och översända dem till kommissionen. Utifrån dessa rekommendationer bör kommissionen identifiera områden som bör prioriteras. Det är viktigt att rådet för en politisk och strategisk diskussion om de områden som kräver prioriterad behandling och att EU:s tullbyrå gör lämplig uppföljning, inbegripet när den utarbetar sitt årliga och fleråriga arbetsprogram och den årliga verksamhetsrapporten.

(95) För att fullgöra sitt uppdrag bör EU:s tullbyrå och andra tullmyndigheter ha ett nära och regelbundet samarbete med marknadskontrollmyndigheter, sanitära och fytosanitära myndigheter, brottsbekämpande organ och myndigheter, gränsförvaltningsmyndigheter, miljöskyddsorgan, statistikmyndigheter och skattemyndigheter, experter på kulturföremål och många andra myndigheter med olika ansvarsområden. Med tanke på utvecklingen av den inre marknaden och tullens föränderliga roll, liksom ökningen i fråga om förbud och restriktioner samt ökningen av e-handel, är det nödvändigt att strukturera och stärka det samarbetet på unionsnivå, internationell nivå och nationell nivå. I stället för ett samarbete som är inriktat på enskilda sändningar eller särskilda händelser längs leveranskedjan bör ett ramverk till stöd för samarbete mellan tullmyndigheter och andra myndigheter med ansvar för relevanta politikområden utarbetas och regelbundet uppdateras av EU:s tullbyrå. Sådant samarbete bör omfatta utveckling av lagstiftningen och lösningar som svarar mot de politiska behoven på vissa områden, utbyte och analys av information, uppbyggnad av en övergripande samarbetsstrategi i form av gemensamma övervakningsstrategier, samarbete om operativt genomförande, operativ övervakning och operativa kontroller, utbyte av relevant kompetens och bästa praxis samt innovations- och forskningsverksamhet på områden som är relevanta i tullhänseende.

(96) Kommissionen bör också underlätta tillämpningen av viss annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna genom att upprätta och regelbundet uppdatera en förteckning över unionslagstiftning som fastställer krav på varor som omfattas av tullkontroller i syfte att skydda allmänna intressen såsom människors, djurs eller växters hälsa och liv, konsumenter och miljön.

(97) För att stärka samarbetet mellan tullmyndigheter bör de gemensamma operativa insatserna stärkas för att stödja effektiva tullkontroller vid unionens gränser. EU:s tullbyrå bör samordna och stödja den operativa samordningen av tullsamarbetet, inbegripet på riskhanteringsområdet. EU:s tullbyrå bör i samarbete med medlemsstaterna planera, organisera och samordna gemensamma kontroller som utförs av tullmyndigheter inom unionen och med tredjeländer. När det gäller samarbetet mellan tullmyndigheter inom unionen påverkar denna förordning inte tillämpningen av konventionen upprättad på grundval av artikel K 3 i fördraget om Europeiska unionen om ömsesidigt bistånd och samarbete mellan tullförvaltningar ([27]) (Neapel II). EU:s tullbyrå bör upprätthålla det nödvändiga samarbetet med relevanta unionsmyndigheter och nationella myndigheter som genomför relevanta utredningar och bedrägeribekämpningsverksamhet, inbegripet Olaf och Eppo. Det är viktigt att EU:s tullbyrå också samarbetar med EU:s innovationsknutpunkt för inre säkerhet när så är relevant för verksamheten vid EU:s tullbyrå.

(98) För att utbyta bästa praxis och öka den operativa effektiviteten bör medlemsstaterna dessutom på begäran kunna göra tulltjänstemän tillfälligt tillgängliga för arbete vid tullmyndigheterna i en annan medlemsstat. Villkoren för sådana tillfälliga uppdrag bör fastställas av de berörda medlemsstaterna. EU:s tullbyrå bör på begäran tillhandahålla stöd eller samordning. När så är lämpligt kan den utarbeta vägledning eller modellarrangemang för att underlätta denna form av samarbete.

(99) EU:s tullbyrå och Europol bör kunna utbyta strategisk och annan icke-operativ information, såsom riskindikatorer när så krävs för att förebygga, förhindra och bekämpa allvarlig brottslighet som berör två eller flera medlemsstater, terrorism och sådana former av brottslighet som skadar ett gemensamt intresse som omfattas av unionens politik. Sådan information skulle kunna användas av EU:s tullbyrå för riskanalysändamål.

(100) För att öka tydligheten och effektivisera ramverket för samarbete mellan tullmyndigheter och andra partnermyndigheter bör det i en förteckning över de tjänster som tullmyndigheterna erbjuder tydligt definieras vilken roll tullmyndigheterna kan ha vid tillämpningen av annan relevant politik vid unionens gränser. Dessutom bör tillämpningen av det samarbetsramverket övervakas av EU:s tullbyrå. EU:s tullbyrå bör arbeta nära och samarbeta med kommissionen, Olaf, andra relevanta unionsorgan och unionsbyråer, såsom Europol, Eppo och Frontex, samt med specialiserade byråer och nätverk inom politikområden av relevans för verksamheten vid EU:s tullbyrå, såsom EU-nätverket för produktöverensstämmelse.

(101) I en alltmer sammankopplad värld är tulldiplomati och internationellt samarbete viktiga aspekter av tullmyndigheternas arbete runt om i världen. Det internationella samarbetet bör kunna inbegripa möjligheten till utbyte av tulldata på grundval av internationella avtal eller autonom unionslagstiftning och genom lämpliga, säkra och strikt övervakade kommunikationsmedel, till exempel via EU:s tulldatacentral, under förutsättning att konfidentiell information och personuppgifter skyddas.

(102) Ett effektivt samarbete mellan grannländer är avgörande för att säkerställa att tullverksamheten fungerar smidigt, underlätta laglig handel och skydda unionens ekonomiska intressen och politik. Ett sådant samarbete är särskilt viktigt vid gemensamma tullgränsövergångsställen, där samordnade tullkontroller ökar effektiviteten och rättssäkerheten. Medlemsstaterna bör därför behålla möjligheten att ingå eller behålla bilaterala avtal med angränsande tredjeländer om tullsamarbete vid gemensamma gränsövergångsställen, om sådana avtal är förenliga med unionsrätten. Den möjligheten inbegriper avtal om gemensamma gränsövergångsställen, belägna antingen på en medlemsstats territorium eller på ett angränsande tredjelands territorium, vid vilka tullmyndigheterna i den medlemsstaten och det angränsande tredjelandet tillämpar sin respektive tullagstiftning enligt ett bilateralt avtal.

([27]) EGT C 24, 23.1.1998, s. 2.

(103) Det bör i denna förordning fastställas ett gemensamt ramverk som upprättar en minimiförteckning över överträdelser av tullagstiftningen som är föremål för sanktioner och vissa regler om icke-straffrättsliga sanktioner, som ska genomföras av medlemsstaterna. Det är upp till medlemsstaterna att välja lämplig typ av åtgärd för att komma till rätta med dessa överträdelser. Det är också lämpligt att upprätta en minimiförteckning över omständigheter som medlemsstaterna bör ta vederbörlig hänsyn till, i enlighet med nationell rätt, när de beslutar om huruvida en sanktion ska åläggas och när de beslutar om sanktionens typ eller stränghet. Kommissionen bör vid behov övervaka att dessa bestämmelser genomförs korrekt. Sanktionerna för överträdelser av tullagstiftningen bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.

(104) Denna förordning harmoniserar inte nationella förfaranderegler om administrativa sanktioner och reglerar inte heller vilka myndigheter som ålägger sanktioner, så länge principen om att sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande upprätthålls. Reglerna om sanktioner kan till exempel tillämpas på ett sådant sätt att sanktionen åläggs direkt av behöriga myndigheter, eller av en behörig nationell domstol på begäran av en behörig administrativ myndighet, eller av de behöriga tullmyndigheterna genom ett förlikningsförfarande, samtidigt som den har motsvarande verkan.

(105) Med tanke på den centrala roll som importörer vid distansförsäljning har när det gäller att organisera stora importvolymer av lågt värde, bland annat via onlineplattformar och webbplatser, finns det ett behov av att inrätta ett enhetligt, proportionellt och avskräckande ramverk med sanktioner som ska tillämpas när importörer vid distansförsäljning underlåter att fullgöra sina skyldigheter. I synnerhet bör sanktionerna vid fortsatt och systematisk bristande efterlevnad av tullagstiftningen vid distansförsäljning vara avskräckande och effektiva. Omfattningen, den gränsöverskridande räckvidden och de utbredda effekterna av systematisk bristande efterlevnad motiverar att stränga minimi- och maximinivåer för sanktionsavgifter, på grundval av det totala värdet av de varor som importeras till unionen av den ekonomiska aktör som inte uppfyller kraven, fastställs i denna förordning, samtidigt som medlemsstaternas möjlighet att föreskriva ytterligare sanktioner i sin nationella lagstiftning bibehålls. Harmoniseringen av sanktioner för systematisk bristande efterlevnad i hela unionen syftar till att förhindra *gränsöverskridande regelshopping* av ekonomiska aktörer som bedriver distansförsäljning. Ekonomiska aktörer som gör sig skyldiga till systematisk bristande efterlevnad bör klassificeras som ekonomiska högriskaktörer och bör förlora all status som betrodd näringsidkare och inte kunna dra nytta av några underlättande åtgärder.

(106) Om systematisk bristande efterlevnad fortsätter trots att allt strängare penningavgifter åläggs bör ytterligare sanktioner åläggas. Detta är nödvändigt på grund av fortsatt åsidosättande av skyldigheterna enligt denna förordning, vilket undergräver tullunionens och den inre marknadens integritet, skapar orättvisa konkurrensfördelar för ekonomiska aktörer som inte uppfyller kraven och eventuellt skadar konsumenter. I enlighet med detta, och i syfte att fullgöra tullmyndigheternas uppdrag, ska ytterligare en nivå av stränga sanktioner införas för att avskräcka från all sådan multisystematisk bristande efterlevnad. Som svar på ett sådant beteende bör tullmyndigheterna kunna skjuta upp övergången till fri omsättning för alla varor som importeras av en ekonomisk aktör vid distansförsäljning. Dessutom bör relevanta behöriga myndigheter, när så är relevant och motiverat på grund av arten av en sådan ytterligare systematisk överträdelse, tillfälligt kunna avbryta åtkomsten till den överträdande ekonomiska aktörens onlinegränssnitt. I detta syfte bör ett snabbt översändande av information om överträdelsen till de berörda myndigheterna göra det möjligt för dem att få en fullständig bild av situationen och säkerställa ett samordnat svar.

(107) För att möjliggöra effektiv övervakning och en lämplig grad av transparens bör register över alla icke-straffrättsliga sanktioner som ålagts av medlemsstaternas tullmyndigheter tillgängliggöras i EU:s tulldatacentral. I dessa register bör överträdelsens art och storleken på den ålagda penningavgiften anges eller eventuella andra tillämpade icke-straffrättsliga sanktioner identifieras. Ett sådant centraliserat system bör tillhandahålla de uppgifter som krävs för att utvärdera efterlevnadsmetoder och identifiera potentiella marknadssnedvridningar eller *gränsöverskridande regelshopping* av ekonomiska aktörer.

(108) Kommissionen bör se över bestämmelserna i denna förordning om överträdelser och sanktioner för att säkerställa att de fungerar och tillämpas korrekt och för att förhindra eventuell fragmentering av den inre marknaden eller att ekonomiska aktörer undviker jurisdiktioner. En sådan översyn bör äga rum efter en bedömning av de uppgifter om sanktioner som registrerats i EU:s tulldatacentral, särskilt när risker för skillnader eller snedvridningar på den inre marknaden identifieras. Det är viktigt att säkerställa lika villkor och att ta itu med eventuella luckor i lagstiftningen eller inkonsekvenser i tillämpningen av sanktioner.

(109) Om en överträdelse av tullagstiftningen begås som omfattas av fler än en medlemsstats jurisdiktion är samarbete mellan dessa medlemsstater nödvändigt. I sådana fall bör de behöriga myndigheterna i de medlemsstater som berörs av samma överträdelse av tullagstiftningen samarbeta i enlighet med tillämplig rätt. EU:s tullbyrå bör ha möjlighet att stödja och underlätta detta samarbete.

(110) Tullunionens prestation bör utvärderas minst en gång om året så att kommissionen, med hjälp av medlemsstaterna, kan anta lämpliga politiska riktlinjer. Kommissionen kan offentliggöra en icke-konfidentiell version av utvärderingsrapporten. Insamlingen av information från tullmyndigheter bör formaliseras och fördjupas, eftersom mer omfattande rapportering skulle förbättra riktmärkningen och kunna bidra till att harmonisera praxis och till att bedöma effekterna av tullpolitiska beslut. Det är därför lämpligt att införa ett rättsligt ramverk för utvärdering av tullunionens prestation. För att möjliggöra en tillräckligt detaljerad analys bör tullverksamhetens prestation mätas inte bara på nationell nivå utan även på lokal nivå.

(111) EU:s tullbyrå bör stödja kommissionen i utvärderingsprocessen genom att samla in och analysera data i EU:s tulldatacentral och identifiera hur tullens verksamhet bidrar till uppnåendet av tullunionens strategiska mål och prioriteringar och bidrar till tullmyndigheternas uppdrag. EU:s tullbyrå bör i synnerhet identifiera viktiga trender, starka sidor, svagheter, luckor och potentiella risker och ge kommissionen rekommendationer om förbättringar. Inom ramen för samarbetet med i synnerhet brottsbekämpande myndigheter bör EU:s tullbyrå också, ur ett operativt perspektiv, delta i strategiska analyser och hotbildsbedömningar som utförs på unionsnivå, däribland av Europol och Frontex.

(112) Betrodda näringsidkare bör övervakas av de medlemsstater där de är etablerade. Undantagsvis, med förbehåll för översyn, bör ekonomiska aktörer som inte är betrodda näringsidkare fortsätta att övervakas av tullmyndigheten i den medlemsstat där varorna fysiskt befinner sig. Senast den 31 december 2031 bör kommissionen utvärdera dessa två övervakningsmodeller, inbegripet hur verkningsfulla de är när det gäller att upptäcka, förebygga och förhindra bedrägerier. Denna utvärdering bör också beakta aspekter som rör indirekt beskattning. På grundval av denna utvärdering bör kommissionen ha rätt att genom en delegerad akt besluta om de två övervakningsmodellerna ska fortsätta eller om den tullmyndighet som ansvarar för den plats där den betrodda näringsidkaren är etablerad under alla omständigheter bör frigöra varorna. Platsen för uppkomst av tullskuld bör också regleras i enlighet med vad som fastställs av den ansvariga tullmyndigheten.

(113) I syfte att säkerställa att unionens tullregler förblir anpassade till den ekonomiska, sociala, politiska och tekniska utvecklingen och till ekonomiska aktörers och tullförvaltningens behov, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på följande:

— Specificering av vilka bestämmelser i tullagstiftningen som är tillämpliga på handel med unionsvaror som berör särskilda skatteområden och vissa förenklingar av dessa bestämmelser.

— De fall där den behöriga tullmyndigheten inte är tullmyndigheten i den medlemsstat där sökanden är etablerad.

— När det gäller beslut om tillämpningen av tullagstiftningen: de uppgifter som krävs för ansökningar och beslut; villkoren för godtagande av en ansökan om ett beslut; undantag avseende vissa tidsfrister, det datum från och med vilket beslutet får verkan; de fall där beslutet inte är giltigt utan tidsbegränsning; tidsfristen för sökanden att utöva sin rätt att bli hörd; regler avseende de fall där sökandens rätt att bli hörd inte är tillämplig; en eventuell förkortning av tidsfristerna för antagande av tullbeslut när EU:s tulldatacentral är i drift; närmare regler om övervakning av beslut; de fall där ett beslut ska omprövas och de därmed sammanhängande reglerna; de fall där ett positivt beslut kan återkallas med avseende på andra personer än personer som inte uppfyller kraven och där verkan av återkallandet eller ändringen kan skjutas upp; och reglerna för att fatta kommissionsbeslut om att begära att medlemsstaterna återkallar ett beslut som avser bindande besked.

— Beloppet för unionshanteringsavgiften för distansförsäljning.

— Minimidatakrav och särskilda fall för registrering av ekonomiska aktörer och vissa andra personer hos tullmyndigheterna och för ogiltigförklaring av en sådan registrering.

— Förenklingarna och de underlättande åtgärderna för godkända ekonomiska aktörer.

— När det gäller tullombud, de fall där undantag medges från kravet på etablering i unionens tullområde.

— Funktionerna hos EU:s tulldatacentral och de data som är föremål för portabilitet från EU:s tulldatacentral till nationella system; klargörande och komplettering av de ändamål för vilka tullmyndigheterna, EU:s tullbyrå och kommissionen har befogenhet att behandla data; begäranden från andra unionsorgan och unionsbyråer att erhålla data som är tillgängliga i EU:s tulldatacentral; och data som ska utgöra EU:s tulldatamodell.

— Vissa närmare regler avseende varors tullstatus.

— Data, villkor, tidsfrister och särskilda fall för hänförande av varor till ett tullförfarande, och de fall där data kan ändras eller ogiltigförklaras efter frigörandet.

— Den rimliga tidsperiod efter vilken, och de fall när tullmyndigheterna anses ha frigjort varorna om de inte har valt ut dem för kontroll.

— Förfarandet för frigörande av varor för tullmyndigheternas räkning samt villkor, innehåll och förfarande för de kontroller som utförs av betrodda näringsidkare.

— När det gäller tulldeklarationer: de fall där en tulldeklaration kan inges på annat sätt än genom elektronisk databehandlingsteknik; villkoren för beviljande av tillstånd att inge förenklade tulldeklarationer; tidsfristerna för ingivande av kompletterande deklarationer, tidsfristerna för när de styrkande handlingarna ska vara tillgängliga och i vilka fall skyldigheten att inge sådana deklarationer inte ska vara tillämplig; de fall där en tulldeklaration kan ogiltigförklaras utan ansökan från deklaranten; och villkoren för beviljande av tillstånd till centraliserad klarering och ingivande av en tulldeklaration i form av en registrering i deklarantens bokföring.

— De fall där varor kan förverkas.

— När det gäller förhandsinformation om gods: det förväntade kontoret för första införsel; den förhandsinformation om gods som ska tillhandahållas eller tillgängliggöras; tidsfristerna; de särskilda fall där förhandsinformation om gods kan tillhandahållas eller tillgängliggöras av andra personer än importören; de fall där skyldigheten att tillhandahålla sådana data inte ska vara tillämplig; de villkor enligt vilka en person som tillhandahåller eller tillgängliggör förhandsinformation om gods kan begränsa synligheten för identifieringsuppgifterna; och de data i förhandsinformation om gods som inte får ändras.

— När det gäller införsel av varor i unionens tullområde: de särskilda tidsfrister inom vilka riskanalysen ska utföras; vid omdestinering, de särskilda fall där och de andra personer som kan bli skyldiga att underrätta det faktiska tullkontoret för första införsel om varornas ankomst; och villkoren och tidsfristerna för att anvisa och godkänna andra platser än det anvisade tullkontoret för uppvisandet av varorna.

— När det gäller tillfällig lagring: de fall där information om tillfällig lagring inte ska krävas; de data som ska tillhandahållas eller tillgängliggöras för tullmyndigheterna; de särskilda fallen för ändring eller ogiltigförklaring av information om tillfällig lagring; villkoren för godkännande av anläggningar för tillfällig lagring; fall och villkor för befordran av varor i tillfällig lagring; och vilken typ av information som ska ingå i de register som ska tillhandahållas eller tillgängliggöras i EU:s tulldatacentral.

— De data som ska tillhandahållas eller tillgängliggöras för tullmyndigheterna för hänförande av varor till förfarandet för övergång till fri omsättning eller undantag motiverade av typen av varuflöden.

— De fall där varor anses ha återinförts i samma skick som de var i när de exporterades.

— De data som ska tillhandahållas eller tillgängliggöras för tullmyndigheterna för hänförande av varor till förfarandet för export.

— De fall där en anmälan om återexport ska lämnas in och de fall där den kan ändras eller ogiltigförklaras.

— När det gäller information före avgång vid utförsel från unionens tullområde: data för information före avgång och de tidsfrister inom vilka den ska tillhandahållas eller tillgängliggöras; de fall där den skyldigheten inte ska vara tillämplig; de villkor enligt vilka den person som tillhandahåller eller tillgängliggör information före avgång får begränsa synligheten för identifieringsuppgifter och kommersiellt känsliga data; och de data i information före avgång som inte får ändras.

— När det gäller utförsel av varor: de särskilda tidsfrister inom vilka riskanalysen för information före avgång ska utföras; och de data som ska anmälas till det tullkontor som ansvarar för den plats där varorna förs ut ur unionens tullområde.

— När det gäller särskilda förfaranden: de data som ska tillhandahållas eller tillgängliggöras för tullmyndigheterna för hänförande av varor till förfarandet för unionstransitering, förfarandet för lagring, förfarandet för tillfällig införsel, förfarandet för slutanvändning, förfarandet för aktiv förädling och förfarandet för passiv förädling; villkoren för beviljande av tillstånd för särskilda förfaranden och undantag från dessa; de fall där förädlingens ekonomiska natur motiverar att tullmyndigheterna bedömer om beviljandet av ett tillstånd till ett förfarande för aktiv förädling påverkar unionstillverkares väsentliga intressen negativt utan att begära ett yttrande från EU:s tullbyrå; de fall där det anses finnas belägg för sådana negativa effekter; förteckningen över varor som anses vara känsliga; de typer av information och data som bokföringen ska innehålla och undantagen från skyldigheten att tillhandahålla dem eller göra dem tillgängliga i EU:s tulldatacentral; tidsperioden för avslutande av ett särskilt förfarande; de fall, villkor, den form samt de data och den information som krävs för överföringen av rättigheter och skyldigheter; i vilka fall importörer och exportörer kan befordra varor som hänförts till ett annat särskilt förfarande än transitering eller som lagts upp i en frizon och relaterade villkor; de vanliga formerna för hantering av varor som hänförts till ett tullagerförfarande eller ett förfarande för förädling; och vissa närmare regler för likvärdiga varor.

— När det gäller transitering: de särskilda fall där unionsvaror ska hänföras till förfarandet för extern transitering; villkoren för beviljande av tillstånd för godkänd avsändare och godkänd mottagare för TIR-ändamål; och de ytterligare datakraven och villkoren för att godkänna förenklingar.

— När det gäller lagring, villkoren för beviljande av tillstånd för drift av ett tullager för distansförsäljning.

— När det gäller tillfällig införsel: den särskilda användning för vilken icke-unionsvaror är föremål; och de krav för fullständig eller partiell befrielse från tullar enligt tullagstiftningen som ska uppfyllas för att förfarandet för tillfällig införsel ska få användas.

— När det gäller aktiv förädling, villkoren för att tillfälligt återexportera varor för ytterligare förädling.

— Reglerna för att fastställa icke-förmånsberättigande ursprung och förmånsberättigande ursprung.

— När det gäller fastställandet av tullvärdet: villkoren för beviljande av tillstånd till förenklingar vid fastställandet av tullvärdet i särskilda fall; och de data som krävs för att fastställa tullvärdet för exporttulländamål.

— När det gäller fastställande av tullskuld: närmare regler för beräkning av de import- eller exporttullbelopp som ska tillämpas på varor för vilka en tullskuld uppkommer inom ramen för ett särskilt förfarande; den särskilda tidsfrist inom vilken platsen för uppkomst av tullskuld inte kan fastställas om varorna har hänförts till ett tullförfarande som inte har avslutats eller om en tillfällig lagring inte har slutförts på ett korrekt sätt; de fall då tullmyndigheterna är undantagna från skyldigheten att lämna underrättelse om tullskulden, och den information som ska lämnas av betrodda näringsidkare och importörer vid distansförsäljning för underrättelse om tullskuld.

— När det gäller garantier: de särskilda fall där ingen garanti krävs för varor som hänförs till förfarandet för tillfällig införsel och tröskelvärdet för befrielse från skyldigheten att ställa en garanti; reglerna för fastställande av en garanti i någon annan form än ett betalningsmedel som erkänns av tullmyndigheterna och än ett åtagande från en borgensman; formerna för garantin och de regler som är tillämpliga på borgensmannen; villkoren för beviljande av ett tillstånd att använda en samlad garanti till ett nedsatt belopp eller beviljande av undantag från skyldigheten att ställa en garanti; och tidsfristerna för frisläppandet av en garanti.

— När det gäller betalning av tullskulder: det tillfälliga upphörandet av tidsfristen för betalning av import- eller exporttullbelopp som svarar mot en tullskuld och fastställandet av perioden för det tillfälliga upphörandet; uppdatering av de tröskelvärden under vilka tullmyndigheterna inte tar ut kreditränta och dröjsmålsränta, och över vilka de ska återbetala eller efterge import- eller exporttullbeloppet; de regler som kommissionen måste följa när den fattar beslut om återbetalning och eftergift av tullskuld; och, för en tullskulds upphörande, en förteckning över sådana underlåtenheter som inte har någon avgörande inverkan på det korrekta genomförandet av den tillfälliga lagringen eller det berörda tullförfarandet.

— När det gäller tullsamarbete, de villkor och förfaranden enligt vilka en medlemsstat kan ges befogenhet att upprätthålla, eller inleda förhandlingar med tredjeländer för, ett bilateralt avtal om informationsutbyte.

— När det gäller sanktioner vid distansförsäljning: det betydande antal tullkontroller som ska utföras av behöriga myndigheter och tröskelvärdet för det antal fall baserat på överträdelsens allvar som anses vara tillräckligt representativt för att fastställa en sådan systematisk underlåtenhet, i syfte att fastställa systematisk bristande efterlevnad på ett enhetligt och effektivt sätt och säkerställa en hög efterlevnadsnivå och för att hantera systematiska brister, och med beaktande av faktorer såsom distansförsäljningens volym och specifika inverkan, riskerna för konsumentsäkerheten, proportionaliteten, olika affärsmodeller och behovet av att skydda unionens och dess medlemsstaters ekonomiska och icke-finansiella intressen.

— Undantagen för fastställande av det tullkontor som är behörigt att övervaka hänförandet av varor till ett tullförfarande och av platsen för uppkomst av tullskuld, mot bakgrund av den bedömning som kommissionen ska göra av tullövervakningens effektivitet enligt denna förordning.

(114) Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under det förberedande arbetet inför antagandet av delegerade akter, inklusive på expertnivå, inbegripet i gruppen för näringslivskontakter, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ([28]).

(115) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att

— fastställa förfaranderegleрna för samarbete mellan tullmyndigheter i fråga om kontroller,

— fastställa förfarandet för inlämnande och godtagande av en ansökan om ett tullbeslut, och för att fatta sådana beslut,

— fastställa reglerna för upphävande av positiva tullbeslut,

— fastställa förfaranderegleрna för återkallande, tillfällig indragning eller ändring av positiva tullbeslut,

— anta beslut om att begära att medlemsstaterna återkallar beslut som avser bindande besked,

— fastställa förfaranderegler för användningen av ett beslut som rör bindande besked efter det att det upphört att gälla eller har återkallats och för underrättelse till tullmyndigheterna om att fattandet av sådana beslut tillfälligt upphör och om återkallelse av sådant tillfälligt upphörande,

— fastställa förfarandet för uppbörd av unionshanteringsavgiften från den ekonomiska aktören,

— fastställa reglerna för valutaomräkning,

([28]) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

— fastställa förfarandena för begäranden om aggregerade tulldata som utgörs av icke-konfidentiella uppgifter, icke-personuppgifter och data som inte är kommersiellt känsliga som lämnas till medlemsstaternas tullmyndigheter eller EU:s tullbyrå och de format för och kategorier av data som på sådan begäran kan tillgängliggöras,

— fastställa regler för att fastställa vilken tullmyndighet som ansvarar för registreringen av ekonomiska aktörer och vissa andra personer,

— fastställa förfaranderegler för samråd om fastställande av status som godkänd ekonomisk aktör,

— anta formerna för tillämpning av kriterierna för att bevilja status som godkänd ekonomisk aktör och betrodd näringsidkare, och enskilda beslut om tillfälligt upphävande eller återkallande av statusen som betrodd näringsidkare om den behöriga myndigheten underlåter att lämna information till EU:s tullbyrå för kontroll av denna status, eller om de åtgärder som vidtagits på grundval av en rekommendation från EU:s tullbyrå inte är tillräckliga,

— fastställa regler om samråd med andra myndigheter för fastställande av status som betrodd näringsidkare, om omprövning av denna status och relaterade samråd samt om typerna av relaterad övervakningsverksamhet,

— fastställa de tekniska arrangemangen för de nuvarande elektroniska tullsystemen och ett arbetsprogram för deras utfasning och infasningen av EU:s tulldatacentral,

— fastställa regler och former för behandling av data i EU:s tulldatacentral,

— fastställa former för hur Eppo ska begära och erhålla data från EU:s tulldatacentral,

— fastställa former för hur Europol och Frontex ska begära och erhålla data i EU:s tulldatacentral, fastställa förfarandet för kontroll av sådana begäranden, ange begränsningar och ansvar för vidare överföring av sådana data och, vid behov, kräva att den begärande myndigheten utser en särskild kontaktpunkt eller en eller flera särskilda kontaktpersoner eller tillhandahåller ytterligare skyddsåtgärder,

— fastställa de gemensamt personuppgiftsansvarigas roller när det gäller databehandling i EU:s tulldatacentral och deras förhållande till registrerade,

— fastställa skyddsåtgärder för att förebygga och förhindra missbruk av, olaglig tillgång till eller överföring av personuppgifter som omfattas av begränsningar,

— fastställa de tekniska arrangemangen för interoperabilitet och anslutning när det gäller EU:s tulldatacentral,

— undantagsvis och tillfälligt ge medlemsstaterna tillstånd att använda andra elektroniska tjänster eller system än de som genomförs i EU:s tulldatacentral,

— fastställa åtgärder för att säkerställa en harmoniserad tillämpning av tullkontroller och riskhantering, inbegripet informationsutbyte och inrättande av gemensamma prioriterade kontrollområden och gemensamma riskkriterier och riskstandarder,

— fastställa åtgärder för kontroll av data som lämnats eller gjorts tillgänglig, undersökning och provtagning av varor, resultat av kontrollerna och identifiering,

— fastställa de åtgärder som ska tillämpas på kontroller efter frigörande och lämpliga metoder,

— ange vilka hamnar eller flygplatser där tullkontroller och tullformaliteter ska tillämpas på handbagage och lastrumsbagage,

— fastställa förfaranderegler för tillhandahållande och kontroll av bevis för varors tullstatus som unionsvaror,

— fastställa förfaranderegler för ändring och ogiltigförklaring av data för hänförande av varor till ett tullförfarande,

— fastställa förfarandet för ingivande av tulldeklarationer när andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik används och för fastställande av behöriga tullkontor,

— fastställa förfarandet för ingivande av en standardtulldeklaration, en förenklad deklaration och en kompletterande deklaration,

— fastställa förfarandet för ingivande av en tulldeklaration före anmälan till tullen av varors ankomst, för godtagande av en tulldeklaration, för ändring eller ogiltigförklaring av en tulldeklaration efter det att varorna frigjorts, för centraliserad klarering och för ingivande av en tulldeklaration i form av en registrering i deklarantens bokföring,

— fastställa förfarandet för försäljning och donation av varor, för förstöring av varor och för överlåtelse av varor till staten,

— fastställa förfarandet för att tillhandahålla, ta emot, ändra och ogiltigförklara förhandsinformation om gods och riskreducerande åtgärder,

— fastställa förfarandet för underrättelsen om ankomst,

— fastställa förfarandet för det fysiska uppvisandet av varor för tullen,

— fastställa förfarandet för ingivande, ändring och ogiltigförklaring av information om tillfällig lagring och för befordran av varor mellan anläggningar för tillfällig lagring,

— fastställa förfaranderegler för tillhandahållande av information av vilken det framgår att villkoren för befrielse från importtullar för återinförda varor är uppfyllda och om tillhandahållande av bevisning som styrker att villkoren för befrielse från importtullar för produkter från havsfiske och andra produkter som hämtats ur havet är uppfyllda,

— fastställa förfaranderegler för export och utförsel,

— fastställa förfarandet för ingivande, ändring eller ogiltigförklaring av en anmälan om återexport,

— fastställa förfarandet för att tillhandahålla, tillgängliggöra, ta emot, ändra och ogiltigförklara information före avgång och för att instruera den person som tillhandahöll informationen före avgång om att varorna inte ska lastas eller transporteras,

— fastställa förfaranderegler för beviljande av tillstånd till särskilda förfaranden eller drift av anläggningar för lagring av varor i tullager, förfaranderegler för undersökning av ekonomiska villkor, inbegripet för utfärdande av ett motiverat yttrande från EU:s tullbyrå med en bedömning av om beviljandet av ett tillstånd till ett förfarande för aktiv eller passiv förädling påverkar unionstillverkares väsentliga intressen negativt, och regler för fastställande och övervakning av den kvantitet över vilken sådan negativ påverkan uppstår,

— fastställa förfaranderegler för avslutande av ett särskilt förfarande och för överföring av rättigheter och skyldigheter, för befordran av varor och för användning av likvärdiga varor inom ramen för särskilda förfaranden,

— fastställa förfaranderegler för tillämpning av bestämmelserna i internationella transiteringsinstrument i unionens tullområde,

— fastställa förfaranderegler för hänförande av varor till förfarandet för unionstransitering och om avslutandet av detta förfarande, för tillämpningen av förenklingar avseende det förfarandet och för tullövervakningen av varor som passerar genom ett tredjelands territorium inom ramen för förfarandet för extern unionstransitering,

— fastställa förfarandet för hänförande av varor till tullagerförfarandet eller förfarandet för frizoner,

— fastställa förfaranderegler för villkoren för hänförande av varor avsedda för distansförsäljning till tullagerförfarandet i ett tullager för distansförsäljning,

— fastställa åtgärder för enhetlig förvaltning av tullkvoter och andra kvoter samt tulltak och tulltillsynen av varors övergång till fri omsättning eller export,

— fastställa varors klassificering enligt tulltaxan,

— fastställa förfaranderegler för tillhandahållande och kontroll av bevis för icke-förmånsberättigande ursprung för varor,

— fastställa förfaranderegler för förmånsberättigande ursprung för varor och åtgärder som ger ett land eller territorium som omfattas av förmånsordningen ett tillfälligt undantag från reglerna om förmånsberättigande ursprung för varor som omfattas av förmånsåtgärder som antagits ensidigt av unionen,

— fastställa åtgärder för att fastställa särskilda varors ursprung,

— fastställa förfaranderegler för fastställande av varors värde för tulländamål,

— fastställa åtgärder för fastställande av en lämplig metod för fastställande av tullvärde eller de kriterier som ska användas för att fastställa tullvärdet i särskilda situationer, inbegripet distansförsäljning,

— fastställa förfaranderegler för ställande av garantier, fastställande av garantibelopp, övervakning och frisläppande av garantier samt återkallelse och uppsägning av en borgensmans åtagande,

— fastställa förfaranderegler för tillfälligt förbud mot användning av samlade garantier,

— fastställa åtgärder för säkerställande av ömsesidigt bistånd mellan tullmyndigheterna i samband med uppkomst av en tullskuld,

— fastställa förfaranderegler för återbetalning och eftergift av ett import- eller exporttullbelopp, för underrättande av kommissionen om återbetalningar och eftergifter, och avseende de beslut som kommissionen ska anta om återbetalning eller eftergift,

— aktivera nödvändiga åtgärder och arrangemang som ska tillämpas i händelse av en kris,

— specificera den oberoende ställningen för datarevisorn vid EU:s tullbyrå och fastställa dennes närmare uppgifter och ansvarsområden,

— bemyndiga medlemsstaterna att ingå bilaterala avtal med tredjeländer om informationsutbyte för tullsamarbetsändamål,

— specificera vilka data som medlemsstaterna ska tillhandahålla EU:s tullbyrå för bedömnings- och rapporteringsändamål, liksom datans konfidentialitetsnivå och utformningen av prestationsmätningen.

Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([29]).

(116) Det rådgivande förfarandet bör användas vid antagandet av

— genomförandeakter för att uppmana medlemsstater att återkalla beslut som avser bindande besked, med tanke på att dessa beslut enbart berör en medlemsstat och syftar till att säkerställa efterlevnad av tullagstiftningen,

— genomförandeakter om återbetalning eller eftergift av import- och exporttullbelopp, med tanke på att dessa beslut direkt berör den person som ansökt om återbetalningen eller eftergiften,

— genomförandeakter som specificerar den oberoende ställningen för datarevisorn vid EU:s tullbyrå och fastställer dennes närmare uppgifter och ansvarsområden,

([29]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

— genomförandeakter som ger en medlemsstat befogenhet att ingå ett bilateralt avtal om informationsutbyte för tullsamarbetsändamål, med tanke på att sådana bilaterala avtal endast berör en medlemsstat.

(117) I vederbörligen motiverade fall som motiveras av tvingande skäl till skyndsamhet bör kommissionen anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter på följande områden:

— Åtgärder för att säkerställa en harmoniserad tillämpning av tullkontroller och riskhantering, inbegripet utbyte av riskinformation och riskanalys, gemensamma prioriterade kontrollområden och gemensamma riskkriterier och riskstandarder.

— Fastställande av varors klassificering enligt tulltaxan.

— Fastställande av särskilda varors ursprung.

— Fastställande av en lämplig metod för fastställande av tullvärde eller de kriterier som ska användas för att fastställa varors tullvärde i särskilda situationer, inbegripet distansförsäljning.

— Tillfälliga förbud mot användningen av samlade garantier.

— Aktivering av nödvändiga åtgärder och arrangemang som ska tillämpas i händelse av en kris.

— Snabbt ge en medlemsstat befogenhet att ingå ett bilateralt avtal med ett tredjeland om informationsutbyte för tullsamarbetsändamål.

(118) I överensstämmelse med proportionalitetsprincipen är det nödvändigt och lämpligt, för att uppnå de grundläggande målen att skapa en välfungerande tullunion och genomföra den gemensamma handelspolitiken, att fastställa de regler och förfaranden som är tillämpliga på varor som förs in i eller ut ur unionens tullområde. Denna förordning går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträvade målen, i enlighet med artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen.

(119) Från och med den 1 mars 2031 bör ekonomiska aktörer på frivillig basis kunna börja utnyttja kapaciteten hos EU:s tulldatacentral. Senast den 1 mars 2034 bör EU:s tulldatacentral vara fullt utvecklad, och alla ekonomiska aktörer använda den.

(120) Tillämpningen av denna förordning bör ske enligt en ambitiös tidsplan, men ändå gradvis. De bestämmelser i denna förordning som tilldelar kommissionen genomförandebefogenheter och delegerade befogenheter bör därför tillämpas så snart denna förordning träder i kraft, för att ge kommissionen möjlighet att se över de befintliga delegerade akterna och genomförandeakterna och, när så är lämpligt, anta nya delegerade akter och genomförandeakter på grundval av de nya delegeringarna av befogenheter och bemyndigandena så snart denna förordning träder i kraft. För att göra det möjligt för medlemsstaterna och de ekonomiska aktörerna att anpassa sig till de nya reglerna bör de allra flesta bestämmelserna i denna förordning tillämpas från och med tolv månader efter dess ikraftträdande. Detta inbegriper upphävandet av unionens nuvarande tullkodex, som bör få verkan först efter denna anpassningsperiod på tolv månader. Slutligen bör de bestämmelser som avser distansförsäljning och EU:s tullbyrå, utom de som reglerar EU:s tullbyrås rättsliga status och inledandet av dess verksamhet, tillämpas från och med den 1 juli 2028.

(121) Kommissionen bör göra allt för att säkerställa att delegerade akter och genomförandeakter enligt denna förordning träder i kraft i tillräckligt god tid före den dag då de relevanta bestämmelserna i denna förordning börjar tillämpas för att medlemsstaterna ska kunna genomföra dem i tid.

(122) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i förordning (EU) 2018/1725 och avgav ett yttrande den 11 juli 2023.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

KAPITEL 1

Tullagstiftningens tillämpningsområde och tullmyndigheternas uppdrag

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning fastställs unionens tullkodex. Den fastställer de allmänna regler och förfaranden som ska tillämpas på varor som förs in i eller ut ur unionens tullområde.

Genom denna förordning inrättas även Europeiska unionens tullbyrå *(EU:s tullbyrå*) och regler, gemensamma standarder och styrningsramverket för inrättandet av Europeiska unionens tulldatacentral (*EU:s tulldatacentral*).

2. Utan att det påverkar tillämpningen av internationell rätt och internationella konventioner, och unionsrätten på andra områden, ska denna förordning tillämpas enhetligt inom hela unionens tullområde.

3. Vissa bestämmelser i tullagstiftningen är tillämpliga utanför unionens tullområde enligt unionsrätt som reglerar särskilda områden eller internationella konventioner.

4. Vissa bestämmelser i tullagstiftningen, inbegripet de förenklingar som föreskrivs i denna, ska vara tillämpliga på handeln med unionsvaror mellan de delar av unionens tullområde på vilka direktiv 2006/112/EG eller (EU) 2020/262 är tillämpligt och de delar av tullområdet där dessa direktiv inte är tillämpliga, eller på handeln mellan delar av det området där dessa direktiv inte är tillämpliga.

Artikel 2

Tullmyndigheternas uppdrag

I syfte att få tullunionen att agera samfällt, uppnå ett harmoniserat genomförande av tullagstiftningen, inbegripet harmoniserade tullkontrollregler, och möjliggöra en väl fungerande inre marknad, är tullmyndigheternas uppdrag att skydda unionens och dess medlemsstaters finansiella och ekonomiska intressen genom att effektivt ta ut tullar och andra avgifter och genom att bekämpa bedrägerier, underlätta legitim affärsverksamhet, bidra till rättvis handel och till säkerhet i hela leveranskedjan samt bekämpa olaglig handel.

Tullmyndigheterna ska dessutom bidra till att säkerställa skyddet och säkerheten för unionen och dess invånare och till att skydda människors, djurs och växters hälsa och liv, konsumenter och miljön samt andra allmänna intressen som skyddas av annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna inom ramen för deras behörighet och, när så är lämpligt, i nära samarbete med andra behöriga myndigheter.

Artikel 3

Tullområde

1. Unionens tullområde ska omfatta följande territorier, inbegripet deras territorialvatten, inre vatten och luftrum:

a) Konungariket Belgiens territorium.

b) Republiken Bulgariens territorium.

c) Republiken Tjeckiens territorium.

d) Konungariket Danmarks territorium, utom Färöarna och Grönland.

e) Förbundsrepubliken Tysklands territorium, utom ön Helgoland och området Büsingen (fördraget av den 23 november 1964 mellan Förbundsrepubliken Tyskland och Schweiziska Edsförbundet).

f) Republiken Estlands territorium.

g) Irlands territorium.

h) Republiken Greklands territorium.

i) Konungariket Spaniens territorium, utom Ceuta och Melilla.

j) Republiken Frankrikes territorium, utom de franska utomeuropeiska länder och territorier på vilka fjärde delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) ska tillämpas.

k) Republiken Kroatiens territorium.

l) Republiken Italiens territorium, utom kommunen Livigno.

m) Republiken Cyperns territorium, i enlighet med 2003 års anslutningsakt.

n) Republiken Lettlands territorium.

o) Republiken Litauens territorium.

p) Storhertigdömet Luxemburgs territorium.

q) Ungerns territorium.

r) Republiken Maltas territorium.

s) Konungariket Nederländernas territorium i Europa.

t) Republiken Österrikes territorium.

u) Republiken Polens territorium.

v) Republiken Portugals territorium.

w) Rumäniens territorium.

x) Republiken Sloveniens territorium.

y) Republiken Slovakiens territorium.

z) Republiken Finlands territorium.

za) Konungariket Sveriges territorium.

2. Följande territorier, inbegripet deras territorialvatten, inre vatten och luftrum, belägna utanför medlemsstaternas territorier, ska med beaktande av de konventioner och fördrag som är tillämpliga på dem anses utgöra en del av unionens tullområde:

a) När det gäller Frankrike, Furstendömet Monacos territorium, såsom det definieras i den tullkonvention som undertecknades i Paris den 18 maj 1963 (*Journal officiel de la République française* (Republiken Frankrikes officiella tidning) av den 27 september 1963, s. 8679).

b) När det gäller Cypern, Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiris och Dhekelias territorium, såsom de definieras i fördraget om upprättandet av Republiken Cypern, undertecknat i Nicosia den 16 augusti 1960 (*United Kingdom Treaty Series* No 4 (1961) Cmnd. 1252).

Artikel 4

Delegering av befogenheter

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att specificera vilka bestämmelser i tullagstiftningen om tillhandahållande av data, bevis på tullstatus och användning av förfarandet för intern unionstransitering som är tillämpliga på handel med unionsvaror enligt artikel 1.4 och fastställa förenklingar av de bestämmelserna, förutsatt att dessa delegerade akter inte påverkar den korrekta tillämpningen av relevanta skatteåtgärder. Dessa delegerade akter får behandla särskilda omständigheter som gäller för handel med unionsvaror som berör enbart en medlemsstat.

KAPITEL 2

Definitioner

Artikel 5

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *tullmyndigheter*: de tullförvaltningar i medlemsstaterna som ansvarar för tillämpningen av tullagstiftningen samt alla andra myndigheter som enligt nationell rätt har befogenhet att tillämpa viss tullagstiftning.

2. *tullagstiftning*: allt av följande:

   a) Denna förordning och de bestämmelser om ändring, komplettering eller genomförande av den som antagits på unionsnivå eller nationell nivå.

   b) Gemensamma tulltaxan.

   c) De rättsakter som inrättar ett unionssystem för tullbefrielser.

   d) Tullbestämmelser i internationella avtal, om de bestämmelserna är tillämpliga i unionen.

   e) Förordning (EU) 2022/2399 och de bestämmelser som ändrar, kompletterar eller genomför den.

3. *annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna*: annan lagstiftning än tullagstiftning som är tillämplig på varor som förs in i, ut ur eller passerar genom unionens tullområde, eller på varor som ska släppas ut på unionsmarknaden, i vars genomförande tullmyndigheterna deltar.

4. *handelspolitiska åtgärder*: åtgärder som antagits enligt artikel 207 i EUF-fördraget som en del av annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna, utom provisoriska eller slutgiltiga antidumpningstullar, utjämningstullar eller skyddsåtgärder i form av höjda tullar på specifika varor, och i synnerhet inbegripet särskilda tillsynsåtgärder och skyddsåtgärder i form av import- eller exporttillstånd.

5. *person*: en fysisk eller juridisk person eller en sammanslutning av personer som enligt unionsrätten eller nationell rätt tillerkänns rättskapacitet utan att vara en juridisk person.

6. *ekonomisk aktör*: en person som i sin näringsverksamhet är involverad i verksamhet som omfattas av tullagstiftningen.

7. *etablerad i unionens tullområde*:

   a) Beträffande en fysisk person: som har sin vanliga vistelseort i unionens tullområde.

b) Beträffande en juridisk person eller en sammanslutning av personer: som har sitt säte, sitt huvudkontor eller ett fast etableringsställe i unionens tullområde.

8. *fast etableringsställe*: en stadigvarande plats för affärsverksamhet där både nödvändiga personalresurser och nödvändiga tekniska resurser är permanent närvarande och genom vilket en persons tullrelaterade verksamhet helt eller delvis bedrivs.

9. *etableringsmedlemsstat*:

a) Den medlemsstat där en person är etablerad i enlighet med led 7, eller

b) om en juridisk person eller en sammanslutning av personer har sitt säte, sitt huvudkontor eller sitt fasta etableringsställe i olika medlemsstater, den medlemsstat där den personens eller sammanslutningen av personers huvudsakliga bokföring för tulländamål förs eller är tillgänglig och där åtminstone en del av tullverksamheten bedrivs eller ska bedrivas.

10. *tullbeslut*: varje åtgärd av tullmyndigheterna som rör tullagstiftningen, tar ställning i ett visst fall och har rättslig verkan för den eller de berörda personerna.

11. *tullförfarande*: vart och ett av följande förfaranden till vilka varor kan hänföras i enlighet med denna förordning:

a) Övergång till fri omsättning.

b) Särskilda förfaranden.

c) Export.

12. *tullformaliteter*: all verksamhet som måste genomföras av en person och av tullmyndigheterna för att följa tullagstiftningen.

13. *importör*:

a) vid distansförsäljning, importören vid distansförsäljning,

b) i övriga fall, den person som fastställs genom tillämpning av leden i–v i ordning:

i) en person som har befogenhet att besluta och har beslutat att varor från ett tredjeland ska föras in i unionens tullområde,

ii) en person som har tagit över befogenheten från den person som avses i led i,

iii) en efterträdande person som har befogenhet att besluta och har beslutat att varorna ska hänföras till ett tullförfarande,

iv) den fraktförare som för in varorna i unionens tullområde, eller

v) varuinnehavaren.

14. *importör vid distansförsäljning*: antingen den person som levererar varor vid distansförsäljning eller den person som underlättar distansförsäljning,

15. *distansförsäljning*: distansförsäljning av varor importerade från tredjeländer eller tredjeterritorier enligt definitionen i artikel 14.4.2 i direktiv 2006/112/EG.

16. *IOSS-ordningen*: den särskilda ordning som fastställs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 4 i direktiv 2006/112/EG.

17. *exportör*:

a) en privatperson som transporterar varor som ska föras ut ur unionens tullområde, om dessa varor ingår i denna privatpersons personliga bagage,

b) i fall som inte omfattas av led a:

i) en person som är etablerad i unionens tullområde och som har befogenhet att besluta om och har beslutat att varor ska föras ut ur det tullområdet, eller

ii) om det inte finns någon sådan person som avses i led i, varje person som är etablerad i unionens tullområde och som är part i ett avtal enligt vilket varor ska föras ut ur det tullområdet.

18. *återexport*: den åtgärd varigenom en exportör för icke-unionsvaror ut ur unionens tullområde.

19. *information före avgång*: den uppsättning data som ska tillhandahållas eller tillgängliggöras för tullmyndigheterna och som rör varor som ska föras ut ur unionens tullområde.

20. *tullombud*: varje person som av en annan person har utsetts att genomföra de handlingar och formaliteter som enligt tullagstiftningen krävs vid den andra personens förbindelser med tullmyndigheterna.

21. *data*: varje digital eller icke-digital återgivning av handlingar, faktiska omständigheter eller information och varje sammanställning av sådana handlingar, sådana faktiska omständigheter eller sådan information, inbegripet i form av dokument, ljudupptagningar, bildupptagningar eller audiovisuella upptagningar.

22. *tulltillsyn*: insamling och analys av information om varor som förs in i, ut ur eller passerar genom unionens tullområde för att bevaka denna befordran på unionsnivå, säkerställa en enhetlig tillämpning av tullkontroller och efterlevnad av tullagstiftningen och annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna samt för att bidra till riskanalys och riskhantering.

23. *risk*: sannolikheten för och effekterna av att det i samband med varor som befordras mellan unionens tullområde och länder utanför det området eller i samband med förekomsten av icke-unionsvaror inom unionens tullområde inträffar en händelse som skulle innebära ett hot mot

a) unionens och dess medlemsstaters finansiella eller ekonomiska intressen,

b) skyddet och säkerheten för unionen och dess invånare, mot människors, djurs eller växters hälsa, mot miljön eller mot något annat allmänt intresse,

c) den korrekta tillämpningen av unionsåtgärder eller nationella åtgärder.

24. *ekonomisk analys*: utvärdering eller kvantifiering av en policy eller ett ekonomiskt fenomen för att förstå hur ekonomiska faktorer påverkar hur en policy, ett geografiskt område eller en grupp personer fungerar, i syfte att fatta bättre beslut i framtiden.

25. *riskhantering*: systematisk identifiering av risk, inbegripet att identifiera profiler för ekonomiska aktörer som utgör en risk och misstänkta transaktioner, och att genomföra alla åtgärder som krävs för att begränsa exponeringen för risk och minimera dess potentiella konsekvenser.

26. *tullövervakning*: åtgärder som i allmänhet vidtas av tullmyndigheterna i syfte att säkerställa att tullagstiftningen och, när så är lämpligt, annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna efterlevs, eller i syfte att på annat sätt bidra till hanteringen av risker förbundna med varor och deras leveranskedjor.

27. *tullkontroller*: särskilda åtgärder som vidtas av tullmyndigheterna i syfte att säkerställa efterlevnad av tullagstiftningen och, när så är lämpligt, annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna, eller i syfte att på annat sätt bidra till hanteringen av risker förbundna med varor och deras leveranskedjor.

28. *revision*: en typ av tullkontroll i form av särskilda åtgärder som vidtas av tullmyndigheterna för att samla in och utvärdera bevis på att en ekonomisk aktörs ledning, organisation, interna förfaranden eller interna system uppfyller de relevanta reglerna och kraven.

29. *plats för frigörande*:

a) det behöriga tullkontoret,

b) den plats som anvisats eller godkänts av tullmyndigheten, inbegripet den plats som angetts av den betrodda näringsidkaren, eller

c) en frizon.

30. *underrättelse om varornas tillgänglighet*: den handling genom vilken en person underrättar tullmyndigheten om att varor fysiskt befinner sig på platsen för frigörande och att de data som krävs för att hänföra dessa varor till det berörda tullförfarandet eller för tillfällig lagring, eller för att slutföra förfarandet för unionstransitering, har tillhandahållits eller tillgängliggjorts.

31. *slumpmässiga kontroller*: tullkontroller baserade på principerna för slumpmässigt urval med avseende på en population av intresse.

32. *varuinnehavare*: den person som har fysisk kontroll över varorna.

33. *fraktförare*:

a) I samband med införsel, den person som för in varorna eller som tar på sig ansvaret för varornas transport in i unionens tullområde; dock gäller följande:

i) Vid kombinerad transport avses med *fraktförare* den person som sköter det transportmedel som, när det förts in i unionens tullområde, går av sig självt som ett aktivt transportmedel.

ii) Vid sjötrafik eller lufttrafik inom ramen för ett fartygsandelsavtal eller fraktarrangemang avses med *fraktförare* den person som ingår ett avtal, och utfärdar ett konossement eller en flygfraktsedel, för den faktiska transporten av varorna in i unionens tullområde.

b) I samband med utförsel, den person som för ut varorna eller som tar på sig ansvaret för varornas transport ut ur unionens tullområde; dock gäller följande:

i) Vid kombinerad transport, där det aktiva transportmedel som lämnar unionens tullområde endast transporterar ett annat transportmedel som, efter det aktiva transportmedlets ankomst till sin destination, kommer att gå av sig självt som ett aktivt transportmedel, avses med *fraktförare* den person som kommer att sköta det transportmedel som, efter det att det transportmedel som lämnar unionens tullområde har ankommit till sin destination, kommer att gå av sig självt.

ii) Vid sjötrafik eller lufttrafik inom ramen för ett fartygsandelsavtal eller fraktarrangemang avses med *fraktförare* den person som ingår ett avtal och utfärdar ett konossement eller en flygfraktsedel för den faktiska transporten ut ur unionens tullområde.

34. *riskanalys*: behandling av data, inbegripet personuppgifter, i syfte att identifiera eller kvantifiera möjliga risker, i relevanta fall med användning av analysmetoder och system för artificiell intelligens (AI-system) enligt definitionen i artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1689 ([30]).

35. *risksignal*: indikation om en möjlig risk, på grundval av automatiserade processer med riskanalys, med avseende på data, information eller dokument.

36. *riskanalysresultat*: när det gäller en risksignal, fastställande av att en risk föreligger eller inte, på grundval av en automatisk process eller på ytterligare mänsklig bedömning av risksignalen.

37. *riskreducerande åtgärder*: åtgärder för att förebygga, minska eller hantera en risk eller begränsa dess effekter, inbegripet

a) instruktioner till fraktföraren eller exportören om att varor inte får lastas eller transporteras,

([30]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1689 av den 13 juni 2024 om harmoniserade regler för artificiell intelligens och om ändring av förordningarna (EG) nr 300/2008, (EU) nr 167/2013, (EU) nr 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 och (EU) 2019/2144 samt direktiven 2014/90/EU, (EU) 2016/797 och (EU) 2020/1828 (förordning om artificiell intelligens) (EUT L, 2024/1689, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj).

b) begäran om relevanta ytterligare upplysningar eller åtgärder,

c) identifiering av situationer där det kan vara lämpligt att en annan tullmyndighet eller annan behörig myndighet vidtar åtgärder,

d) rekommendationer om den lämpligaste platsen för att göra kontroller och de lämpligaste åtgärderna för dessa kontroller,

e) utförande av en tullkontroll,

f) fastställande av vilken rutt som ska användas och vilken tidsfrist som ska iakttas när varor ska föras ut ur unionens tullområde.

38. *kontrollrekommendation*: en riskanalysbaserad slutsats från en tullmyndighet eller från EU:s tullbyrå om huruvida en riskreducerande åtgärd bör utföras och, där så är relevant, på vilket sätt, när och var den bör utföras.

39. *kontrollbeslut*: den enskilda handling genom vilken tullmyndigheter beslutar huruvida en kontroll ska utföras.

40. *kontrollresultat*: de preliminära och slutliga resultaten av en kontroll, inklusive ytterligare angivna åtgärder och de behöriga myndigheter som berörs av resultaten.

41. *gemensamt prioriterat kontrollområde*: ett urval av särskilda tullförfaranden, varutyper, transportrutter, transportsätt eller ekonomiska aktörer i syfte att göra dem till föremål för mer omfattande riskanalys och riskreducerande åtgärder under en viss period, utan att detta påverkar andra kontroller som normalt utförs av tullmyndigheterna.

42. *gemensamma riskkriterier och standarder*: parametrar för riskanalys av ett riskområde och åtföljande standarder för den praktiska tillämpningen av dessa parametrar.

43. *övervakningsstrategi*: en metod för hantering av en risk, som syftar till att balansera operativa tullövervakningsinsatser och riskreducerande åtgärder i hela leveranskedjan på ett proportionellt och effektivt sätt.

44. *sändning*: varor som transporteras inom ramen för samma transportavtal av en avsändare till en mottagare med samma transportmedel, inbegripet multimodalt, som kommer från samma territorium eller tredjeland, och är av samma typ, klass eller beskrivning eller förpackas tillsammans.

45. *tullstatus*: varornas status som unionsvaror eller icke-unionsvaror.

46. *unionsvaror*: varor som tillhör någon av följande kategorier:

a) Varor som är helt framställda i unionens tullområde och i vilka det inte införlivats varor som importerats från tredjeländer.

b) Varor som förts in i unionens tullområde från tredjeländer och som övergått till fri omsättning.

c) Varor som har framställts eller tillverkats i unionens tullområde, antingen endast av varor som avses i led b eller av varor som avses i leden a och b.

47. *icke-unionsvaror*: andra varor än unionsvaror eller varor som har förlorat sin tullstatus som unionsvaror.

48. *frigörande av varor*: den åtgärd genom vilken tullmyndigheterna, eller andra personer på deras vägnar, gör varor tillgängliga för de ändamål som föreskrivs enligt det tullförfarande som varorna avses hänföras till.

49. *summarisk införseldeklaration*: den handling genom vilken en person anger för tullmyndigheterna, i föreskriven form och på föreskrivet sätt och inom en särskild tidsfrist, att varor ska föras in i unionens tullområde.

50. *summarisk utförseldeklaration*: den handling genom vilken en person anger för tullmyndigheterna, i föreskriven form och på föreskrivet sätt och inom en särskild tidsfrist, att varor ska föras ut ur unionens tullområde.

51. *deklaration för tillfällig lagring*: den handling genom vilken en person anger, i föreskriven form och på föreskrivet sätt, att varor är i tillfällig lagring.

52. *tulldeklaration*: den handling genom vilken en person i föreskriven form och på föreskrivet sätt anger ett önskemål om att hänföra varor till ett visst tullförfarande, i lämpliga fall med uppgift om vilka eventuella särskilda arrangemang som ska tillämpas.

53. *anmälan till tullen av varors ankomst*: en underrättelse till tullmyndigheterna om att varor har ankommit till det tullkontor som anvisats av tullmyndigheterna eller till någon annan plats som anvisats eller godkänts av tullmyndigheterna och om att varorna är tillgängliga för tullkontroller.

54. *deklarant*: den person som inger en tulldeklaration, en deklaration för tillfällig lagring, en summarisk införseldeklaration, en summarisk utförseldeklaration, en deklaration om återexport eller en anmälan om återexport i eget namn, eller den person i vars namn en sådan deklaration eller anmälan inges.

55. *deklaration om återexport*: den handling genom vilken en person i föreskriven form och på föreskrivet sätt anger ett önskemål om att föra icke-unionsvaror ut ur unionens tullområde, med undantag för icke-unionsvaror som omfattas av förfarandet för frizoner eller är i tillfällig lagring.

56. *anmälan om återexport*: den handling genom vilken en person i föreskriven form och på föreskrivet sätt anger ett önskemål om att föra icke-unionsvaror som omfattas av förfarandet för frizoner eller är i tillfällig lagring ut ur unionens tullområde.

57. *tillverkare*:

a) tillverkaren av produkten enligt annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna som är tillämplig på den produkten,

b) när det gäller jordbruksprodukter enligt definitionen i artikel 38.1 i EUF-fördraget eller råvaror, producenten, eller

c) om det inte finns någon tillverkare eller producent enligt leden a och b, den fysiska eller juridiska person eller sammanslutning av personer som har tillverkat eller låtit tillverka produkten och som saluför den produkten under den personens eller sammanslutningens namn eller varumärke.

58. *produktleverantör*: varje fysisk eller juridisk person eller sammanslutning av personer i leveranskedjan som tillverkar en produkt helt eller delvis, antingen i egenskap av tillverkare eller under andra omständigheter.

59. *tillfällig lagring*: den situation där icke-unionsvaror tillfälligt lagras under tullövervakning under perioden mellan den tidpunkt då fraktföraren lämnar underrättelse om varornas ankomst till unionens tullområde och tidpunkten för deras hänförande till ett tullförfarande eller deras återexport.

60. *förväntat tullkontor för första införsel*: det tullkontor som är behörigt för tullövervakning på den plats där det transportmedel med vilket varorna transporteras är avsett att ankomma till unionens tullområde från ett område utanför detta område.

61. *förhandsinformation om gods*: den uppsättning data som tillhandahålls eller tillgängliggörs för tullmyndigheter avseende varor som ska föras in i unionens tullområde.

62. *förädlade produkter*: varor som hänförts till ett förfarande för förädling och som har genomgått förädlingsprocesser.

63. *förädlingsprocesser*: var och en av följande processer:

a) Behandling av varor, inbegripet uppsättning eller montering av varorna eller anpassning av varorna till andra varor.

b) Förädling av varor.

c) Förstöring av varor.

d) Reparation av varor, inbegripet återställande och iordningställande av varor.

e) Användning av varor som inte ingår i de förädlade produkterna men som möjliggör eller underlättar produktionen av dessa produkter, även om dessa varor helt eller delvis förbrukas i processen (produktionstillbehör).

64. *innehavare av transiteringsförfarandet*: den person som inger transiteringsdeklarationen eller tillhandahåller den information som krävs för att hänföra varor till det förfarandet, eller för vars räkning deklarationen inges eller informationen tillhandahålls.

65. *avkastningsgrad*: den kvantitet eller procentsats förädlade produkter som erhålls vid förädling av en bestämd kvantitet varor som hänförts till ett förfarande för förädling.

66. *tredjeland*: ett land eller territorium utanför unionens tullområde.

67. *tullskuld*: en persons skyldighet att erlägga det import- eller exporttullbelopp som gäller för särskilda varor enligt tullagstiftningen.

68. *gäldenär*: varje person som är skyldig att betala en tullskuld.

69. *importtull*: den tull som ska betalas vid import av varor.

70. *exporttull*: den tull som ska betalas vid export av varor.

71. *återbetalning*: återbetalning av ett import- eller exporttullbelopp som har betalats.

72. *eftergift*: befrielse från skyldigheten att betala ett import- eller exporttullbelopp som inte har betalats.

73. *inköpsprovision*: en avgift som en importör betalar till en agent för att agenten ska företräda importören vid inköpet av varor som värderas.

74. *kris*: en naturlig eller av människan orsakad händelse av exceptionell karaktär och omfattning som inträffar inom eller utanför unionen, som äventyrar skydd, säkerhet, hälsa och liv för invånare, ekonomiska aktörer eller tullmyndigheters personal och som kräver brådskande åtgärder vad gäller införsel, utförsel eller transitering av varor.

75. *krishanteringscell*: en tjänst inom EU:s tullbyrå som samordnar unionens krishanteringsinsatser inom tullunionen.

76. *mikroföretag samt små och medelstora företag*: mikroföretag samt små och medelstora företag enligt definitionerna i artikel 2 i kommissionens rekommendation 2003/361/EG.

77. *registrerings- och identitetsnummer för ekonomiska aktörer* eller *Eori-nummer*: ett unikt identifieringsnummer inom unionens tullområde, tilldelat av en tullmyndighet till en ekonomisk aktör eller en annan person i syfte att registrera denna ekonomiska aktör eller person för tulländamål.

78. *varupost*: en eller flera varor i en sändning med samma klassificering enligt tulltaxan, samma beskrivning och, om så föreskrivs som en del av de datakrav som är tillämpliga på den relevanta tulldeklarationen eller på de data som ska tillhandahållas eller tillgängliggöras för tullmyndigheterna, samma ursprung.

79. *gemensamt gränsövergångsställe*: varje tullgränsövergångsställe som är beläget antingen på en medlemsstats territorium eller på ett angränsande tredjelands territorium, vid vilket tullmyndigheterna i den medlemsstaten och det angränsande tredjelandet tillämpar sin respektive tullagstiftning enligt ett bilateralt avtal.

KAPITEL 3

Behörig tullmyndighet och operativa regler för tullkontor

Artikel 6

Behörig tullmyndighet

1. Den behöriga tullmyndigheten ska vara,

a) för beslut som rör tillämpningen av tullagstiftningen i enlighet med kapitel 4, utom i särskilda fall som fastställs i tullagstiftningen, tullmyndigheten i sökandens etableringsmedlemsstat,

b) för de aktiviteter som ska utföras enligt artiklarna 97–100, den tullmyndighet som är behörig för tullkontoret för första införsel,

c) för de aktiviteter som ska utföras enligt artiklarna 101, 102 och 103, den tullmyndighet som är behörig för tullkontoret för första införsel eller tullmyndigheten i den medlemsstat där varorna lossas eller omlastas, beroende på den specifika situationen enligt artikel 101.1, 101.2 och 101.3,

d) för de aktiviteter som ska utföras enligt artiklarna 104–108 och avdelning V, tullmyndigheten i den medlemsstat där

i) de varor som ska vara i tillfällig lagring befinner sig, inbegripet den plats där transiteringsförfarandet slutförs, beroende på den specifika situationen, eller

ii) de varor som ska hänföras till ett tullförfarande befinner sig,

e) för de aktiviteter som ska utföras enligt avdelning VII, utom sådana som är kopplade till hänförandet av varor till ett tullförfarande, den tullmyndighet som ansvarar för den plats där varorna lämnar unionens tullområde.

2. Genom undantag från punkt 1 d ska den behöriga tullmyndigheten vara,

a) för övergång till fri omsättning vid distansförsäljning i fall där importören vid distansförsäljning inte använder IOSS-ordningen, tullmyndigheten i den medlemsstat där varorna ska levereras,

b) om importören eller exportören är en betrodd näringsidkare, tullmyndigheten i etableringsmedlemsstaten för den importören eller exportören eller för dess tullombud,

c) om deklaranten har fått tillstånd att tillämpa centraliserad klarering i enlighet med artikel 91, tullmyndigheten i deklarantens etableringsmedlemsstat.

3. Den tullmyndighet som ansvarar för den plats där den betrodda näringsidkaren är etablerad ska

a) övervaka hänförandet av varor till det berörda tullförfarandet,

b) göra tullkontroller för att kontrollera den information som har tillhandahållits,

c) i motiverade fall, begära att den tullmyndighet som ansvarar för varornas avsändningsplats eller slutdestination gör en tullkontroll,

d) om det finns en risk som endast kan minskas efter det att varorna har ankommit till unionens tullområde eller innan de har lämnat det området, begära att den tullmyndighet som ansvarar för den plats där varorna förs in eller ut gör tullkontroller,

e) fullgöra tullformaliteterna för att uppbära det import- eller exporttullbelopp som svarar mot eventuella tullskulder.

4. Med beaktande av den rimligen förväntade inverkan på handelsflöden, tillgängliga kontrollresurser och riskens allvarlighetsgrad ska den tullmyndighet som ansvarar för varornas avsändningsplats eller slutdestination eller för den plats där varorna förs in eller ut ur unionens tullområde göra de tullkontroller som begärs av den tullmyndighet som ansvarar för den plats där den betrodda näringsidkaren är etablerad i enlighet med punkt 3 c och d, och innehavare av tillstånd till centraliserad klarering, och förse den tullmyndigheten med resultatet av dessa kontroller, utan att detta påverkar dess egna kontroller som avser varor som förs in eller ut ur unionens tullområde.

5. De behöriga tullmyndigheterna ska ha tillgång till den information som är nödvändig för att säkerställa en korrekt tillämpning av tullagstiftningen och annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.

6. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa de särskilda fall som avses i punkt 1 a i den här artikeln.

7. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfaranderegler för det samarbete mellan tullmyndigheter som avses i punkt 4 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

8. Kommissionen ska anta riktlinjer för att specificera uppgifterna för det samarbete mellan tullmyndigheter som avses i punkt 4.

Artikel 7

Operativa regler för behöriga tullkontor

1. Utom när annat föreskrivs i annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna, ska medlemsstaterna fastställa platsen och behörigheten för sina tullkontor.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras tullkontors officiella öppettider är rimliga och ändamålsenliga med beaktande av typen av varuflöden, varornas beskaffenhet och de tullförfaranden som de ska hänföras till, så att det internationella varuflödet varken hindras eller snedvrids.

KAPITEL 4

Tullbeslut

Avsnitt 1

Allmänna principer

Artikel 8

Beslut som fattas på ansökan

1. En person som ansöker om ett beslut som rör tillämpningen av tullagstiftningen ska tillhandahålla all information som de behöriga tullmyndigheterna behöver för att kunna fatta det beslutet.

Även flera personer får ansöka om och omfattas av ett beslut, i enlighet med villkoren i tullagstiftningen.

2. Tullmyndigheterna ska, utan dröjsmål och senast 30 kalenderdagar från den dag då en ansökan om ett beslut mottagits, kontrollera om villkoren för godtagande av denna ansökan är uppfyllda.

Om en tullmyndighet fastställer att ansökan om ett beslut innehåller all information som krävs för att de ska kunna fatta det beslutet, ska den meddela sitt godtagande av ansökan till sökanden inom 30 kalenderdagar från den dag då ansökan mottagits.

Om tullmyndigheten fastställer att ansökan inte innehåller all nödvändig information ska den begära att sökanden tillhandahåller relevant ytterligare information inom en rimlig period på högst 30 kalenderdagar. I sådana fall ska tullmyndigheten besluta om huruvida ansökan är fullständig och därför ska godtas, eller om den är ofullständig och därför ska avvisas, inom en period på högst 60 kalenderdagar från den dag då den första ansökan mottagits. Om tullmyndigheten inte meddelar sökanden sitt beslut inom denna period ska ansökan anses ha godtagits vid utgången av perioden på 60 kalenderdagar.

3. Utom i särskilda fall som fastställs i tullagstiftningen ska den behöriga tullmyndigheten fatta ett sådant beslut som avses i punkt 1 senast 120 kalenderdagar från den dag då ansökan godtagits och utan dröjsmål underrätta sökanden om beslutet.

Om tullmyndigheten inte kan iaktta tidsfristen för att fatta ett beslut, inbegripet om förseningen beror på pågående samråd med andra behöriga myndigheter eller internationella organ, ska den underrätta sökanden om detta innan tidsfristen löpt ut, ange skälen till förseningen och ange den ytterligare period som den bedömer nödvändig för att kunna fatta ett beslut. Utom i särskilda fall som fastställs i tullagstiftningen får denna ytterligare period inte överstiga 30 kalenderdagar.

Tullmyndigheten får dessutom förlänga den i tullagstiftningen fastställda tidsfristen för att fatta ett beslut om sökanden begär en förlängning för att genomföra anpassningar i syfte att säkerställa att villkoren och kriterierna för beviljande av beslutet är uppfyllda. Dessa anpassningar och den ytterligare period som är nödvändig för att genomföra dem ska meddelas till tullmyndigheten, som ska besluta om huruvida den begärda förlängningen ska beviljas.

Om tullmyndigheten underlåter att fatta ett beslut inom de tidsfrister som fastställs i första, andra och tredje styckena, ska sökanden få en automatisk underrättelse. Sökanden får betrakta en sådan underlåtenhet att fatta ett beslut som ett negativt beslut.

4. Utom i särskilda fall som fastställs i tullagstiftningen, eller om inget annat föreskrivs i själva beslutet, ska ett beslut få verkan från och med den dag då sökanden mottar det eller anses ha mottagit det.

Utom i de fall som avses i artikel 19.2 ska beslut kunna verkställas av tullmyndigheterna från och med den dag då de antas.

5. Utom i särskilda fall som fastställs i tullagstiftningen ska ett beslut vara giltigt utan tidsbegränsning.

6. Innan tullmyndigheten fattar ett beslut som skulle vara negativt för sökanden ska den meddela sökanden om de grunder på vilka den avser att basera sitt beslut. Sökanden ska ges möjlighet att framföra sina synpunkter inom en föreskriven tidsperiod som beräknas från den dag då sökanden mottog meddelandet eller anses ha mottagit det (*rätt att bli hörd*). När den tidsperioden löpt ut ska sökanden på lämpligt sätt underrättas om beslutet.

De rättigheter och skyldigheter som avses i första stycket ska inte vara tillämpliga

a) om det berörda beslutet avser bindande besked enligt artikel 15.1,

b) i händelse av ett beslut om att en aktör inte ska omfattas av en tullkvot, om den fastställda tullkvotvolymen uppnås enligt artikel 166.4 första stycket,

c) om typen eller omfattningen av hotet mot skydd och säkerhet för unionen och dess invånare, mot människors, djurs och växters hälsa, mot miljön eller mot konsumenter så kräver,

d) om det berörda beslutet syftar till att säkerställa genomförandet av ett annat beslut om vilket sökanden har getts möjlighet att framföra sina synpunkter, utan att det påverkar tillämpningen av rätten i den berörda medlemsstaten,

e) om det skulle inverka menligt på utredningar som inletts i syfte att bekämpa bedrägeri,

f) om ansökan inte uppfyller villkoren för godtagande,

g) om tullmyndigheten ger instruktioner till den person som ingav den summariska införseldeklarationen eller som tillhandahöll eller tillgängliggjorde förhandsinformationen om gods om att varorna inte får lastas eller transporteras,

h) om beslutet gäller en underrättelse till sökanden om ett kommissionsbeslut enligt artikel 217.3,

i) om ett Eori-nummer ska ogiltigförklaras, på begäran av den berörda ekonomiska aktören, eller om det inte har funnits någon tullverksamhet på tre år eller om en ekonomisk aktör inte längre existerar,

j) om typen eller omfattningen av ett hot mot unionens eller dess medlemsstaters ekonomiska intressen kräver det.

7. Ett beslut som är negativt för sökanden ska innehålla en beskrivning av de grunder på vilka det baseras och innehålla en hänvisning till rätten att överklaga enligt artikel 18.

8. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa följande:

a) De data som krävs för ansökningar och beslut enligt den här artikeln.

b) Villkoren för godtagande av en ansökan enligt punkt 2 i den här artikeln.

c) De särskilda fall där tidsfristen för att fatta ett särskilt beslut, och tidsfristen för en möjlig förlängning av den tidsfristen, skiljer sig från de tidsfrister som anges i punkt 3 i den här artikeln.

d) De särskilda fall, enligt punkt 4 i den här artikeln, där ett beslut får verkan från och med en annan dag än den då sökanden mottar det eller anses ha mottagit det.

e) De särskilda fall, enligt punkt 5 i den här artikeln, där beslutet inte är giltigt utan tidsbegränsning.

f) Den tidsperiod som avses i punkt 6 första stycket i den här artikeln.

g) De regler som rör de fall som avses i punkt 6 andra stycket i den här artikeln.

9. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att ändra punkterna 2 och 3 i den här artikeln i syfte att i lämpliga fall förkorta de tidsfrister som avses där, när EU:s tulldatacentral har tagits i drift.

10. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfarandet

a) för inlämnande och godtagande av en ansökan om ett beslut, enligt punkterna 1 och 2,

b) för att fatta de beslut som avses i denna artikel, i tillämpliga fall inbegripet avseende rätten att bli hörd och samrådet med andra berörda medlemsstater.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 9

Hantering av beslut som fattats på ansökan

1. Innehavaren av beslutet ska fullgöra de skyldigheter som följer av det beslutet.

2. Innehavaren av beslutet ska fortlöpande övervaka att de kriterier och villkor som följer av det beslutet uppfylls och att de skyldigheter som följer av det beslutet fullgörs och, i tillämpliga fall, inrätta interna kontroller som kan förebygga, förhindra, upptäcka och korrigera olagliga eller oriktiga transaktioner.

3. Innehavaren av beslutet ska utan dröjsmål underrätta tullmyndigheterna om alla faktorer som uppkommit efter det att beslutet fattats som skulle kunna inverka på beslutets upprätthållande eller innehåll.

4. Tullmyndigheterna ska regelbundet övervaka huruvida innehavaren av beslutet fortsätter att uppfylla de relevanta kriterierna och fullgöra de relevanta skyldigheterna, särskilt förmågan hos innehavaren av beslutet att förebygga, förhindra, reagera på och avhjälpa fel genom lämpliga interna kontroller och att underrätta tullmyndigheterna om varje misstanke om tullbedrägeri som innehavaren är medveten om, eller rimligen borde ha varit medveten om, eller om information som skulle kunna leda till att det upptäcks, särskilt i enlighet med artiklarna 27, 28, 30 och 31. På grundval av sådan övervakningsverksamhet ska tullmyndigheterna i relevanta fall bedöma riskprofilen för innehavaren av beslutet. Om innehavaren av beslutet har varit etablerad i unionens tullområde i mindre än tre år ska tullmyndigheterna noggrant övervaka innehavaren under det första året efter det att beslutet har fattats.

5. Tullmyndigheterna ska underrätta EU:s tullbyrå om beslut som fattas på ansökan och om all övervakningsverksamhet som de utför i enlighet med punkt 4. EU:s tullbyrå ska beakta denna information för riskhanteringsändamål.

6. Till och med den 28 februari 2034 ska tullmyndigheterna registrera sina beslut i de befintliga elektroniska system för informationsutbyte som utvecklats av kommissionen och medlemsstaterna. Kommissionen och medlemsstaterna ska ha tillgång till dessa beslut och den underliggande informationen i de systemen.

7. Utan att det påverkar tillämpningen av andra tillämpliga bestämmelser som anger i vilka fall beslut är ogiltiga eller förlorar sin giltighet, får de tullmyndigheter som fattat ett beslut när som helst upphäva, återkalla eller ändra beslutet om det inte är förenligt med tullagstiftningen. Tullmyndigheterna ska informera EU:s tullbyrå om sådana upphävanden, återkallanden och ändringar av tullbeslut, om inte denna information redan finns tillgänglig i EU:s tulldatacentral.

8. I särskilda fall som fastställs i tullagstiftningen ska tullmyndigheterna ompröva ett beslut.

9. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa

a) närmare regler för övervakning av beslut som avses i punkterna 2, 3 och 4 i den här artikeln,

b) de särskilda fall där beslut ska omprövas, enligt vad som avses i punkt 8 i den här artikeln, och reglerna för sådan omprövning.

Artikel 10

Besluts giltighet i hela unionen

Beslut som rör tillämpning av tullagstiftningen ska vara giltiga överallt i unionens tullområde, utom i de fall där ett beslut föreskriver att dess verkan är begränsad till en eller flera medlemsstater.

Artikel 11

Upphävande av positiva beslut

1. Tullmyndigheterna ska upphäva ett beslut som är positivt för innehavaren av beslutet om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Beslutet fattades på grundval av felaktig eller ofullständig information.

b) Innehavaren av beslutet visste eller borde rimligen ha vetat att informationen var felaktig eller ofullständig.

c) Beslutet skulle ha varit annorlunda om informationen hade varit korrekt och fullständig.

2. Innehavaren av beslutet ska underrättas om att det upphävts.

3. Upphävandet av ett beslut ska få verkan från och med den dag då det ursprungliga beslutet fick verkan, om inget annat föreskrivs i beslutet om upphävande i enlighet med tullagstiftningen.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer reglerna för att upphäva positiva beslut. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 12

Återkallelse, tillfällig indragning och ändring av positiva beslut

1. Ett positivt beslut ska återkallas eller ändras

a) om ett eller flera av villkoren för att fatta beslutet inte var uppfyllda eller inte längre är uppfyllda,

b) om innehavaren av beslutet inte fullgör sina skyldigheter enligt beslutet, eller

c) på ansökan av innehavaren av beslutet.

2. Ett positivt beslut ska tillfälligt dras in om

a) tullmyndigheten anser att det kan finnas tillräckliga skäl för att upphäva, återkalla eller ändra beslutet men ännu inte har alla nödvändiga uppgifter för att kunna besluta om upphävande, återkallelse eller ändring,

b) tullmyndigheten anser att villkoren för beslutet inte är uppfyllda eller att innehavaren av beslutet inte fullgör skyldigheterna enligt det beslutet, och det är lämpligt att ge innehavaren av beslutet tid att vidta åtgärder för att säkerställa att villkoren uppfylls eller att skyldigheterna fullgörs,

c) innehavaren av beslutet begär en sådan tillfällig indragning, eftersom innehavaren temporärt inte kan uppfylla villkoren för beslutet eller fullgöra sina skyldigheter enligt det beslutet.

I de fall som avses i leden b och c ska innehavaren av beslutet underrätta den tullmyndighet som är behörig att fatta beslutet om de åtgärder som innehavaren kommer att vidta för att säkerställa att villkoren uppfylls eller skyldigheterna fullgörs, samt den tid som behövs för att vidta dessa åtgärder.

3. Utom i särskilda fall som fastställs i tullagstiftningen får ett positivt beslut som riktas till flera personer återkallas endast i fråga om en person som underlåter att fullgöra en skyldighet enligt det beslutet.

4. Innehavaren av beslutet ska underrättas om dess återkallelse, tillfälliga indragning eller ändring.

5. Artikel 8.4 ska tillämpas vid återkallelse, tillfällig indragning eller ändring av beslutet.

Emellertid får tullmyndigheterna i undantagsfall, om berättigade intressen för innehavaren av beslutet så kräver, skjuta upp den dag då återkallelsen eller ändringen får verkan med upp till ett år. Det datumet ska anges i beslutet om återkallelse eller ändring.

6. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa

a) de särskilda fall enligt punkt 3 i vilka tullmyndigheterna får återkalla ett positivt beslut som riktas till flera personer när det gäller andra personer än den som underlåtit att fullgöra en skyldighet enligt det beslutet,

b) de undantagsfall där tullmyndigheterna får skjuta upp den dag då återkallelsen eller ändringen får verkan i enlighet med punkt 5 andra stycket.

7. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfaranderegler för att återkalla, tillfälligt dra in eller ändra positiva beslut. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 13

Beslut som fattas utan ansökan

Utom när en tullmyndighet agerar som en rättslig myndighet ska artiklarna 8.4–8.7, 9.7, 10, 11 och 12 i tillämpliga delar gälla för beslut som tullmyndigheterna fattar utan ansökan från den berörda personen.

Artikel 14

Begränsningar som är tillämpliga på beslut om varor som hänförs till ett tullförfarande eller som är i tillfällig lagring

Utom när den berörda personen begär det ska en återkallelse, ändring eller tillfällig indragning av ett positivt beslut inte påverka varor som vid den tidpunkt då återkallelsen, ändringen eller den tillfälliga indragningen får verkan redan är hänförda till ett tullförfarande och fortfarande omfattas av det tullförfarandet, eller är i tillfällig lagring, till följd av det återkallade, ändrade eller tillfälligt indragna beslutet.

Avsnitt 2

Bindande besked

Artikel 15

Beslut som avser bindande besked

1. Tullmyndigheterna ska på ansökan fatta beslut som avser bindande klassificeringsbesked (*beslut om bindande klassificeringsbesked*), beslut som avser bindande ursprungsbesked (*beslut om bindande ursprungsbesked*) och beslut som avser bindande värderingsbesked (*beslut om bindande värderingsbesked*).

Sådana ansökningar ska inte godtas i om något av följande fall föreligger:

a) Om ansökan görs eller redan har gjorts, vid samma eller ett annat tullkontor, av innehavaren av ett beslut eller för denna persons räkning

   i) avseende beslut om bindande klassificeringsbesked, i fråga om samma varor,

   ii) avseende beslut om bindande ursprungsbesked, i fråga om samma varor och under samma omständigheter som avgör förvärv av ursprung,

   iii) avseende beslut om bindande värderingsbesked, i fråga om varor under samma omständigheter som fastställer tullvärdet.

b) Om ansökan inte hänför sig till någon avsedd användning av beslut som avser bindande besked eller någon avsedd användning av ett tullförfarande.

2. Beslut som avser bindande besked ska vara bindande, endast i fråga om de berörda varornas klassificering enligt tulltaxan eller fastställande av de berörda varornas ursprung eller tullvärde, för

a) tullmyndigheterna, i förhållande till innehavaren av beslutet, endast i fråga om varor för vilka tullformaliteterna fullgörs efter den dag då beslutet får verkan,

b) innehavaren av beslutet, i förhållande till tullmyndigheterna, endast med verkan från och med den dag då han eller hon mottar eller anses ha mottagit underrättelse om beslutet.

3. Beslut som avser bindande besked ska vara giltiga i tre år från och med den dag då de får verkan.

4. Vid ansökan om ett beslut som avser bindande besked i samband med ett visst tullförfarande ska innehavaren av beslutet kunna styrka följande:

a) När det gäller ett beslut om bindande klassificeringsbesked, att de berörda varorna i alla avseenden motsvarar de varor som beskrivs i beslutet.

b) När det gäller ett beslut om bindande ursprungsbesked, att de berörda varorna och de omständigheter som avgör förvärv av ursprung i alla avseenden motsvarar de varor och omständigheter som beskrivs i beslutet.

c) När det gäller ett beslut om bindande värderingsbesked, att de omständigheter som avgör de berörda varornas tullvärde i alla avseenden motsvarar de omständigheter som beskrivs i beslutet.

Artikel 16

Hantering av beslut som avser bindande besked

1. Ett beslut om bindande klassificeringsbesked ska upphöra att gälla innan den period som avses i artikel 15.3 löper ut om det inte längre är förenligt med lagstiftningen på grund av antingen

a) antagandet av en ändring av de nomenklaturer som avses i artikel 166.2 a och b, eller

b) antagandet av åtgärder enligt artikel 167.4.

I sådana fall ska beslutet om bindande klassificeringsbesked upphöra att gälla med verkan från och med tillämpningsdatumet för ändringen eller åtgärderna.

2. Ett beslut om bindande ursprungsbesked ska upphöra att gälla innan den period som avses i artikel 15.3 löper ut

a) om beslutet om bindande ursprungsbesked inte längre är förenligt med unionsrätten till följd av antagandet av en rättsligt bindande unionsakt eller till följd av att unionen ingår ett avtal som blir tillämpligt i unionen, varvid beslutet om bindande ursprungsbesked upphör att gälla med verkan från och med tillämpningsdatumet för den akten eller det avtalet, eller

b) om beslutet om bindande ursprungsbesked inte längre är förenligt med det avtal om ursprungsregler som utarbetats inom ramen för Världshandelsorganisationen (WTO) eller med rådgivande yttranden, upplysningar, råd eller liknande handlingar om fastställandet av varors ursprung för att säkerställa enhetlighet i tolkningen och tillämpningen av det avtalet, varvid beslutet om bindande ursprungsbesked upphör att gälla med verkan från och med den dag då de offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

3. Ett beslut om bindande värderingsbesked ska upphöra att gälla innan den period som avses i artikel 15.3 löper ut

a) om beslutet om bindande värderingsbesked inte längre är förenligt med unionsrätten till följd av antagandet av en rättsligt bindande unionsakt, varvid beslutet om bindande värderingsbesked upphör att gälla från och med tillämpningsdatumet för den akten, eller

b) om beslutet om bindande värderingsbesked inte längre är förenligt med artikel VII i allmänna tull- och handelsavtalet eller avtalet om tillämpning av artikel VII i allmänna tull- och handelsavtalet 1994 ([31]), eller med de beslut som kommittén för tullvärdeberäkning antagit för tolkning av det avtalet, varvid beslutet om bindande värderingsbesked upphör att gälla från och med dagen för offentliggörandet av dessa i *Europeiska unionens officiella tidning*.

4. Beslut som avser bindande besked ska inte upphöra att gälla med retroaktiv verkan.

5. Genom undantag från artiklarna 9.7 och 11 ska tullmyndigheterna upphäva beslut som avser bindande besked endast om de grundas på felaktig eller ofullständig information från de sökande.

([31]) EGT L 336, 23.12.1994, s. 119, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1994/800(9)/oj.

6. Tullmyndigheterna ska återkalla beslut som avser bindande besked i enlighet med artiklarna 9.7 och 12. Sådana beslut ska dock inte återkallas på ansökan av innehavaren av beslutet.

7. Beslut som avser bindande besked får inte ändras.

8. Tullmyndigheterna ska återkalla beslut om bindande klassificeringsbesked om de inte längre är förenliga med tolkningen av någon av de nomenklaturer som avses i artikel 166.2 a och b på grund av något av följande:

a) Antagandet av de förklarande anmärkningar som avses i artikel 9.1 a första strecksatsen i rådets förordning (EEG) nr 2658/87 ([32]), varvid beslutet om bindande klassificeringsbesked ska återkallas med verkan från och med den dag då de förklarande anmärkningarna offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

b) Avkunnandet av en dom från Europeiska unionens domstol, varvid beslutet om bindande klassificeringsbesked ska återkallas med verkan från och med den dag då domslutet offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

c) Antagandet av klassificeringsbeslut, klassificeringsuttalanden eller ändringar av de förklarande anmärkningarna till nomenklaturen till systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering som antagits av den organisation som inrättats genom konventionen om inrättandet av ett tullsamarbetsråd, utfärdad i Bryssel den 15 december 1950, varvid beslutet om bindande klassificeringsbesked ska återkallas med verkan från och med den dag då det aktuella meddelandet från kommissionen offentliggörs i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning*.

9. Beslut om bindande ursprungsbesked och beslut om bindande värderingsbesked ska återkallas om de inte längre är förenliga med en dom från Europeiska unionens domstol, med verkan från och med den dag då domslutet offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

10. Om ett beslut som avser bindande besked upphör att gälla i enlighet med punkt 1 b eller punkt 2 eller 3, eller återkallas i enlighet med punkt 6, 8 eller 9, får beslutet fortfarande användas med avseende på bindande kontrakt som baserades på det beslutet och som ingicks innan beslutet upphörde att gälla eller återkallades. Den förlängda användningen ska inte vara tillämplig när ett beslut om bindande ursprungsbesked antas för varor som ska exporteras.

Den period för förlängd användning som avses i första stycket får inte överstiga sex månader från den dag då beslutet som avser bindande besked upphör att gälla eller återkallas. Genom en åtgärd som avses i artikel 167.4, en åtgärd som avses i artikel 172 eller en åtgärd som avses i artikel 182 får dock denna förlängda användning uteslutas eller en kortare period föreskrivas. Om det gäller produkter för vilka en import- eller exportlicens inlämnas när tullformaliteterna fullgörs, ska tiden på sex månader ersättas med licensens giltighetstid.

([32]) Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1), ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1987/2658/oj).

För att omfattas av den förlängda användningen av ett beslut som avser bindande besked ska innehavaren av beslutet lämna in en ansökan till den tullmyndighet som fattade beslutet inom 30 dagar från den dag då beslutet upphör att gälla eller återkallas, med angivande av de kvantiteter för vilka en period för förlängd användning begärs och den eller de medlemsstater i vilka varorna kommer att klareras under perioden för förlängd användning. Denna tullmyndighet ska fatta beslut om den förlängda användningen och underrätta innehavaren om detta utan dröjsmål, dock senast 30 dagar från den dag då den mottar all information som krävs för att den ska kunna fatta ett sådant beslut.

11. Kommissionen ska underrätta tullmyndigheterna när

a) fattande av beslut som avser bindande besked i fråga om varor där en korrekt och enhetlig klassificering enligt tulltaxan eller fastställande av ursprung eller fastställande av tullvärde inte är säkerställd, tillfälligt upphör, eller

b) ett tillfälligt upphörande enligt led a dras tillbaka.

12. Kommissionen får anta genomförandeakter i form av beslut där medlemsstaterna uppmanas att återkalla ett beslut om bindande klassificeringsbesked, ett beslut om bindande ursprungsbesked eller ett beslut om bindande värderingsbesked för att säkerställa en korrekt och enhetlig klassificering enligt tulltaxan eller ett korrekt fastställande av varors ursprung eller tullvärde.

Innan kommissionen antar ett sådant beslut ska den meddela innehavaren av beslutet om bindande klassificeringsbesked, beslutet om bindande ursprungsbesked eller beslutet om bindande värderingsbesked på vilka skäl den avser att grunda sitt beslut, varvid innehavaren ska ges möjlighet att framföra sina synpunkter inom en föreskriven tidsfrist från och med den dag då innehavaren mottar eller anses ha mottagit meddelandet.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 283.2.

13. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa regler för att fatta de beslut som avses i punkt 12 i den här artikeln, inbegripet avseende meddelandet till de berörda personerna om de skäl på vilka kommissionen avser att grunda sina beslut och den tidsfrist inom vilken dessa personer får framföra sina synpunkter.

14. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfaranderegler för

a) användning av ett beslut som avser bindande besked efter det att det har upphört att gälla eller har återkallats, i enlighet med punkt 10 i denna artikel,

b) underrättelser till tullmyndigheterna i enlighet med punkt 11 i denna artikel.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Avsnitt 3

Överklaganden

Artikel 17

Beslut fattade av en rättslig myndighet

Artiklarna 18 och 19 ska inte vara tillämpliga på överklaganden som inges i syfte att ett beslut rörande tillämpningen av tullagstiftningen som fattats av en rättslig myndighet, eller av tullmyndigheter som agerar som rättsliga myndigheter, ska upphävas, återkallas eller ändras.

Artikel 18

Rätt att överklaga

1. En person ska ha rätt att överklaga varje beslut som fattats av tullmyndigheterna rörande tillämpningen av tullagstiftningen, förutsatt att beslutet berör den personen direkt och personligen.

Varje person som hos tullmyndigheterna har ansökt om ett beslut och inte har erhållit något sådant inom de tidsfrister som avses i artikel 8.3 ska också ha rätt att överklaga.

2. Rätten att överklaga ska kunna utövas i åtminstone följande två instanser:

a) I första instans, vid tullmyndigheterna eller en rättslig myndighet eller ett annat organ som utsetts för det ändamålet av den berörda medlemsstaten.

b) I andra instans, vid ett högre oberoende organ, som kan vara en rättslig myndighet eller ett likvärdigt specialiserat organ, beroende på den berörda medlemsstatens nationella rätt.

3. Överklagandet ska inges i den medlemsstat där beslutet fattades eller där ansökan om beslutet ingavs.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att förfarandet för överklagande gör det möjligt att skyndsamt bekräfta eller korrigera beslut som fattats av tullmyndigheterna.

Artikel 19

Uppskjutande av genomförandet

1. Ett överklagande får inte medföra att genomförandet av det överklagade beslutet skjuts upp.

2. Utan hinder av punkt 1 ska tullmyndigheterna helt eller delvis skjuta upp genomförandet av ett sådant beslut om de har goda skäl att anta att det överklagade beslutet är oförenligt med tullagstiftningen eller att den berörda personen kan vållas irreparabel skada.

3. I de fall som avses i punkt 2, om det överklagade beslutet innebär att import- eller exporttullar ska betalas, ska uppskjutandet av genomförandet av beslutet förutsätta att det ställs en garanti, såvida det inte på grundval av en dokumenterad bedömning fastställs att en sådan garanti sannolikt skulle åsamka gäldenären allvarliga ekonomiska eller sociala svårigheter.

Avsnitt 4

Avgifter och kostnader

Artikel 20

Avgifter, kostnader och unionshanteringsavgift

1. Tullmyndigheterna får inte ta ut avgifter för tullkontroller eller för annan tillämpning av tullagstiftningen som äger rum under de behöriga tullkontorens officiella öppettider.

2. Genom undantag från punkt 1 ska tullmyndigheterna uppbära en unionshanteringsavgift med ett fast belopp per varupost för de tjänster som tillhandahålls i samband med hanteringen av en begäran om hänförande av varor till förfarandet för övergång till fri omsättning, om dessa varor säljs via distansförsäljning.

3. Det belopp för unionshanteringsavgiften som avses i punkt 2 ska motsvara de ungefärliga kostnaderna för de tjänster som avses i den punkten. Dessa kostnader ska omfatta åtminstone kostnaderna för att kontrollera data och utföra riskanalyser samt för relevant infrastruktur och kontroller, inbegripet tjänster som tillhandahålls av EU:s tullbyrå.

4. Det belopp som avses i punkt 2 ska vara lägre om det som övergår till fri omsättning är varor som säljs via distansförsäljning från ett tullager för distansförsäljning.

5. Gäldenären för tullskulden vid import ska åtminstone en gång i månaden betala unionshanteringsavgiften till de tullmyndigheter som är behöriga för varornas övergång till fri omsättning, vid tidpunkten för betalning av tullskulden. Om det inte finns någon tullskuld ska den person som skulle ha varit gäldenär i händelse av en tullskuld vara gäldenär för unionshanteringsavgiften.

Vad gäller frågor för vilka inga särskilda regler anges i, eller fastställs enligt, denna artikel ska bestämmelserna om tullskuld i tillämpliga delar gälla för unionshanteringsavgiften.

6. Unionshanteringsavgiften ska inte vara återbetalningsbar.

7. Till och med den 30 juni 2028, i enlighet med artikel 285.2, ska kommissionen tillhandahålla en lämplig it-lösning på unionsnivå för beräkning av unionshanteringsavgiften.

8. Kommissionen ska vartannat år utarbeta en rapport för att bedöma de ungefärliga kostnaderna för de tjänster som avses i punkterna 2 och 3.

9. Medlemsstaterna får fastställa och ta ut avgifter eller kräva ersättning för kostnader för andra särskilda tjänster än dem som avses i punkt 2, särskilt följande:

a) Tullpersonals närvaro, på begäran, under annan tid än officiell kontorstid eller på annan plats än i tullmyndigheternas lokaler.

b) Analyser eller expertutlåtanden avseende varor samt postavgifter för att återlämna varor till en sökande, särskilt när det är fråga om beslut som fattas enligt artikel 15 eller tillhandahållande av information enligt artikel 25.

c) Undersökning eller provtagning av varor för kontrolländamål, eller förstöring av varor, om det uppstår andra kostnader än kostnaden för att ta tullpersonal i anspråk.

d) Exceptionella kontrollåtgärder som är nödvändiga till följd av varornas beskaffenhet eller en potentiell risk.

10. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa det belopp för unionshanteringsavgiften som avses i punkterna 2 och 3 i den här artikeln.

11. Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer förfarandet för uppbörd av unionshanteringsavgiften från den ekonomiska aktören. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

KAPITEL 5

Valutaomräkning och tidsfrister

Artikel 21

Valutaomräkning

1. De behöriga myndigheterna ska offentliggöra, och när så är lämpligt även tillgängliggöra online, den växelkurs som ska tillämpas om valutaomräkning krävs av något av följande skäl:

a) Faktorer som används för att fastställa varors tullvärde uttrycks i en annan valuta än den som används i den medlemsstat där tullvärdet fastställs.

b) Ett motvärde i nationella valutor till euron behövs i syfte att fastställa varors klassificering enligt tulltaxan och beloppet av import- och exporttull, inbegripet om det behövs för tillämpning av de tröskelvärden som fastställs i Gemensamma tulltaxan.

2. För valutaomräkning som krävs av andra orsaker än de som avses i punkt 1 ska det motvärde i nationella valutor till euron som ska tillämpas inom ramen för tullagstiftningen fastställas minst en gång per år.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer regler om valutaomräkning för de ändamål som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 22

Tidsperioder, datum och tidsfrister

1. Om en tidsperiod, ett datum eller en tidsfrist är fastställd i tullagstiftningen får denna tidsperiod inte förlängas eller förkortas, och datumet eller tidsfristen får inte skjutas upp eller tidigareläggas, om inte annat föreskrivs däri.

2. De regler som är tillämpliga på perioder, datum och tidsfrister enligt rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 ([33]) ska tillämpas, utom när något annat föreskrivs i tullagstiftningen.

([33]) Rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och frister (EGT L 124, 8.6.1971, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1971/1182/oj).

KAPITEL 6

Övriga bestämmelser

Artikel 23

Konfidentialitet hos data

1. Data som tullmyndigheterna eller EU:s tullbyrå erhåller och som till sin natur är konfidentiella eller som lämnas på konfidentiell grund ska behandlas konfidentiellt. Trots detta får sådana data lämnas ut om tullmyndigheterna eller EU:s tullbyrå är skyldiga eller bemyndigade att göra detta enligt unionsrätten eller nationell rätt, särskilt av skäl som rör rättsliga förfaranden.

2. Medlemsstaterna får, i samråd med kommissionen, fastställa specifika data vars utlämnande skulle skada deras väsentliga säkerhetsintressen och som ska märkas tekniskt i EU:s tulldatacentral på ett sådant sätt att all ytterligare behandling av sådana data begränsas till de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten, såvida inte dessa myndigheter uttryckligen tillåter ytterligare behandling av en annan person. Den person som överför dessa data till EU:s tulldatacentral ska tydligt fastställa begränsningarna för behandlingen av sådana data som kan kopplas till de specifika leveranskedjorna eller datakategorierna.

3. Vid tillämpning av punkt 2 ska den berörda medlemsstaten underrätta kommissionen om de särskilda väsentliga säkerhetsintressen som står på spel och förklara varför den anser att dessa intressen inte i tillräcklig utsträckning skulle kunna skyddas inom det allmänna ramverket med bestämmelser om databehandling i EU:s tulldatacentral.

4. Utlämnande, extrahering eller förmedling av data enligt denna förordning ska ske med en adekvat dataskyddsnivå.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943 ([34]) ska medlemsstaternas tullmyndigheter eller EU:s tullbyrå, från och med den 1 mars 2031, på begäran tillgängliggöra aggregerade tulldata som utgörs av icke-konfidentiella uppgifter, icke-personuppgifter och data som inte är kommersiellt känsliga.

6. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfaranden för de begäranden om data som avses i punkt 5 i denna artikel, och de format för och kategorier av data som på sådan begäran kan tillgängliggöras. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 24

Utbyte av ytterligare information mellan tullmyndigheter och ekonomiska aktörer

1. Tullmyndigheter och ekonomiska aktörer får utbyta information som inte särskilt föreskrivs enligt tullagstiftningen, särskilt om det sker inom ramen för ömsesidigt samarbete i syfte att identifiera och motverka risk. Ett sådant utbyte får ske enligt ett skriftligt avtal och får inbegripa att tullmyndigheterna ges åtkomst till ekonomiska aktörers elektroniska system.

([34]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943 av den 8 juni 2016 om skydd mot att icke röjd know-how och företagsinformation (företagshemligheter) olagligen anskaffas, utnyttjas och röjs (EUT L 157, 15.6.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj).

2. All information som en part tillhandahåller den andra parten inom ramen för det samarbete som avses i punkt 1 ska vara konfidentiell, såvida inte båda parter enas om något annat eller något annat föreskrivs i unionsrätten eller nationell rätt.

Artikel 25

Tullmyndigheternas tillhandahållande av information

1. Varje person får begära information från tullmyndigheterna om tillämpningen av tullagstiftningen. Tullmyndigheterna får avslå en sådan begäran om den inte gäller en verksamhet som avser internationell varuhandel och som är faktiskt förestående.

2. Tullmyndigheterna ska ha en regelbunden dialog med ekonomiska aktörer och andra myndigheter som är involverade i internationell varuhandel. De ska främja öppenhet och insyn genom att göra tullagstiftningen, allmänna förvaltningsbeslut och relevanta ansökningsformulär fritt tillgängliga, där så är möjligt kostnadsfritt, inbegripet online.

AVDELNING II

PERSONERS RÄTTIGHETER OCH SKYLDIGHETER MED AVSEENDE PÅ TULLAGSTIFTNINGEN

KAPITEL 1

Registrering

Artikel 26

Registrering

1. Ekonomiska aktörer som är etablerade i unionens tullområde ska registrera sig hos etableringsmedlemsstatens tullmyndigheter för att få ett Eori-nummer. Om möjligt ska registreringen även omfatta elektronisk identifiering av den ekonomiska aktören i de nationella system för elektronisk identifiering som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 ([35]).

2. Registrerade ekonomiska aktörer ska underrätta tullmyndigheterna om alla ändringar av deras registreringsuppgifter, särskilt när det gäller ändringar av deras etableringsplats.

3. I särskilda fall som fastställs i tullagstiftningen ska ekonomiska aktörer som inte är etablerade i unionens tullområde registrera sig hos tullmyndigheten i den medlemsstat där de utför den första aktivitet som omfattas av tullagstiftningen.

4. Andra personer än ekonomiska aktörer ska inte vara skyldiga att registrera sig hos tullmyndigheterna, utom i särskilda fall som fastställs i tullagstiftningen.

Om andra personer än ekonomiska aktörer är skyldiga att registrera sig hos tullmyndigheterna ska följande gälla:

a) Om sådana personer är etablerade i unionens tullområde ska de registrera sig hos etableringsmedlemsstatens tullmyndighet.

([35]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 73, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/910/oj).

b) Om sådana personer inte är etablerade i unionens tullområde ska de registrera sig hos tullmyndigheten i den medlemsstat där de först inger en deklaration, tillhandahåller eller tillgängliggör data eller ansöker om ett beslut.

5. I särskilda fall som fastställs i tullagstiftningen ska tullmyndigheterna ogiltigförklara den registrering som avses i punkt 1. En sådan ogiltigförklaring ska vara vederbörligen motiverad.

6. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att

a) fastställa minimidatakrav för den registrering som avses i punkt 1 i denna artikel,

b) fastställa de särskilda fall som avses i punkt 3 i denna artikel där ekonomiska aktörer som inte är etablerade i unionens tullområde är skyldiga att registrera sig hos tullmyndigheterna,

c) fastställa de särskilda fall som avses i punkt 4 första stycket i denna artikel där andra personer än ekonomiska aktörer är skyldiga att registrera sig hos tullmyndigheterna,

d) fastställa de särskilda fall som avses i punkt 5 i denna artikel där tullmyndigheterna är skyldiga att ogiltigförklara en registrering.

7. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer regler för fastställande av vilken tullmyndighet som ansvarar för registreringen enligt punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

KAPITEL 2

Importör

Artikel 27

Importörer

1. Det får endast finnas en importör åt gången.

2. Importören ska

a) tillhandahålla eller för tullmyndigheterna tillgängliggöra all information, så snart den är tillgänglig och under alla omständigheter innan varorna frigörs, som krävs avseende tillfällig lagring eller det tullförfarande till vilket varorna ska hänföras i enlighet med artikel 74, 104, 109, 142, 153, 156 eller 158 eller som krävs för att avsluta förfarandet för passiv förädling, samt bevara denna information,

b) säkerställa betalning av eventuella tullar och andra tillämpliga avgifter,

c) säkerställa att de varor som förs in i unionens tullområde uppfyller kraven i relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna och tillhandahålla eller tillgängliggöra och bevara lämplig bokföring avseende sådant uppfyllande,

d) underrätta tullmyndigheterna om all information om misstänkt befordran eller otillåten hantering av varor som importören är medveten om,

e) fullgöra varje annan skyldighet för importören som fastställs i tullagstiftningen.

3. Importören ska vara etablerad i unionens tullområde.

Detta krav ska inte gälla en importör som

a) hänför varor till transiteringsförfarandet eller förfarandet för tillfällig införsel,

b) transporterar varor som kvarstår i tillfällig lagring,

c) vid enstaka tillfällen hänför varor till tullförfaranden, förutsatt att tullmyndigheterna anser att ett sådant hänförande är berättigat,

d) är etablerad i ett land vars territorium angränsar till unionens tullområde och anmäler varorna till ett unionstullkontor vid gränsen till detta land, under förutsättning att det land där importören är etablerad beviljar motsvarande förmåner för personer som är etablerade i unionens tullområde, eller

e) företräds av ett indirekt ombud som är etablerat i unionens tullområde.

KAPITEL 3

Exportör

Artikel 28

Exportörer

1. Exportören ska

a) tillhandahålla eller tillgängliggöra för tullmyndigheterna all information, så snart den är tillgänglig och under alla omständigheter innan varorna frigörs, som krävs med avseende på det tullförfarande till vilket varorna hänförs i enlighet med artikel 114, 116 eller 161, eller som krävs för att avsluta det förfarande som avses i artikel 54.4, 142, 153 eller 158, samt bevara denna information,

b) säkerställa betalning av eventuella tullar och andra tillämpliga avgifter,

c) säkerställa att de varor som förs ut ur unionens tullområde uppfyller kraven i relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna och tillhandahålla eller tillgängliggöra och bevara lämplig bokföring avseende sådant uppfyllande,

d) underrätta tullmyndigheterna om all information om misstänkt befordran eller otillåten hantering av varor som exportören är medveten om,

e) fullgöra varje annan skyldighet för exportören som fastställs i tullagstiftningen.

2. Exportören ska vara etablerad i unionens tullområde.

Detta krav ska inte gälla en exportör som

a) hänför varor till transiteringsförfarandet, avslutar förfarandet för tillfällig införsel eller återexporterar varor från tillfällig lagring,

b) omlastar varor i, eller återexporterar dem direkt från, en frizon,

c) vid enstaka tillfällen hänför varor till tullförfaranden eller återexporterar dem, förutsatt att tullmyndigheterna anser att ett sådant hänförande är berättigat eller att en sådan återexport är berättigad,

d) är etablerad i ett land vars territorium angränsar till unionens tullområde och anmäler varorna till ett unionstullkontor vid gränsen till detta land, under förutsättning att det land där exportören är etablerad beviljar motsvarande förmåner för personer som är etablerade i unionens tullområde,

e) företräds av ett indirekt ombud som är etablerat i unionens tullområde.

KAPITEL 4

Godkända ekonomiska aktörer och betrodda näringsidkare

Artikel 29

Ansökan om och beviljande av tillstånd som godkända ekonomiska aktörer

1. En ekonomisk aktör som är etablerad i unionens tullområde och uppfyller kriterierna i artikel 30 får ansöka om status som godkänd ekonomisk aktör.

2. Tullmyndigheterna ska, vid behov efter samråd med andra myndigheter, bevilja en eller båda av följande typer av tillstånd:

a) Godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar, som gör det möjligt för innehavaren att omfattas av sådana förenklingar i enlighet med tullagstiftningen.

b) Godkänd ekonomisk aktör för skydd och säkerhet, som ger innehavaren rätt till underlättande åtgärder i fråga om skydd och säkerhet.

3. En ekonomisk aktör enligt punkt 1 får inneha båda typerna av tillstånd enligt punkt 2 samtidigt.

4. En godkänd ekonomisk aktör ska fullgöra de skyldigheter som anges i artikel 9.2 och 9.3. Tullmyndigheterna ska övervaka att den godkända ekonomiska aktören fortsätter att uppfylla de relevanta kriterierna och att fullgöra de relevanta skyldigheterna i enlighet med artikel 9.4.

Tullmyndigheterna ska minst vart tredje år göra en ingående kontroll, inbegripet ett besök på plats, av den godkända ekonomiska aktörens verksamhet och interna bokföring.

5. Om inte annat följer av punkt 6 i denna artikel och av artikel 30 ska status som godkänd ekonomisk aktör erkännas av tullmyndigheterna i alla medlemsstater.

6. På grundval av erkännandet av status som godkänd ekonomisk aktör och under förutsättning att kraven avseende en specifik typ av förenkling enligt tullagstiftningen är uppfyllda, ska tullmyndigheterna bevilja tillstånd till att den ekonomiska aktören omfattas av denna förenkling. Tullmyndigheterna ska inte på nytt granska de kriterier som redan granskats när status som godkänd ekonomisk aktör beviljades.

7. En godkänd ekonomisk aktör ska omfattas av fler underlättande åtgärder än andra ekonomiska aktörer när det gäller tullkontroller. Statusen som godkänd ekonomisk aktör ska beaktas positivt för tullriskhanteringsändamål.

8. Tullmyndigheterna ska bevilja förmåner som följer av statusen som godkänd ekonomisk aktör för skydd och säkerhet till personer som är etablerade i tredjeländer och som uppfyller de kriterier och fullgör de skyldigheter som har fastställts i relevant lagstiftning i dessa länder, om dessa kriterier och skyldigheter erkänns av unionen som likvärdiga med dem som åläggs godkända ekonomiska aktörer som är etablerade i unionens tullområde. Ett sådant beviljande av förmåner ska vara baserat på ömsesidighetsprincipen, om inte annat beslutats av unionen, och ska stödjas genom ett internationellt avtal som unionen är part i eller genom en unionsrättsakt på området för den gemensamma handelspolitiken.

9. Som en del av de protokoll och förfaranden för krishantering som fastställs i artikel 227 ska EU:s tullbyrå utveckla en mekanism för driftskontinuitet för hantering av störningar i handelsflöden till följd av ökade säkerhetsnivåer, gränsstängningar, naturkatastrofer, farliga nödsituationer eller andra större incidenter. Mekanismen för driftskontinuitet ska sörja för att tullmyndigheterna i möjligaste mån kan underlätta och påskynda prioriterade transporter med anknytning till godkända ekonomiska aktörer.

10. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa

a) de förenklingar som avses i punkt 6 i den här artikeln,

b) de underlättande åtgärder som avses i punkt 7 i den här artikeln.

11. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfaranderegler för samråd om fastställande av status som godkänd ekonomisk aktör enligt punkt 2 i denna artikel, inbegripet tidsfrister för svar. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 30

Beviljande av status som godkänd ekonomisk aktör

1. Kriterierna för att bevilja status som godkänd ekonomisk aktör ska vara följande:

a) Sökanden har inga domar för allvarliga brott som rör ekonomisk verksamhet eller affärsverksamhet och har inte begått några allvarliga överträdelser eller upprepade överträdelser som rör sådana verksamheter, och som avser

i) tullagstiftning och skatteregler,

ii) annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna, om den tullmyndighet som är behörig att bevilja status som godkänd ekonomisk aktör är medveten om sådana överträdelser eller brott.

b) Sökanden visar att

i) den utövar en hög grad av kontroll över sin verksamhet och över varuflödet genom ett system för affärsbokföring och, vid behov, transportbokföring, som möjliggör lämpliga tullkontroller,

ii) den har tillfredsställande rutiner för hantering av licenser, tillstånd och krav enligt annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna, inbegripet produktsäkerhetslagstiftning, och att eventuell bristande efterlevnad har åtgärdats effektivt,

iii) den säkerställer att berörd personal har instruerats att informera tullmyndigheterna på ett säkert sätt när de är medvetna om problem med efterlevnad, misstänkt befordran eller otillåten hantering av varor,

iv) den har rutiner för att informera tullmyndigheterna om de fall som avses i led iii.

c) Sökanden är ekonomiskt solvent, vilket ska anses vara fallet om den har en tillräckligt god ekonomisk ställning för att kunna fullfölja sina åtaganden, med vederbörlig hänsyn till den aktuella affärsverksamhetens särdrag.

d) När det gäller det tillstånd som avses i artikel 29.2 a, att sökanden har praktiska kompetensstandarder eller yrkeskvalifikationer som är direkt kopplade till typen och omfattningen av den verksamhet som bedrivs.

e) När det gäller det tillstånd som avses i artikel 29.2 b, att sökanden har lämpliga standarder för skydd, säkerhet och efterlevnad som är anpassade till typen och omfattningen av den verksamhet som bedrivs, vilket anses vara fallet om sökanden visar att den har vidtagit lämpliga åtgärder för att säkerställa den internationella leveranskedjans skydd och säkerhet, inbegripet när det gäller fysisk integritet och åtkomstkontroller, logistiska processer för och hantering av särskilda typer av varor, personal och identifiering av dess affärspartner.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer former för tillämpningen av de kriterier som anges i punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 31

Beviljande av status som betrodd näringsidkare

1. En importör, en exportör eller ett indirekt ombud som är etablerad i unionens tullområde, som uppfyller kriterierna i punkt 3 och som har bedrivit regelbunden tullverksamhet inom ramen för sin affärsverksamhet i minst två år, får ansöka om status som betrodd näringsidkare (*Trust and Check trader*) hos etableringsmedlemsstatens tullmyndighet.

2. Tullmyndigheterna ska bevilja status som betrodd näringsidkare, vid behov efter samråd med andra tullmyndigheter och andra behöriga myndigheter, och efter att ha haft tillgång till sökandens relevanta data för de senaste tre åren för att bedöma om kriterierna i punkt 3 är uppfyllda.

3. Kriterierna för att bevilja status som betrodd näringsidkare ska vara följande:

a) Sökanden har inga domar för allvarliga brott som rör ekonomisk verksamhet eller affärsverksamhet och har inte begått några allvarliga överträdelser eller upprepade överträdelser som rör sådana verksamheter, och som avser

   i) tullagstiftning och skatteregler,

   ii) annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna, om den tullmyndighet som är behörig att bevilja status som betrodd näringsidkare är medveten om sådana överträdelser eller brott.

b) Sökanden visar att

   i) den utövar en hög grad av kontroll över sin verksamhet och över varuflödet genom ett system för affärsbokföring och, vid behov, transportbokföring, som möjliggör lämpliga tullkontroller,

   ii) den har tillfredsställande rutiner för hantering av licenser, tillstånd och krav enligt annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna, inbegripet produktsäkerhetslagstiftning, och att eventuell bristande efterlevnad har åtgärdats effektivt,

   iii) den säkerställer att berörd personal har instruerats att informera tullmyndigheterna på ett säkert sätt när de är medvetna om problem med efterlevnad, misstänkt befordran eller otillåten hantering av varor,

   iv) den har rutiner för att informera tullmyndigheterna om de fall som avses i led iii.

c) Sökanden är ekonomiskt solvent, vilket ska anses vara fallet om den har en tillräckligt god ekonomisk ställning för att kunna fullfölja sina åtaganden, med vederbörlig hänsyn till den aktuella affärsverksamhetens särdrag, och, i synnerhet, om den under de tre år som föregår inlämningen av ansökan, har fullgjort sina ekonomiska skyldigheter avseende betalning av tullar, och alla andra skatter eller avgifter som tas ut vid eller i samband med import eller export av varor, inbegripet mervärdesskatt och punktskatt avseende handel inom unionen.

d) Sökanden har praktiska kompetensstandarder eller yrkeskvalifikationer som är direkt kopplade till typen och omfattningen av den verksamhet som bedrivs, inbegripet när det gäller hur interaktionen via EU:s tulldatacentral ska ske.

e) Sökanden har lämpliga standarder för skydd, säkerhet och efterlevnad, inbegripet produktsäkerhetsstandarder, som är anpassade till typen och omfattningen av den verksamhet som bedrivs, vilket anses vara fallet om sökanden visar att den har vidtagit lämpliga åtgärder för att säkerställa den internationella leveranskedjans skydd och säkerhet, inbegripet när det gäller fysisk integritet och åtkomstkontroller, logistiska processer för och hantering av särskilda typer av varor, personal och identifiering av dess affärspartner.

f) Sökanden innehar ett elektroniskt system som för tullmyndigheterna, så nära realtid som tekniskt möjligt, tillhandahåller eller tillgängliggör data om varubefordran och information om huruvida sökanden uppfyller alla krav som är tillämpliga på dessa varor, inbegripet avseende skydd och säkerhet, och tillgängliggör, i relevanta fall, följande för tullmyndigheterna via EU:s tulldatacentral:

i) Tullbokföring, inbegripet sådan som krävs för att kontrollera att fastställandet av tullskulderna är korrekt.

ii) Det bokföringssystem som används.

iii) Affärs- och transportbokföring.

iv) Spårnings- och logistiksystem som identifierar om varor är unions- eller icke-unionsvaror och, vid behov, anger var varor befinner sig.

v) Licenser och tillstånd som beviljats i enlighet med annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.

g) Sökanden har, när det gäller en sökande som är importör vid distansförsäljning, varit registrerad och använt IOSS-ordningen på ett lämpligt sätt i minst två år.

4. En betrodd näringsidkare ska fullgöra de skyldigheter som anges i artikel 9.2 och 9.3. Tullmyndigheterna ska övervaka att näringsidkaren fortsätter att uppfylla de relevanta kriterierna och att fullgöra de relevanta skyldigheterna i enlighet med artikel 9.4.

Tullmyndigheterna ska minst vartannat år göra en ingående kontroll, inbegripet ett besök på plats, av den betrodda näringsidkarens verksamhet och interna bokföring, särskilt i syfte att kontrollera den praktiska tillämpningen av befintliga rutiner för att uppfylla de kriterier som avses i punkt 3 i denna artikel. Den betrodda näringsidkaren ska informera tullmyndigheterna om alla förändringar i dess företagsstruktur, ägande, solvens eller handelsmodeller eller andra betydande förändringar av dess situation och verksamhet. Tullmyndigheterna ska ompröva en betrodd näringsidkares status om någon av dessa ändringar har en betydande inverkan på statusen som betrodd näringsidkare. Tullmyndigheterna får tillfälligt dra in den betrodda näringsidkarens status till dess att ett beslut om omprövning har fattats.

5. Om en betrodd näringsidkare ändrar sin etableringsmedlemsstat ska den betrodda näringsidkaren informera tullmyndigheterna i den mottagande medlemsstaten om alla förändringar i dess företagsstruktur, ägande, solvens eller handelsmodeller eller andra betydande förändringar av dess situation och verksamhet, om någon av dessa förändringar kan ha en inverkan på dess status som betrodd näringsidkare.

Tullmyndigheterna i den mottagande medlemsstaten ska göra en omprövning av den betrodda näringsidkarens status, i samråd med tullmyndigheterna i den medlemsstat som ursprungligen beviljade eller senare gjorde en omprövning av den statusen. Under den omprövningen får tullmyndigheten i den mottagande medlemsstaten tillfälligt dra in den betrodda näringsidkarens status. En sådan tillfällig indragning ska registreras i EU:s tulldatacentral.

6. Om det är motiverat på grundval av tecken på bristande efterlevnad från den betrodda näringsidkarens sida får EU:s tullbyrå, i samarbete med de berörda behöriga tullmyndigheterna, kontrollera en viss ekonomisk aktörs efterlevnad av statusen som betrodd näringsidkare.

Resultatet av den kontroll som avses i första stycket ska meddelas kommissionen och de berörda behöriga tullmyndigheterna. På grundval av resultatet av kontrollen får EU:s tullbyrå rekommendera att den behöriga tullmyndigheten tillfälligt drar in eller återkallar statusen som betrodd näringsidkare.

Den behöriga tullmyndigheten ska utan oskäligt dröjsmål informera EU:s tullbyrå och kommissionen om de åtgärder som vidtagits på grundval av rekommendationen från EU:s tullbyrå.

Om den behöriga tullmyndigheten inte tillhandahåller den information som avses i tredje stycket eller om den åtgärd som avses i det stycket och som vidtagits på grundval av rekommendationen från EU:s tullbyrå inte är tillräcklig får kommissionen genom genomförandeakter anta enskilda beslut med en begäran om att den medlemsstat som beviljade statusen som betrodd näringsidkare tillfälligt drar in eller återkallar den inom den tidsfrist som fastställs i det relevanta beslutet. En sådan tillfällig indragning eller återkallelse ska registreras i EU:s tulldatacentral.

7. Om en betrodd näringsidkare är inblandad i bedräglig verksamhet i samband med sin ekonomiska verksamhet eller affärsverksamhet eller om tullmyndigheterna får kännedom om en betrodd näringsidkares överträdelse av relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna enligt artikel 27.2 c ska den betrodda näringsidkarens status tillfälligt dras in tillfälligt av tullmyndigheterna. En sådan tillfällig indragning ska registreras i EU:s tulldatacentral.

8. Tullmyndigheterna ska bevilja tillstånd till betrodda näringsidkare att omfattas av en eller flera av följande förenklingar, beroende på deras ekonomiska verksamhet:

a) Tillhandahålla eller tillgängliggöra vissa data om sina varor efter frigörandet av dessa varor, i enlighet med artikel 74.5.

b) Utföra vissa kontroller och frigöra varorna vid mottagandet av dessa varor på importörens, ägarens eller mottagarens plats för affärsverksamhet eller vid leverans från exportörens, ägarens eller avsändarens plats för affärsverksamhet, i enlighet med artikel 78.1 och 78.3.

c) Anse att de tillhandahåller den nödvändiga försäkran om ett korrekt genomförande av verksamheten med avseende på tillfällig lagring i enlighet med artikel 108.2 eller erhållandet av tillstånd till särskilda förfaranden i enlighet med artiklarna 125.4, 126 och 133.2.

d) Regelbundet fastställa den tullskuld som svarar mot det totala beloppet av import- eller exporttullar för alla varor som frigörs av den näringsidkaren, i enlighet med artikel 205.5.

e) Skjuta upp betalningen av tullskulden i enlighet med artikel 212.2.

f) Genom undantag från artikel 134, befordra varor som förs in i eller ut ur unionens tullområde utan skyldighet att hänföra dem till förfarandet för transitering, om varorna omfattas av ett suspensivt tullförfarande och står under tullövervakning fram till slutdestinationen inom unionen.

9. Tullmyndigheterna ska göra sitt yttersta för att anpassa sin praxis för beviljande av tillstånd enligt punkt 8 till andra tullmyndigheters praxis för att säkerställa ett enhetligt tillvägagångssätt i hela unionen.

10. Betrodda näringsidkare ska omfattas av fler underlättande åtgärder än andra ekonomiska aktörer när det gäller tullkontroller. Statusen som betrodd näringsidkare ska beaktas positivt för tullriskhanteringsändamål.

11. Som en del av de protokoll och förfaranden för krishantering som fastställs i artikel 227 ska EU:s tullbyrå utveckla en mekanism för driftskontinuitet för hantering av störningar i handelsflöden till följd av ökade säkerhetsnivåer, gränsstängningar, naturkatastrofer, farliga nödsituationer eller andra större incidenter. Mekanismen för driftskontinuitet ska sörja för att tullmyndigheterna i möjligaste mån kan underlätta och påskynda prioriterade transporter med anknytning till betrodda näringsidkare.

12. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer följande:

a) Regler för samråd med andra behöriga myndigheter om fastställande av status som betrodd näringsidkare enligt punkt 2 i denna artikel, inbegripet tidsfrister för svar.

b) Formerna för tillämpningen av de kriterier som anges i punkt 3 i denna artikel.

c) De typer av kontrollåtgärder som avses i punkt 4 i denna artikel.

d) Regler för samråd med tullmyndigheterna enligt punkt 5 i denna artikel.

e) Regler för omprövning av statusen som betrodd näringsidkare enligt punkt 5 i denna artikel.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 32

Anpassning av status som godkända ekonomiska aktörer och betrodda näringsidkare

1. Tullmyndigheterna ska beakta ekonomiska aktörers särskilda särdrag, i synnerhet de särskilda särdragen hos mikroföretag samt små och medelstora företag, vid bedömningen av huruvida de uppfyller kriterierna för att beviljas status som godkända ekonomiska aktörer eller betrodda näringsidkare.

2. Kommissionen ska anta riktlinjer i syfte att hjälpa mikroföretag samt små och medelstora företag att använda sig av statusen som godkända ekonomiska aktörer eller betrodda näringsidkare.

AVSNITT 5

Ombud i tullfrågor

Artikel 33

Tullombud

1. Varje person får utse ett tullombud.

Detta ombudskap får vara antingen direkt, varvid tullombudet agerar i en annan persons namn och för dennes räkning, eller indirekt, varvid tullombudet agerar i eget namn men för en annan persons räkning.

2. Ett indirekt tullombud som agerar i eget namn men för en importörs eller exportörs räkning som är etablerad i unionens tullområde ska vara solidariskt ansvarig med den importören vid tillämpningen av artikel 27.2, eller med den exportören vid tillämpningen av artikel 28.1.

3. Ett indirekt tullombud som agerar i eget namn men för en importörs eller exportörs räkning som inte är etablerad i unionens tullområde ska anses vara importören vid tillämpningen av artikel 27.2 eller exportören vid tillämpningen av artikel 28.1.

4. Tullombudet ska vara etablerat i unionens tullområde.

Utom i särskilda fall som fastställs i tullagstiftningen ska det kravet frångås när tullombudet agerar för sådana personers räkning som inte omfattas av krav på etablering i unionens tullområde.

5. Ett tullombud som har status som betrodd näringsidkare ska endast erkännas som betrodd näringsidkare när det agerar som indirekt ombud.

När ett tullombud som har status som betrodd näringsidkare agerar som direkt ombud ska det

a) erkännas som betrodd näringsidkare om den person i vars namn och för vars räkning ombudet agerar har beviljats sådan status,

b) omfattas av de förmåner som följer av statusen som godkänd ekonomisk aktör om den person i vars namn och för vars räkning ombudet agerar inte har beviljats status som betrodd näringsidkare.

6. Ett tullombud som har status som godkänd ekonomisk aktör ska erkännas som godkänd ekonomisk aktör när det agerar som direkt eller indirekt ombud.

7. Endast ett tullombud som har status som godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar eller ett tullombud som har status som betrodd näringsidkare ska ha rätt att göra ett eller båda av följande:

a) Tillhandahålla sådana tjänster i en annan medlemsstat än den där tullombudet är etablerat.

b) Hänföra varor som säljs via distansförsäljning till förfarandet för övergång till fri omsättning.

8. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa de särskilda fall då undantaget enligt punkt 4 andra stycket i den här artikeln inte är tillämpligt.

Artikel 34

Fullmakt för ombud

1. Vid sina kontakter med tullmyndigheterna ska tullombud uppge att de agerar för huvudmannens räkning och ange om ombudskapet är direkt eller indirekt.

Personer som inte uppger att de agerar som tullombud eller som uppger att de agerar som tullombud utan att ha fullmakt att göra detta, ska anses agera i eget namn och för egen räkning.

2. Tullmyndigheterna får kräva att personer som uppger att de agerar som tullombud styrker att de har fullmakt från den person som de företräder.

3. Tullmyndigheterna ska inte kräva att en person som agerar som tullombud och regelbundet genomför åtgärder och formaliteter varje gång styrker att denne har fullmakt. Trots detta ska personen alltid kunna styrka detta på tullmyndigheternas begäran.

AVDELNING III

EU:S TULLDATACENTRAL

KAPITEL 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 35

Inrättande av EU:s tulldatacentral

Genom denna förordning inrättas EU:s tulldatacentral.

Artikel 36

Mål för EU:s tulldatacentral

EU:s tulldatacentral ska tillhandahålla en säker och cyberresilient centraliserad it-plattform som fungerar som central punkt för datautbyte med och mellan tullmyndigheter.

Artikel 37

Digital suveränitet

1. EU:s tulldatacentral ska utformas för att säkerställa att de data som är tillgängliga i den skyddas från obehörig åtkomst och andra hot mot deras integritet och säkerhet, vilket ligger i allmänhetens intresse.

Annan infrastruktur för EU:s tulldatacentral än infrastruktur för telekommunikationsöverföring ska kontrolleras och administreras enbart av kommissionen eller EU:s tullbyrå och vara belägen inom unionens territorium.

2. Vid utförandet av uppgifter som rör utveckling, webbhotelltjänster, drift och underhåll av EU:s tulldatacentral, och all därmed sammanhängande databehandling i den centralen, ska leverantörer och andra tjänsteleverantörer och deras underleverantörer vara pålitliga, säkra och fria från inflytande från tredjeländers regeringar och varken direkt eller indirekt vara underställda något tredjelands lagstiftning, inbegripet exekutiva order, som kan innebära krav på att data i EU:s tulldatacentral lämnas ut till myndigheter i det landet. De ska även säkerställa att EU:s tulldatacentral är pålitlig, säker och oberoende.

Dessa leverantörer och andra tjänsteleverantörer, och deras underleverantörer, ska vara rättsligt etablerade i unionen och varken direkt eller indirekt kontrolleras av något företag från ett tredjeland enligt definitionen i artikel 2.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/452 ([36]).

För kritiska tjänster, inbegripet datarelaterad verksamhet, får den upphandlande myndigheten kräva att leverantören, den andra tjänsteleverantören eller underleverantören har ett säkerhetsgodkännande.

3. Den upphandlande myndigheten för EU:s tulldatacentral får när som helst kräva att anbudsgivare, leverantörer och andra tjänsteleverantörer, och deras underleverantörer, lägger fram bevis för de åtgärder som de har vidtagit för att förhindra obehörigt utlämnande av data från EU:s tulldatacentral, inbegripet dokumentation som styrker att de uppfyller de skyldigheter som anges i punkt 2 med avseende på oberoende och icke-utlämnande, och lägger fram bevis för att de är pålitliga, säkra och fria från inflytande från tredjeländers regeringar.

4. Säkerheten i leveranskedjan för alla it-komponenter, all hårdvara och all programvara ska säkerställas i största möjliga utsträckning. Den upphandlande myndigheten för EU:s tulldatacentral får kräva att leverantörer och andra tjänsteleverantörer, och deras underleverantörer, lägger fram bevis i detta avseende.

5. Om den upphandlande myndigheten för EU:s tulldatacentral har skäl att tro att de åtgärder som anbudsgivare, leverantörer och andra tjänsteleverantörer, eller deras underleverantörer, vidtagit för att uppfylla sina skyldigheter enligt punkterna 2, 3 och 4 är otillräckliga, eller att de bevis som de lagt fram enligt denna artikel inte är helt tillförlitliga, får den vidta alla åtgärder enligt det relevanta kontraktet eller inom ramen för det relevanta upphandlingsförfarandet som den anser nödvändiga för att åtgärda situationen, inbegripet tillfällig indragning eller uppsägning av hela eller delar av det kontraktet eller uteslutning från det upphandlingsförfarandet. Detta ska inte påverka eventuella ytterligare rättsmedel som föreskrivs

a) av den upphandlande myndigheten för EU:s tulldatacentral i det relevanta kontraktet, eller

b) i unionsrätten eller nationell rätt.

([36]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/452 av den 19 mars 2019 om upprättande av en ram för granskning av utländska direktinvesteringar i unionen (EUT L 79 I, 21.3.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/452/oj).

6. Om inte annat föreskrivs i avdelning III eller XIII eller i ett internationellt avtal som unionen är bunden av får data som behandlas i EU:s tulldatacentral inte överföras eller tillgängliggöras för ett tredjeland, en internationell organisation eller fysiska eller juridiska personer som är etablerade utanför unionens territorium.

7. EU:s tulldatacentral ska i största möjliga utsträckning utformas för att undvika förkommersiella, kommersiella, tekniska, avtalsmässiga och organisatoriska hinder som avskräcker från, står i vägen för eller förhindrar den upphandlande myndighetens överföring eller portering av data, applikationer eller digitala tillgångar till en annan tjänsteleverantör, eller användningen av dem i en interoperabel miljö.

KAPITEL 2

EU:s tulldatacentral – tekniska aspekter, funktioner, egenskaper och tillämpning

Artikel 38

EU:s tulldatacentral – funktioner och egenskaper

1. EU:s tulldatacentral ska utgöra en sammanställning av elektroniska tjänster, applikationer, data och infrastruktur för att behandla och lagra data, inbegripet personuppgifter, för de ändamål som anges i artikel 41.

2. EU:s tulldatacentral ska utvecklas för att möjliggöra efterlevnad av bestämmelserna i förordningarna (EU) 2016/679 och (EU) 2018/1725, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2841 ([37]) och direktiv (EU) 2016/680 avseende behandling av personuppgifter.

3. EU:s tulldatacentral ska ha följande funktioner:

a) Möjliggöra ett elektroniskt genomförande av tullagstiftningen och bidra till genomförandet av annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna, i synnerhet tullformaliteter, tullkontroller, beräkning av och underrättelse om tullskuld och unionshanteringsavgift, mervärdesskatt och punktskatter vid import, förvaltning av garantier.

b) Säkerställa kvalitet, integritet, säkerhet, bevarande, spårbarhet, konfidentialitet och oavvislighet hos de data som behandlas i EU:s tulldatacentral, vilket inbegriper att tillämpa reglerna för ändring, ogiltigförklaring eller radering av sådana data.

c) Möjliggöra och säkerställa riskanalys, ekonomisk analys och dataanalys, tullförenklingar och förenklade handelsprocedurer, inbegripet genom användning av system för artificiell intelligens i enlighet med förordning (EU) 2024/1689.

d) Möjliggöra interoperabilitet med andra elektroniska system, plattformar eller miljöer i samarbetssyfte i enlighet med avdelning XIII i denna förordning.

([37]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2023/2841 av den 13 december 2023 om åtgärder för en hög gemensam cybersäkerhetsnivå vid unionens institutioner, organ och byråer (EUT L, 2023/2841, 18.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2841/oj).

e) Möjliggöra interoperabilitet med den europeiska kontaktpunkten för sjöfart för tillhandahållande och fullgörande av de tullformaliteter som anges i bilagan till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1239 ([38]).

f) Integrera systemet med en enda kontaktpunkt för tullen i EU för utbyte av intyg (EU CSW-CERTEX) som inrättats genom artikel 4 i förordning (EU) 2022/2399 för att möjliggöra interoperabilitet med de icke-tullrelaterade unionssystem och unionsformaliteter som avses i den förordningen.

g) Möjliggöra informationsutbyte med tredjeländer och andra myndigheter och organ enligt avdelning XIII i denna förordning.

h) Möjliggöra tulltillsyn av varor.

i) Möjliggöra rapporteringsförmåga, inbegripet möjligheten att rapportera varor som ska importeras eller exporteras som inte är förenliga med relevant unionslagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.

j) Integrera förmåga för hantering av informationssäkerhet, ett styrningsbaserat ramverk som är utformat för att förhindra dataintrång genom att skydda data från förlust, manipulation eller obehörig åtkomst, inbegripet genom en mekanism för märkning av data i enlighet med dess konfidentialitetsnivå.

k) Möjliggöra portabilitet av data från EU:s tulldatacentral till nationella system.

l) Tillhandahålla en gemensam åtkomstpunkt och flerspråkiga gränssnitt.

m) I största möjliga utsträckning tillåta återanvändning av data.

n) Underlätta den nödvändiga interoperabiliteten med medlemsstaternas system för identitetshantering och behörighet för åtkomst till EU:s tulldatacentral.

4. Handlingar som utförs av personer, kommissionen, tullmyndigheterna, EU:s tullbyrå eller andra myndigheter som använder de funktioner som anges i punkt 3 ska förbli handlingar som utförs av dessa personer och myndigheter, även om de har automatiserats.

5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282

a) för att ändra punkt 3 i den här artikeln vad gäller de funktioner som avses där för att ta hänsyn till nya uppgifter som tilldelats de myndigheter som avses i artikel 41 i denna förordning genom unionsrätten eller för att anpassa dessa funktioner till dessa myndigheters föränderliga behov vid genomförandet av tullagstiftningen eller annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna,

b) för att komplettera denna förordning genom att fastställa vilka data som kan omfattas av portabilitet från EU:s tulldatacentral till nationella system enligt punkt 3 k i denna artikel.

([38]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1239 av den 20 juni 2019 om inrättande av en europeisk kontaktpunkt för sjöfart och om upphävande av direktiv 2010/65/EU (EUT L 198, 25.7.2019, s. 64, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1239/oj).

6. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer följande:

a) De tekniska arrangemangen för underhåll och användning av de elektroniska system som medlemsstaterna och kommissionen har utvecklat enligt artikel 16.1 i förordning (EU) nr 952/2013, med beaktande av bestämmelserna i förordning (EU) 2022/2399 jämförda med förordning (EU) 2023/2841 och direktiv (EU) 2022/2555, inbegripet riktlinjer utfärdade av Europeiska unionens cybersäkerhetsbyrå (Enisa).

b) Ett arbetsprogram för den gradvisa utfasningen av de system som avses i led a i denna punkt och den gradvisa infasningen av EU:s tulldatacentral, som ska utformas för att säkerställa en smidig övergång.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 39

Pilotfas för EU:s tulldatacentral

1. Före den 1 mars 2034 får kommissionen inrätta en pilotfas för att testa funktionerna hos EU:s tulldatacentral (*pilotfasen*). Deltagande i pilotfasen ska vara frivilligt.

2. Kommissionen ska samarbeta med EU:s tullbyrå, tullmyndigheterna och andra myndigheter samt relevanta berörda parter under planeringen och organiseringen av pilotfasen.

3. Vid tillämpning av punkt 1 ska kommissionen offentliggöra följande information:

a) De tekniska arrangemangen för planeringen och organiseringen av pilotfasen.

b) De funktioner hos EU:s tulldatacentral som ska tillämpas och testas under pilotfasen.

c) Pilotfasens exakta varaktighet.

Artikel 40

Nationella applikationer som kompletterar EU:s tulldatacentral

1. Medlemsstaterna får utveckla

a) applikationer som är nödvändiga för anslutning till EU:s tulldatacentral i syfte att tillhandahålla data till och behandla data från EU:s tulldatacentral, om sådana applikationer inte redan finns,

b) ytterligare applikationer inom EU:s tulldatacentral, i samordning med EU:s tullbyrå eller kommissionen.

2. Medlemsstaterna får begära att EU:s tullbyrå utvecklar de applikationer som avses i punkt 1. När så är lämpligt ska EU:s tullbyrå samordna samfinansieringen av sådan utveckling mellan medlemsstaterna. Om lämplig finansiering och lämpliga resurser är tillgängliga i dess budget får sådan utveckling delvis finansieras av EU:s tullbyrå.

3. Om EU:s tullbyrå utvecklar en applikation i enlighet med punkt 2

a) ska denna applikation göras tillgänglig kostnadsfritt för alla samfinansierande medlemsstater, och om alla dessa samfinansierande medlemsstater samtycker ska den också göras tillgänglig kostnadsfritt för andra medlemsstater,

b) ska vidareutvecklingen och underhållet av denna applikation förvaltas på grundval av ett nytt samfinansieringsavtal.

KAPITEL 3

Data

Artikel 41

Ändamål för behandlingen av personuppgifter och andra data i EU:s tulldatacentral

1. Personer får behandla data som är tillgängliga i EU:s tulldatacentral, inbegripet personuppgifter och kommersiellt känsliga data, som de överfört eller som överförts för deras räkning eller som är riktade till eller avsedda för dem. Sådan behandling ska endast ske för att

a) utöva den personens rättigheter eller fullgöra den personens skyldigheter enligt tullagstiftningen eller annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna, inbegripet fastställande av en persons ansvar för tullar, avgifter och skatter som ska betalas i unionen, och

b) visa att personen efterlever tullagstiftningen och annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.

2. En tullmyndighet får behandla data, inbegripet personuppgifter och kommersiellt känsliga data, som är tillgängliga i EU:s tulldatacentral i enlighet med de regler som fastställs i en genomförandeakt som antagits enligt punkt 12 i denna artikel, uteslutande och i den utsträckning som krävs för att

a) utföra sina uppgifter i samband med genomförandet av tullagstiftning eller annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna, inbegripet fastställande av en persons ansvar för tullar, avgifter och skatter som ska betalas i unionen och kontrollera efterlevnaden av den lagstiftningen,

b) utföra sina uppgifter i samband med kontroller och riskhantering i enlighet med avdelning IV,

c) utföra de uppgifter som är nödvändiga för samarbetet enligt villkoren i avdelning XIII.

För att säkerställa att tullkontrollerna är effektiva får alla tullmyndigheter ta emot och behandla data från en tullkontroll där varor som inte uppfyller kraven har upptäckts.

3. EU:s tullbyrå får behandla data, inbegripet personuppgifter och kommersiellt känsliga data, som är tillgängliga i EU:s tulldatacentral, uteslutande och i den utsträckning som krävs för att

a) utföra de uppgifter som föreskrivs i artiklarna 42 och 43,

b) utföra sina uppgifter i fråga om tullriskhantering i enlighet med avdelning IV kapitel 2,

c) utföra de uppgifter som föreskrivs i avdelning XII kapitel 2 och i avdelning XI,

d) utföra de uppgifter som är relevanta för samarbetet enligt villkoren i avdelning XIII.

4. Kommissionen får behandla data, inbegripet personuppgifter och kommersiellt känsliga data, som är tillgängliga i EU:s tulldatacentral, uteslutande och i den utsträckning som krävs för att

a) utföra sina uppgifter i samband med riskhantering i enlighet med avdelning IV kapitel 2,

b) utföra sina uppgifter avseende klassificering av varor enligt tulltaxan, varors ursprung och värde samt tulltillsyn av varor i enlighet med avdelningarna I och IX,

c) utföra sina uppgifter i samband med restriktiva åtgärder och krishantering i enlighet med avdelning XI,

d) utföra sina uppgifter i förhållande till EU:s tullbyrå i enlighet med avdelning XII,

e) utföra de uppgifter som är nödvändiga för samarbete enligt villkoren i avdelning XIII,

f) bedöma och utvärdera tullunionens prestation i enlighet med avdelning XV kapitel 1,

g) övervaka genomförandet och säkerställa en enhetlig tillämpning av tullagstiftning eller annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna, inbegripet kontroll av en persons ansvar för tullar, avgifter och skatter som ska betalas i unionen,

h) utveckla, ta fram och sprida officiell europeisk statistik och andra analyser i enlighet med unionsrättsakter för vilka de data som finns i EU:s tulldatacentral är nödvändiga,

i) i förekommande fall bidra till genomförandet av annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna, i enlighet med den lagstiftningens tillämpningsområde och ändamål.

5. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får behandla data, inbegripet personuppgifter och kommersiellt känsliga data, som är tillgängliga i EU:s tulldatacentral, uteslutande och i den utsträckning som krävs för att den ska kunna bedriva sin verksamhet rörande tullfrågor enligt artikel 1 i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och förordning (EG) nr 515/97, på de villkor avseende dataskydd som fastställs i de förordningarna.

6. Medlemsstaternas skattemyndigheter får behandla data, inbegripet personuppgifter och kommersiellt känsliga data, som är tillgängliga i EU:s tulldatacentral, uteslutande och i den utsträckning som krävs för att de ska kunna fastställa en persons ansvar för tullar, avgifter och skatter som ska betalas i unionen i förhållande till de berörda varorna och i enlighet med de regler som fastställs i en genomförandeakt som antagits enligt punkt 12.

7. De nationella statistikmyndigheterna i medlemsstaterna får behandla data, inbegripet personuppgifter och kommersiellt känsliga data, som är tillgängliga i EU:s tulldatacentral, uteslutande och i den utsträckning som krävs för att utveckla, ta fram och sprida europeisk och nationell officiell statistik och i enlighet med de regler som fastställs i en genomförandeakt som antagits enligt punkt 12.

8. De behöriga myndigheter som definieras i artikel 3.3 i förordning (EU) 2017/625 får behandla data, inbegripet personuppgifter och kommersiellt känsliga data, som är tillgängliga i EU:s tulldatacentral, uteslutande och i den utsträckning som krävs för att säkerställa efterlevnaden av unionsrättsakter om utsläppande på marknaden eller säkerhet för livsmedel, foder och växter och för samarbete med tullmyndigheterna för att minimera riskerna för att produkter som inte uppfyller kraven förs in i unionen, och i enlighet med de regler som fastställs i en genomförandeakt som antagits enligt punkt 12 i den här artikeln.

9. De marknadskontrollmyndigheter som utsetts av medlemsstaterna i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) 2019/1020 får behandla data, inbegripet personuppgifter och kommersiellt känsliga data, som är tillgängliga i EU:s tulldatacentral, uteslutande och i den utsträckning som krävs för att säkerställa efterlevnaden av unionsrättsakter om utsläppande på marknaden eller produktsäkerhet och för samarbete med tullmyndigheterna för att minimera riskerna för att varor som inte uppfyller kraven förs in i unionen, och i enlighet med de regler som fastställs i en genomförandeakt som antagits enligt punkt 12 i den här artikeln.

10. Till och med den 28 februari 2034 får kommissionen, Olaf och EU:s tullbyrå, så snart den har inrättats, behandla data, inbegripet personuppgifter, från de befintliga elektroniska system för informationsutbyte som utvecklats av kommissionen och medlemsstaterna enligt förordning (EU) nr 952/2013, förutsatt att detta görs uteslutande för de ändamål som anges i punkterna 3, 4 och 5 i den här artikeln.

11. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att ändra punkterna 2, 3 och 4 i den här artikeln genom att förtydliga och komplettera de ändamål som fastställs i dessa punkter mot bakgrund av tullmyndigheternas, EU:s tullbyrås och kommissionens föränderliga behov när de genomför tullagstiftning eller annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.

12. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer regler och former för behandling av data i EU:s tulldatacentral av de myndigheter som avses i punkterna 2 och 6–9. Vid fastställandet av dessa regler och former ska kommissionen för varje myndighet eller kategori av myndigheter

a) bedöma de befintliga skyddsåtgärder som tillämpas av den berörda myndigheten eller kategorin av myndigheter för att säkerställa att data enbart behandlas för det relevanta ändamålet,

b) säkerställa att behandlingen är proportionell och nödvändig i förhållande till det relevanta ändamålet,

c) fastställa vilka specifika kategorier av data som myndigheten kan behandla,

d) kräva att de myndigheter som avses i punkterna 6–9, vid behov, tillhandahåller en särskild kontaktpunkt eller ytterligare skyddsåtgärder,

e) bedöma behovet av att begränsa efterföljande delning av relevanta data.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 42

Europeiska åklagarmyndighetens rätt att erhålla data som är tillgängliga i EU:s tulldatacentral

1. Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo) ska på begäran erhålla data som är tillgängliga i EU:s tulldatacentral i den utsträckning som krävs för att den ska kunna utföra sina uppgifter enligt artikel 4 i förordning (EU) 2017/1939 i enlighet med de former som fastställts i en genomförandeakt som antagits enligt punkt 4 i den här artikeln.

2. Eppo ska skicka de begäranden som avses i punkt 1 till EU:s tullbyrå. Tullmyndigheterna ska automatiskt underrättas om sådana begäranden när de görs.

EU:s tullbyrå ska snabbt tillhandahålla Eppo relevanta data. EU:s tullbyrå ska informera de berörda tullmyndigheterna om huruvida den tillmötesgått begäran.

3. EU:s tulldatacentral ska tillhandahålla ett digitalt gränssnitt genom vilket Eppo enkelt och utan dröjsmål kan begära och erhålla data.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer formerna för hur Eppo ska begära och erhålla data, inbegripet personuppgifter och kommersiellt känsliga data, som är tillgängliga i EU:s tulldatacentral, och som särskilt

a) fastställer formerna för hur Eppo ska begära data, inbegripet personuppgifter eller kommersiellt känsliga data, som är tillgängliga i EU:s tulldatacentral,

b) fastställer förfarandet för att kontrollera att dessa begäranden överensstämmer med punkt 1 i denna artikel, utan att det påverkar konfidentialiteten i Eppos utredningar,

c) när så är lämpligt, hanterar EU:s tullbyrås behov av att utse en eller flera särskilda kontaktpunkter eller kontaktpersoner,

d) när så är lämpligt, hanterar behovet av att tillhandahålla ytterligare skyddsåtgärder.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 43

Europols och Frontex rätt att erhålla data som är tillgängliga i EU:s tulldatacentral

1. Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) får på begäran erhålla data, inbegripet personuppgifter och kommersiellt känsliga data, som är tillgängliga i EU:s tulldatacentral, i den utsträckning som krävs för att den ska kunna utföra sina uppgifter i enlighet med artikel 4 i förordning (EU) 2016/794, förutsatt att dessa data rör tullfrågor och i enlighet med de bestämmelser som fastställs i en genomförandeakt som antagits enligt punkt 8 i den här artikeln.

2. Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex) får på begäran erhålla icke-personuppgifter eller aggregerade data som är tillgängliga i EU:s tulldatacentral i den utsträckning som krävs för riskanalys och operativ samordning i samband med gränsförvaltningsverksamhet som omfattas av dess mandat enligt förordning (EU) 2019/1896.

3. En begäran enligt punkt 1 eller 2 ska lämnas in till EU:s tullbyrå. Den som begär datan ska ange skälen till begäran och säkerställa att den omfattas av det rättsliga ramverk enligt vilket den som begär data verkar.

4. EU:s tullbyrå ska behandla den begäran om data som avses i punkt 1 eller 2 och kontrollera om den görs i enlighet med denna artikel. EU:s tullbyrå ska också, i samarbete med den berörda nationella centrala enheten, eller en sambandsman om en sådan har utsetts av den berörda medlemsstaten, kontrollera om den berörda tullmyndigheten har motsatt sig överföringen av dessa data till den som begärt dem på de grunder som anges i den genomförandeakt som avses i punkt 8, i enlighet med det förfarande som fastställs däri.

5. Endast de data som är nödvändiga för de ändamål som anges i begäran får utbytas enligt denna artikel. EU:s tullbyrå ska snabbt göra dessa data tillgängliga via EU:s tulldatacentral.

6. Varje unionsorgan eller unionsbyrå som omfattas av denna artikel ska säkerställa att begärda data är nödvändiga, ändamålsenliga och proportionella. Det berörda unionsorganet eller den berörda unionsbyrån ska också säkerställa att användningen av dessa data sker i enlighet med de skyddsåtgärder som fastställs i tillämpliga unionsrättsakter.

7. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att ändra den här artikeln i syfte att göra det möjligt för andra unionsorgan och unionsbyråer än de som anges i punkterna 1 och 2 i den här artikeln att begära och erhålla data som är tillgängliga i EU:s tulldatacentral i enlighet med reglerna i punkterna 3–6 i den här artikeln i den utsträckning som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter enligt unionsrätten och förutsatt att dessa uppgifter rör annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.

8. Kommissionen ska anta genomförandeakter

a) som fastställer formerna för hur unionsorgan och unionsbyråer som omfattas av denna artikel ska begära och erhålla data,

b) som fastställer förfarandet för den kontroll som avses i punkt 4 i denna artikel, särskilt genom att specificera

i) hur de tullmyndigheter som berörs av dessa data ska identifieras,

ii) hur situationer där flera tullmyndigheter berörs av dessa data ska hanteras,

iii) de grunder på vilka de tullmyndigheter som berörs av dessa data kan invända mot överföringen av dem, inbegripet med beaktande av hur känsliga de data som begärs är,

c) som fastställer begränsningar av och ansvar för vidareöverföring av data från den begärande parten,

d) som, när så är lämpligt, hanterar behovet hos den som begär data att utse en särskild kontaktpunkt eller en eller flera särskilda kontaktpersoner eller tillhandahålla ytterligare skyddsåtgärder.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 44

Personuppgifter i EU:s tulldatacentral

1. Personuppgifterna för följande kategorier av registrerade får behandlas i EU:s tulldatacentral uteslutande och i den utsträckning som är nödvändig för de ändamål som anges i artikel 41:

a) Registrerade som är registrerade eller ansöker om registrering i enlighet med artikel 26.1, 26.3 eller 26.4.

b) Andra registrerade än de som avses i led a i denna punkt vilka vid enstaka tillfällen deltar i verksamhet som omfattas av tullagstiftningen eller av annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna eller vars personuppgifter ingår i de data som samlas in för riskhanteringsändamål enligt artikel 55.3 a.

c) Registrerade vars personliga information ingår i de styrkande handlingar som avses i artikel 76 eller i eventuella ytterligare bevis som krävs för att fullgöra de skyldigheter som föreskrivs i tullagstiftningen och annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.

d) Bemyndigad personal vid tullmyndigheterna, vid andra behöriga myndigheter eller vid någon annan relevant myndighet eller annat behörigt organ, vars personliga information är nödvändiga för att säkerställa lämplig kontroll och övervakning av åtkomsten till informationen i EU:s tulldatacentral.

e) Personal eller bemyndigade tredje parter som arbetar på uppdrag av kommissionen, EU:s tullbyrå eller andra unionsorgan eller unionsbyråer som har behörighet att få åtkomst till EU:s tulldatacentral.

2. Följande kategorier av personuppgifter får behandlas i EU:s tulldatacentral i enlighet med artikel 41:

a) Personuppgifter i den EU:s tulldatamodell som avses i artikel 49, och personuppgifter som samlas in för riskhanteringsändamål enligt artikel 55.3 a, närmare bestämt

i) identifieringsuppgifter,

ii) kontaktdata, dvs. adress och elektroniska kontaktuppgifter,

iii) data om identitetshandling (id),

iv) finansiella data och betalningsdata,

v) plats- och transportdata,

vi) data om anställning eller tjänst,

vii) data i fullmakter eller deras styrkande handlingar,

viii) data om anställda,

ix) data för elektronisk identifiering,

x) tullombudsdata,

xi) tullombudets identifieringsuppgifter,

xii) tulltransaktionsdata,

xiii) tekniska användardata,

xiv) data om lagöverträdelser och brott,

xv) data om kontrollresultat och reduceringsresultat.

b) Personuppgifter som krävs för att säkerställa en korrekt identifiering av den personal som är bemyndigad att behandla data i EU:s tulldatacentral enligt punkt 1 d och e i denna artikel, närmare bestämt

i) identifieringsuppgifter,

ii) kontaktdata, dvs. adress och elektroniska kontaktuppgifter,

iii) data om identitetshandling (id),

iv) data om anställning eller tjänst,

v) data i fullmakter eller deras styrkande handlingar,

vi) data om anställda,

vii) data för elektronisk identifiering,

viii) tekniska användardata.

Artikel 45

Period för bevarande av personuppgifter i EU:s tulldatacentral

1. Personuppgifter i EU:s tulldatacentral får inte lagras längre än vad som är nödvändigt för behandlingen av dem, och under alla omständigheter får de inte lagras i mer än tio år från och med den dag då de registreras i EU:s tulldatacentral. I de fall som avses i artikel 68 och i samband med utredningar som inletts av Olaf, Eppo eller medlemsstaternas behöriga myndigheter, liksom i samband med överträdelseförfaranden som inletts av kommissionen samt administrativa och rättsliga förfaranden som rör personuppgifter i de kategorier som avses i artikel 44.2 a och b, får dessa data behållas i mer än tio år om det är nödvändigt för syftet med dessa utredningar eller förfaranden.

2. Efter utgången av den tidsperiod som föreskrivs i punkt 1 ska personuppgifter raderas eller anonymiseras, beroende på vad som är lämpligt med hänsyn till omständigheterna.

3. Den personuppgiftsansvariga eller den gemensamt personuppgiftsansvariga för den berörda behandlingen av uppgifter ska utföra regelbundna översyner av de data som lagras i EU:s tulldatacentral för att säkerställa att personuppgifter inte bevaras längre än nödvändigt.

Artikel 46

Roller i samband med och ansvar för personuppgifter som behandlas i EU:s tulldatacentral

1. Medlemsstaternas tullmyndigheter, kommissionen och EU:s tullbyrå ska anses vara gemensamt personuppgiftsansvariga avseende behandlingen av personuppgifter i EU:s tulldatacentral när det gäller den riskhantering och det samarbete som avses i artikel 41.2 b och c, 41.3 b och d samt 41.4 a och e.

2. Varje enskild tullmyndighet ska betraktas som en personuppgiftsansvarig med avseende på de personuppgifter som den behandlar för de ändamål som avses i artikel 41.2 a. Om två eller fler tullmyndigheter deltar i utförandet av de uppgifter som avses i artikel 41.2 a, för gemensamma ändamål och med gemensamma medel, ska de anses vara gemensamt personuppgiftsansvariga.

3. Kommissionen ska betraktas som ensamt personuppgiftsansvarig när det gäller de personuppgifter som den behandlar för de ändamål som avses i artikel 41.4 c, d, f och g.

4. Till och med den 28 februari 2034 ska kommissionen, Olaf och EU:s tullbyrå var och en betraktas som ensamt personuppgiftsansvarig för de uppgifter som de behandlar enligt artikel 41.10.

5. De gemensamt personuppgiftsansvariga som avses i punkt 1 ska

a) arbeta tillsammans för att behandla de registrerades begäranden i rätt tid och för att underlätta de registrerades utövande av sina rättigheter,

b) bistå varandra i frågor som rör identifiering och hantering av uppgiftsincidenter i samband med gemensam behandling,

c) i tillämpliga fall utbyta relevant information som är nödvändig för att informera registrerade enligt kapitel III avsnitt 2 i förordning (EU) 2016/679, kapitel III avsnitt 2 i förordning (EU) 2018/1725 och kapitel III i direktiv (EU) 2016/680,

d) i tillämpliga fall säkerställa och skydda säkerheten, integriteten, tillgängligheten och konfidentialiteten för de personuppgifter som behandlas gemensamt enligt artikel 32 i förordning (EU) 2016/679, artikel 33 i förordning (EU) 2018/1725 och artikel 25 i direktiv (EU) 2016/680.

6. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa rollerna och förhållandena för var och en av de gemensamt personuppgiftsansvariga som avses i punkt 1 gentemot de registrerade, i enlighet med artikel 26 i förordning (EU) 2016/679 och artikel 28 i förordning (EU) 2018/1725. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4 i den här förordningen.

Artikel 47

Begränsningar av registrerades rättigheter

1. Om en registrerads utövande av den rätt till tillgång och rätt till en begränsning av behandling som avses i artiklarna 15 och 18 i förordning (EU) 2016/679 och artiklarna 17 och 20 i förordning (EU) 2018/1725, eller den information om en uppgiftsincident som avses i artikel 34.1 i förordning (EU) 2016/679 och artikel 35.1 i förordning (EU) 2018/1725, skulle äventyra en pågående utredning rörande en fysisk person på tullområdet, utförandet av tullkontroller eller hanteringen av en specifik risk på tullområdet som identifierats med avseende på en fysisk person, får dessa rättigheter helt eller delvis begränsas så länge begränsningen är nödvändig och proportionell. Begränsningen ska införas

a) av tullmyndigheterna i enlighet med artikel 23.1 c, e, f och h i förordning (EU) 2016/679, eller

b) av kommissionen och EU:s tullbyrå i enlighet med artikel 25.1 a, c, e och g i förordning (EU) 2018/1725.

2. Tullmyndigheterna, kommissionen och EU:s tullbyrå ska bedöma nödvändigheten av och proportionaliteten i de begränsningar som avses i punkt 1 från fall till fall innan de tillämpas, med beaktande av de potentiella riskerna för den registrerades rättigheter och friheter.

3. EU:s tullbyrå eller kommissionen, när de agerar som personuppgiftsansvarig eller gemensamt personuppgiftsansvarig, ska när de behandlar personuppgifter som mottagits från andra organisationer inom ramen för sina uppgifter, innan de tillämpar en begränsning av de rättigheter som avses i punkt 1 samråda med dessa organisationer om de potentiella skälen till en sådan begränsning och huruvida de är nödvändiga och proportionella.

4. Om tullmyndigheterna, kommissionen eller EU:s tullbyrå helt eller delvis begränsar de rättigheter som avses i punkt 1 ska de vidta följande åtgärder:

a) I sitt svar på begäran från den berörda registrerade informera denna om den begränsning som tillämpas och om skälen till begränsningen, och om möjligheten att lämna in ett klagomål till de nationella dataskyddsmyndigheterna eller Europeiska datatillsynsmannen eller att begära rättslig prövning vid en nationell domstol eller Europeiska unionens domstol.

b) Dokumentera skälen till begränsningen, inbegripet en bedömning av begränsningens nödvändighet och proportionalitet, och skälen till att ett beviljande av tillgång skulle äventyra riskhanteringen och tullkontrollerna.

Det tillhandahållande av information som avses i första stycket a i denna punkt får skjutas upp, utelämnas eller nekas i enlighet med artikel 25.8 i förordning (EU) 2018/1725, eller om tillhandahållandet av informationen skulle skada syftet med begränsningen.

5. Tullmyndigheterna, kommissionen eller EU:s tullbyrå ska i ett avsnitt i de dataskyddsmeddelanden som offentliggörs på dess webbplats eller intranät tillhandahålla allmän information till de registrerade om att deras rättigheter kan komma att begränsas.

6. Kommissionen ska anta genomförandeakter där det fastställs skyddsåtgärder för att förhindra missbruk av, olaglig tillgång till eller överföring av de personuppgifter för vilka begränsningar tillämpas eller skulle kunna komma att tillämpas. Sådana skyddsåtgärder ska bland annat omfatta fastställandet av roller och ansvarsområden för de olika aktörerna, de steg i förfarandet som ska följas i samband med sådana begränsningar, vad som utgör vederbörlig kontroll av begränsningar samt föreskriva regelbunden översyn av hur de tillämpas, vilken ska äga rum minst var sjätte månad. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 48

Samordnad tillsyn av Europeiska datatillsynsmannen och de nationella tillsynsmyndigheterna

Europeiska datatillsynsmannen och de nationella tillsynsmyndigheterna ska, inom ramen för sina respektive behörigheter, samarbeta aktivt inom ramen för sina ansvarsområden för att säkerställa en samordnad tillsyn av EU:s tulldatacentrals funktion i enlighet med artikel 62 i förordning (EU) 2018/1725.

Artikel 49

EU:s tulldatamodell

Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa vilka data som krävs för att uppfylla de ändamål som avses i artikel 41.1–41.4. Dessa datakrav ska utgöra EU:s tulldatamodell.

Artikel 50

Tekniska medel för samarbete

1. Kommissionen, EU:s tullbyrå och tullmyndigheterna ska använda EU:s tulldatacentral vid utbyte av data med de myndigheter och unionsorgan eller unionsbyråer som avses i artiklarna 41.6–41.9, 42 och 43 i syfte att samarbeta enligt denna förordning.

2. Om ekonomiska aktörer använder EU:s tulldatacentral för att fullgöra tullformaliteter enligt denna förordning ska EU:s tulldatacentral tillhandahålla de funktioner som avses i artikel 8.2, 8.3 och 8.4 i förordning (EU) 2022/2399.

3. Om andra myndigheter än tullmyndigheterna eller unionsorgan och unionsbyråer använder sig av elektroniska medel som inrättats genom, som används för att uppnå målen för eller till vilka det hänvisas i unionsrättsakter, får samarbetet enligt denna förordning ske genom interoperabilitet mellan dessa elektroniska medel och EU:s tulldatacentral.

4. Om andra myndigheter än tullmyndigheterna inte använder sig av elektroniska medel som inrättats genom, som används för att uppnå målen för eller till vilka det hänvisas i unionsrättsakter, får de använda EU:s tulldatacentrals särskilda tjänster och system i enlighet med artikel 41.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer de tekniska arrangemang för interoperabilitet och anslutning enligt punkterna 3 och 4 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

KAPITEL 4

Övriga bestämmelser

Artikel 51

Utveckling, drift och underhåll av EU:s tulldatacentral

1. Kommissionen ska utveckla, driva och underhålla EU:s tulldatacentral.

2. Efter samråd med medlemsstaterna får kommissionen anförtro utveckling, drift och underhåll av EU:s tulldatacentral till EU:s tullbyrå, med beaktande av huruvida EU:s tullbyrå är i stånd att utföra dessa uppgifter.

3. Utvecklingen, driften och underhållet av EU:s tulldatacentral ska innefatta

a) fastställande av tekniska specifikationer för behandling av data inom EU:s tulldatacentral,

b) inrättande av ett ramverk för datakvalitet,

c) genomförande av de funktioner hos EU:s tulldatacentral som föreskrivs i artikel 38.3, med undantag av underhåll och uppdateringar i enlighet med tillämpliga nationella bestämmelser om mervärdesskatt och punktskatt, som ska göras av medlemsstaterna,

d) tillhandahållande av allmän vägledning om användningen av EU:s tulldatacentral,

e) inrättande av en offentlig kontaktpunkt för stöd till användare av EU:s tulldatacentral, inbegripet för säkerhetshot,

f) antagande av åtgärder för att säkerställa driftskontinuitet för EU:s tulldatacentral.

Artikel 52

Driftskontinuitet

1. Kommissionen och EU:s tullbyrå ska säkerställa att EU:s tulldatacentral har infört åtgärder för driftskontinuitet, vid behov inbegripet redundans, felöverbryggande mekanismer och protokoll för återställning av data, så att den kan drivas även i händelse av en allvarlig kris eller att det finns lämpliga reservrutiner. Platserna för EU:s tulldatacentrals infrastruktur ska vara geografiskt spridda för att säkerställa driften av EU:s tulldatacentral i händelse av fel vid en av platserna.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer de reservrutiner som avses i punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 53

Undantag

Under exceptionella och vederbörligen motiverade omständigheter får kommissionen, på begäran av en eller flera medlemsstater, anta en genomförandeakt, i form av ett beslut, som ger den eller de medlemsstaterna tillstånd att använda andra, funktionellt likvärdiga, elektroniska tjänster eller system än de som är tillgängliga i EU:s tulldatacentral eller att använda andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik för funktioner som är tillgängliga i EU:s tulldatacentral.

En genomförandeakt som avses i första stycket

a) får inte påverka EU:s tulldatacentrals funktion och lagrade datas fullständighet, såvida inte annan teknik än elektronisk databehandlingsteknik används,

b) ska motiveras av den specifika situationen i den eller de begärande medlemsstaterna,

c) ska vara tidsbegränsad, ses över regelbundet och återkallas om den inte längre är motiverad,

d) får antas endast om den inte påverkar informationsutbytet mellan den eller de begärande medlemsstaterna och andra medlemsstater och EU:s tullbyrå eller utbytet och lagringen av information i andra medlemsstater för tillämpningen av tullagstiftningen,

e) får inte leda till att den eller de begärande medlemsstaterna permanent utestängs från användningen av EU:s tulldatacentral,

f) får förlängas i vederbörligen motiverade fall på begäran av den eller de berörda medlemsstaterna.

AVDELNING IV

TULLÖVERVAKNING, RISKHANTERING OCH TULLKONTROLLER

AVSNITT 1

Tullövervakning

Artikel 54

Tullövervakning

1. Varor som ska föras in i unionens tullområde får omfattas av riskreducerande åtgärder, särskilt på grundval av de data som tillhandahålls eller tillgängliggörs avseende dessa varor.

2. Varor som förts in i unionens tullområde ska omfattas av tullövervakning från tidpunkten för införseln i det området.

3. Varor som förts in i unionens tullområde ska kvarstå under tullövervakning

a) när det gäller icke-unionsvaror, till dess att deras tullstatus ändras eller varorna förs ut ur unionens tullområde eller förstörs,

b) när det gäller unionsvaror, till dess att deras tullstatus har bekräftats, såvida de inte hänförs till förfarandet för slutanvändning.

4. Unionsvaror som hänförts till förfarandet för slutanvändning ska kvarstå under tullövervakning

a) om varorna lämpar sig för upprepad användning, under en period som inte överstiger två år från den dag då varorna för första gången används för de ändamål som fastställts för tillämpningen av tullfrihet eller nedsatt tullsats,

b) till dess att varorna har använts för de ändamål som fastställts för tillämpningen av tullfrihet eller nedsatt tullsats,

c) till dess att varorna har förts ut ur unionens tullområde, förstörts eller överlåtits till staten,

d) till dess att varorna har använts för andra ändamål än dem som fastställts för tillämpningen av tullfrihet eller nedsatt tullsats och de tillämpliga importtullarna har betalats.

5. Unionsvaror som hänförts till förfarandet för export eller förfarandet för passiv förädling ska kvarstå under tullövervakning till dess att de förs ut ur unionens tullområde, överlåts till staten eller förstörs eller till dess att tulldeklarationen eller relevanta data om exporten eller förfarandet för passiv förädling ogiltigförklaras.

6. Unionsvaror som hänförts till förfarandet för intern transitering ska kvarstå under tullövervakning till dess att tullmyndigheterna avslutar förfarandet i enlighet med artikel 129.2.

7. Varor får inte undandras tullövervakning utan tullmyndigheternas medgivande.

8. Innehavaren av varor som omfattas av tullövervakning får, med tullmyndigheternas tillstånd, när som helst undersöka varorna eller ta prover, särskilt i syfte att fastställa varornas klassificering enligt tulltaxan, deras tullvärde eller tullstatus.

KAPITEL 2

Tullriskhantering

Artikel 55

Allmänna principer

1. EU:s tullbyrå, kommissionen och tullmyndigheterna ska, på grundval av riskhantering, främst automatiserad riskanalys, och i enlighet med sina roller enligt detta kapitel, fastställa om varor, personer, ekonomiska aktörer, transportmedel och leveranskedjor kommer att omfattas av riskreducerande åtgärder, och i så fall var och när dessa riskreducerande åtgärder kommer att äga rum.

2. Kommissionen, EU:s tullbyrå och tullmyndigheterna ska använda tullriskhantering för att skilja mellan risknivåerna för alla typer av risker som är förknippade med varor, personer, ekonomiska aktörer, transportmedel och leveranskedjor i enlighet med detta kapitel.

3. Tullriskhantering ska omfatta åtminstone följande verksamheter, som där så är lämpligt ska organiseras på regelbundet återkommande grund:

a) Insamling, behandling, utbyte och analys av relevanta data som är tillgängliga i EU:s tulldatacentral och från andra källor, inbegripet de källor som fastställs i nationell rätt eller unionsrätten, samt från andra myndigheter än tullmyndigheter.

b) Identifiering, analys, bedömning eller förutsägande av risker, inbegripet på grundval av statistiska och prediktiva metoder och slumpmässiga kontroller.

c) Utveckling av åtgärder som krävs för att hantera risker, inbegripet fastställande av gemensamma prioriterade kontrollområden, gemensamma riskkriterier och standarder samt övervakningsstrategier.

d) Föreskrivande och vidtagande av åtgärder, inbegripet val av lämpliga riskreducerande åtgärder.

e) Insamling av återkoppling om genomförandet av riskhanterings- och kontrollverksamheten.

f) Övervakning och översyn av riskhanterings- och kontrollverksamheten i syfte att förbättra den.

4. När tullmyndigheterna fattar beslut som rör den tullriskhantering som avses i punkt 2 ska de ta hänsyn till tillgänglig information om en importörs, en exportörs eller en importör vid distansförsäljnings bristande efterlevnad av annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna som tullmyndigheterna har underrättats om. Sådan bristande efterlevnad ska beaktas för den berörda importörens eller exportörens riskprofil.

Artikel 56

Kommissionens roll

1. Utan att det påverkar tullmyndigheternas roll enligt artiklarna 58.1 e och 63 får kommissionen, i förekommande fall med hänsyn till resultatet av processen enligt artikel 232.6, fastställa gemensamma prioriterade kontrollområden och gemensamma riskkriterier och standarder för alla typer av risker, inbegripet men inte begränsat till risker som rör ekonomiska intressen.

2. Utöver de åtgärder som avses i punkt 1 får kommissionen

a) ge EU:s tullbyrå politiska riktlinjer för riskhanteringsprojekt och övervakningsstrategier,

b) begära att EU:s tullbyrå genomför en periodisk utvärdering eller en ad hoc-utvärdering av genomförandet av riskhanteringsverksamhet,

c) begära att EU:s tullbyrå utarbetar en övervakningsstrategi för alla typer av risker och utför särskilda hotbildsbedömningar på tullområdet, utöver dem som avses i artikel 57.1.

3. Kommissionen får, om det är nödvändigt för de ändamål som avses i punkterna 1 och 2, behandla och analysera data som är tillgängliga i EU:s tulldatacentral och från andra källor, inbegripet källor som fastställs i nationell rätt eller unionsrätten, samt från andra myndigheter än tullmyndigheter.

Artikel 57

EU:s tullbyrås roll

1. EU:s tullbyrå ska genomföra en regelbunden hotbildsbedömning som ska ligga till grund för de rekommendationer som avses i artikel 232.6.

2. EU:s tullbyrå ska utföra riskhanteringsverksamhet på unionsnivå med vederbörlig hänsyn till de politiska riktlinjer som avses i artikel 56.2 a och det möjliga resultatet av den process som avses i artikel 232.6. Härvid gäller att EU:s tullbyrå

a) får lämna synpunkter till kommissionen för inrättande av gemensamma prioriterade kontrollområden och gemensamma riskkriterier och standarder som avses i artikel 56.1,

b) får bistå kommissionen vid fastställandet av de gemensamma prioriterade kontrollområden och gemensamma riskkriterier och standarder som avses i artikel 56.1, med beaktande av operativ kunskap och teknisk expertis inom riskhantering,

c) ska utarbeta övervakningsstrategier, när så är lämpligt tillsammans med andra myndigheter än tullmyndigheterna, och utföra särskilda hotbildsbedömningar på tullområdet enligt vad som avses i artikel 56.2 c,

d) ska utbyta relevanta data med tullmyndigheterna och med andra myndigheter vid tillämpningen av denna avdelning, om möjligt via EU:s tulldatacentral, i enlighet med artikel 60,

e) ska, om den identifierar eller misstänker bedrägeri, informera Olaf om detta och förse Olaf med all nödvändig information om dessa fall; den får också informera Europol inom ramen för Europols mandat,

f) ska utarbeta operativ vägledning för riskhanteringsverksamhet som inbegriper fler än en tullmyndighet,

g) ska utveckla och genomföra gemensamma riskanalyser och generera riskanalysresultat och, om en risk identifieras, utfärda kontrollrekommendationer och andra lämpliga riskreducerande åtgärder till tullmyndigheterna, inbegripet för tillämpningen av de gemensamma prioriterade kontrollområdena och de gemensamma riskkriterierna och standarderna och för att hantera krissituationer, med beaktande av riskens allvarlighetsgrad och den rimligen förväntade inverkan på handelsflöden och på enskilda medlemsstaters kontrollresurser,

h) får lämna synpunkter till kommissionen för utarbetandet av ett ramverk om principen *följ eller förklara* som är tillämplig på kontrollrekommendationer och som ska användas av tullmyndigheterna för det fall att de inte följer sådana kontrollrekommendationer,

i) ska vidta åtgärder för att hantera antalet kontrollrekommendationer, med beaktande av den rimligen förväntade inverkan på handelsflöden och riskens allvarlighetsgrad, om det inte är möjligt att följa kontrollrekommendationerna på grund av resursbegränsningar vid ett relevant tullkontor.

3. EU:s tullbyrå får, om det är nödvändigt för de ändamål som avses i punkt 2, samla in, behandla och analysera data som är tillgängliga i EU:s tulldatacentral och från andra källor, inbegripet de källor som fastställs i nationell rätt eller unionsrätten, samt från andra myndigheter än tullmyndigheter.

4. EU:s tullbyrå ska informera kommissionen och tullmyndigheterna om sin riskhanteringsverksamhet och resultaten av denna, på ad hoc-basis vid behov, eller på begäran av kommissionen. I detta avseende ska EU:s tullbyrå förse kommissionen med all nödvändig information.

5. Till och med den 30 juni 2028 får kommissionen utföra de riskhanteringsuppgifter för EU:s tullbyrå som avses i denna artikel.

Artikel 58

Nationella tullmyndigheters roll

1. Tullmyndigheterna ska

a) utföra nationell riskhanteringsverksamhet, inbegripet riskanalys, samarbete och utbyte av information om riskhantering med relevanta nationella myndigheter, och vidta riskreducerande åtgärder,

b) genomföra nationella processer som krävs för genomförandet av gemensamma prioriterade kontrollområden och gemensamma riskkriterier och standarder,

c) när så är lämpligt utföra nationella riskanalyser för att genomföra de risksignaler, riskanalysresultat och kontrollrekommendationer som tagits fram av EU:s tullbyrå eller andra tullmyndigheter och vid behov vidta lämpliga riskreducerande åtgärder,

d) utfärda kontrollrekommendationer och ange andra lämpliga riskreducerande åtgärder till tullmyndigheterna i andra medlemsstater, med beaktande av den operativa vägledning som avses i artikel 57.2 f,

e) fatta kontrollbeslut,

f) utföra kontroller i enlighet med kapitel 2 och i enlighet med tillämpliga gemensamma riskkriterier och standarder,

g) lämna en motivering till EU:s tullbyrå om en kontrollrekommendation inte har följts eller om en riskreducerande åtgärd inte har vidtagits.

2. Tullmyndigheterna får, om det är nödvändigt för de ändamål som avses i punkt 1, samla in, behandla och analysera data som är tillgängliga i EU:s tulldatacentral och från andra källor, inbegripet källor som fastställs i nationell rätt eller unionsrätten, samt från andra myndigheter än tullmyndigheter.

Artikel 59

Gemensamma riskkriterier och standarder

1. De gemensamma riskkriterierna och standarderna ska innefatta

a) en beskrivning av riskerna,

b) de riskfaktorer eller riskindikatorer som ska användas för att välja ut vilka varor eller ekonomiska aktörer som ska genomgå tullkontroller,

c) den typ av tullkontroller som tullmyndigheterna ska göra,

d) tillämpningen av riskanalys och riskreducerande åtgärder i leveranskedjan, inbegripet begäranden om information eller åtgärder och instruktioner om att varor inte ska lastas eller transporteras, och

e) perioden för tillämpning av de tullkontroller som avses i led c.

2. Vid fastställandet av gemensamma riskkriterier och standarder ska kommissionen beakta allt det följande:

a) Proportion till risken.

b) Hur brådskande de nödvändiga kontrollerna är.

c) Den rimligen förväntade inverkan på handelsflödet och enskilda medlemsstaters kontrollresurser.

Artikel 60

Information som är relevant för riskhantering och kontroller

1. All riskinformation och alla risksignaler, riskanalysresultat, kontrollrekommendationer, kontrollbeslut, kontrollresultat och annan relevant information ska registreras i den operativa process som berörs och i EU:s tulldatacentral, oavsett om de baserats på nationell eller gemensam riskanalys eller på slumpmässigt urval. Tullmyndigheterna ska dela riskinformation med varandra, EU:s tullbyrå och kommissionen.

2. Tullmyndigheterna, EU:s tullbyrå och kommissionen ska ha rätt att behandla de aspekter som avses i punkt 1 i denna artikel i enlighet med sina roller som avses i artiklarna 56–58 och 61 och på grundval av deras respektive rättigheter avseende dataåtkomst och databehandling enligt artikel 41.

3. EU:s tullbyrå ska, när så är möjligt, använda EU:s tulldatacentral för att samla in, eller samverka med, andra källor till data, dokument eller information som av EU:s tullbyrå, kommissionen eller en tullmyndighet identifierats som relevanta för riskhantering. Om något annat system än EU:s tulldatacentral används ska det systemet följa samma standarder för skydd för data, datasäkerhet och dataintegritet som fastställs i avdelning III.

4. Till och med den 30 juni 2028 ska kommissionen utföra de uppgifter för EU:s tullbyrå som avses i den här artikeln.

Artikel 61

Utvärdering av tullriskhantering

1. Minst en gång per år ska kommissionen, i samarbete med EU:s tullbyrå och tullmyndigheterna, utvärdera genomförandet av riskhantering för att kontinuerligt förbättra dess operativa och strategiska ändamålsenlighet och effektivitet, och offentliggöra icke-känslig information om denna utvärdering. Kommissionen får dessutom se till att utvärderingar genomförs när den anser det nödvändigt, samt fortlöpande.

2. För den utvärdering som avses i punkt 1 ska EU:s tullbyrå samla in och analysera relevant information och genomföra all nödvändig verksamhet. EU:s tullbyrå får i detta avseende begära periodiska rapporter eller ad hoc-rapporter från en eller flera medlemsstater såvida inte denna information kan extraheras från EU:s tulldatacentral.

3. För den utvärdering som avses i punkt 1, och i syfte att fullgöra sin roll och sitt ansvar enligt denna avdelning, får kommissionen behandla all relevant information som är tillgänglig via EU:s tulldatacentral och begära information som inte är tillgänglig däri från EU:s tullbyrå och från tullmyndigheterna.

4. Vid fastställandet av gemensamma prioriterade kontrollområden och gemensamma riskkriterier och standarder som avses i artiklarna 56.1, 57.2 a och b och 59 ska EU:s tullbyrå och kommissionen i relevanta fall beakta utvärderingar som utförts enligt den här artikeln.

Artikel 62

Tilldelning av genomförandebefogenheter

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer åtgärder för att säkerställa en harmoniserad tillämpning av tullkontroller och riskhantering, inbegripet informationsutbyte och fastställande av gemensamma prioriterade kontrollområden och gemensamma riskkriterier och standarder som avses i denna avdelning. Sådana åtgärder ska innefatta följande:

a) Den information som ska registreras i EU:s tulldatacentral när det gäller riskhantering och kontroller, inbegripet i fråga om riskinformation, riskanalysresultat, riskreducerande åtgärder, kontrollrekommendationer, kontrollbeslut och kontrollresultat samt rätten att få tillgång till och behandla sådan information.

b) Förfarandeåtgärder för övergångsanvändning av eller åtkomst till befintliga tullinformationssystem.

c) Förfarandeåtgärder för hantering av interoperabilitet mellan EU:s tulldatacentral och andra system.

d) Förfarandeåtgärder i samband med tillämpningen av rapporteringskravet vid kontroller efter frigörande och slumpmässiga kontroller.

e) Arrangemang för samarbete, inbegripet informationsutbyte, mellan EU:s tullbyrå och specifika andra unionsinstitutioner, unionsorgan och unionsbyråer vid tillämpningen av denna avdelning.

f) Identifiering av den behöriga tullmyndigheten när det gäller specifika riskhanteringsprocesser som berör fler än en medlemsstat.

g) Förfarandeaspekter av kontroller, inbegripet kontroller efter frigörande, som berör fler än en medlemsstat, och tillgången till resultat av provtagning och andra kontroller mellan de berörda tullmyndigheterna.

h) Arrangemang för delning av riskinformation mellan tullmyndigheter, EU:s tullbyrå och kommissionen.

i) Gemensamma prioriterade kontrollområden och gemensamma riskkriterier och standarder som avses i artiklarna 56.1, 57.2 a och b och 59, inbegripet formerna för deras tillämpning i brådskande fall vid behov.

j) Ramverket om principen *följ eller förklara* om en kontrollrekommendation inte har följts, enligt artikel 57.2 h.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

2. När det finns vederbörligen motiverade tvingande skäl till skyndsamhet beträffande de åtgärder som avses i punkt 1 i denna artikel, inbegripet formerna för deras tillämpning i brådskande fall för att på ett ändamålsenligt sätt reagera på kriser eller incidenter som skulle kunna utgöra en överhängande risk för skydd eller säkerhet, avseende behovet av att snabbt uppdatera den gemensamma riskhanteringen och anpassa informationsutbytet, gemensamma prioriterade kontrollområden och gemensamma riskkriterier och standarder till riskutvecklingen, ska kommissionen anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 283.5.

AVSNITT 3

Tullkontroller

Artikel 63

Tullkontroller

1. Utan att det påverkar tillämpningen av kapitel 2 får tullmyndigheterna göra de tullkontroller som de anser nödvändiga, inbegripet slumpmässiga kontroller.

2. Tullkontroller kan särskilt bestå i

a) undersökning av varor,

b) provtagning av varor,

c) kontroll av äktheten, integriteten, riktigheten och fullständigheten hos de data som en person tillhandahåller eller gör tillgängliga,

d) kontroll av att handlingar finns och är äkta, riktiga och giltiga,

e) granskning av ekonomiska aktörers räkenskaper, affärsbokföring och datakällor,

f) undersökning av transportmedel,

g) undersökning av bagage och andra varor som personer för med sig eller bär på sig,

h) utförande av officiella undersökningar, och

i) andra liknande handlingar.

Vid behov får tullkontroller omfatta behandling av elektroniska data och källan till de data som tillhandahålls eller tillgängliggörs i EU:s tulldatacentral.

3. Om andra kontroller än tullkontroller ska utföras av andra myndigheter när det gäller samma varor, ska tullmyndigheterna bedriva ett nära samarbete med dessa andra myndigheter så att dessa kontroller om möjligt kan utföras vid samma tidpunkt och på samma plats som tullkontrollerna (*one-stop-shop*-principen). När andra kontroller utförs samtidigt som tullkontroller ska tullmyndigheterna ha den samordnande rollen.

4. Tullmyndigheterna får besluta att utföra kontroller på en plats som de anvisar.

Artikel 64

Kontroll av de data som tillhandahållits eller gjorts tillgängliga

1. Från och med den tidpunkt då en person tillhandahåller eller tillgängliggör data för tullmyndigheterna får dessa myndigheter, i syfte att kontrollera att sådana data är riktiga

a) granska dessa data och styrkande handlingar, inbegripet genom att bereda sig åtkomst till datakällor som innehas av de ekonomiska aktörerna eller lagras för deras räkning av tjänsteleverantörer,

b) begära att andra dokument eller data tillhandahålls, inbegripet data som innehas av de ekonomiska aktörerna eller lagras för deras räkning av tjänsteleverantörer,

c) begära tillgång till personens elektroniska registrerade uppgifter,

d) undersöka varorna,

e) ta prover för analys eller för fördjupad undersökning av varorna.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer åtgärder för kontroll av den information som avses i punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 65

Undersökning och provtagning av varor

1. Tullmyndigheterna får när som helst kräva att varor lossas och packas upp i syfte att undersöka eller ta prover av dem eller undersöka det transportmedel som de transporteras med.

2. Transport av varor till de platser där de ska undersökas och där prover ska tas, samt all hantering som är nödvändig för denna undersökning eller provtagning, ska utföras av importören, exportören, fraktföraren eller innehavaren av transiteringsförfarandet, eller under deras ansvar. De kostnader som uppstår ska bäras av importören, exportören eller innehavaren av transiteringsförfarandet.

3. Importören, exportören, fraktföraren eller innehavaren av transiteringsförfarandet ska ha rätt att vara närvarande eller företrädas när varorna undersöks och när prover tas. Tullmyndigheterna får, om de har rimliga skäl för detta, kräva att importören, exportören, fraktföraren eller innehavaren av transiteringsförfarandet är närvarande eller företräds när varorna undersöks eller prover tas, eller ger tullmyndigheterna den hjälp som behövs för att underlätta undersökningen eller provtagningen.

4. Under förutsättning att prover tas i enlighet med unionsrätten eller nationell rätt ska tullmyndigheterna inte vara skyldiga att betala ersättning som en följd av provtagningen, men de ska bära kostnaderna för analys eller undersökning av proverna.

5. Om endast en del av varorna undersöks eller när prover tas, ska resultatet av denna partiella undersökning eller av analysen eller undersökningen av proverna anses gälla alla de varor av samma slag som ingår i samma sändning.

Importören, exportören, fraktföraren eller innehavaren av transiteringsförfarandet får dock begära en ytterligare undersökning eller provtagning av varorna om denne anser att resultatet av den partiella undersökningen eller av analysen eller undersökningen av proverna inte är giltigt för resten av de berörda varorna. Denna begäran ska beviljas, förutsatt att varorna inte har frigjorts eller, om de har frigjorts, förutsatt att importören, exportören, fraktföraren eller innehavaren av transiteringsförfarandet styrker att de inte har ändrats på något sätt.

Trots vad som sägs i första och andra styckena får importören, exportören, fraktföraren eller innehavaren av transiteringsförfarandet på egen bekostnad begära ytterligare undersökning eller provtagning.

6. Kommissionen ska anta genomförandeakter om fastställande av åtgärder för den undersökning och provtagning av varor som avses i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 66

Resultaten av kontrollen

1. Resultaten av kontrollen, i enlighet med artikel 64, av de data som tillhandahållits eller tillgängliggjorts av importören, exportören, fraktföraren eller innehavaren av transiteringsförfarandet, ska användas vid tillämpningen av bestämmelserna om det tullförfarande till vilket varorna hänförs och av andra skyldigheter som fastställs i tullagstiftningen.

2. Resultaten av tullmyndigheternas kontroll ska ha samma bevisvärde i hela unionens tullområde.

3. Om de data som tillhandahålls eller tillgängliggörs av importören, exportören, fraktföraren eller innehavaren av transiteringsförfarandet inte kontrolleras, ska punkt 1 tillämpas på grundval av dessa data.

4. Om tullmyndigheterna konstaterar att en viss vara eller vissa varor som ingår i en sändning inte uppfyller kraven ska de bedöma om andra varor i andra sändningar utgör en liknande risk i enlighet med kriterier som ska fastställas i en genomförandeakt som antas enligt punkt 5. I sådana fall får tullmyndigheterna anse att de berörda varorna inte uppfyller kraven och vidta riskreducerande åtgärder, där så är relevant i samarbete med andra behöriga myndigheter, eller vägra att frigöra dessa andra varor enligt artikel 77.4.

Denna punkt ska inte tillämpas om importören lägger fram bevis för att de varor som inte har kontrollerats uppfyller kraven.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer

a) åtgärder för de kontrollresultat som avses i denna artikel, och

b) de kriterier enligt vilka tullmyndigheterna får betrakta kontrollresultat som bevis för att andra varor utgör en liknande risk för bristande efterlevnad enligt punkt 4 i denna artikel.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 67

Identifieringsåtgärder

1. Om det krävs identifiering av varor för att säkerställa efterlevnad av bestämmelserna för det relevanta tullförfarande till vilket varorna avses hänföras, ska tullmyndigheterna eller, i tillämpliga fall, de ekonomiska aktörer som bemyndigats för detta ändamål av tullmyndigheterna, vidta de åtgärder som krävs för att identifiera varorna.

Dessa identifieringsåtgärder ska ha samma rättsverkan i hela unionens tullområde.

2. Identifieringsmärken som fästs på varor, förpackningar eller transportmedel får endast avlägsnas eller förstöras av tullmyndigheterna eller, med tillstånd från tullmyndigheterna, av andra personer, såvida det inte är väsentligt att avlägsna eller förstöra sådana identifieringsmärken för att skydda varorna eller transportmedlet till följd av oförutsebara omständigheter eller force majeure.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter som anger vilka åtgärder som utgör sådana identifieringsåtgärder som avses i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 68

Kontroll efter frigörande

1. För tullkontrolländamål får tullmyndigheterna, efter det att varorna frigjorts,

a) kontrollera att de data som tillhandahållits eller tillgängliggjorts är riktiga och fullständiga samt att styrkande handlingar finns och är äkta, riktiga och giltiga,

b) granska den ekonomiska aktörens räkenskaper och annan bokföring som avser verksamheten som rör varorna i fråga och tidigare eller efterföljande kommersiell verksamhet som berör dessa varor,

c) undersöka dessa varor och ta prover i tillämpliga fall om det fortfarande är möjligt för dem att göra detta,

d) bereda sig åtkomst till ekonomiska aktörers system för att kontrollera efterlevnaden av skyldigheten att tillhandahålla eller tillgängliggöra data för EU:s tulldatacentral.

2. De kontroller som avses i punkt 1 får göras på plats hos importören, exportören, varuinnehavaren, varje annan person som av yrkesmässiga skäl är direkt eller indirekt inblandad i verksamheten som rör varorna i fråga eller varje annan person som innehar de handlingar och data som avses i den punkten i kommersiellt syfte.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer de åtgärder som ska tillämpas på de kontroller som avses i punkt 1 i denna artikel, inbegripet i fall där verksamhet äger rum i fler än en medlemsstat, och om användningen av lämpliga metoder i samband med sådana kontroller. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 69

Revisioner

1. För revisionsändamål får tullmyndigheterna

a) undersöka den ekonomiska aktörens ledning, organisation, interna förfaranden eller interna system, såsom redovisning och logistik, i syfte att samla in, bedöma och lägga fram bevis om den ekonomiska aktörens efterlevnad av relevanta regler och krav tillämpade av tullmyndigheterna,

b) göra en utförlig analys av den ekonomiska aktörens verksamhet, processer, system och interna kontroller.

2. Revisioner får göras på plats hos importören, exportören, varuinnehavaren, varje annan person som av yrkesmässiga skäl är direkt eller indirekt inblandad i dessa transaktioner eller hos varje annan person som innehar de dokument och data som är relevanta för revisionen.

Artikel 70

Resor med flyg och fartyg inom unionen

1. Tullkontroller eller tullformaliteter ska utföras för handbagage och lastrumsbagage som tillhör personer som antingen reser med flyg inom unionen eller reser med fartyg inom unionen endast då tullagstiftningen föreskriver detta.

2. Punkt 1 ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av

a) skydd och säkerhet,

b) kontroller kopplade till annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter som anger i vilka hamnar eller på vilka flygplatser tullkontroller och tullformaliteter ska tillämpas på följande:

a) Handbagage och lastrumsbagage som tillhör personer som

i) reser med flyg i ett luftfartyg som kommer från en flygplats utanför unionen och som efter en mellanlandning på en flygplats i unionen fortsätter till en annan flygplats i unionen,

ii) reser med flyg i ett luftfartyg som mellanlandar på en flygplats i unionen innan det fortsätter till en flygplats utanför unionen,

iii) använder en sjöfartstjänst som tillhandahålls av samma fartyg och som innehåller flera etapper med avresa, uppehåll eller slutdestination i en hamn utanför unionen,

iv) är ombord på en fritidsbåt eller ett turist- eller affärsflygplan.

b) Handbagage och lastrumsbagage som

i) anländer till en flygplats i unionen ombord på ett luftfartyg som kommer från en flygplats utanför unionen och på flygplatsen i unionen flyttas över till ett annat luftfartyg som flyger vidare inom unionen,

ii) lastas vid en flygplats i unionen ombord på ett luftfartyg som flyger inom unionen för att vid en annan flygplats i unionen flyttas över till ett luftfartyg vars destination är en flygplats utanför unionen.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

AVDELNING V

HÄNFÖRANDE AV VAROR TILL ETT TULLFÖRFARANDE

KAPITEL 1

Varors tullstatus

Artikel 71

Antagande om tullstatus som unionsvaror

1. Alla varor som befinner sig i unionens tullområde ska antas ha tullstatus som unionsvaror, såvida det inte fastställs att de inte är unionsvaror.

2. I särskilda fall som fastställs i tullagstiftningen ska antagandet enligt punkt 1 inte gälla. Det ska följaktligen vara nödvändigt att bevisa att de berörda varorna har tullstatus som unionsvaror.

3. I särskilda fall som fastställs i tullagstiftningen ska varor som är helt framställda i unionens tullområde och som har framställts av varor i tillfällig lagring eller av varor som har hänförts till förfarandet för extern transitering, ett förfarande för lagring, förfarandet för tillfällig införsel eller förfarandet för aktiv förädling inte ha tullstatus som unionsvaror.

4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att

a) fastställa de särskilda fall där antagandet enligt punkt 1 i denna artikel inte gäller,

b) fastställa villkoren för att bevilja underlättande åtgärder när det gäller uppgiften att bevisa att varor har tullstatus som unionsvaror enligt punkt 2 i denna artikel,

c) fastställa de särskilda fall där de varor som avses i punkt 3 i denna artikel inte har tullstatus som unionsvaror.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfaranderegler för tillhandahållande och kontroll av bevis för tullstatus som unionsvaror. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 72

Förlust av tullstatus som unionsvaror

Unionsvaror ska bli icke-unionsvaror i följande fall:

a) När de förs ut ur unionens tullområde, förutsatt att reglerna om intern transitering inte är tillämpliga.

b) När de har hänförts till förfarandet för extern transitering, ett förfarande för lagring eller förfarandet för aktiv förädling, om det är tillåtet enligt tullagstiftningen.

c) När de har hänförts till förfarandet för slutanvändning och därefter antingen överlåts till staten, eller förstörs med resultatet att avfall återstår.

d) När den information som tillhandahållits eller tillgängliggjorts, eller i tillämpliga fall deklarationen, för övergång till fri omsättning ogiltigförklaras efter det att varorna frigjorts.

Artikel 73

Unionsvaror som tillfälligt lämnar unionens tullområde

1. I de fall som avses i artikel 136.2 b–e ska varor behålla sin tullstatus som unionsvaror enbart om denna status fastställs enligt de villkor och på de sätt som föreskrivs i tullagstiftningen.

2. I särskilda fall som fastställs i tullagstiftningen får unionsvaror, utan att omfattas av ett tullförfarande, befordras från en plats till en annan inom unionens tullområde och tillfälligt lämna detta område utan att deras tullstatus ändras.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa de särskilda fall där tullstatusen för varor inte ändras, enligt vad som avses i punkt 2 i den här artikeln.

KAPITEL 2

Hänförande och frigörande

Artikel 74

Hänförande av varor till ett tullförfarande

1. Importörer, exportörer och innehavare av transiteringsförfarandet ska i EU:s tulldatacentral tillhandahålla eller tillgängliggöra de data som är nödvändiga för hänförande av varorna till det berörda tullförfarandet så snart dessa data är tillgängliga, och under alla omständigheter före underrättelsen om varornas tillgänglighet.

2. Genom att tillhandahålla eller tillgängliggöra underrättelsen om varornas tillgänglighet bekräftar importörerna, exportörerna och innehavarna av transiteringsförfarandet för tullmyndigheterna att de har för avsikt att hänföra varorna till det berörda tullförfarandet.

3. En person som använder IOSS-ordningen ska tillhandahålla eller tillgängliggöra data om distansförsäljning av varor som ska hänföras till förfarandet för övergång till fri omsättning i unionens tullområde senast dagen efter den dag då betalningen för försäljningen godtogs och under alla omständigheter före underrättelsen om varornas tillgänglighet.

4. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 178, får tullmyndigheterna under vederbörligen motiverade omständigheter som är kopplade till de styrkande handlingarna eller fastställandet av varornas tullvärde ge en exportör, en innehavare av transiteringsförfarandet eller en importör, med undantag för importören vid distansförsäljning, tillstånd att tillhandahålla eller tillgängliggöra vissa data, utom förhandsinformation om gods, efter det att varorna frigjorts.

Exportören, innehavaren av transiteringsförfarandet eller importören, med undantag för importören vid distansförsäljning, ska tillhandahålla eller tillgängliggöra den utelämnade informationen inom en viss tidsfrist.

5. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 178, får en betrodd näringsidkare, med undantag för importören vid distansförsäljning, under vederbörligen motiverade omständigheter som är kopplade till de styrkande handlingarna eller fastställandet av varornas tullvärde, tillhandahålla eller tillgängliggöra vissa data, utom förhandsinformation om gods, efter det att varorna frigjorts. Den betrodda näringsidkaren ska tillhandahålla eller tillgängliggöra den utelämnade informationen inom en viss tidsfrist.

6. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel får varor, i särskilda fall som fastställs i tullagstiftningen, hänföras till ett tullförfarande på annat sätt än genom EU:s tulldatacentral.

7. Varorna ska hänföras till det berörda tullförfarandet när de frigörs.

Dagen för underrättelsen om varornas tillgänglighet ska vara den dag som ska användas för tillämpningen av bestämmelserna om det tullförfarande till vilket varorna hänförs och för alla andra import- eller exportformaliteter.

8. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att

a) fastställa de data som avses i punkterna 1 och 3 i denna artikel,

b) fastställa villkoren för tillämpning av den förenkling som avses i punkt 4 i denna artikel,

c) fastställa de specifika data som kan tillhandahållas eller tillgängliggöras efter det att varorna frigjorts och tidsfristerna för att tillhandahålla eller tillgängliggöra sådana data, om punkt 4 eller 5 i denna artikel tillämpas,

d) fastställa de särskilda fall som avses i punkt 6 i denna artikel och de andra sätt än genom EU:s tulldatacentral som kan användas för att hänföra varor till ett tullförfarande.

Artikel 75

Andra former av underrättelse om varornas tillgänglighet

Importören, exportören eller innehavaren av transiteringsförfarandet får tillhandahålla eller tillgängliggöra underrättelsen om varornas tillgänglighet genom

a) underrättelsen om varornas ankomst till unionens tullområde om den tillfälliga lagringen eller hänförandet till ett tullförfarande äger rum vid införseltullkontoret, eller

b) underrättelsen om varornas ankomst till utförselstället om den tillfälliga lagringen sker vid utförseltullkontoret.

Artikel 76

Information och styrkande handlingar

1. När personer tillhandahåller eller tillgängliggör de data och den information som krävs för det särskilda tullförfarande till vilket varor hänförs eller är avsedda att hänföras, ska de tillhandahålla eller tillgängliggöra digitala kopior av de pappersdokument i original som använts för att erhålla dessa data och denna information, om sådana pappersdokument i original finns.

2. Till och med den 28 februari 2034 ska, när en tulldeklaration inges, de styrkande handlingar som krävs för tillämpningen av bestämmelserna om det tullförfarande för vilket varorna deklareras innehas av deklaranten och stå till tullmyndigheternas förfogande vid den tidpunkt då deklarationen inges.

3. De styrkande handlingarna för de tillämpliga icke-tullrelaterade unionsformaliteter som förtecknas i bilagan till förordning (EU) 2022/2399 ska anses ha tillhandahållits eller tillgängliggjorts eller innehas av deklaranten om tullmyndigheterna kan erhålla nödvändiga data från motsvarande icke-tullrelaterade unionssystem via systemet med en enda kontaktpunkt för tullen i EU för utbyte av intyg (EU CSW-CERTEX), i enlighet med artikel 10.1 a och c i den förordningen.

4. Styrkande handlingar ska också tillhandahållas eller tillgängliggöras av personer när de krävs för tullriskhantering och tullkontroller.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna får tullmyndigheterna bevilja ekonomiska aktörer tillstånd att upprätta de styrkande handlingar som avses i punkt 3.

6. Om inte annat anges för specifika dokument ska den berörda personen för tullkontrolländamål bevara dokumenten och informationen under minst tre år, i en form som är åtkomlig och godtagbar för tullmyndigheterna. Denna period ska löpa,

a) när det gäller varor som övergår till fri omsättning tullfritt eller till nedsatt importtullsats på grund av deras slutanvändning, från och med utgången av det år då de upphör att omfattas av tullövervakning,

b) när det gäller varor som hänförts till ett annat tullförfarande eller varor i tillfällig lagring, från och med utgången av det år då tullförfarandet i fråga har avslutats eller den tillfällig lagringen har slutförts,

c) i fall som inte omfattas av leden a och b, från och med utgången av det år då varorna frigörs.

7. Om en tullkontroll beträffande en tullskuld visar att bokföringsposten i fråga behöver rättas och om den berörda personen har underrättats om detta, ska dokumenten och informationen, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 206.4, bevaras i tre år efter utgången av den tid som föreskrivs i punkt 6 i den här artikeln.

8. Om ett överklagande har ingetts eller om ett administrativt eller rättsligt förfarande har inletts, ska dokumenten och informationen bevaras under den tid som föreskrivs i punkt 6 eller tills förfarandet för överklagande eller det administrativa eller rättsliga förfarandet har slutförts, beroende på vilket som infaller sist.

Artikel 77

Frigörande av varor

1. De tullmyndigheter som ansvarar för hänförandet av varor till ett tullförfarande i enlighet med artikel 6.1 d och 6.2 ska besluta om frigörandet av varorna, med beaktande av resultaten av riskanalysen av datan i tulldeklarationen eller de data som tillhandahållits av importören, exportören eller innehavaren av transiteringsförfarandet och, i tillämpliga fall, resultaten av eventuella kontroller eller riskreducerande åtgärder.

2. Frigörandet av varorna ska inte betraktas som ett bevis på överensstämmelse.

3. Varor ska frigöras om följande villkor är uppfyllda:

a) Tullmyndigheterna har underrättats om vilken person som är den importör, exportör eller innehavare av transiteringsförfarandet som är ansvarig för varorna.

b) Villkoren för att hänföra varorna till det berörda tullförfarandet enligt artiklarna 74, 109, 114, 140, 142, 145, 153, 156, 158 och 161 har uppfyllts.

c) Varorna har inte valts ut för någon kontroll eller har valts ut för kontroller som inte har lett till några resultat som motiverar att frigörande av varorna vägras.

4. Tullmyndigheterna ska vägra frigörande om något av följande fall föreligger:

a) Om villkoren för att hänföra varorna till det berörda tullförfarandet inte har uppfyllts, inbegripet eventuella icke-tullrelaterade unionsformaliteter enligt definitionen i artikel 2.11 i förordning (EU) 2022/2399 som är relevanta för varorna.

b) Om de har bevis för att varorna inte uppfyller kraven i relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.

c) Om de har bevis för att data som tillhandahållits eller tillgängliggjorts är oriktiga.

5. Tullmyndigheterna ska skjuta upp frigörandet om något av följande fall föreligger:

a) Om de har skäl att tro att varorna inte uppfyller kraven i tullagstiftningen eller annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna eller att de utgör en allvarlig risk för människors, djurs eller växters hälsa och liv eller för miljön eller något annat allmänt intresse.

b) Om andra behöriga myndigheter har begärt detta i enlighet med annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.

En systematisk överträdelse, som fastställts för en ekonomisk aktör i enlighet med artikel 276.5, ska utgöra ett skäl att tro det som anges i första stycket a i den här punkten med avseende på alla varor om vilka den ekonomiska aktören inom åtminstone sex månader från det att överträdelsen har fastställts har lämnat underrättelse att de är tillgängliga för övergång till fri omsättning.

6. Om frigörandet har skjutits upp i enlighet med punkt 5 ska tullmyndigheterna genomföra de samråd som föreskrivs i relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna, och

a) vägra frigörandet, om de andra behöriga myndigheterna har begärt detta i enlighet med relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna,

b) frigöra varorna, om de andra behöriga myndigheterna har godkänt frigörandet,

c) frigöra varorna, om de andra behöriga myndigheterna inte har svarat inom den tidsfrist som fastställs i relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna eller, i avsaknad av en sådan tidsfrist, inom fem dagar, eller

d) bibehålla uppskjutandet i högst 90 dagar, om de andra behöriga myndigheterna har begärt detta på grund av att de har underrättat tullmyndigheterna om att mer tid behövs för att bedöma om varorna uppfyller kraven i relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.

7. Utan att det påverkar tillämpningen av relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna ska tullmyndigheterna anses ha frigjort varorna om de inte har valt ut dem för kontroll inom en rimlig tidsperiod efter det att

a) varor från importörer vid distansförsäljning har ankommit till unionens tullområde,

b) importörers varor har ankommit till sin slutdestination, eller

c) exportören har skickat information före avgång.

8. Om tullmyndigheterna skjuter upp frigörandet av varor i enlighet med punkt 5 eller vägrar frigörande av varor i enlighet med punkt 4 eller 6 a, ska de i EU:s tulldatacentral registrera sitt beslut och all annan information som i förekommande fall krävs enligt unionsrätten. Denna information ska tillgängliggöras för de andra tullmyndigheterna.

9. Om tullmyndigheterna har vägrat frigörande av varor i enlighet med punkt 4 eller 6 a och

a) om de andra behöriga myndigheterna inte har invänt mot detta, får varorna därefter hänföras till ett annat tullförfarande med uppgift om att varorna tidigare nekats ett annat tullförfarande,

b) om de andra behöriga myndigheterna har invänt mot att varorna hänförs till ett tullförfarande, ska tullmyndigheterna registrera denna information i EU:s tulldatacentral och agera i enlighet med avdelning V kapitel 4.

10. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att

a) fastställa de rimliga tidsperioder som avses i punkt 7 i denna artikel,

b) närmare specificera de särskilda fall som förtecknas i punkt 7 i denna artikel, eller

c) fastställa ytterligare särskilda fall där tullmyndigheterna anses ha frigjort varorna.

Artikel 78

Varor som frigörs av betrodda näringsidkare för tullmyndigheternas räkning

1. Genom undantag från artikel 77.1 får tullmyndigheterna bevilja betrodda näringsidkare tillstånd att frigöra varor för deras räkning när varorna mottagits vid importörens, ägarens eller mottagarens plats för affärsverksamhet eller när avsändning ägt rum från exportörens, ägarens eller avsändarens plats för affärsverksamhet, förutsatt att nödvändiga data för det relevanta förfarandet och realtidsinformation om varornas ankomst eller avsändning tillhandahålls eller tillgängliggörs för tullmyndigheterna.

2. Betrodda näringsidkare som driver ett tullager för distansförsäljning i enlighet med artikel 145 får endast frigöra de varor som hänförs till tullagerförfarandet och som är redo att erbjudas till försäljning i unionens tullområde.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 63 får tullmyndigheterna bevilja betrodda näringsidkare tillstånd att utföra vissa kontroller av varor som omfattas av tullövervakning. Tullmyndigheterna ska, för kontroller som ska utföras enligt annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna, samråda med andra behöriga myndigheter innan de beviljar ett sådant tillstånd, och får komma överens med dem om en kontrollplan.

4. Om en betrodd näringsidkare som beviljats tillstånd enligt punkt 3 har skäl att tro att varorna inte uppfyller kraven i relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna, ska den omedelbart underrätta tullmyndigheterna. När tullmyndigheterna mottar en sådan underrättelse ska de besluta om frigörande eller kontroll av dessa varor.

5. Tullmyndigheterna får vid behov kräva att en betrodd näringsidkare anmäler varorna för kontroll vid ett tullkontor eller på den plats där varorna var avsedda att frigöras.

6. Om tullmyndigheterna har identifierat en ny allvarlig ekonomisk risk eller en annan särskild situation i samband med frigörandet av varor för deras räkning, får de tillfälligt dra in de tillstånd som beviljats enligt punkterna 1 och 3 i denna artikel i enlighet med artikel 12.2.

7. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att

a) fastställa förfarandet för betrodda näringsidkares frigörande av varor för tullmyndigheternas räkning,

b) fastställa villkoren, specificera innehållet och fastställa förfarandet för de kontroller som utförs av betrodda näringsidkare.

Artikel 79

Ändring av information för hänförande av varor till ett tullförfarande

1. Före dagen för frigörande av varor ska importören, exportören eller innehavaren av transiteringsförfarandet ändra ett eller flera av de dataelement som tillhandahållits eller gjorts tillgängliga för hänförande av dessa varor till ett tullförfarande

a) när den får kännedom om att relevant information har ändrats i dess bokföring eller att sådan information är felaktig, eller

b) när en tullmyndighet begär att detta ska göras på grund av felaktiga eller ofullständiga data eller problem med datakvaliteten.

2. Importören, exportören eller innehavaren av transiteringsförfarandet får inte ändra informationen om

a) tullmyndigheterna har meddelat att de avser att undersöka varorna,

b) tullmyndigheterna har meddelat att de har fastställt att de data som tillhandahållits eller tillgängliggjorts är felaktiga, eller

c) varorna redan har frigjorts.

3. Importören, exportören eller innehavaren av transiteringsförfarandet får inom tre år från dagen för frigörande av varorna begära ändring av ett eller flera dataelement som tillhandahållits eller tillgängliggjorts för hänförande av varorna till ett tullförfarande. Tullmyndigheterna ska besluta om ändringen ska godtas eller avslås, med beaktande av risken för att skyldigheterna i samband med hänförandet av varor till det berörda tullförfarandet inte uppfylls.

4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att ange de fall där data får ändras efter dagen för frigörande i enlighet med punkt 3 i den här artikeln.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfaranderegler för att ändra den information som avses i punkterna 1 och 3 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 80

Ogiltigförklaring av data för hänförande av varor till ett tullförfarande

1. Om importören, exportören eller innehavaren av transiteringsförfarandet får kännedom om att varor som ska hänföras till ett tullförfarande inte kommer att föras in i eller ut ur unionens tullområde, ska den så snart som möjligt ogiltigförklara de data som tillhandahållits för hänförande av dessa varor till det tullförfarandet.

Om varor som ska hänföras till ett tullförfarande inte förs in i eller ut ur unionens tullområde inom 200 dagar från den dag då data för hänförande av dessa varor till det tullförfarandet tillhandahölls eller tillgängliggjordes för tullmyndigheterna ska tullmyndigheterna ogiltigförklara dessa data.

2. Tullmyndigheterna ska, på ansökan av importören, exportören eller innehavaren av transiteringsförfarandet, ogiltigförklara de data som tillhandahållits för hänförande av varor till ett tullförfarande för vilket underrättelsen om varornas tillgänglighet tillhandahållits eller tillgängliggjorts om tullmyndigheterna är förvissade om att

a) varorna omedelbart kommer att hänföras till ett annat tullförfarande, eller

b) hänförande av varorna till det första tullförfarandet inte längre är motiverat på grund av särskilda omständigheter.

Om tullmyndigheterna har meddelat importören, exportören eller innehavaren av transiteringsförfarandet att de avser att undersöka varorna, ska emellertid en ansökan om ogiltigförklaring av data inte godkännas förrän undersökningen ägt rum.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att ange de fall där data för hänförande av varor till ett tullförfarande kan ogiltigförklaras efter dagen för frigörande av varorna.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfaranderegler för att ogiltigförklara data för hänförande av varor till ett tullförfarande. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

KAPITEL 3

Övergångsbestämmelser om tulldeklarationer

Artikel 81

Tulldeklaration

1. Tulldeklarationer ska upprättas med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik.

2. I särskilda fall som fastställs i tullagstiftningen får en tulldeklaration inges på annat sätt än genom elektronisk databehandlingsteknik.

3. Om inget annat föreskrivs i tullagstiftningen ska tulldeklarationen inges till något av följande, beroende på omständigheterna:

a) Det tullkontor som ansvarar för platsen för varornas första ankomst till unionens tullområde.

b) Det tullkontor som ansvarar för lossningsplatsen för varor som ankommer till unionens tullområde sjövägen eller med flyg.

c) Destinationstullkontoret för transiteringsförfarandet om varorna har förts in i unionens tullområde hänförda till ett transiteringsförfarande.

d) Det tullkontor som ansvarar för den plats där de varor som ska hänföras till ett transiteringsförfarande är belägna.

e) Det tullkontor som ansvarar för etableringsplatsen för den godkända ekonomiska aktör för tullförenklingar som har tillstånd att tillämpa centraliserad klarering.

f) Det tullkontor som ansvarar för den plats där de varor som är avsedda att föras ut ur unionens tullområde är belägna.

4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa de särskilda fall då en tulldeklaration får inges på annat sätt än genom elektronisk databehandlingsteknik i enlighet med punkt 2 i den här artikeln.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter

a) som fastställer förfarandet för att inge tulldeklarationen i de fall som avses i punkt 2 i denna artikel,

b) som fastställer reglerna för att fastställa andra behöriga tullkontor än det som avses i punkt 3 i denna artikel, inbegripet införseltullkontor och utförseltullkontor.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 82

Standardtulldeklaration

1. Till och med den 28 februari 2034 ska standardtulldeklarationer innehålla alla de data som krävs för tillämpningen av bestämmelserna om det tullförfarande för vilket varorna deklareras samt de styrkande handlingar som avses i artikel 76.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfarandet för att inge den standardtulldeklaration som avses i punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 83

Förenklad deklaration

1. Till och med den 28 februari 2034 får tullmyndigheterna godta att en person har varor hänförda till ett tullförfarande på grundval av en förenklad deklaration, i vilken vissa av de data eller styrkande handlingar som avses i artikel 76 utelämnas.

2. Till och med den 28 februari 2031 får tullmyndigheterna bevilja tillstånd till regelbunden användning av en förenklad deklaration.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa villkoren för att bevilja det tillstånd som avses i punkt 2 i den här artikeln.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfarandet för att inge en förenklad deklaration. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 84

Kompletterande deklaration

1. När det gäller en förenklad deklaration enligt artikel 83 eller en registrering i deklarantens bokföring enligt artikel 92 ska deklaranten till det behöriga tullkontoret och inom en särskild tidsfrist inge en kompletterande deklaration som innehåller de data som krävs för det berörda tullförfarandet.

När det gäller en förenklad deklaration enligt artikel 83 ska de styrkande handlingar som krävs innehas av deklaranten och stå till tullmyndigheternas förfogande inom en särskild tidsfrist.

Den kompletterande deklarationen får vara av allmän, periodisk eller sammanfattande art.

2. I följande fall ska skyldigheten att inge en kompletterande deklaration inte gälla:

a) Då varor hänförs till ett tullagerförfarande.

b) I andra särskilda fall som fastställs i tullagstiftningen.

3. Tullmyndigheterna får frångå kravet på att inge en kompletterande deklaration om

a) den förenklade deklarationen enligt artikel 83 avser varor vars värde och kvantitet understiger det tröskelvärde som avses i artikel 194.8,

b) den förenklade deklarationen enligt artikel 83 redan innehåller all information som behövs för det berörda tullförfarandet, och

c) den förenklade deklarationen enligt artikel 83 inte görs som en registrering i deklarantens bokföring.

4. Den förenklade deklarationen enligt artikel 83 och den kompletterande deklarationen ska anses utgöra en enda, odelbar handling som får verkan den dag då den förenklade deklarationen godtas i enlighet med artikel 87.

Registreringen i deklarantens bokföring enligt artikel 92 och den kompletterande deklarationen ska anses utgöra en enda, odelbar handling som får verkan den dag då varorna registreras i deklarantens bokföring.

5. Den plats där den kompletterande deklarationen ska inges ska vid tillämpning av artikel 193 anses vara den plats där tulldeklarationen har ingetts.

6. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa

a) den särskilda tidsfrist som avses i punkt 1 första stycket i denna artikel inom vilken den kompletterande deklarationen ska inges,

b) den särskilda tidsfrist som avses i punkt 1 andra stycket i denna artikel inom vilken styrkande handlingar ska innehas av deklaranten och stå till tullmyndigheternas förfogande,

c) de särskilda fall där skyldigheten att inge en kompletterande deklaration inte gäller i enlighet med punkt 2 b i denna artikel.

7. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfaranderegler för att inge en kompletterande deklaration. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 85

Ingivande av en tulldeklaration

1. Till och med den 28 februari 2034, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 84.1, får en tulldeklaration inges av varje person som kan tillhandahålla all den information som krävs för tillämpningen av bestämmelserna om det tullförfarande för vilket varorna deklareras. Denna person ska även kunna anmäla de relevanta varorna för tullen eller kunna låta en annan person anmäla dem till tullen.

Om godtagandet av en tulldeklaration medför att en bestämd person får särskilda skyldigheter, ska den deklarationen emellertid inges av denna person eller av dennes ombud.

2. Till och med den 30 juni 2028 ska tulldeklarationen för övergång till fri omsättning för varor som säljs vid distansförsäljning inges av en av följande personer:

a) Den person som har tillstånd att använda IOSS-ordningen, eller dennes indirekta ombud.

b) Den person som har tillstånd att använda den särskilda ordning som fastställs i avdelning XII kapitel 7 i direktiv 2006/112/EG, eller dennes indirekta ombud.

c) I andra fall än dem som avses i leden a och b, importörens indirekta ombud.

d) I andra fall än dem som avses i leden a, b och c, varje annan person som kan tillhandahålla all den information som krävs för tillämpningen av bestämmelserna om det tullförfarande för vilket varorna deklareras.

3. Deklaranten ska vara etablerad i unionens tullområde.

4. Genom undantag från punkt 3 ska följande deklaranter inte omfattas av krav på etablering i unionens tullområde:

a) Personer som inger en tulldeklaration för transitering eller tillfällig införsel.

b) Personer som vid enstaka tillfällen inger en tulldeklaration, inbegripet för slutanvändning eller aktiv förädling, förutsatt att tullmyndigheterna anser det vara motiverat.

c) Personer som är etablerade i ett land vars territorium angränsar till unionens tullområde och som anmäler de varor som avses i tulldeklarationen till ett unionstullkontor vid gränsen till detta land, förutsatt att det land där personerna är etablerade beviljar motsvarande förmåner för personer som är etablerade i unionens tullområde.

d) Importörer vid distansförsäljning som är involverade i distansförsäljning av varor som ska importeras till unionens tullområde inom ramen för IOSS-ordningen, förutsatt att de utser ett indirekt ombud.

Artikel 86

Ingivande av en tulldeklaration innan varor anmäls till tullen

1. En tulldeklaration får inges före den förväntade anmälan till tullen av relevanta varor. Om varorna inte anmäls inom 30 dagar från dagen för ingivandet av tulldeklarationen, ska tulldeklarationen anses inte ha ingetts.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfaranderegler för att inge en tulldeklaration enligt punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 87

Godtagande av en tulldeklaration

1. Tulldeklarationer som uppfyller villkoren i detta kapitel och artikel 76 ska omedelbart godtas av tullmyndigheterna, förutsatt att de varor som de avser har anmälts till tullen.

2. Om inget annat föreskrivs ska den dag då tullmyndigheterna godtar tulldeklarationen vara den dag som ska användas för tillämpningen av bestämmelserna om det tullförfarande för vilket varorna deklareras och för alla andra import- eller exportformaliteter.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfaranderegler för att godta en tulldeklaration, inbegripet tillämpningen av dessa regler i de fall som avses i artikel 91. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 88

Ändring av en tulldeklaration

1. Deklaranten ska på ansökan tillåtas att ändra ett eller flera av dataelementen i tulldeklarationen efter det att den godtagits av tullmyndigheterna. Ändringen får inte göra tulldeklarationen tillämplig på andra varor än dem som den omfattade från början.

2. En ändring av tulldeklarationen efter det att tulldeklarationen har godtagits av tullmyndigheterna är inte tillåten om ansökan inges

a) efter det att tullmyndigheterna har meddelat deklaranten att de avser att undersöka varorna,

b) efter det att tullmyndigheterna har fastställt att data i tulldeklarationen är felaktiga, eller

c) efter det att tullmyndigheterna har frigjort varorna.

3. På ansökan av deklaranten inom tre år från dagen för godtagande av tulldeklarationen får tullmyndigheterna tillåta en ändring av tulldeklarationen efter det att varorna frigjorts för att göra det möjligt för deklaranten att fullgöra sina skyldigheter avseende hänförande av varorna till det berörda tullförfarandet.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfarandet för att ändra en tulldeklaration efter det att varorna frigjorts i enlighet med punkt 3 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 89

Ogiltigförklaring av en tulldeklaration

1. Tullmyndigheterna ska på ansökan av deklaranten ogiltigförklara en redan godtagen tulldeklaration när de är förvissade om att

a) varorna omedelbart kommer att hänföras till ett tullförfarande, eller

b) hänförande av varorna till det tullförfarande för vilket de deklarerats inte längre är motiverat på grund av särskilda omständigheter.

Om tullmyndigheterna har meddelat deklaranten att de avser att undersöka varorna, får emellertid en ansökan om ogiltigförklaring av tulldeklarationen inte godkännas förrän undersökningen ägt rum.

2. Genom undantag från punkt 1 får tullmyndigheterna i särskilda fall som fastställs i tullagstiftningen ogiltigförklara tulldeklarationen utan föregående ansökan av deklaranten.

3. Tullmyndigheterna får inte ogiltigförklara en tulldeklaration efter det att varorna frigjorts, utom i särskilda fall som fastställs i tullagstiftningen.

4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa de särskilda fall där tullmyndigheterna får ogiltigförklara en tulldeklaration utan ansökan av deklaranten, enligt punkt 2 i den här artikeln, och efter det att varorna frigjorts, enligt punkt 3 i den här artikeln.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfarandet för att ogiltigförklara en tulldeklaration efter det att varorna frigjorts enligt punkt 3 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 90

Förenkling av upprättandet av data för varor som omfattas av olika undernummer enligt tulltaxan

1. Om en sändning utgörs av varor som omfattas av olika undernummer enligt tulltaxan och behandlingen av var och en av dessa varor i enlighet med dess undernummer enligt tulltaxan skulle medföra en arbetsbörda och omkostnad som inte står i proportion till de import- eller exporttullar som kan tas ut, får tullmyndigheterna på ansökan av deklaranten föreskriva en förenklad metod för tillämpning av import- eller exporttullar enligt vilken import- eller exporttullar tillämpas på hela sändningen på grundval av undernumret enligt tulltaxan för de varor som är föremål för den högsta import- eller exporttullsatsen.

2. Tullmyndigheterna ska neka användning av den förenklade metod för tillämpning av import- eller exporttullar som avses i punkt 1

a) om unionshanteringsavgiften är tillämplig, eller

b) när det gäller varor som omfattas av annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna, av förbud eller restriktioner eller av punktskatt, där en korrekt klassificering är nödvändig för att tillämpa de åtgärderna.

Artikel 91

Centraliserad klarering

1. Till och med den 28 februari 2031 får tullmyndigheterna på ansökan bevilja en person tillstånd att till det tullkontor som ansvarar för den plats där personen är etablerad inge en tulldeklaration för varor som anmälts till tullen vid ett annat tullkontor.

Tullmyndigheterna får frångå det krav på tillstånd som avses i första stycket om det tullkontor där tulldeklarationen inges och det tullkontor där varorna anmälts till tullen omfattas av samma tullmyndighets ansvar.

2. Endast en godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar enligt artikel 29.2 a får ansöka om det tillstånd som avses i punkt 1 i den här artikeln.

3. Det tullkontor där tulldeklarationen inges ska

a) övervaka hänförandet av varor till det berörda tullförfarandet,

b) utföra tullkontrollerna i syfte att kontrollera tulldeklarationen,

c) i motiverade fall, begära att det tullkontor till vilket varorna anmäls utför vissa tullkontroller för att kontrollera tulldeklarationen, och

d) fullgöra tullformaliteterna för att uppbära det import- eller exporttullbelopp som svarar mot eventuella tullskulder.

4. Det tullkontor där tulldeklarationen inges och det tullkontor till vilket varorna anmäls ska utbyta den information som är nödvändig för kontrollen av tulldeklarationen och för frigörandet av varorna.

5. Det tullkontor till vilket varorna anmäls ska, utan att detta påverkar dess egna kontroller som avser varor som förs in i eller ut ur unionens tullområde, utföra de tullkontroller som avses i punkt 3 c och överlämna resultaten av dessa kontroller till det tullkontor där tulldeklarationen inges.

6. Det tullkontor där tulldeklarationen inges ska frigöra varorna, med beaktande av resultaten av

a) dess egna kontroller för kontrollen av tulldeklarationen,

b) de kontroller som utförts av det tullkontor till vilket varorna anmälts för kontroll av tulldeklarationen och de kontroller som avser varor som förs in i eller ut ur unionens tullområde.

7. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa villkoren för beviljande av det tillstånd som avses i punkt 1 första stycket i den här artikeln.

8. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfarandet för centraliserad klarering, inbegripet relevanta tullformaliteter och kontroller. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 92

Registrering i deklarantens bokföring

1. Till och med den 28 februari 2031 får tullmyndigheterna på ansökan bevilja en person tillstånd att inge en tulldeklaration, inbegripet en förenklad deklaration, i form av en registrering i deklarantens bokföring, förutsatt att datan i den deklarationen är tillgängliga för tullmyndigheterna i deklarantens elektroniska system vid den tidpunkt då tulldeklarationen inges i form av en registrering i deklarantens bokföring.

2. Tulldeklarationen ska anses ha godtagits vid den tidpunkt då varorna registreras i deklarantens bokföring.

3. På ansökan får tullmyndigheterna frångå kravet på att varorna ska anmälas. I detta fall ska varorna anses ha frigjorts vid tidpunkten för registrering i deklarantens bokföring.

Detta undantag får beviljas om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Deklaranten är en godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar enligt artikel 29.2 a.

b) De berörda varornas beskaffenhet och varuflöden motiverar ett undantag och är kända av tullmyndigheten.

c) Övervakningstullkontoret har tillgång till all den information som det anser sig behöva för att, om behov uppstår, kunna utöva sin rätt att undersöka varorna.

d) Varorna omfattas vid tidpunkten för registrering i bokföringen inte längre av annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna, om inget annat föreskrivs i det tillstånd som avses i punkt 1 i denna artikel.

Övervakningstullkontoret får emellertid i särskilda situationer begära att varorna ska anmälas även i händelse av ett sådant undantag.

4. De villkor som gäller för frigörandet av varorna ska anges i det tillstånd som avses i punkt 1.

5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa villkoren för beviljande av det tillstånd som avses i punkt 1 i den här artikeln.

6. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfaranderegelerna för registrering i deklarantens bokföring, inbegripet de relevanta tullformaliteter och tullkontroller som avses i punkt 1 i denna artikel, och det undantag från kravet på anmälan av varor som avses i punkt 3 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 93

Giltighetens upphörande

De tillstånd för förenklade deklarationer, centraliserad klarering och registrering i deklarantens bokföring som avses i artikel 83, 91 respektive 92 ska upphöra att gälla den 1 mars 2034.

KAPITEL 4

Bortskaffande av varor

Artikel 94

Åtgärder som ska vidtas av tullmyndigheterna

1. Utan att det påverkar tillämpningen av annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna ska tullmyndigheterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att bortskaffa varor, inbegripet förverkande eller förverkande till staten i enlighet med nationell rätt, försäljning, donation för humanitära ändamål eller förstöring, i följande fall:

a) Om en skyldighet enligt tullagstiftningen som rör införsel av icke-unionsvaror i unionens tullområde inte har fullgjorts, eller varorna har undanhållits tullövervakning.

b) Om varorna inte kan frigöras av något av följande skäl:

i) Det har inte varit möjligt, av skäl som kan tillskrivas importören, exportören, innehavaren av transiteringsförfarandet eller varuinnehavaren att genomföra eller fortsätta en undersökning av varorna inom den tid som föreskrivs av tullmyndigheterna.

ii) De dokument eller den information som måste tillhandahållas eller tillgängliggöras innan varorna kan hänföras till eller frigöras för det begärda tullförfarandet har inte tillhandahållits eller tillgängliggjorts.

iii) En betalning som skulle ha gjorts eller en garanti som skulle ha ställts för import- eller exporttullar har inte gjorts eller ställts inom föreskriven tid.

iv) Varorna uppfyller inte de villkor för frigörande som anges i artiklarna 77 och 78.

c) Om varorna inte har förts bort inom rimlig tid efter frigörandet.

d) Om det efter frigörandet konstateras att varorna inte uppfyllt villkoren för frigörandet.

e) Om varorna överlåtits till staten i enlighet med artikel 96.

2. Icke-unionsvaror som har överlåtits till staten eller icke-unionsvaror som har beslagtagits, förverkats eller förverkats till staten i enlighet med nationell rätt ska anses ha hänförts till tullagerförfarandet. Sådana varor ska registreras i bokföringen hos den som driver anläggningar för lagring av varor i tullager eller, om tullmyndigheterna innehar dem, i tullmyndigheternas bokföring.

Om tullmyndigheterna redan har mottagit data eller en tulldeklaration om de varor som ska förstöras, överlåtas till staten, beslagtas, förverkas eller förverkas till staten i enlighet med nationell rätt, ska bokföringen innehålla en hänvisning till dessa data eller denna tulldeklaration. Den tulldeklaration eller de data som berörs ska ogiltigförklaras.

3. Kostnaden för de åtgärder som avses i punkt 1 ska bäras

a) i det fall som avses i punkt 1 a, av fraktföraren, importören, innehavaren av transiteringsförfarandet, varuinnehavaren eller den person som undanhöll varorna från tullövervakning,

b) i de fall som avses i punkt 1 b, c och d, av importören, exportören, innehavaren av transiteringsförfarandet eller varuinnehavaren,

c) i det fall som avses i punkt 1 e, av den person som överlåter varorna till staten.

4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa i vilka fall varor kan förverkas.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfarandet för tullmyndigheternas försäljning och donation av varorna enligt punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 95

Förstöring av varor

1. Om tullmyndigheterna har rimliga skäl för detta får de kräva att varor för vilka en underrättelse om tillgänglighet har tillhandahållits eller tillgängliggjorts ska förstöras, och de ska informera importören, exportören eller innehavaren av transiteringsförfarandet och varuinnehavaren om detta. Kostnaderna för förstöringen ska bäras av importören, exportören, innehavaren av transiteringsförfarandet eller varuinnehavaren.

2. Om tullmyndigheterna anser det nödvändigt och proportionellt får de i enlighet med nationell rätt beslagta, förstöra eller på annat sätt göra obrukbara sådana varor för vilka ingen underrättelse om tillgänglighet har tillhandahållits eller tillgängliggjorts och vilka utgör en risk för slutanvändares hälsa och säkerhet. Kostnaden för en sådan åtgärd ska bäras av importören, exportören eller varuinnehavaren.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfarandet för förstöring av varor. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 96

Överlåtelse till staten

1. Importören, exportören, innehavaren av transiteringsförfarandet eller varuinnehavaren får med förhandstillstånd från tullmyndigheterna till staten överlåta icke-unionsvaror och varor som hänförts till förfarandet för slutanvändning.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfarandet för överlåtelse av varor till staten. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

AVDELNING VI

INFÖRSEL AV VAROR I UNIONENS TULLOMRÅDE

KAPITEL 1

Införsel av varor

Artikel 97

Förhandsinformation om gods

1. Varor får inte föras in i unionens tullområde om inte de fraktförare som för in varor i unionens tullområde till det förväntade tullkontoret för första införsel tillhandahåller eller tillgängliggör förhandsinformation om gods för dessa varor inom särskilda tidsfrister.

2. Om ingen förhandsinformation om gods har tillhandahållits eller tillgängliggjorts i enlighet med punkt 1, ska förhandsinformationen om gods tillhandahållas eller tillgängliggöras för det faktiska tullkontoret för första införsel senast vid ankomsten av det transportmedel som används för att transportera varorna.

3. Förhandsinformation om gods ska åtminstone inbegripa uppgift om identiteten på den importör som ansvarar för varorna, den unika referensen för sändningen, uppgift om avsändarens identitet, uppgift om mottagarens identitet, varubeskrivning, klassificering enligt tulltaxan, värde, varornas slutdestination om denna finns tillgänglig, data om rutten samt art och identifiering av det transportmedel som används för att transportera varorna samt transportkostnad.

4. Importören får inom de särskilda tidsfristerna för det berörda tullkontoret tillhandahålla eller tillgängliggöra en del av den förhandsinformation om gods som krävs.

5. Om importören redan har tillhandahållit eller tillgängliggjort en del av den förhandsinformation om gods som krävs ska fraktföraren koppla den förhandsinformation om gods som fraktföraren tillhandahåller eller tillgängliggör till den information som redan tillhandahållits eller tillgängliggjorts av importören.

6. Importören ska underrättas om en fraktförare kopplar den förhandsinformation om gods som fraktföraren tillhandahållit eller tillgängliggjort till den del av förhandsinformationen om gods som tillhandahållits eller tillgängliggjorts av importören.

7. I särskilda fall, som fastställs i tullagstiftningen, där fraktföraren eller importören inte har all den förhandsinformation om gods som avses i punkterna 1 och 3, får andra personer som har denna information åläggas att tillhandahålla eller tillgängliggöra den.

8. Förhandsinformationen om gods ska innehålla de data som krävs för att tullmyndigheterna ska kunna utföra en riskanalys.

9. En person som tillhandahåller eller tillgängliggör förhandsinformation om gods får begränsa synligheten för sin identifiering och sina kommersiellt känsliga data till en eller flera personer som också tillhandahåller eller tillgängliggör data, utan att detta påverkar användningen av samtliga data för tullövervakning.

10. Skyldigheten att tillhandahålla eller tillgängliggöra förhandsinformation om gods ska inte vara tillämplig

a) för transportmedel och varor som transporteras på dessa som endast passerar genom unionens tullområdes territorialhav eller luftrum utan att göra uppehåll inom det området,

b) för icke-unionsvaror som förs in i unionens tullområde efter att tillfälligt ha lämnat det området sjövägen eller med flyg och efter att ha transporterats via direkt rutt utan något uppehåll utanför unionens tullområde,

c) för unionsvaror vars tullstatus måste bevisas enligt artikel 71.2 och som förs in i unionens tullområde efter att tillfälligt ha lämnat det området sjövägen eller med flyg och efter att ha transporterats via direkt rutt utan något uppehåll utanför unionens tullområde,

d) för unionsvaror som befordras utan att deras tullstatus ändras i enlighet med artikel 73.2 och som förs in i unionens tullområde efter att tillfälligt ha lämnat det området sjövägen eller med flyg och efter att ha transporterats via direkt rutt utan något uppehåll utanför unionens tullområde, och

e) i andra fall, om det är fullt motiverat att tillämpning inte sker på grund av typen av varor eller varuflöden eller om det krävs enligt internationella avtal.

11. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att

a) fastställa regler för fastställande av förväntat tullkontor för första införsel enligt punkt 1 i denna artikel,

b) specificera den förhandsinformation om gods som ska tillhandahållas eller tillgängliggöras i enlighet med punkt 1 i denna artikel och de data som avses i punkt 8 i denna artikel, vilket ska inbegripa specifik information som gör det möjligt för tullmyndigheterna att utföra en riskanalys när det gäller varornas skydd och säkerhet,

c) fastställa de särskilda tidsfrister som avses i punkterna 1 och 4 i denna artikel,

d) fastställa de särskilda fall och de andra personer som kan åläggas att tillhandahålla eller tillgängliggöra förhandsinformation om gods enligt vad som avses i punkt 7 i denna artikel,

e) specificera de fall där typen av varor eller varuflöden fullt ut motiverar att skyldigheten att tillhandahålla eller tillgängliggöra förhandsinformation om gods enligt vad som avses i punkt 10 e i denna artikel inte tillämpas,

f) fastställa på vilka villkor den person som tillhandahåller eller tillgängliggör förhandsinformation om gods kan begränsa synligheten för identifieringsdata eller kommersiellt känsliga data enligt vad som avses i punkt 9 i denna artikel.

12. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfarandet för tillhandahållande, tillgängliggörande och mottagande av förhandsinformation om gods enligt punkterna 1–8 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

13. I enlighet med de datum som anges i det arbetsprogram som avses i artikel 38.6 b och fram till och med senast den 28 februari 2034 får de formaliteter som avses i punkterna 1–12 i den här artikeln och i artiklarna 98–103 i denna förordning fortfarande fullgöras i enlighet med de regler och krav på data som föreskrivs i förordning (EU) nr 952/2013 och som är tillämpliga på de elektroniska system som medlemsstaterna och kommissionen har utvecklat enligt artikel 16.1 i förordning (EU) nr 952/2013.

Artikel 98

Riskanalys av förhandsinformation om gods

1. Utan att det påverkar den verksamhet som bedrivs av EU:s tullbyrå enligt avdelning XII ska tullkontoret för första införsel inom särskilda tidsfrister säkerställa att en riskanalys utförs. Denna riskanalys ska främst göras för skydds- och säkerhetsändamål och ska, om så är lämpligt, utföras i samarbete med andra tullkontor och, om så är möjligt, på grundval av förhandsinformation om gods och annan information som tillhandahålls eller tillgängliggörs via EU:s tulldatacentral. Tullkontoret för första införsel ska vidta nödvändiga åtgärder på grundval av resultaten av den riskanalysen.

2. Tullkontoret för första införsel får, i tillämpliga fall i samarbete med tullmyndigheterna i de andra medlemsstater som deltar i riskanalysprocessen, vidta lämpliga riskreducerande åtgärder, inbegripet

a) instruktioner till den person som tillhandahållit eller tillgängliggjort förhandsinformationen om gods om att varorna inte ska lastas eller transporteras och, om fraktföraren är en annan person än den som lämnade data, liknande instruktioner till fraktföraren om att varor inte ska lastas eller transporteras,

b) begäran om ytterligare information eller åtgärder,

c) identifiering av situationer där det kan vara lämpligt att en annan myndighet vidtar åtgärder,

d) rekommendationer om den lämpligaste platsen för att utföra en tullkontroll och de lämpligaste åtgärderna för denna kontroll.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa de särskilda tidsfrister inom vilka den riskanalys som avses i punkt 1 i den här artikeln ska utföras.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer de förfaranderegler som ska tillämpas för de riskreducerande åtgärder som avses i punkt 2 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

5. Till och med den 28 februari 2034 ska den riskanalys som avses i punkt 1 utföras på grundval av den summariska införseldeklarationen.

Artikel 99

Ändring av förhandsinformation om gods

1. Importören, fraktföraren eller de andra personer som avses i artikel 97 ska ändra ett eller flera dataelement i förhandsinformationen om gods om

a) importören, fraktföraren eller den andra berörda personen får kännedom om att den relevanta informationen har ändrats i bokföringen eller att informationen är felaktig, eller

b) en tullmyndighet begär att importören, fraktföraren eller den andra berörda personen gör detta på grund av felaktiga eller ofullständiga data eller problem med datakvaliteten, särskilt när det identifieras som ett resultat av den riskanalys som utförts.

2. Importören, fraktföraren eller de andra personer som avses i artikel 97 får inte ändra förhandsinformationen om gods om

a) tullmyndigheterna har gett instruktioner till den person som tillhandahållit eller tillgängliggjort förhandsinformationen om gods och fraktföraren, om detta är en annan person, om att varorna inte ska lastas eller transporteras enligt artikel 98.2 a,

b) tullmyndigheterna har informerat fraktföraren eller andra personer om att tullmyndigheterna avser att undersöka varorna,

c) tullmyndigheterna har fastställt att förhandsinformationen om gods är felaktig,

d) data i förhandsinformationen om gods har tagits med i förteckningen över data som inte kan ändras.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa vilka data i förhandsinformationen om gods som inte kan ändras enligt punkt 2 d i den här artikeln.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfarandet för ändring av förhandsinformation om gods i enlighet med punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 100

Ogiltigförklaring av förhandsinformation om gods

1. En fraktförare eller andra personer som tillhandahållit eller tillgängliggjort förhandsinformation om gods och får kännedom om att varor som omfattas av denna förhandsinformation om gods inte kommer att föras in i unionens tullområde ska så snart som möjligt till tullmyndigheten lämna in en begäran om ogiltigförklaring av förhandsinformationen om gods.

Om varor som omfattas av förhandsinformationen om gods inte förs in i unionens tullområde inom 200 dagar från den dag då förhandsinformationen om gods tillhandahölls eller tillgängliggjordes, ska tullmyndigheterna ogiltigförklara denna förhandsinformation om gods.

2. Personer som tillhandahåller eller tillgängliggör förhandsinformation om gods och importörer som tillhandahåller eller tillgängliggör information i EU:s tulldatacentral ska underrätta varandra om ogiltigförklaringen av den information som de har tillhandahållit eller tillgängliggjort.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfarandet för ogiltigförklaring av förhandsinformation om gods i enlighet med punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 101

Underrättelse om ankomst beträffande transportmedel och varor

1. Fraktföraren ska underrätta det faktiska tullkontoret för första införsel om ankomsten av det transportmedel som för in varor i unionens tullområde vid dess ankomst.

2. Fraktföraren ska underrätta det tullkontor som ansvarar för den hamn eller flygplats där varorna lossas eller omlastas om ankomsten av varor som förs in i unionens tullområde sjövägen eller med flyg när det transportmedel med vilket dessa varor förs in i unionens tullområde ankommer till den hamnen eller flygplatsen.

3. Fraktföraren ska underrätta tullkontoret för första införsel om ankomsten av varor som förs in i unionens tullområde på väg, järnväg eller inre vattenvägar när det transportmedel med vilket dessa varor förs in i unionens tullområde ankommer till det tullkontoret.

4. Fraktföraren ska koppla underrättelsen om varornas ankomst till den förhandsinformation om gods som tillhandahållits eller tillgängliggjorts om dessa varor.

5. Trots fraktförarens skyldigheter enligt punkterna 1, 2 och 3 får var och en av följande personer lämna underrättelse om varornas ankomst vid den tidpunkt som avses i de punkterna:

a) Den person i vars namn eller för vars räkning den person som för in varorna i det tullområdet agerar.

b) Den person som tar på sig ansvaret för att transportera varorna efter det att de förts in i unionens tullområde.

c) Varje person som omedelbart hänför varorna till ett tullförfarande.

d) Innehavaren av ett tillstånd för drift av en anläggning för tillfällig lagring eller varje person som bedriver verksamhet i en frizon.

6. I särskilda fall som fastställs i tullagstiftningen, där inte alla data i den förhandsinformation om gods som avses i artikel 97.8 om varorna kan erhållas från fraktföraren, får en efterföljande fraktförare eller andra personer som har dessa data och lämpliga rättigheter att tillhandahålla dem åläggas att underrätta det faktiska tullkontoret för första införsel om varornas ankomst.

7. Med förbehåll för tullmyndighetens godkännande får underrättelsen om transportmedlets och varornas ankomst tillhandahållas eller tillgängliggöras för tullmyndigheterna på andra sätt än via EU:s tulldatacentral, såsom via system för kommersiella uppgifter, hamnuppgifter eller transportuppgifter, förutsatt att sådana system innehåller de data som krävs för en sådan underrättelse och att dessa data är tillgängliga vid den tidpunkt som avses i punkt 1, 2 eller 3, beroende på vad som är lämpligt. I sådana fall ska de data som tillhandahålls eller tillgängliggörs på dessa andra sätt överföras till EU:s tulldatacentral.

8. Genom undantag från punkt 2 ska skyldigheten att lämna underrättelse om varornas ankomst inte gälla i följande fall:

a) Om varor vid ankomsten till unionens tullområde lossas från och lastas på nytt på samma transportmedel under färd endast för att andra varor ska kunna lossas eller lastas vid samma unionshamn eller unionsflygplats.

b) Om unionsvaror som befordras utan att deras tullstatus ändras i enlighet med artikel 73.2 förs in i unionens tullområde efter att tillfälligt ha lämnat det området sjövägen eller med flyg och efter att ha transporterats via direkt rutt utan något uppehåll utanför unionens tullområde.

9. Fraktföraren får inte inom unionens tullområde lossa varor för vilka den förhandsinformation om gods som avses i artikel 97.8 inte har tillhandahållits eller tillgängliggjorts för tullmyndigheterna, såvida inte tullmyndigheterna har begärt att fraktföraren ska uppvisa dessa varor i enlighet med artikel 103.

10. Genom undantag från punkt 9 får tullmyndigheterna i händelse av en överhängande fara som gör det nödvändigt att omedelbart lossa alla eller vissa av varorna tillåta att fraktföraren lossar varorna.

11. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa de särskilda fall som avses i punkt 6 i den här artikeln och de andra personer som avses i den punkten och som kan åläggas att underrätta det faktiska tullkontoret för första införsel om varornas ankomst.

12. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer det förfarande för underrättelse om ankomst som avses i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

13. I enlighet med de datum som anges i det arbetsprogram som avses i artikel 38.6 b och fram till och med senast den 28 februari 2034 får en sådan underrättelse om ankomst som avses i den här artikeln fortfarande lämnas in och ett sådant fysiskt uppvisande av varor för tullen som avses i artikel 103.1 i denna förordning fortfarande genomföras i enlighet med de regler och krav på data som föreskrivs i förordning (EU) nr 952/2013 och som är tillämpliga på de elektroniska system som medlemsstaterna i samarbete med kommissionen har utvecklat enligt artikel 16.1 i förordning (EU) nr 952/2013.

Artikel 102

Transport till avsedd plats

1. Den fraktförare som för in varor i unionens tullområde ska utan dröjsmål via den rutt som tullmyndigheterna angett och i enlighet med deras eventuella anvisningar transportera dem till det tullkontor som anvisats av tullmyndigheterna eller till någon annan plats som de anvisat eller godkänt, eller till en frizon.

2. Varor som förs in i en frizon ska föras in i den frizonen direkt, antingen sjövägen eller med flyg eller, om det sker landvägen, utan att passera genom någon annan del av unionens tullområde, om frizonen gränsar till landgränsen mellan en medlemsstat och ett tredjeland.

3. Om fraktförare på grund av oförutsebara omständigheter eller force majeure inte kan fullgöra skyldigheten enligt punkt 1 ska de utan dröjsmål informera tullmyndigheterna om situationen och om exakt var varorna finns.

4. Tullmyndigheterna ska besluta vilka åtgärder som ska vidtas för att möjliggöra tullövervakning av de varor som avses i punkt 1, eller av fartyg eller luftfartyg samt de varor som dessa transporterar under de omständigheter som anges i punkt 3, och för att vid behov säkerställa att varorna i ett senare skede transporteras till ett tullkontor som anvisats av tullmyndigheterna eller till någon annan plats som har anvisats eller godkänts av dessa myndigheter, eller till en frizon.

5. Tullmyndigheterna får göra varor som fortfarande befinner sig utanför unionens tullområde föremål för tullkontroller till följd av ett avtal som ingåtts med det berörda tredjelandet. Tullmyndigheterna ska behandla dessa varor på samma sätt som varor som förts in i unionens tullområde.

6. Genom undantag från punkterna 1 och 3 får särskilda regler tillämpas för varor som transporteras inom gränsområden eller i rörledningar och kablar, för flöden av försumbar ekonomisk betydelse eller för varor som medförs av resande, förutsatt att möjligheterna till tullövervakning och tullkontroll inte äventyras till följd av detta.

7. Punkt 1 ska inte vara tillämplig på de transportmedel, eller de varor som transporteras på dessa, som endast passerar genom unionens tullområdes territorialvatten eller luftrum utan att göra uppehåll inom det området.

Artikel 103

Fysiskt uppvisande av varor för tullen

1. Om tullmyndigheterna eller annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna så kräver, ska fraktföraren eller varuinnehavaren fysiskt uppvisa de varor som förs in i unionens tullområde för tullen vid varornas ankomst till det tullkontor som anvisats av tullmyndigheterna eller till någon annan plats som anvisats eller godkänts av dessa myndigheter, eller till frizonen.

2. Tullmyndigheterna ska underrätta fraktföraren eller varuinnehavaren om skyldigheten att fysiskt uppvisa dessa varor för tullen.

3. Varor som fysiskt uppvisats för tullen får inte utan tullmyndigheternas medgivande föras bort från den plats där de uppvisades.

4. Skyldigheten att fysiskt uppvisa varor för tullen ska inte gälla unionsvaror som befordras utan att deras tullstatus ändras i enlighet med artikel 73.2 och som förs in i unionens tullområde efter att tillfälligt ha lämnat det området sjövägen eller med flyg och efter att ha transporterats via direkt rutt utan något uppehåll utanför unionens tullområde.

5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa villkoren för att anvisa och godkänna sådana andra platser än det anvisade tullkontoret som avses i punkt 1 i den här artikeln.

6. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfarandet för fysiskt uppvisande av varor för tullen i enlighet med denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 104

Tillfällig lagring av varor

1. Icke-unionsvaror ska vara i tillfällig lagring från och med den tidpunkt då den person som avses i artikel 101 lämnar underrättelse om deras ankomst till unionens tullområde i enlighet med den artikeln till dess att de hänförs till ett tullförfarande eller förs ut ur unionens tullområde, eller till dess att tullmyndigheterna reglerar varornas situation i enlighet med punkt 7 i den här artikeln.

2. Icke-unionsvaror som befordras enligt ett transiteringsförfarande ska vara i tillfällig lagring efter det att transiteringsförfarandet har slutförts till dess att de hänförs till ett annat tullförfarande eller förs ut ur unionens tullområde eller till dess att tullmyndigheterna reglerar varornas situation i enlighet med punkt 7.

3. Icke-unionsvaror i tillfällig lagring ska lagras i anläggningar för tillfällig lagring som godkänts i enlighet med artikel 108 eller, i de fall där detta är motiverat, på andra platser som anvisats eller godkänts av tullmyndigheterna, inbegripet platser som angetts av betrodda näringsidkare.

4. Innehavaren av ett tillstånd för drift av en anläggning för tillfällig lagring som avses i artikel 108, eller den person som lagrar varorna i fall där varor lagras på andra platser som anvisats eller godkänts av tullmyndigheterna, ska ansvara för att fullgöra de skyldigheter som följer av lagringen av varor i tillfällig lagring, inbegripet säkerställa att varorna

a) inte undandras tullövervakning, och

b) endast är föremål för former av hantering som säkerställer att de bevaras utan att de förändras eller att deras utseende eller tekniska egenskaper påverkas.

5. Om inget annat föreskrivs i unionsrätten eller nationell rätt ska icke-unionsvaror i tillfällig lagring hänföras till ett tullförfarande eller föras ut ur unionens tullområde inom 90 dagar från det att den tillfälliga lagringen inleddes. I undantagsfall som fastställs i tullagstiftningen får tullmyndigheterna förlänga den tidsfristen.

6. Icke-unionsvaror i tillfällig lagring på platser som anvisats eller godkänts av tullmyndigheterna, inbegripet platser som angetts av betrodda näringsidkare, ska hänföras till ett tullförfarande eller återexporteras inom en särskild tidsfrist.

7. Om varor av ett vederbörligen motiverat skäl inte kan kvarhållas i tillfällig lagring, ska tullmyndigheterna utan dröjsmål vidta alla åtgärder som krävs för att bortskaffa varorna i enlighet med avdelning V kapitel 4.

8. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa villkoren för anvisande eller godkännande av platser enligt punkt 3 i den här artikeln, tidsfristen enligt punkt 6 i den här artikeln och de undantagsfall i vilka tidsfristen enligt punkt 5 i den här artikeln får förlängas.

9. I enlighet med de datum som anges i det arbetsprogram som avses i artikel 38.6 b och fram till och med senast den 28 februari 2034 ska en deklaration för tillfällig lagring lämnas in i enlighet med de regler och krav på data som föreskrivs i förordning (EU) nr 952/2013.

Artikel 105

Information om tillfällig lagring

1. Icke-unionsvaror för vilka en underrättelse om varornas ankomst har tillhandahållits eller tillgängliggjorts för tullmyndigheten ska omfattas av information om tillfällig lagring som innehåller alla de data som krävs för tillämpningen av bestämmelserna om tillfällig lagring.

2. Den person som avses i artikel 101, innehavaren av ett tillstånd för drift av en anläggning för tillfällig lagring eller en annan person som är varuinnehavare ska tillhandahålla eller tillgängliggöra informationen om tillfällig lagring senast vid den tidpunkt då varorna förs till anläggningen för tillfällig lagring eller till andra platser som anvisats eller godkänts av tullmyndigheterna.

3. Om inget annat föreskrivs får tullmyndigheterna inte kräva att informationen om tillfällig lagring tillhandahålls eller tillgängliggörs om

a) det senast vid tidpunkten för underrättelsen om varornas ankomst till unionens tullområde fastställs att dessa varor har tullstatus som unionsvaror i enlighet med artikel 71, eller

b) de data som krävs för tullförfarandet eller återexporten redan har tillhandahållits eller tillgängliggjorts för tullmyndigheterna.

4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att

a) ytterligare specificera de fall som avses i punkt 3 i denna artikel och i vilka tullmyndigheterna inte ska kräva tillhandahållande eller tillgängliggörande av information om tillfällig lagring,

b) fastställa de data som ska tillhandahållas eller tillgängliggöras för tullmyndigheterna för tillämpningen av bestämmelserna om tillfällig lagring.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfaranderegelna för ingivande av information om tillfällig lagring enligt punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 106

Ändring av information om tillfällig lagring

1. De personer som avses i artikel 105.2 ska ändra ett eller flera dataelement i informationen om tillfällig lagring

a) om de får kännedom om att relevant information har ändrats i deras bokföring, eller

b) om en tullmyndighet begär att de gör detta på grund av felaktiga eller ofullständiga data eller problem med datakvaliteten.

2. De personer som avses i artikel 105.2 får inte ändra informationen om tillfällig lagring om

a) tullmyndigheterna har informerat dessa personer om att de avser att undersöka varorna,

b) tullmyndigheterna har informerat dessa personer om att de har fastställt att de data som tillhandahållits eller tillgängliggjorts är felaktiga, eller

c) varorna har förts ut ur anläggningen för tillfällig lagring, om inte annat föreskrivs.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa de särskilda fall då informationen ska ändras, i enlighet med vad som anges i punkterna 1 och 2 i den här artikeln.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfaranderegleрna för ändring i enlighet med punkt 1 i denna artikel av den information som avses däri. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 107

Ogiltigförklaring av information om tillfällig lagring

1. En person som avses i artikel 105.2 och som får kännedom om att varor inte kommer att föras in i unionens tullområde ska så snart som möjligt ogiltigförklara denna information om tillfällig lagring.

Om varor för vilka information om tillfällig lagring har tillhandahållits eller tillgängliggjorts inte förs in i unionens tullområde inom 30 dagar från den dag då informationen tillhandahölls eller tillgängliggjordes, ska tullmyndigheterna ogiltigförklara dessa data.

Information om tillfällig lagring ska också ogiltigförklaras i andra fall som fastställs i tullagstiftningen.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att ytterligare specificera de fall som avses i punkt 1 tredje stycket i den här artikeln och i vilka information om tillfällig lagring ska ogiltigförklaras.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfaranderegleрna för ogiltigförklaring av den information om tillfällig lagring som avses i punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 108

Driftstillstånd för anläggningar för tillfällig lagring

1. Det ska krävas ett tillstånd från tullmyndigheterna för drift av en anläggning för tillfällig lagring. Ett sådant tillstånd ska inte krävas om anläggningen för tillfällig lagring drivs av tullmyndigheten själv.

Villkoren för att driften av en anläggning för tillfällig lagring ska vara tillåten ska framgå av detta tillstånd.

2. Det tillstånd som avses i punkt 1 i denna artikel ska endast beviljas personer som

a) är etablerade i unionens tullområde,

b) tillhandahåller nödvändig försäkran om ett korrekt genomförande av verksamheten, och

c) ställer en garanti i enlighet med artikel 194.

Om en samlad garanti ställs ska efterlevnaden av de skyldigheter som är knutna till garantin övervakas genom vederbörlig revision.

En godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar eller en betrodd näringsidkare ska anses ha uppfyllt det villkor som avses i första stycket b i denna punkt, om den verksamhet som avser driften av de berörda anläggningarna för tillfällig lagring beaktas i det tillstånd som avses i artikel 30 respektive 31.

3. Det tillstånd som avses i punkt 1 ska endast beviljas om tullmyndigheterna kan utöva tullövervakning utan att behöva använda administrativa arrangemang som inte står i proportion till de ekonomiska behoven i fråga.

4. Innehavaren av det tillstånd som avses i punkt 1 ska hålla lämplig bokföring i en form som godkänts av tullmyndigheterna och tillhandahålla eller tillgängliggöra denna bokföring i EU:s tulldatacentral.

Denna bokföring ska innehålla den information och de data som gör det möjligt för tullmyndigheterna att övervaka driften av anläggningarna för tillfällig lagring, särskilt när det gäller att identifiera de varor som lagras, deras tullstatus och befordran av dessa varor.

5. En godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar eller en betrodd näringsidkare ska anses fullgöra den skyldighet som fastställs i punkt 4 om dennes bokföring är ändamålsenlig för driften av anläggningar för tillfällig lagring.

6. Tullmyndigheterna får bemyndiga innehavaren av det tillstånd som avses i punkt 1 att befordra varor i tillfällig lagring mellan olika anläggningar för tillfällig lagring, förutsatt att sådan befordran inte ökar risken för bedrägeri, för följande typer av befordran:

a) Befordran som sker under en enda tullmyndighets ansvar.

b) Befordran som omfattas av endast ett tillstånd som utfärdas till en godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar eller till en betrodd näringsidkare.

c) Andra fall av befordran som fastställs i tullagstiftningen.

7. När det finns ett ekonomiskt behov och tullövervakningen inte kommer att påverkas negativt får tullmyndigheterna tillåta lagring av unionsvaror i en anläggning för tillfällig lagring. Dessa varor ska inte betraktas som varor i tillfällig lagring.

8. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa följande:

a) Villkoren för beviljande av tillstånd för drift av anläggningar för tillfällig lagring.

b) Den typ av information och data som ska ingå i den bokföring som ska tillhandahållas eller tillgängliggöras i EU:s tulldatacentral, enligt vad som avses i punkt 4 i denna artikel.

c) De övriga fall av befordran av varor i tillfällig lagring som avses i punkt 6 c i denna artikel och de därmed sammanhängande villkoren.

9. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfaranderegelerna för befordran av varor mellan anläggningar för tillfällig lagring i enlighet med punkt 6 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

KAPITEL 2

Övergång till fri omsättning

Artikel 109

Tillämpningsområde och verkan

1. Icke-unionsvaror som är avsedda att släppas ut på unionens marknad eller avsedda för privat användning eller konsumtion inom unionens tullområde ska hänföras till förfarandet för övergång till fri omsättning.

2. Övergång till fri omsättning ska ge icke-unionsvaror tullstatus som unionsvaror.

3. Villkoren för att hänföra varor till förfarandet för övergång till fri omsättning ska vara följande:

a) De data som krävs har tillhandahållits eller tillgängliggjorts för tullmyndigheterna och ska åtminstone inbegripa uppgift om identiteten på den importör som ansvarar för varorna, säljaren, köparen, tillverkaren, produktleverantören om denne inte är tillverkaren, och på den ansvariga ekonomiska aktören i unionen enligt artikel 4 i förordning (EU) 2019/1020 och artikel 16 i förordning (EU) 2023/988, värdet, ursprunget, klassificeringen enligt tulltaxan, varubeskrivningen, den unika referensen för sändningen och var den befinner sig samt en förteckning över relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.

b) När det gäller varor som importerats av en importör vid distansförsäljning som har valt att använda IOSS-ordningen ska de data som krävs, utöver de data som avses i led a, inbegripa den information som anges i de räkenskaper över de transaktioner som omfattas av IOSS-ordningen, vilka förs av den beskattningsbara personen, i enlighet med artikel 369x.1 i direktiv 2006/112/EG.

c) Alla importtullar eller andra tillämpliga avgifter, inbegripet antidumpningstullar, utjämningstullar eller skyddsåtgärder, har betalats eller omfattas av en garanti, såvida inte varorna är föremål för en begäran om uttag från en tullkvot.

d) Varorna har ankommit till platsen för frigörande i unionens tullområde.

e) Varorna uppfyller kraven i relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.

4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att närmare fastställa vilka data enligt led a i punkt 3 i den här artikeln som ska tillhandahållas eller tillgängliggöras för tullmyndigheterna för hänförande av varor till förfarandet för övergång till fri omsättning eller genom att föreskriva undantag från det ledet som motiveras av typen av berörda varuflöden.

Artikel 110

Tillämpning av handelspolitiska åtgärder på aktiv och passiv förädling

1. Om förädlade produkter som framställts inom ramen för aktiv förädling övergår till fri omsättning och beräkningen av importtullbeloppet sker i enlighet med artikel 192.3 ska de handelspolitiska åtgärder tillämpas som är tillämpliga på övergång till fri omsättning av de varor som hänförts till förfarandet för aktiv förädling.

2. Punkt 1 ska inte gälla avfall och skrot.

3. Om förädlade produkter som framställts inom ramen för aktiv förädling övergår till fri omsättning och beräkningen av importtullbeloppet sker i enlighet med artikel 191.1 ska de handelspolitiska åtgärder som är tillämpliga på dessa varor tillämpas endast i de fall där de varor som hänförts till förfarandet för aktiv förädling omfattas av sådana åtgärder.

4. Handelspolitiska åtgärder ska inte tillämpas på förädlade produkter som övergår till fri omsättning efter passiv förädling om

a) de förädlade produkterna behåller sitt ursprung i unionen i den mening som avses i artikel 169,

b) den passiva förädlingen innefattar reparation, inbegripet det standardutbytessystem som avses i artikel 164, eller

c) den passiva förädlingen följer på ytterligare förädlingsprocesser i enlighet med artikel 160.

KAPITEL 3

Befrielse från importtullar

Artikel 111

Återinförda varor

1. Icke-unionsvaror som, efter att ursprungligen ha exporterats som unionsvaror från unionens tullområde, återinförs till detta område inom tre år och hänförs till förfarandet för övergång till fri omsättning ska på ansökan av den berörda personen beviljas befrielse från importtullar.

Första stycket ska tillämpas även om de återinförda varorna endast utgör en del av de varor som tidigare exporterades från unionens tullområde.

2. Den treårsperiod som avses i punkt 1 får överskridas för att ta hänsyn till särskilda omständigheter.

3. Om de återinförda varorna före exporten från unionens tullområde hade övergått till fri omsättning tullfritt eller till nedsatt importtullsats på grund av en särskild slutanvändning, ska befrielse från importtullar enligt punkt 1 beviljas endast om dessa varor ska övergå till fri omsättning för samma slutanvändning.

Om den slutanvändning för vilken varorna i fråga ska övergå till fri omsättning inte längre är densamma, ska det importtullbelopp som ska betalas minskas med det belopp som tagits ut för varorna när de först övergick till fri omsättning. Om det sistnämnda beloppet överstiger det belopp som påförs när de återinförda varorna övergår till fri omsättning, ska ingen återbetalning beviljas.

4. Om unionsvaror har förlorat sin tullstatus enligt artikel 72 och därefter övergår till fri omsättning ska punkterna 1, 2 och 3 i den här artikeln tillämpas.

5. Befrielse från importtullar enligt punkt 1 ska beviljas endast om varor återinförs i samma skick som de var i när de exporterades.

6. Befrielse från importtullar enligt punkt 1 ska styrkas av information av vilken det framgår att villkoren för den befrielsen är uppfyllda.

7. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa de fall där varor anses ha återinförts i samma skick som de var i när de exporterades, enligt vad som avses i punkt 5 i den här artikeln.

8. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfarandet för tillhandahållande av den information som avses i punkt 6 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 112

Varor som tidigare hänförts till förfarandet för aktiv förädling

1. Artikel 111.1, 111.2, 111.5 och 111.6 ska i tillämpliga delar gälla för förädlade produkter som ursprungligen återexporterades från unionens tullområde efter ett förfarande för aktiv förädling, förutsatt att dessa förädlade produkters övergång till fri omsättning medför att tillämpliga importtullar tas ut på de varor som hänfördes till det första förfarandet för aktiv förädling.

2. Om de förädlade produkter som avses i punkt 1 hänförs till ett efterföljande förfarande för aktiv förädling, och andra förädlade produkter än de som framställts inom ramen för den tidigare aktiva förädlingen övergår till fri omsättning, ska importtullar tas ut på de varor som avses i punkt 1.

3. Det importtullbelopp som ska betalas för de varor som omfattas av punkt 1 i denna artikel ska fastställas i enlighet med artikel 192.3.

4. Befrielse från importtullar enligt artikel 111 får beviljas för förädlade produkter som exporterats i enlighet med artikel 133.2 c endast om det säkerställs att inga varor som ersatts med likvärdiga varor kommer att hänföras till förfarandet för aktiv förädling.

Artikel 113

Produkter från havsfiske och andra produkter som hämtats ur havet

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 169.1 ska följande produkter befrias från importtullar när de övergår till fri omsättning:

a) Produkter från havsfiske och andra produkter som hämtats ur ett tredjelands territorialhav av fartyg som enbart är registrerade eller anmälda för registrering i en medlemsstat och för den medlemsstatens flagg.

b) Produkter som framställts av produkter som avses i led a i denna punkt ombord på fabriksfartyg som uppfyller de villkor som anges i det ledet.

2. Befrielsen från importtullar enligt punkt 1 ska styrkas av bevisning för att de villkor som anges i den punkten är uppfyllda.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfarandet för att lämna den bevisning som avses i punkt 2 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

AVDELNING VII

VAROR SOM FÖRS UT UR UNIONENS TULLOMRÅDE

KAPITEL 1

Export och återexport

Artikel 114

Export

1. Unionsvaror som ska föras ut ur unionens tullområde ska hänföras till förfarandet för export.

2. Villkoren för att hänföra varor till förfarandet för export ska vara följande:

a) De data som krävs har tillhandahållits eller tillgängliggjorts för tullmyndigheterna.

b) Alla exporttullar eller andra tillämpliga avgifter har betalats eller omfattas av en garanti.

c) Varorna uppfyller kraven i relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.

3. Varor som ska föras ut ur unionens tullområde ska i tillämpliga fall omfattas av följande:

a) Återbetalning eller eftergift av importtullar.

b) De formaliteter som krävs enligt bestämmelser som är tillämpliga på andra avgifter.

c) Förfaranderegelna för export och utförsel.

4. Punkt 1 ska inte gälla unionsvaror som

a) hänförs till förfarandet för passiv förädling,

b) förs ut ur unionens tullområde efter att ha hänförts till förfarandet för slutanvändning,

c) levereras som varor till luftfartyg eller fartyg och som är mervärdesskattebefriade eller punktskattebefriade eller omfattas av nollprocentsats för mervärdesskatt eller punktskatt, oavsett luftfartygets eller fartygets destination, och för vilka leveransbevis krävs,

d) hänförs till förfarandet för intern transitering,

e) tillfälligt befordras ut ur unionens tullområde i enlighet med artikel 73.

5. De tullformaliteter som gäller för förfarandet för export ska tillämpas i de fall som avses i punkt 4 a och b, samt i punkt 4 c, oavsett luftfartygets eller fartygets destination.

6. Varor som sänts till Helgoland ska inte anses vara exporterade från unionens tullområde.

7. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa vilka data enligt punkt 2 a i den här artikeln som ska tillhandahållas eller tillgängliggöras för tullmyndigheterna för hänförande av varor till förfarandet för export.

8. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer de förfaranderegler för export och utförsel som avses i punkt 3 c i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 115

Befrielse från exporttullar för temporärt exporterade unionsvaror

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 161 ska unionsvaror som exporteras temporärt från unionens tullområde omfattas av befrielse från exporttullar under förutsättning att de återimporteras.

Artikel 116

Återexport

1. Icke-unionsvaror som ska föras ut ur unionens tullområde ska återexporteras förutsatt att relevanta återexportdata har tillhandahållits eller tillgängliggjorts och att de varor som är avsedda att återexporteras uppfyller kraven i annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna med avseende på icke-unionsvaror.

2. Återexportdata ska i tillämpliga fall inbegripa de data som är nödvändiga för att avsluta det föregående tullförfarandet eller för att slutföra den tillfälliga lagringen.

3. Artiklarna 74–80 och 123 ska tillämpas vid återexport.

4. Punkt 1 ska inte tillämpas

a) på icke-unionsvaror som hänförs till förfarandet för extern transitering och endast passerar genom unionens tullområde,

b) om icke-unionsvaror som ska föras ut ur unionens tullområde lossas från och lastas på nytt på samma transportmedel under dess färd för att andra varor ska kunna lossas eller lastas vid samma hamn eller flygplats.

5. Till och med den 28 februari 2034 får återexportdata tillhandahållas i

a) en deklaration om återexport, eller

b) en anmälan om återexport, om varorna omlastas i, eller återexporteras direkt från, en frizon eller en anläggning för tillfällig lagring.

6. Till och med den 28 februari 2034 ska artiklarna 81–93 tillämpas på deklarationen om återexport och anmälan om återexport.

7. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa i vilka fall en anmälan om återexport ska inges och i vilka fall den kan ändras eller ogiltigförklaras.

8. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfarandet för ingivande, ändring eller ogiltigförklaring av en anmälan om återexport. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

KAPITEL 2

Utförsel av varor

Artikel 117

Information före avgång

1. Fraktförare som för ut varor ur unionens tullområde ska tillhandahålla eller tillgängliggöra en minimimängd information före avgång om dessa varor för den behöriga tullmyndigheten inom särskilda tidsfrister och senast vid underrättelsen om varornas ankomst till utförselstället.

2. Informationen före avgång ska innehålla de data som är nödvändiga för att tullmyndigheterna ska kunna utföra en riskanalys främst för skydds- och säkerhetsändamål.

3. Exportören får tillhandahålla eller tillgängliggöra en del av informationen före avgång eller all information före avgång för den behöriga tullmyndigheten.

4. Om exportören redan har tillhandahållit eller tillgängliggjort en del av den information före avgång som krävs ska fraktföraren koppla den del av den information före avgång som krävs och som denne tillhandahåller eller tillgängliggör till den information som redan tillhandahållits eller tillgängliggjorts av exportören.

5. Om exportören redan har tillhandahållit eller tillgängliggjort all den information före avgång som krävs ska fraktföraren tillhandahålla eller tillgängliggöra ytterligare information före avgång endast om denne är medveten om att den information som tidigare tillhandahållits eller tillgängliggjorts är felaktig.

6. Exportören ska underrättas om en fraktförare kopplar den information före avgång som denne tillhandahållit eller tillgängliggjort till den del av informationen före avgång som tillhandahållits eller tillgängliggjorts av exportören.

7. I särskilda fall som fastställs i tullagstiftningen, om fraktföraren eller exportören inte har tillhandahållit eller tillgängliggjort all den information före avgång som avses i punkterna 3 och 5, får andra personer som har denna information åläggas att tillhandahålla eller tillgängliggöra den.

8. En person som tillhandahåller eller tillgängliggör information före avgång får begränsa synligheten för sin identifiering och sina kommersiellt känsliga data till en eller flera personer som också tillhandahåller eller tillgängliggör data, utan att detta påverkar användningen av samtliga data för tullövervakning.

9. Skyldigheten att tillhandahålla eller tillgängliggöra information före avgång ska inte vara tillämplig

a) för transportmedel och varor som transporteras på dessa som endast passerar genom unionens tullområdes territorialhav eller luftrum utan att göra uppehåll inom det området,

b) i andra särskilda fall, när det är vederbörligen motiverat på grund av typen av varor eller varuflöden eller föreskrivs i internationella avtal,

c) för varor som tillfälligt befordras ut ur unionens tullområde i enlighet med artikel 73,

d) för varor som levereras för att införlivas som delar i eller tillbehör till fartyg eller luftfartyg samt för drift av motorer, maskiner eller annan utrustning i fartyg eller luftfartyg, samt livsmedel och andra artiklar som ska förbrukas eller säljas ombord.

10. I de fall som avses i punkt 9 i denna artikel ska återexportdata tillhandahållas eller tillgängliggöras i enlighet med artikel 116.

11. Fraktföraren ska föra ut varorna ur unionens tullområde i samma skick som varorna var i när informationen före avgång tillhandahölls eller tillgängliggjordes.

12. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att

a) specificera vilka data i informationen före avgång som ska tillhandahållas eller tillgängliggöras för tullmyndigheterna, i enlighet med punkt 1 i denna artikel,

b) fastställa de särskilda tidsfrister som avses i punkt 1 i denna artikel med beaktande av typen av varuflöden och transportmedel,

c) fastställa de särskilda fall där skyldigheten att tillhandahålla eller tillgängliggöra information före avgång inte ska vara tillämplig, i enlighet med punkt 9 b i denna artikel,

d) fastställa på vilka villkor den person som tillhandahåller eller tillgängliggör information före avgång kan begränsa synligheten för sin identifiering och sina kommersiellt känsliga data, i enlighet med punkt 8 i denna artikel.

13. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfarandet för att tillhandahålla, tillgängliggöra och motta den information före avgång som avses i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

14. I enlighet med de datum som anges i det arbetsprogram som avses i artikel 38.6 b och fram till och med senast den 28 februari 2034 får formaliteterna vid utförsel av varor fortsätta att genomföras i enlighet med de regler och krav på data som föreskrivs i förordning (EU) nr 952/2013 och som är tillämpliga på de elektroniska system som medlemsstaterna och kommissionen har utvecklat enligt artikel 16.1 i förordning (EU) nr 952/2013.

Artikel 118

Riskanalys av information före avgång

1. Utan att det påverkar den verksamhet som bedrivs av EU:s tullbyrå enligt avdelning IV ska den behöriga tullmyndigheten inom särskilda tidsfrister säkerställa att en riskanalys utförs. Denna riskanalys ska främst göras för skydds- och säkerhetsändamål och ska, när så är lämpligt, utföras i samarbete med andra tullkontor och, när så är möjligt, på grundval av information före avgång och andra data som tillhandahålls eller tillgängliggörs via EU:s tulldatacentral. Den behöriga tullmyndigheten ska vidta nödvändiga åtgärder på grundval av resultaten av riskanalysen.

2. Utförseltullkontoret får vidta lämpliga riskreducerande åtgärder, inbegripet

a) instruktioner till den person som tillhandahöll eller tillgängliggjorde informationen före avgång om att varorna inte ska lastas eller transporteras och, om fraktföraren är en annan person än den som lämnade informationen före avgång, liknande instruktioner till fraktföraren om att varorna inte ska lastas eller transporteras,

b) begäran om ytterligare information eller åtgärder,

c) identifiering av situationer där det kan vara lämpligt med åtgärder från en annan myndighet,

d) rekommendationer om den lämpligaste platsen för att utföra en tullkontroll och de lämpligaste åtgärderna för denna kontroll.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa de särskilda tidsfrister inom vilka den riskanalys som avses i punkt 1 i den här artikeln ska utföras.

4. Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer förfaranderegler för de instruktioner till personer som avses i punkt 2 a i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

5. I enlighet med de datum som anges i det arbetsprogram som avses i artikel 38.6 b och fram till och med senast den 28 februari 2034 ska riskanalysen utföras på grundval av de data som lämnats in enligt artikel 117.14. Efter detta datum ska riskanalysen utföras på grundval av de data som är tillgängliga i EU:s tulldatacentral.

Artikel 119

Ändring av information före avgång

1. Exportören eller de personer som avses i artikel 117 ska ändra ett eller flera dataelement i informationen före avgång om

a) exportören eller de personer som avses i artikel 117 får kännedom om att den relevanta informationen har ändrats i bokföringen eller att informationen är felaktig, eller

b) en tullmyndighet begär att exportören eller de personer som avses i artikel 117 gör detta på grund av felaktiga eller ofullständiga data eller problem med datakvaliteten, särskilt när det identifieras som ett resultat av den riskanalys som utförts.

2. Exportören eller de andra personer som avses i artikel 117 får inte ändra informationen före avgång om

a) tullmyndigheterna har gett instruktioner till den person som tillhandahöll eller tillgängliggjorde informationen före avgång och fraktföraren, om denne är en annan än den personen, om att varorna inte ska lastas eller transporteras enligt artikel 118.2 a,

b) tullmyndigheterna har meddelat fraktföraren eller den person som tillhandahöll eller tillgängliggjorde informationen före avgång att de avser att undersöka varorna,

c) tullmyndigheterna har fastställt att informationen före avgång är felaktig,

d) datan i informationen före avgång har tagits med i förteckningen över data som inte kan ändras,

e) tullmyndigheterna redan har gett tillstånd till att varorna frigörs för utförsel.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa vilka data i informationen före avgång som inte kan ändras enligt punkt 2 d i den här artikeln.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfarandet för att ändra informationen före avgång i enlighet med punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 120

Ogiltigförklaring av information före avgång

1. Om fraktföraren eller andra personer som tillhandahåller eller tillgängliggör information före avgång får kännedom om att de varor som omfattas av denna information före avgång inte kommer att föras ut ur unionens tullområde ska vederbörande så snart som möjligt begära att tullmyndigheten utan dröjsmål ogiltigförklarar informationen före avgång.

Om varor som omfattas av information före avgång inte förs ut ur unionens tullområde inom 200 dagar från den dag då informationen före avgång tillhandahölls eller tillgängliggjordes för tullmyndigheterna ska tullmyndigheterna ogiltigförklara denna information före avgång.

2. Personer som tillhandahåller eller tillgängliggör information före avgång, inbegripet exportören, ska underrätta varandra om att den information före avgång som de tillhandahållit eller tillgängliggjort har ogiltigförklarats.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfarandet för att ogiltigförklara information före avgång i enlighet med punkt 1 andra stycket i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 121

Underrättelse om varornas ankomst till utförselstället

1. Fraktföraren ska underrätta det tullkontor som ansvarar för den plats där varorna ska föras ut ur unionens tullområde om dessa varors ankomst till utförselstället inom särskilda tidsfrister.

2. Trots fraktförarens skyldigheter enligt punkt 1 får var och en av följande personer lämna underrättelse om varornas ankomst:

a) En exportör.

b) Den person som tar på sig ansvaret för att transportera varorna innan de förs ut ur unionens tullområde.

3. Med förbehåll för tullmyndighetens godkännande får underrättelsen om varornas ankomst tillhandahållas eller tillgängliggöras för tullmyndigheterna på andra sätt än via EU:s tulldatacentral, såsom system för kommersiella uppgifter, hamnuppgifter eller transportuppgifter, förutsatt att sådana system innehåller de data som krävs för en sådan underrättelse och att dessa data är tillgängliga inom de särskilda tidsfrister som avses i punkt 1. I sådana fall ska de data som tillhandahålls eller tillgängliggörs på dessa andra sätt överföras till EU:s tulldatacentral.

4. Den skyldighet som avses i punkt 1 ska inte gälla för varor som ska föras ut ur unionens tullområde och som lossas från och lastas på nytt på samma transportmedel under dess färd för att andra varor ska kunna lossas eller lastas vid samma hamn eller flygplats.

5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa vilka data som det tullkontor som ansvarar för den plats där varorna förs ut ur unionens tullområde ska underrättas om.

Artikel 122

Fysiskt uppvisande av varor för tullen

1. Om tullmyndigheterna eller annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna så kräver, ska fraktföraren eller varuinnehavaren före varornas avgång fysiskt uppvisa de varor som ska föras ut ur unionens tullområde för tullen.

2. Tullmyndigheterna ska underrätta fraktföraren eller varuinnehavaren om kravet att fysiskt uppvisa varorna för tullen.

3. Varor som fysiskt uppvisats för tullen får inte utan deras medgivande föras bort från den plats där de uppvisades.

Artikel 123

Bekräftelse på utförsel

Den fraktförare som för ut varorna ur unionens tullområde eller den person som tar på sig ansvaret för att transportera varorna innan de förs ut ur unionens tullområde ska bekräfta varornas utförsel från unionens tullområde för tullmyndigheterna.

AVDELNING VIII

SÄRSKILDA FÖRFARANDEN

KAPITEL 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 124

Tillämpningsområde

Varor får hänföras till någon av följande kategorier av särskilda förfaranden:

a) Transitering, som omfattar extern och intern transitering.

b) Lagring, som omfattar lagring i tullager och frizoner.

c) Särskild användning, som omfattar tillfällig införsel och slutanvändning.

d) Förädling, som omfattar aktiv och passiv förädling.

Artikel 125

Tillstånd

1. Importörer, exportörer eller deras indirekta ombud som avser att hänföra varor till ett särskilt förfarande behöver ett tillstånd från tullmyndigheterna för följande:

a) Användning av förfarandet för aktiv eller passiv förädling, förfarandet för tillfällig införsel eller förfarandet för slutanvändning.

b) Drift av anläggningar för lagring av varor i tullager, utom i de fall då den berörda tullmyndigheten är driftsledare för lagringsanläggningen.

2. Följande personer och myndigheter får driva anläggningar för en importörs lagring av varor i tullager:

a) Personer som har ett relevant tillstånd från tullmyndigheterna.

b) Den berörda tullmyndigheten när den är driftsledare för lagringsanläggningen.

3. I de tillstånd som avses i punkterna 1 och 2 ska villkoren för användning av de berörda särskilda förfarandena eller för drift av de berörda lagringsanläggningarna anges.

4. Utom i särskilda fall som fastställs i unionsrätten ska tullmyndigheterna bevilja de tillstånd som avses i punkterna 1 och 2 endast om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Sökanden är etablerad i unionens tullområde.

b) Sökanden tillhandahåller nödvändig försäkran om ett korrekt genomförande av verksamheten.

c) Det ställs en garanti för den potentiella tullskulden eller andra avgifter som rör de varor som hänförs till det särskilda förfarandet i enlighet med artikel 194.

d) Tullmyndigheterna kan utöva tullövervakning utan att behöva införa administrativa arrangemang som inte står i proportion till de ekonomiska behoven i fråga.

e) När det gäller förfarandet för tillfällig införsel använder sökanden varorna eller vidtar åtgärder för att sörja för deras användning.

f) När det gäller förfarandet för aktiv förädling utför sökanden förädlingsprocesser på varorna eller vidtar åtgärder för att sörja för att sådana utförs.

g) När det gäller ett förfarande för förädling skulle unionstillverkares väsentliga intressen inte påverkas negativt genom ett tillstånd (*ekonomiska villkor*).

En godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar eller en betrodd näringsidkare ska anses uppfylla villkoret i första stycket b i denna punkt om den verksamhet som avser det särskilda förfarandet i fråga beaktas i det tillstånd som avses i artikel 30 respektive 31.

5. Om det finns bevisning för att beviljandet av ett tillstånd till ett förfarande för aktiv förädling sannolikt kommer att påverka unionstillverkares väsentliga intressen negativt ska de behöriga tullmyndigheterna, innan de fattar ett beslut om det tillståndet, begära ett motiverat yttrande från EU:s tullbyrå, om inte beviljandet av tillståndet på annat sätt motiveras av förädlingens ekonomiska natur.

6. Om det finns bevisning för att beviljandet av ett tillstånd till ett förfarande för passiv förädling sannolikt kommer att negativt påverka de väsentliga intressena för unionstillverkare av varor som anses vara känsliga och varorna inte är avsedda att repareras ska de behöriga tullmyndigheterna, innan de fattar ett beslut om det tillståndet, begära ett motiverat yttrande från EU:s tullbyrå.

7. På begäran i enlighet med punkterna 5 och 6 får EU:s tullbyrå avge ett av följande yttranden:

a) Beviljandet av ett tillstånd påverkar inte unionstillverkares väsentliga intressen negativt.

b) Beviljandet av ett tillstånd påverkar unionstillverkares väsentliga intressen negativt.

c) Beviljandet av ett tillstånd för en vederbörligen styrkt och övervakad kvantitet av varor som fastställs i yttrandet påverkar inte unionstillverkares väsentliga intressen negativt.

Yttrandet från EU:s tullbyrå ska beaktas av de tullmyndigheter som är behöriga att bevilja tillståndet och av andra tullmyndigheter som handhar liknande tillstånd.

För att avge detta yttrande får EU:s tullbyrå beakta synpunkter och information från berörda parter, förutsatt att dessa berörda parter tillhandahåller denna information till EU:s tullbyrå inom de tidsfrister som anges i de förfaranderegler som avses i punkt 11 b.

8. De tullmyndigheter som beviljar tillstånd ska tillhandahålla eller tillgängliggöra ansökningarna om tillstånd och tillstånden i EU:s tulldatacentral. Om tillstånden för särskilda förfaranden innehåller kommersiellt känsliga data ska åtkomsten till dessa känsliga data begränsas.

9. Om det finns bevisning för att unionstillverkares väsentliga intresse skulle kunna påverkas negativt av användningen av ett tillstånd som redan har beviljats får kommissionen eller medlemsstaterna begära att EU:s tullbyrå avger ett motiverat yttrande i enlighet med det förfarande som fastställs i punkterna 5 och 6.

10. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att

a) fastställa de villkor som avses i punkterna 3 och 4 i denna artikel för beviljande av tillstånd till den användning av särskilda förfaranden som avses i punkt 1 a i denna artikel eller den drift av lagringsanläggningar som avses i punkt 1 b och punkt 2 i denna artikel,

b) fastställa de särskilda fall som avses i punkt 4 i denna artikel,

c) specificera de fall enligt punkt 5 i denna artikel där förädlingens ekonomiska natur motiverar att tullmyndigheterna utan ett yttrande från EU:s tullbyrå bedömer om beviljandet av ett tillstånd till ett förfarande för aktiv förädling påverkar unionstillverkares väsentliga intressen negativt,

d) specificera de fall enligt punkt 5 i denna artikel där det anses finnas bevisning för att unionstillverkares väsentliga intressen sannolikt kommer att påverkas negativt och de fall enligt punkterna 5 och 6 i denna artikel där de ekonomiska villkoren ska anses vara uppfyllda,

e) fastställa en förteckning över varor som anses vara känsliga enligt punkt 6 i denna artikel.

11. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer

a) förfaranderegler för beviljande av de tillstånd till särskilda förfaranden eller drift av lagringsanläggningar som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel,

b) förfaranderegler för undersökning av ekonomiska villkor, inbegripet för hur EU:s tullbyrå ska avge sitt motiverade yttrande, och

c) regler för att fastställa och övervaka den kvantitet som avses i punkt 7 i denna artikel.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

12. Till och med den 21 september 2027 ska

a) den undersökning av ekonomiska villkor som avses i punkt 4 g i denna artikel göras på unionsnivå i enlighet med de förfaranderegler som avses i punkt 11 b i denna artikel,

b) kommissionens undersökning av ekonomiska villkor på unionsnivå som föreskrivs i punkterna 5, 6 och 7 i denna artikel avses när det hänvisas till ett yttrande från EU:s tullbyrå enligt detta kapitel.

Artikel 126

Tillstånd med retroaktiv verkan

1. Tullmyndigheterna ska på ansökan bevilja tillstånd med retroaktiv verkan om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Det finns ett styrkt ekonomiskt behov.

b) Ansökan har inte samband med ett försök till vilseledande.

c) Sökanden har med stöd av räkenskaper eller bokföring visat att

i) samtliga krav för förfarandet är uppfyllda,

ii) varorna, vid behov, kan identifieras för den aktuella perioden,

iii) sådana räkenskaper eller sådan bokföring möjliggör en kontroll av förfarandet.

d) Alla formaliteter som krävs för att reglera varornas situation kan fullgöras, inbegripet, vid behov, ogiltigförklaring av tulldeklarationen eller de data som tillhandahålls eller tillgängliggörs för att hänföra varor till ett tullförfarande.

e) Inget tillstånd med retroaktiv verkan har beviljats sökanden till samma särskilda förfarande inom tre år från den dag då ansökan godtogs.

f) Såvida inte ansökan avser förnyelse av ett tillstånd för samma slags verksamhet och varor krävs inget yttrande från EU:s tullbyrå för att bedöma om beviljandet av ett tillstånd skulle påverka unionstillverkares väsentliga intressen negativt.

g) Ansökan avser inte drift av anläggningar för lagring av varor i tullager.

h) Om ansökan avser förnyelse av ett tillstånd för samma slags verksamhet och varor, ska ansökan lämnas in inom tre år från den dag då det ursprungliga tillståndet upphör att gälla.

2. Tullmyndigheterna får bevilja ett tillstånd med retroaktiv verkan om de varor som hänförts till ett tullförfarande inte längre är tillgängliga vid den tidpunkt då ansökan om ett sådant tillstånd godkänns.

Artikel 127

Retroaktiv ändring av tillstånd

1. Efter en motiverad ansökan från tillståndshavaren som lämnas in inom giltighetstiden för det tillstånd som avses i artikel 125.1 och 125.2 får tullmyndigheterna retroaktivt ändra det beviljade tillståndet.

Tillståndshavaren får dock lämna in en ansökan om ändring av tillståndet efter det att tillståndets giltighetstid har gått ut om det finns varor som har hänförts till det relevanta tullförfarandet som inte har avslutats.

2. I beslutet om retroaktiv ändring av ett tillstånd ska tullmyndigheterna fastställa från och med vilket datum ändringen ska få verkan.

3. En retroaktiv ändring ska inte få verkan före det datum då tillståndet får verkan.

4. En retroaktiv ändring får inte tillåtas om något av följande gäller:

a) Ansökan lämnas in efter det att tullmyndigheterna har meddelat tillståndshavaren att de avser att undersöka varorna eller utföra en kontroll.

b) Ansökan lämnas in efter det att tullmyndigheterna har meddelat tillståndshavaren att de har fastställt att datan i tillståndet är felaktiga.

c) Ansökan har samband med ett försök till vilseledande eller missbruk från tillståndshavarens sida.

5. Ansökan om retroaktiv ändring får inte avse det beviljade tillståndets giltighetstid.

6. En retroaktiv ändring av tillståndet ska inte kräva ett yttrande från EU:s tullbyrå enligt artikel 125.5 och 125.6.

Artikel 128

Bokföring

1. Innehavaren av det tillstånd som avses i artikel 125.1 och 125.2, importören eller exportören och varje person som bedriver en verksamhet som innefattar lagring, behandling eller förädling av varor, eller försäljning eller inköp av varor i frizoner, ska hålla en lämplig bokföring i en form som godkänns av tullmyndigheterna och ska, med förbehåll för undantag som fastställs i tullagstiftningen, tillhandahålla eller tillgängliggöra denna i EU:s tulldatacentral.

Denna bokföring ska innehålla den information och de data som gör det möjligt för tullmyndigheterna att övervaka det berörda förfarandet, i synnerhet när det gäller identifiering av de varor som hänförs till förfarandet, deras tullstatus och befordran av dessa varor.

2. En godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar eller en betrodd näringsidkare ska anses fullgöra den skyldighet som anges i punkt 1 om dennes bokföring är ändamålsenlig för det berörda särskilda förfarandet.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att specificera vilka typer av information och data som bokföringen ska innehålla och undantagen från skyldigheten att tillhandahålla eller tillgängliggöra dem i EU:s tulldatacentral enligt punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 129

Avslutande av ett särskilt förfarande

1. I andra fall än vid transiteringsförfarandet och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 156 ska ett särskilt förfarande avslutas när de varor som hänförts till förfarandet, eller de förädlade produkterna, hänförs till ett efterföljande tullförfarande, förs ut ur unionens tullområde, förstörs utan att något avfall återstår eller överlåts till staten i enlighet med artikel 96.

2. Tullmyndigheterna ska avsluta transiteringsförfarandet när de kan fastställa att förfarandet har slutförts på ett korrekt sätt, på grundval av en jämförelse mellan de data som tillhandahållits eller tillgängliggjorts för avgångstullkontoret och de data som tillhandahållits eller tillgängliggjorts för destinationstullkontoret.

3. Tullmyndigheterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att reglera situationen för de varor för vilka ett särskilt förfarande inte har avslutats enligt de föreskrivna villkoren.

4. Ett särskilt förfarande ska avslutas inom särskilda perioder, om inget annat föreskrivs i tullagstiftningen.

5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att specificera längden på de perioder som avses i punkt 4 i den här artikeln.

6. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfaranderegler för att avsluta ett särskilt förfarande. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 130

Överföring av rättigheter och skyldigheter

1. Tullmyndigheterna får efter ansökan bevilja innehavaren av ett tillstånd till ett annat särskilt förfarande än transitering tillstånd att helt eller delvis överföra sina rättigheter och skyldigheter avseende varor som har hänförts till det särskilda förfarandet till en importör, en exportör eller någon annan person.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa

a) i vilka fall och på vilka villkor den överföring av rättigheter och skyldigheter som avses i punkt 1 i denna artikel är tillåten,

b) i vilken form tullmyndigheterna ska bevilja en sådan överföring av rättigheter och skyldigheter,

c) de data och den information som krävs för ansökningar om och tillstånd till en sådan överföring av rättigheter och skyldigheter.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfaranderegler för överföring av tillståndshavares rättigheter och skyldigheter avseende varor som har hänförts till ett annat särskilt förfarande än transitering. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 131

Befordran av varor

1. I särskilda fall som fastställs i tullagstiftningen får importörer, exportörer, innehavare av tillstånd till drift av anläggningar för lagring av varor i tullager och de personer till vilka rättigheter och skyldigheter har överförts i enlighet med artikel 130 befordra varor som har hänförts till ett annat särskilt förfarande än transitering eller som har lagts upp i en frizon mellan olika platser i unionens tullområde.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa de särskilda fall där varor kan befordras enligt punkt 1 i den här artikeln och fastställa de villkor enligt vilka detta kan ske.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfaranderegler för befordran av varor som har hänförts till ett annat särskilt förfarande än transitering eller som har lagts upp i en frizon enligt punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 132

Vanliga former av hantering

1. Varor som har hänförts till tullagerförfarandet eller ett förfarande för förädling eller som har lagts upp i en frizon får genomgå sådana vanliga former av hantering som är avsedda att bevara dem, förbättra deras utseende eller marknadsmässiga kvalitet eller förbereda dem för distribution eller återförsäljning.

2. Varor avsedda för distansförsäljning från ett privat tullager för distansförsäljning enligt artikel 145 får bli föremål för vanliga former av hantering som är absolut nödvändiga för att förbereda distansförsäljningen.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa de vanliga former av varuhantering som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln.

Artikel 133

Likvärdiga varor

1. Med likvärdiga varor avses unionsvaror som lagras, används eller förädlas i stället för varor som hänförts till ett särskilt förfarande.

Inom ramen för förfarandet för passiv förädling avses med likvärdiga varor icke-unionsvaror som förädlas i stället för unionsvaror som hänförts till ett förfarande för passiv förädling.

Utom i särskilda fall som fastställs i tullagstiftningen ska likvärdiga varor klassificeras enligt samma åttasiffriga nummer i den kombinerade varunomenklatur som fastställs i förordning (EEG) nr 2658/87 (*Kombinerade nomenklaturen*) och ha samma handelskvalitet och tekniska egenskaper som de varor de ersätter.

2. Förutsatt att ett korrekt genomförande av det särskilda förfarandet säkerställs, särskilt vad gäller tullövervakning, ska tullmyndigheterna på ansökan ge tillstånd till följande åtgärder:

a) Användning av likvärdiga varor inom ramen för tullagerförfarandet, förfarandet för frizoner och förfarandet för slutanvändning.

b) Användning av likvärdiga varor inom ramen för förfarandet för tillfällig införsel, i särskilda fall som fastställs i tullagstiftningen.

c) Användning av likvärdiga varor inom ramen för förfarandet för aktiv förädling.

d) I fråga om förfarandet för aktiv förädling vid export i förväg, export av förädlade produkter som framställts av likvärdiga varor före importen av de varor de ersätter.

e) Användning av likvärdiga varor inom ramen för förfarandet för passiv förädling.

f) I fråga om förfarandet för passiv förädling vid import i förväg, import av förädlade produkter som framställts av likvärdiga varor före exporten av de varor de ersätter.

En godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar eller en betrodd näringsidkare ska anses uppfylla villkoret att säkerställa ett korrekt genomförande av det särskilda förfarandet om den verksamhet som avser användning av likvärdiga varor för förfarandet i fråga beaktades när den ekonomiska aktören eller näringsidkaren beviljades ett tillstånd enligt artikel 30 eller 31.

3. Tillstånd för användning av likvärdiga varor får inte beviljas om något av följande fall föreligger:

a) Om endast vanliga former av hantering enligt definitionen i artikel 132 utförs inom ramen för förfarandet för aktiv förädling.

b) Om ett förbud mot restitution av importtull eller tullfrihet vid import gäller för icke-ursprungsvaror som använts vid tillverkningen av förädlade produkter inom ramen för förfarandet för aktiv förädling och för vilka ett ursprungsbevis utfärdas eller upprättas inom ramen för en förmånsordning mellan unionen och vissa tredjeländer eller grupper av sådana länder.

c) Om det skulle medföra oberättigade fördelar i fråga om importtullar.

d) Om det föreskrivs i unionsrättsakter.

4. I det fall som avses i punkt 2 d i denna artikel och om de förädlade produkterna, om de inte exporterades inom ramen för förfarandet för aktiv förädling, skulle omfattas av exporttullar, ska tillståndshavaren ställa en garanti för att säkerställa betalning av exporttullarna för det fall att icke-unionsvarorna inte importeras inom den period som avses i artikel 159.3.

5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att

a) fastställa de särskilda fall som avses i punkt 1 tredje stycket i denna artikel,

b) fastställa de villkor enligt vilka likvärdiga varor får användas i enlighet med punkt 2 i denna artikel,

c) fastställa de särskilda fall enligt punkt 2 b i denna artikel där likvärdiga varor får användas inom ramen för förfarandet för tillfällig införsel, och

d) specificera de fall där tillstånd för användning av likvärdiga varor inte beviljas i enlighet med punkt 3 c i denna artikel.

6. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfaranderegler för den användning av likvärdiga varor som tillåts i enlighet med punkt 2 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

KAPITEL 2

Transitering

Avsnitt 1

Allmänna regler

Artikel 134

Tillämpningsområde

1. Vid införsel till unionens tullområde ska varor hänföras till ett transiteringsförfarande, utan att deras tullstatus ändras i enlighet med artikel 73.2, såvida de inte redan har hänförts till ett transiteringsförfarande enligt artiklarna 135 och 136 eller till ett annat tullförfarande inom den tidsfrist som anges i artikel 104.5.

2. Innehavaren av transiteringsförfarandet ska anses vara importör eller exportör av varorna och ska vara ansvarig för att betala tullar och avgifter, såvida inte tullmyndigheterna har data om en annan person som identifierar denne som importör eller exportör.

Artikel 135

Extern transitering

1. Inom ramen för förfarandet för extern transitering får icke-unionsvaror befordras från en plats till en annan inom unionens tullområde utan att omfattas av något av följande:

a) Importtullar eller andra avgifter, inbegripet antidumpningstullar, utjämningstullar eller skyddsåtgärder.

b) Handelspolitiska åtgärder, i den mån de inte förbjuder införsel av varor i eller utförsel av varor ur unionens tullområde.

2. I särskilda fall som fastställs i tullagstiftningen ska unionsvaror hänföras till förfarandet för extern transitering.

3. Befordran enligt punkt 1 ska äga rum på något av följande sätt:

a) Inom ramen för förfarandet för extern unionstransitering.

b) I enlighet med TIR-konventionen, under förutsättning att befordran

i) påbörjades eller ska avslutas utanför unionens tullområde,

ii) genomförs mellan två platser i unionens tullområde via ett tredjelands territorium.

c) I enlighet med tullkonventionen om ATA-carnet för tillfällig införsel av varor, utfärdad i Bryssel den 6 december 1961 (*ATA-konventionen*), eller konventionen om temporär import, utfärdad i Istanbul den 26 juni 1990 (*Istanbulkonventionen*) ([39]), om en transiteringsbefordran äger rum.

([39]) EGT L 130, 27.5.1993, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/1993/329/oj.

d) Med varorna upptagna i Nato-formulär 302 enligt avtalet mellan parterna i Nordatlantiska fördraget om status för deras styrkor, undertecknat i London den 19 juni 1951, eller EU-formulär 302.

e) Genom postsystemet i enlighet med bestämmelser som antagits av Världspostföreningen, om varorna medförs av personer som har rättigheter och skyldigheter enligt sådana bestämmelser eller av personer som agerar för sådana personers räkning.

4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa de särskilda fall som avses i punkt 2 i den här artikeln där unionsvaror ska hänföras till förfarandet för extern transitering.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfaranderegler för tillämpning i unionens tullområde av punkt 3 b–e i denna artikel med beaktande av unionens behov. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 136

Intern transitering

1. Inom ramen för förfarandet för intern transitering får unionsvaror befordras från en plats till en annan inom unionens tullområde, och därvid passera genom ett tredjelands territorium, utan att varornas tullstatus förändras.

2. Befordran enligt punkt 1 ska äga rum på något av följande sätt:

a) Inom ramen för förfarandet för intern unionstransitering, om en sådan möjlighet föreskrivs i ett internationellt avtal.

b) I enlighet med TIR-konventionen.

c) I enlighet med ATA-konventionen eller Istanbulkonventionen, om en transiteringsbefordran äger rum.

d) Med varorna upptagna i Nato-formulär 302 eller EU-formulär 302.

e) Genom postsystemet i enlighet med bestämmelser som antagits av Världspostföreningen, om varorna medförs av personer som har rättigheter och skyldigheter enligt sådana bestämmelser eller av personer som agerar för sådana personers räkning.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfaranderegler för tillämpning i unionens tullområde av punkt 2 b–e i denna artikel med beaktande av unionens behov. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 137

Ett enda territorium för transiteringsändamål

När varor befordras från en plats till en annan inom unionens tullområde i enlighet med TIR-konventionen, ATA-konventionen eller Istanbulkonventionen, med varorna upptagna i Nato-formulär 302 eller EU-formulär 302 eller genom postsystemet, ska unionens tullområde för sådan transport anses utgöra ett enda territorium.

Artikel 138

Uteslutande av personer från TIR-transiteringar

1. Om en medlemsstats tullmyndigheter beslutar att utesluta en person från TIR-transiteringar enligt artikel 38 i TIR-konventionen ska det beslutet tillämpas i unionens hela tullområde och TIR-carneter som inges av den personen ska inte godtas av något tullkontor.

2. En medlemsstat ska underrätta övriga medlemsstater, kommissionen och EU:s tullbyrå om beslutet enligt punkt 1 och om den dag från vilken beslutet tillämpas.

Artikel 139

Godkänd mottagare och godkänd avsändare för TIR-ändamål

1. Tullmyndigheterna får efter ansökan bevilja en person (*godkänd mottagare*) tillstånd att på en godkänd plats ta emot varor som befordrats i enlighet med TIR-konventionen så att förfarandet slutförs i den mening som avses i artikel 1 d i TIR-konventionen.

2. Tullmyndigheterna får efter ansökan bevilja en person (*godkänd avsändare*) tillstånd att från en godkänd plats sända varor som ska befordras i enlighet med TIR-konventionen så att förfarandet påbörjas i den mening som avses i artikel 1 c i TIR-konventionen.

För detta ändamål ska den godkända avsändaren ha tillstånd att använda förseglingar av en särskild typ enligt artikel 140.4 c i denna förordning.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa villkoren för att bevilja de tillstånd som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln.

Avsnitt 2

Unionstransitering

Artikel 140

Skyldigheter för innehavaren av förfarandet för unionstransitering och skyldigheter för fraktföraren och mottagaren av varor som befordras inom ramen för förfarandet för unionstransitering

1. Innehavaren av förfarandet för unionstransitering ska ansvara för att följande skyldigheter fullgörs:

a) Att nödvändiga data tillhandahålls eller tillgängliggörs för tullmyndigheterna.

b) Att en underrättelse om varornas tillgänglighet och nödvändiga data lämnas till destinationstullkontoret inom den föreskrivna tidsfristen och i enlighet med de åtgärder som tullmyndigheterna vidtar för att säkerställa varornas identifiering.

c) Att bestämmelserna i tullagstiftningen avseende förfarandet för unionstransitering efterlevs.

d) Om inget annat föreskrivs i tullagstiftningen, att en garanti ställs för att säkerställa betalning av det import- eller exporttullbelopp som svarar mot tullskulder eller andra avgifter som uppkommer för varorna.

2. Skyldigheterna för innehavaren av förfarandet ska vara fullgjorda och förfarandet för unionstransitering ska slutföras när de varor som hänförts till förfarandet och nödvändig information är tillgängliga på destinationstullkontoret i enlighet med tullagstiftningen.

3. En fraktförare eller varumottagare som tar emot varor i vetskap om att de befordras inom ramen för förfarandet för unionstransitering ska också vara ansvarig för att underrätta destinationstullkontoret om varornas tillgänglighet inom den föreskrivna tidsfristen och i enlighet med de åtgärder som tullmyndigheterna vidtar för att säkerställa varornas identifiering.

4. Efter ansökan får tullmyndigheterna bevilja tillstånd till följande förenklingar vid hänförande av varor till förfarandet för unionstransitering eller vid slutförande av det förfarandet:

a) Status som godkänd avsändare, som ger tillståndshavaren befogenhet att hänföra varor till förfarandet för unionstransitering utan att uppvisa dem för tullen.

b) Status som godkänd mottagare, som ger tillståndshavaren befogenhet att på en godkänd plats ta emot varor som befordrats inom ramen för förfarandet för unionstransitering, för att slutföra förfarandet i enlighet med punkt 2.

c) Användning av förseglingar av en särskild typ, när försegling krävs för att säkerställa identifiering av de varor som hänförts till förfarandet för unionstransitering.

d) Tillhandahållande av en reducerad datauppsättning eller, i tillämpliga fall, användning av en tulldeklaration med en reducerad datauppsättning, vid hänförande av varor till förfarandet för unionstransitering.

e) Användning av ett elektroniskt transportdokument för att hänföra varor till förfarandet för unionstransitering, förutsatt att dokumentet innehåller nödvändig information och att den informationen är tillgänglig för tullmyndigheterna vid avgången och destinationen, så att varorna kan övervakas av tullmyndigheterna och förfarandet avslutas.

5. Tullmyndigheterna ska regelbundet övervaka godkända avsändares och mottagares verksamhet för att bedöma om de uppfyller tillståndskraven.

6. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att

a) ytterligare specificera de datakrav som anges i punkt 1 a och b i denna artikel och villkoren för att bevilja de tillstånd som avses i punkt 4 i denna artikel,

b) fastställa vilka data som ska tillhandahållas eller tillgängliggöras för tullmyndigheterna för hänförande av varor till förfarandet för unionstransitering enligt punkt 1 a i denna artikel.

7. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfaranderegler för

a) hänförande av varor till förfarandet för unionstransitering och avslutande av det förfarandet,

b) användning av de förenklingar som avses i punkt 4 i denna artikel.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 141

Varor som passerar genom ett tredjelands territorium inom ramen för förfarandet för extern unionstransitering

1. Förfarandet för extern unionstransitering ska tillämpas på varor som passerar genom ett tredjeland, om något av följande villkor är uppfyllt:

a) Bestämmelser om detta anges i ett internationellt avtal.

b) Transport genom det tredjelandet genomförs med varorna upptagna i ett enda transportdokument, som upprättats i unionens tullområde.

2. I det fall som avses i punkt 1 b ska förfarandet för extern unionstransitering tillfälligt upphöra när varorna befinner sig utanför unionens tullområde.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfaranderegler för tullövervakning av varor som passerar genom ett tredjelands territorium inom ramen för förfarandet för extern unionstransitering. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

KAPITEL 3

Lagring

Avsnitt 1

Gemensamma bestämmelser

Artikel 142

Tillämpningsområde

1. Inom ramen för ett lagringsförfarande får icke-unionsvaror lagras i unionens tullområde utan att omfattas av

a) importtullar,

b) andra avgifter som föreskrivs i unionsrätten eller nationell rätt,

c) handelspolitiska åtgärder, utom sådana som förbjuder införsel av varor i eller utförsel av varor ur unionens tullområde.

2. Villkoren för att hänföra varor till ett lagringsförfarande ska vara följande:

a) De data som krävs har tillhandahållits eller gjorts tillgängliga för tullmyndigheterna.

b) Varorna uppfyller kraven i relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.

c) Varorna har ankommit till platsen för frigörande för förfarandet.

3. Unionsvaror får hänföras till tullagerförfarandet eller förfarandet för frizoner antingen i enlighet med relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna eller i syfte att omfattas av ett beslut om återbetalning eller eftergift av importtullar.

4. Om det finns ett ekonomiskt behov och tullövervakningen inte kommer att påverkas negativt får tullmyndigheterna tillåta införsel, lagring, befordran, användning, förädling eller förbrukning av unionsvaror i ett tullager eller i en frizon. I sådana fall ska dessa varor inte anses omfattas av ett lagringsförfarande.

5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att specificera vilka data enligt punkt 2 a i den här artikeln som ska tillhandahållas eller tillgängliggöras för tullmyndigheterna för hänförande av varor till lagringsförfarandet.

6. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfarandet för att hänföra unionsvaror till tullagerförfarandet eller förfarandet för frizoner enligt punkt 3 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 143

Varaktighet av ett förfarande för lagring

1. Det får inte förekomma någon begränsning av den tid under vilken varor får kvarstå under ett förfarande för lagring.

2. Genom undantag från punkt 1 får tullmyndigheterna fastställa en tidsfrist för avslutande av ett förfarande för lagring

a) under exceptionella omständigheter, särskilt om typen av varor eller deras beskaffenhet vid långtidslagring kan innebära ett hot mot människors, djurs eller växters hälsa och liv eller mot miljön,

b) om ett tillstånd för drift av en lagringsanläggning har återkallats.

Avsnitt 2

Tullagerförfarande

Artikel 144

Lagring i tullager

1. Inom ramen för tullagerförfarandet får icke-unionsvaror lagras i lokaler eller på en annan plats som omfattas av tullmyndigheternas tillstånd för det förfarandet och under tullövervakning (*tullager*).

2. Tullager får vara tillgängliga för användning av vilken importör som helst för lagring av varor i tullager *(allmänt tullager*), eller för lagring av varor av innehavaren av ett tillstånd för drift av ett tullager (*privat tullager*).

3. Varor som hänförts till tullagerförfarandet får tillfälligt föras bort från tullagret. Utom i fall av force majeure ska ett sådant bortförande omfattas av krav på förhandsgodkännande av tullmyndigheterna.

Artikel 145

Tullager för distansförsäljning

1. Endast importörer vid distansförsäljning som har valt att använda IOSS-ordningen och som har status som betrodda näringsidkare, eller deras indirekta ombud som har status som betrodda näringsidkare får ges tillstånd att lagra och hantera varorna i ett privat tullager för distansförsäljning före distansförsäljning.

2. Varor avsedda för distansförsäljning får hänföras till tullagerförfarandet i ett tullager för distansförsäljning endast om varorna uppfyller samtliga följande villkor:

a) De uppfyller kraven i relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna som skulle vara tillämplig med avseende på övergången till fri omsättning.

b) De är paketerade i flerpack med likadana varor, i ett skick som föregår förberedandet av enskilda sändningar när distansförsäljningen sker.

c) De förs in i unionens tullområde i kvantiteter som underlättar effektiva tullkontroller.

Vid bedömningen av huruvida det villkor som avses i första stycket c är uppfyllt ska tullmyndigheterna ta hänsyn till storleken på den enhet som planerar att bedriva distansförsäljning från tullagret.

3. Tullmyndigheterna och andra behöriga myndigheter har rätt att kontrollera om varorna uppfyller kraven för övergång till fri omsättning innan de hänförs till tullagerförfarandet och under lagringen.

4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa villkoren för att bevilja det tillstånd som avses i punkt 1 i den här artikeln.

5. Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter som fastställer förfaranderegelerna för de villkor som avses i punkt 2 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 146

Förädling i ett tullager

Om ett ekonomiskt behov föreligger och tullövervakningen inte kommer att påverkas negativt får tullmyndigheterna tillåta att förädling av varor enligt förfarandena för aktiv förädling eller för slutanvändning äger rum i ett tullager på de villkor som föreskrivs i dessa förfaranden.

I sådana fall ska varorna inte anses omfattas av tullagerförfarandet.

Artikel 147

Tillståndshavarens ansvarsområden

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 27 ska innehavaren av det tillstånd som avses i artikel 125.1 b eller 125.2 a och importören ansvara för att

a) säkerställa att varor som omfattas av tullagerförfarandet inte undandras tullövervakning,

b) de skyldigheter som hör samman med lagring av varor som omfattas av tullagerförfarandet fullgörs, och

c) de skyldigheter som hör samman med hänförande av varor till tullagerförfarandet fullgörs.

Avsnitt 3

Frizoner

Artikel 148

Utseende av frizoner

1. Medlemsstaterna får utse delar av unionens tullområde till frizoner.

För varje frizon ska medlemsstaterna fastställa vilken yta som omfattas och var införsel- och utförselställena är belägna.

2. Medlemsstaterna ska ge kommissionen och EU:s tullbyrå information om sina frizoner som är i drift.

3. Frizoner ska vara inhägnade.

Frizonernas gränser samt deras införsel- och utförselställen ska vara föremål för tullövervakning.

4. Personer, varor och transportmedel som kommer in i eller lämnar en frizon får göras föremål för tullkontroller.

Artikel 149

Byggnader och verksamhet i frizoner

1. Uppförandet av byggnader i en frizon ska kräva förhandsgodkännande av tullmyndigheterna.

2. Om inte annat föreskrivs i tullagstiftningen ska varje typ av industriell eller kommersiell verksamhet eller tjänsteverksamhet vara tillåten i en frizon. Bedrivande av sådan verksamhet ska anmälas i förväg till tullmyndigheterna.

3. Tullmyndigheterna får, med hänsyn till de berörda varornas beskaffenhet, krav på tullövervakning eller skydds- och säkerhetskrav, förbjuda eller begränsa sådan verksamhet som avses i punkt 2.

4. Tullmyndigheterna får förbjuda personer som inte tillhandahåller nödvändig försäkran om att de iakttar tullbestämmelserna att bedriva verksamhet i en frizon.

Artikel 150

Icke-unionsvaror i frizoner

1. Icke-unionsvaror får under den tid som de kvarstår i en frizon övergå till fri omsättning eller hänföras till förfarandet för aktiv förädling, för tillfällig införsel eller för slutanvändning på de villkor som föreskrivs för dessa förfaranden.

I sådana fall ska dessa varor inte anses omfattas av förfarandet för frizoner.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om leveranser eller proviantering och om förfarandet i fråga så föreskriver, och utan hinder av punkt 1, får icke-unionsvaror användas eller förbrukas i en frizon under förutsättning att

a) deras övergång till fri omsättning eller tillfälliga införsel inte medför tillämpning av importtullar, av åtgärder som föreskrivs enligt den gemensamma jordbrukspolitiken eller handelspolitiken eller av åtgärder som förbjuder användning av sådana varor i unionen,

b) lämplig information om denna användning eller förbrukning tillhandahålls eller tillgängliggörs för tullmyndigheterna.

Artikel 151

Utförsel av varor ur en frizon

1. Utan att det påverkar relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna får varor som befinner sig i en frizon exporteras eller återexporteras från unionens tullområde eller föras till en annan del av unionens tullområde.

2. Artiklarna 102 och 103 ska tillämpas på varor som förs ut ur en frizon till andra delar av unionens tullområde.

Artikel 152

Tullstatus

1. På ansökan av den berörda personen ska tullmyndigheterna fastställa att följande varor har tullstatus som unionsvaror:

a) Unionsvaror som förs in i en frizon.

b) Unionsvaror som har genomgått förädlingsprocesser i en frizon.

c) Varor som övergår till fri omsättning i en frizon.

2. När varor förs ut ur en frizon till en annan del av unionens tullområde eller hänförs till ett tullförfarande ska de betraktas som icke-unionsvaror såvida inte deras tullstatus som unionsvaror har bevisats.

När det gäller tillämpningen av exporttullar och exportlicenser eller exportkontrollåtgärder enligt den gemensamma jordbrukspolitiken eller handelspolitiken ska sådana varor emellertid anses vara unionsvaror såvida det inte är fastställt att de inte har tullstatus som unionsvaror.

KAPITEL 4

Särskild användning

Avsnitt 1

Tillfällig införsel

Artikel 153

Tillämpningsområde

1. Inom ramen för förfarandet för tillfällig införsel får icke-unionsvaror som är avsedda för återexport bli föremål för en särskild användning i unionens tullområde med fullständig eller partiell befrielse från importtullar och utan att bli föremål för

a) andra avgifter som föreskrivs i unionsrätten eller nationell rätt,

b) andra handelspolitiska åtgärder än sådana som förbjuder införsel av varor i eller utförsel av varor ur unionens tullområde.

2. Förfarandet för tillfällig införsel får endast användas om följande villkor är uppfyllda:

a) Varorna är inte avsedda att genomgå någon förändring, förutom normal värdeminskning till följd av att de används.

b) Det är möjligt att säkerställa att de varor som hänförts till förfarandet kan identifieras utom

i) när, med hänsyn till varornas beskaffenhet eller avsedda användning, frånvaron av identifieringsåtgärder inte riskerar att medföra att förfarandet missbrukas, eller

ii) i det fall som avses i artikel 133, när det kan kontrolleras att de villkor som fastställts för likvärdiga varor är uppfyllda.

c) Ett tillstånd har, när så krävs, beviljats i enlighet med artikel 125 och den här artikeln.

d) De data som krävs har tillhandahållits eller gjorts tillgängliga för tullmyndigheterna.

e) Kraven för fullständig eller partiell befrielse från importtullar enligt tullagstiftningen är uppfyllda.

f) Varorna har ankommit till platsen för frigörande för tullförfarandet.

g) Varorna uppfyller kraven i relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att

a) fastställa den särskilda användning som avses i punkt 1 i denna artikel,

b) specificera de data som ska tillhandahållas eller tillgängliggöras för tullmyndigheterna för hänförande av varor till förfarandet för tillfällig införsel enligt punkt 2 d i denna artikel,

c) fastställa de krav för fullständig eller partiell befrielse från importtullar som avses i punkt 2 e i denna artikel.

Artikel 154

Tidsperiod under vilken varor får kvarstå under förfarandet för tillfällig införsel

1. Tullmyndigheterna ska fastställa tidsperioden för avslutande av förfarandet för tillfällig införsel. Denna tidsperiod ska vara så lång att ändamålet med den tillåtna användningen kan uppnås.

2. Den längsta tidsperiod under vilken varor får kvarstå under förfarandet för tillfällig införsel för samma ändamål och under samma tillståndshavares ansvar ska vara 24 månader, även när förfarandet avslutats genom att varorna hänförts till ett annat särskilt förfarande och därefter återigen hänförts till förfarandet för tillfällig införsel.

3. Om, under exceptionella omständigheter, den tillåtna användningen inte kan uppnås inom den tidsperiod som avses i punkt 2, får tullmyndigheterna bevilja en rimlig förlängning av den tidsperioden, på motiverad ansökan av importören.

4. Förutom vid en oförutsedd händelse får den totala tidsperiod under vilken varor får kvarstå under förfarandet för tillfällig införsel inte överstiga tio år.

Artikel 155

Importtullbelopp vid tillfällig införsel med partiell befrielse från importtullar

1. Det importtullbelopp som ska betalas för varor som hänförs till förfarandet för tillfällig införsel med partiell befrielse från importtullar ska uppgå till 3 % av det importtullbelopp som skulle ha betalats för dessa varor om de hade övergått till fri omsättning den dag då de hänfördes till förfarandet för tillfällig införsel.

Detta belopp ska betalas för varje månad eller del av månad under vilken varorna är hänförda till förfarandet för tillfällig införsel med partiell befrielse från importtullar.

2. Det totala importtullbelopp som ska betalas i enlighet med punkt 1 får inte överstiga det belopp som skulle ha betalats om varorna i fråga hade övergått till fri omsättning den dag då de hänfördes till förfarandet för tillfällig införsel.

Avsnitt 2

Slutanvändning

Artikel 156

Förfarande för slutanvändning

1. Inom ramen för förfarandet för slutanvändning får varor övergå till fri omsättning med tullfrihet eller till nedsatt tullsats i enlighet med vad som föreskrivs i unionsrättsakter, på villkor att importören hänför varorna till en särskild användning.

2. Villkoren för att hänföra varor till förfarandet för slutanvändning ska vara följande:

a) Ett tillstånd har beviljats i enlighet med artikel 125 och den här artikeln.

b) De data som krävs har tillhandahållits eller gjorts tillgängliga för tullmyndigheterna.

c) Alla importtullar eller andra tillämpliga avgifter, inbegripet antidumpningstullar, utjämningstullar eller skyddsåtgärder, har betalats eller omfattas av en garanti, såvida inte varorna är föremål för en begäran om uttag från en tullkvot.

d) Varorna har ankommit till platsen för frigörande för tullförfarandet.

e) Varorna uppfyller kraven i relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.

3. Om varorna befinner sig i en produktionsfas som ekonomiskt enbart kan leda till föreskriven slutanvändning, får tullmyndigheterna i tillståndet fastställa de villkor som ska uppfyllas för att dessa varor ska anses ha använts för de ändamål som anges i de unionsrättsakter där tullfrihet eller nedsatt tullsats föreskrivs.

4. Om varorna lämpar sig för upprepad användning och tullmyndigheterna anser det vara lämpligt för att undvika missbruk, ska tullövervakningen fortgå under en tid som inte överstiger två år från den dag då varorna för första gången användes för de ändamål som anges i de unionsrättsakter där tullfrihet eller nedsatt tullsats föreskrivs.

5. När en avkastningsgrad krävs ska artikel 157 tillämpas på förfarandet för slutanvändning.

6. Avfall och skrot från behandling eller förädling av varor i enlighet med den föreskrivna slutanvändningen och naturligt svinn ska betraktas som varor som har hänförts till den föreskrivna slutanvändningen.

7. Avfall och skrot från förstöring av varor som hänförts till förfarandet för slutanvändning ska anses ha hänförts till tullagerförfarandet.

8. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa vilka data enligt punkt 2 b i den här artikeln som ska tillhandahållas eller tillgängliggöras för tullmyndigheterna för hänförande av varor till förfarandet för slutanvändning.

KAPITEL 5

Förädling

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 157

Avkastningsgrad

Utom i de fall en avkastningsgrad har fastställts i unionsrättsakter på särskilda områden ska tullmyndigheterna fastställa antingen avkastningsgraden eller den genomsnittliga avkastningsgraden för förädlingsprocessen eller, vid behov, metoden för att fastställa avkastningsgraden.

Avkastningsgraden eller den genomsnittliga avkastningsgraden för förädlingsprocessen ska fastställas på grundval av de faktiska omständigheter under vilka förädlingsprocesserna genomförs eller ska genomföras. Avkastningsgraden får vid behov justeras i enlighet med artikel 12.

Avsnitt 2

Aktiv förädling

Artikel 158

Tillämpningsområde

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 133 får inom ramen för förfarandet för aktiv förädling icke-unionsvaror användas i unionens tullområde i en eller flera förädlingsprocesser utan att bli föremål för

a) importtullar eller andra avgifter, inbegripet antidumpningstullar, utjämningstullar eller skyddsåtgärder,

b) andra handelspolitiska åtgärder än sådana som förbjuder införsel av varor i eller utförsel av varor ur unionens tullområde.

2. Villkoren för att hänföra varor till förfarandet för aktiv förädling ska vara följande:

a) Ett tillstånd har beviljats i enlighet med artikel 125 och den här artikeln.

b) De data som krävs har tillhandahållits eller gjorts tillgängliga för tullmyndigheterna.

c) Varorna uppfyller kraven i relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.

d) Varorna har ankommit till platsen för frigörande för tullförfarandet.

3. Förfarandet för aktiv förädling får användas i andra fall än vid reparation och förstöring endast på villkor att de varor som hänförts till det förfarandet, utan att det påverkar användningen av produktionstillbehör, kan identifieras i de förädlade produkterna.

I det fall som avses i artikel 133 får förfarandet för aktiv förädling användas när det kan kontrolleras att de villkor som fastställts däri för likvärdiga varor är uppfyllda.

4. Utöver punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel får förfarandet för aktiv förädling även användas för följande varor:

a) Varor avsedda att genomgå processer för att säkerställa att de uppfyller de tekniska kraven för övergång till fri omsättning.

b) Varor som måste genomgå vanliga former av hantering i enlighet med artikel 132.

5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa vilka data enligt punkt 2 b i den här artikeln som ska tillhandahållas eller tillgängliggöras för tullmyndigheterna för hänförande av varor till förfarandet för aktiv förädling.

Artikel 159

Tidsperiod för avslutande av förfarandet

1. Tullmyndigheterna ska ange tidsperioden för avslutande av förfarandet för aktiv förädling i enlighet med artikel 129.

Denna tidsperiod ska löpa från den dag då icke-unionsvarorna hänförs till förfarandet för aktiv förädling, och hänsyn ska tas till den tid som krävs för att genomföra förädlingsprocesserna och avsluta det förfarandet.

2. Tullmyndigheterna får bevilja en rimlig förlängning av den tidsperiod som angetts enligt punkt 1, på motiverad ansökan av tillståndshavaren.

I tillståndet får anges att en tidsperiod som börjar löpa under en månad, ett kvartal eller ett halvår ska löpa ut den sista dagen i påföljande månad, kvartal respektive halvår.

3. Vid export i förväg i enlighet med artikel 133.2 d ska det i tillståndet anges inom vilken tidsperiod icke-unionsvarorna ska hänföras till förfarandet för aktiv förädling. När tullmyndigheterna anger denna tidsperiod ska de beakta den tid som krävs för anskaffning och transport till unionens tullområde, enligt vad som anges av sökanden.

Denna tidsperiod ska anges i månader och får inte överstiga tolv månader. Den ska löpa från den dag då de förädlade produkter som framställts av motsvarande likvärdiga varor hänförs till förfarandet för export.

Artikel 160

Temporär återexport för ytterligare förädling

1. På ansökan får tullmyndigheterna bevilja tillstånd till att några av eller alla de varor som hänförts till förfarandet för aktiv förädling, eller de förädlade produkterna, temporärt återexporteras för ytterligare förädling utanför unionens tullområde.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa villkoren för temporär återexport av varor för ytterligare förädling enligt punkt 1 i den här artikeln.

Avsnitt 3

Passiv förädling

Artikel 161

Tillämpningsområde

1. Inom ramen för förfarandet för passiv förädling får unionsvaror temporärt exporteras från unionens tullområde för att genomgå förädlingsprocesser. De förädlade produkter som framställts av dessa varor får övergå till fri omsättning med fullständig eller partiell befrielse från importtullar på ansökan av tillståndshavaren eller av en annan person som är etablerad i unionens tullområde och som har fått tillståndshavarens samtycke, förutsatt att villkoren i tillståndet är uppfyllda.

2. Villkoren för att hänföra varor till förfarandet för passiv förädling ska vara följande:

a) Ett tillstånd har beviljats i enlighet med artikel 125 och denna artikel.

b) De data som krävs har tillhandahållits eller gjorts tillgängliga för tullmyndigheterna.

c) Alla exporttullar eller andra tillämpliga avgifter har betalats eller omfattas av en garanti.

d) Varorna uppfyller kraven i relevant annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.

3. Tullmyndigheterna får inte bevilja tillstånd till ett förfarande för passiv förädling för följande typer av unionsvaror:

a) Varor vars export medför att importtullar återbetalas eller efterges.

b) Varor som före export övergått till fri omsättning tullfritt eller till nedsatt tullsats på grund av deras slutanvändning, så länge som ändamålen med sådan slutanvändning inte har uppfyllts och såvida varorna inte måste repareras.

c) Varor för vilka en finansiell förmån beviljas inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken när varorna exporteras.

4. Tullmyndigheterna ska ange den tid inom vilken temporärt exporterade varor ska återimporteras till unionens tullområde i form av förädlade produkter och övergå till fri omsättning för att kunna omfattas av fullständig eller partiell befrielse från importtullar. De får bevilja en rimlig förlängning av denna tid på motiverad ansökan av tillståndshavaren.

5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa vilka data enligt punkt 2 b i den här artikeln som ska tillhandahållas eller tillgängliggöras för tullmyndigheterna för hänförande av varor till förfarandet för passiv förädling.

Artikel 162

Varor som repareras eller ersätts kostnadsfritt

1. Om det på ett för tullmyndigheterna tillfredsställande sätt fastställs att varor har reparerats eller ersatts kostnadsfritt, antingen på grund av en kontraktsenlig eller lagstadgad garantiförpliktelse eller på grund av ett fabrikations- eller materialfel, eller på grund av att varorna inte motsvarar de specifikationer som köparen begärt av säljaren av varorna, ska varorna beviljas fullständig befrielse från importtullar.

2. Punkt 1 ska inte tillämpas om fabrikations- eller materialfelet beaktades när varorna i fråga först övergick till fri omsättning.

Artikel 163

Varor som repareras eller ändras inom ramen för internationella avtal

1. Fullständig befrielse från importtullar ska beviljas förädlade produkter som framställs av varor som hänförts till förfarandet för passiv förädling, om det på ett för tullmyndigheterna tillfredsställande sätt fastställs att

a) dessa varor har reparerats eller ändrats i ett tredjeland med vilket unionen har ingått ett internationellt avtal som föreskriver sådan befrielse, och

b) villkoren för befrielse från importtullar i det avtal som avses i led a är uppfyllda.

2. Punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas på förädlade produkter som framställts av likvärdiga varor som avses i artikel 133 och ersättningsprodukter som avses i artiklarna 164 och 165.

Artikel 164

Standardutbytessystem

1. Inom ramen för standardutbytessystemet får en importerad produkt (*ersättningsprodukt*) i enlighet med punkterna 2–5 ersätta en förädlad produkt.

2. Tullmyndigheterna ska på ansökan bevilja tillstånd till att standardutbytessystemet används om förädlingsprocessen innefattar reparation av andra defekta unionsvaror än de som omfattas av åtgärder enligt den gemensamma jordbrukspolitiken eller av de särskilda arrangemang som är tillämpliga på vissa varor som framställts genom förädling av jordbruksprodukter.

3. Ersättningsprodukter ska vara klassificerade enligt samma åttasiffriga KN-nummer och ha samma handelskvalitet och tekniska egenskaper som de defekta varorna skulle ha haft om de hade reparerats.

4. Om de defekta varorna har använts före exporten, ska ersättningsprodukterna också ha använts.

Tullmyndigheterna ska emellertid frångå det kravet om ersättningsprodukten har levererats kostnadsfritt, antingen på grund av en kontraktsenlig eller lagstadgad garantiförpliktelse eller på grund av ett material- eller fabrikationsfel.

5. De bestämmelser som skulle vara tillämpliga på de förädlade produkterna ska tillämpas på ersättningsprodukterna.

Artikel 165

Import i förväg av ersättningsprodukter

1. Tullmyndigheterna ska, på de villkor de fastställer och på ansökan av den berörda personen, bevilja tillstånd till att ersättningsprodukter importeras innan de defekta varorna exporteras.

Vid sådan import i förväg av en ersättningsprodukt ska en garanti ställas för att täcka det importtullbelopp som kommer att vara tillämpligt om de defekta varorna inte exporteras i enlighet med punkt 2.

2. De defekta varorna ska exporteras inom två månader från dagen för ersättningsprodukternas övergång till fri omsättning.

3. Om, under exceptionella omständigheter, de defekta varorna inte kan exporteras inom den tid som avses i punkt 2, får tullmyndigheterna på motiverad ansökan av tillståndshavaren bevilja en rimlig förlängning av fristen.

AVDELNING IX

VARORS KLASSIFICERING ENLIGT TULLTAXAN, URSPRUNG OCH TULLVÄRDE

KAPITEL 1

Gemensamma tulltaxan och varors klassificering enligt tulltaxan

Artikel 166

Gemensamma tulltaxan och tulltillsyn

1. Tillämpliga import- och exporttullar ska grunda sig på Gemensamma tulltaxan.

Andra åtgärder som föreskrivs i unionsbestämmelser på särskilda områden som rör varuhandel ska i förekommande fall tillämpas i enlighet med varornas klassificering enligt tulltaxan.

2. Gemensamma tulltaxan ska omfatta allt det följande:

a) Kombinerade nomenklaturen.

b) Varje annan nomenklatur som helt eller delvis bygger på Kombinerade nomenklaturen eller som lägger ytterligare underuppdelningar till denna och som har upprättats genom unionsrättsakter på särskilda områden med tanke på tillämpningen av tulltaxeåtgärder som rör varuhandel.

c) Konventionella eller normala autonoma tullar som är tillämpliga på varor som omfattas av Kombinerade nomenklaturen.

d) Bestämmelser om förmånstull som anges i avtal som unionen har ingått med vissa tredjeländer eller grupper av tredjeländer.

e) Bestämmelser om förmånstull som antagits ensidigt av unionen beträffande vissa tredjeländer eller grupper av tredjeländer.

f) Autonoma åtgärder som för vissa varor föreskriver nedsättning av tull eller tullfrihet.

g) Gynnsam tullbehandling som fastställts för vissa varor på grund av deras beskaffenhet eller slutanvändning inom ramen för de åtgärder som avses i leden c–f eller led h.

h) Andra åtgärder som föreskrivs i unionsrättsakter om jordbrukspolitik, handelspolitik eller andra områden och som grundar sig på varors klassificering enligt tulltaxan, särskilt provisoriska eller slutgiltiga antidumpningstullar, utjämningstullar eller skyddsåtgärder.

3. Om de berörda varorna uppfyller villkoren i de åtgärder som avses i punkt 2 d–g får dessa åtgärder tillämpas i stället för de åtgärder som föreskrivs i led c i den punkten. De åtgärder som avses i punkt 2 d–g får tillämpas retroaktivt, förutsatt att de tidsfrister och villkor som fastställs i den relevanta åtgärden eller i denna förordning iakttas och

a) när det gäller de åtgärder som anges i punkt 2 d och e, att de åtgärderna föreskriver en sådan retroaktiv tillämpning,

b) när det gäller de åtgärder som anges i punkt 2 d, att tredjelandet eller gruppen av tredjeländer också tillåter en sådan retroaktiv tillämpning.

4. Om tillämpningen av de åtgärder som avses i punkt 2 d–g eller befrielsen från de åtgärder som avses i punkt 2 h är begränsad till en viss import- eller exportvolym, ska, när det gäller tullkvoter eller andra kvoter, tillämpningen eller befrielsen upphöra så snart som den fastställda import- eller exportvolymen uppnås.

I fråga om tulltak ska tillämpningen av sådana åtgärder upphöra genom en unionsrättsakt.

5. För de ändamål som avses i artikel 41.4 får kommissionen göra varors övergång till fri omsättning, export och hänförande till vissa särskilda förfaranden föremål för tulltillsyn.

6. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer åtgärder för enhetlig förvaltning av de tullkvoter och andra kvoter och de tulltak som avses i punkt 4 i denna artikel samt för förvaltning av den tulltillsyn som avses i punkt 5 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 167

Varors klassificering enligt tulltaxan

1. Vid tillämpning av Gemensamma tulltaxan ska varors klassificering enligt tulltaxan innebära fastställande av enligt vilket undernummer eller enligt vilken ytterligare underuppdelning av Kombinerade nomenklaturen dessa varor ska klassificeras.

2. Vid tillämpning av icke-tariffära åtgärder ska varors klassificering enligt tulltaxan innebära fastställande av enligt vilket undernummer eller enligt vilken ytterligare underuppdelning av Kombinerade nomenklaturen, eller av varje annan nomenklatur som har upprättats genom unionsrättsakter och som helt eller delvis bygger på Kombinerade nomenklaturen eller som lägger ytterligare underuppdelningar till denna, dessa varor ska klassificeras.

3. Det undernummer eller den ytterligare underuppdelning som fastställs i enlighet med punkterna 1 och 2 ska användas för tillämpningen av åtgärder som är knutna till det undernumret.

4. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa varors klassificering enligt tulltaxan i enlighet med punkterna 1 och 2 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

När det finns tvingande skäl till skyndsamhet, vederbörligen motiverade av behovet av att snabbt säkerställa en korrekt och enhetlig tillämpning av Kombinerade nomenklaturen, ska kommissionen anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 283.5.

KAPITEL 2

Varors ursprung

Artikel 168

Icke-förmånsberättigande ursprung

Reglerna för att fastställa icke-förmånsberättigande ursprung för varor enligt artiklarna 169 och 170 ska användas för tillämpning av följande:

a) Gemensamma tulltaxan, med undantag av de åtgärder som avses i artikel 166.2 d och e.

b) Andra åtgärder än tulltaxeåtgärder, som fastställts genom unionsrättsakter på särskilda områden som rör varuhandel.

c) Andra unionsåtgärder som rör varors ursprung.

Artikel 169

Förvärv av icke-förmånsberättigande ursprung

1. Varor som är helt framställda i ett enda land eller territorium ska anses ha sitt ursprung i det landet eller territoriet.

2. Varor vars tillverkning sker inom mer än ett land eller territorium ska anses ha sitt ursprung i det land eller territorium där de genomgick den sista väsentliga och ekonomiskt berättigade bearbetning eller behandling som skedde i ett företag utrustat för det ändamålet och som resulterade i tillverkningen av en ny produkt eller utgjorde ett viktigt steg i tillverkningen.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa de regler enligt vilka varor, för vilka fastställande av icke-förmånsberättigade ursprung krävs för tillämpning av de unionsåtgärder som avses i artikel 168, anses vara helt framställda i ett enda land eller territorium eller anses ha genomgått den sista väsentliga och ekonomiskt berättigade bearbetning eller behandling som skedde i ett företag utrustat för det ändamålet och som resulterade i tillverkningen av en ny produkt eller utgjorde ett viktigt steg i tillverkningen i ett land eller territorium, i enlighet med punkterna 1 och 2 i den här artikeln.

Artikel 170

Bevis för icke-förmånsberättigande ursprung

1. Om importören har angett varors ursprung enligt tullagstiftningen får tullmyndigheterna kräva att importören bevisar dessa varors ursprung.

2. Om ett ursprungsbevis för varor tillhandahålls enligt tullagstiftningen eller andra unionsrättsakter på särskilda områden, får tullmyndigheterna i fall av rimligt tvivel kräva den ytterligare bevisning som behövs för att säkerställa att det angivna ursprunget överensstämmer med reglerna i den relevanta unionsrättsakten.

3. När detta krävs för handeln får ett dokument som styrker varors ursprung utfärdas i unionen i enlighet med gällande ursprungsregler i destinationslandet eller destinationsterritoriet eller med någon annan metod för fastställande av det land där dessa varor framställdes i sin helhet eller genomgick den sista väsentliga bearbetningen.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfaranderegler för tillhandahållande och kontroll av ett ursprungsbevis för varor. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 171

Förmånsberättigande ursprung

1. För att varor ska kunna omfattas av de åtgärder som avses i artikel 166.2 d eller e eller av icke-tariffära förmånsåtgärder ska de uppfylla de regler om förmånsberättigande ursprung som avses i punkterna 2–5 i den här artikeln.

2. För varor som omfattas av förmånsåtgärder enligt avtal som unionen har ingått med vissa tredjeländer eller grupper av sådana länder ska reglerna om förmånsberättigande ursprung vara de som fastställs i dessa avtal.

3. För varor som omfattas av förmånsåtgärder vid handel mellan unionens tullområde och Ceuta och Melilla i enlighet med protokoll nr 2 till 1985 års anslutningsakt ska reglerna om förmånsberättigande ursprung vara de som antagits i enlighet med artikel 9 i det protokollet.

4. För varor som omfattas av förmånsåtgärder i enlighet med förmånsordningar för utomeuropeiska länder och territorier som är associerade med unionen ska reglerna om förmånsberättigande ursprung vara de som antagits i enlighet med artikel 203 i EUF-fördraget.

5. Kommissionen får på eget initiativ eller på begäran av ett land eller territorium som omfattas av en förmånsordning, för vissa varor, bevilja det landet eller territoriet ett tillfälligt undantag från de regler om förmånsberättigande ursprung som avses i punkt 9 (*tillfälligt undantag*).

Det tillfälliga undantaget ska motiveras av något av följande skäl:

a) Interna eller externa faktorer gör att det land eller territorium som omfattas av förmånsordningen tillfälligt inte är i stånd att följa reglerna om förmånsberättigande ursprung.

b) Det land eller territorium som omfattas av förmånsordningen behöver tid för att förbereda sig för att följa reglerna om förmånsberättigande ursprung.

6. En begäran om tillfälligt undantag ska lämnas till kommissionen av det berörda land eller territorium som omfattas av förmånsordningen. I begäran ska skälen, enligt punkt 5 andra stycket, till att det tillfälliga undantaget begärs anges, och den ska innehålla lämpliga styrkande handlingar.

7. Det tillfälliga undantaget ska inte ha längre varaktighet än effekterna av de interna eller externa faktorer som gett upphov till det eller den tid som det land eller territorium som omfattas av förmånsordningen behöver för att kunna följa reglerna.

8. När ett tillfälligt undantag beviljas ska det berörda land eller territorium som omfattas av förmånsordningen uppfylla alla angivna krav på vilken information som ska lämnas till kommissionen beträffande användning av undantaget och förvaltning av de kvantiteter för vilka det tillfälliga undantaget beviljas.

9. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa regler om förmånsberättigande ursprung för varor som omfattas av förmånsåtgärder som antagits ensidigt av unionen beträffande vissa tredjeländer eller grupper av sådana länder, utom de som avses i punkt 4 i den här artikeln. Dessa regler ska bygga antingen på kriteriet att varorna är helt framställda eller på kriteriet att varorna härrör från tillräcklig bearbetning eller behandling.

10. Kommissionen ska anta genomförandeakter

a) som fastställer förfaranderegler för varors förmånsberättigande ursprung vid tillämpningen av de åtgärder som avses i punkt 1,

b) som fastställer en åtgärd som beviljar ett land eller territorium det tillfälliga undantaget.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 172

Fastställande av särskilda varors ursprung

Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer åtgärder för att fastställa särskilda varors ursprung i enlighet med de ursprungsregler som är tillämpliga på dessa varor. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

När det finns tvingande skäl till skyndsamhet, vederbörligen motiverade av behovet av att snabbt säkerställa en korrekt och enhetlig tillämpning av ursprungsreglerna, ska kommissionen anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 283.5.

KAPITEL 3

Varors värde för tulländamål

Artikel 173

Tillämpningsområde

Varors tullvärde ska vid tillämpningen av Gemensamma tulltaxan och icke-tariffära åtgärder som fastställs i unionsrättsakter på särskilda områden som rör varuhandel (*tullvärde*) fastställas i enlighet med artiklarna 174 och 179.

Artikel 174

Fastställande av tullvärde grundat på transaktionsvärde

1. Den främsta grunden för tullvärdet ska vara transaktionsvärdet, vilket är det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas för varorna vid försäljning för export till unionens tullområde, justerat i enlighet med artiklarna 176 och 177.

2. Det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas och som avses i punkt 1 ska utgöras av hela den betalning som gjorts eller ska göras av köparen till säljaren, eller av köparen till en tredje part till förmån för säljaren, för de importerade varorna och inkludera alla betalningar som gjorts eller ska göras som ett villkor för försäljningen av de importerade varorna.

3. Det transaktionsvärde som avses i punkt 1 ska användas under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Att köparen fritt får förfoga över eller använda varorna utan andra restriktioner än någon av följande:

   i) Restriktioner som införs eller krävs enligt lag eller av offentliga myndigheter i unionen.

   ii) Begränsningar av det geografiska område inom vilket varorna kan återförsäljas.

   iii) Restriktioner som inte avsevärt påverkar de berörda varornas tullvärde.

b) Att försäljningen eller priset inte är beroende av något villkor eller någon ersättning som inte kan åsättas ett bestämt värde med avseende på de varor som ska värderas.

c) Att förtjänsten från varje efterföljande återförsäljning, förfogande eller användning av varorna från köparens sida inte till någon del direkt eller indirekt tillfaller säljaren, om inte en lämplig justering kan göras.

d) Att köparen och säljaren inte är varandra närstående eller att förhållandet dem emellan inte påverkar priset.

Artikel 175

Transaktionsvärde för varor som köps vid distansförsäljning

1. Transaktionsvärdet för varor som köps vid distansförsäljning ska fastställas på grundval av den försäljningen.

2. Om varorna köps vid distansförsäljning medan de är hänförda till tullagerförfarandet i enlighet med artikel 145, efter att ha förts in i unionens tullområde, ska transaktionsvärdet fastställas på grundval av den försäljningen.

Artikel 176

Delar av transaktionsvärdet

1. Vid fastställande av tullvärdet enligt artikel 174 ska följande delar läggas till det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas för de importerade varorna:

a) Följande kostnader, i den utsträckning de utgör kostnader som köparen svarar för men som inte ingår i det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas för varorna:

   i) Provisioner och mäklararvoden, med undantag för inköpsprovisioner.

   ii) Kostnaden för förpackningar som för tulländamål behandlas gemensamt med varorna i fråga.

   iii) Emballeringskostnader, oavsett om det rör sig om arbete eller material.

b) Värdet av följande varor och tjänster, fördelat på vederbörligt sätt, om de tillhandahållits direkt eller indirekt av köparen utan kostnad eller till nedsatt pris för användning i samband med framställning och försäljning för export av de importerade varorna, i den utsträckning detta värde inte ingår i det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas:

   i) Material, komponenter, delar och liknande artiklar som ingår i de importerade varorna.

   ii) Verktyg, matriser, formar och liknande artiklar som använts vid framställningen av de importerade varorna.

   iii) Material som förbrukats vid framställningen av de importerade varorna.

   iv) Konstruktionsarbete, utvecklingsarbete, konstnärligt arbete, formgivningsarbete, ritningar och skisser som utförts utanför unionen och som krävs för framställningen av de importerade varorna.

c) Royaltyer och licensavgifter som avser de varor som ska värderas och som köparen ska betala, antingen direkt eller indirekt, som ett villkor för försäljning av de varor som ska värderas, i den utsträckning dessa royaltyer och avgifter inte ingår i det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas.

d) Värdet av den del av förtjänsten av varje efterföljande återförsäljning, förfogande eller användning av de importerade varorna som direkt eller indirekt tillfaller säljaren.

e) Följande kostnader fram till den plats där varorna förs in i unionens tullområde:

i) Kostnader för transport och försäkring av de importerade varorna.

ii) Kostnader för lastning och hantering som hänför sig till transporten av de importerade varorna.

2. Tillägg till det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas enligt punkt 1 ska endast göras på grundval av objektiva och mätbara data.

3. Vid fastställande av tullvärdet får inga andra tillägg än de som föreskrivs i denna artikel göras till det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas.

Artikel 177

Delar som inte ska inkluderas i tullvärdet

Vid fastställande av tullvärdet enligt artikel 174 ska inget av följande inkluderas:

a) Kostnaden för transport av de importerade varorna efter det att de förts in i unionens tullområde.

b) Kostnader för arbete med konstruktion, uppförande, sammansättning, underhåll eller tekniskt bistånd som utförts efter det att de importerade varorna förts in i unionens tullområde, såsom industrianläggningar, maskiner eller utrustning.

c) Räntekostnader enligt en överenskommelse om finansiering som ingåtts av köparen och som gäller köpet av de importerade varorna, oavsett om finansieringen tillhandahålls av säljaren eller av någon annan person och under förutsättning att överenskommelsen om finansiering har träffats skriftligen och att köparen om så krävs kan visa att följande villkor är uppfyllda:

i) Sådana varor säljs verkligen till det pris som deklareras som det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas.

ii) Den räntesats som begärts överstiger inte den nivå som är vanlig för sådana transaktioner i det land där och vid den tidpunkt då finansieringen tillhandahölls.

d) Kostnader för rätten att reproducera de importerade varorna i unionen.

e) Inköpsprovisioner.

f) Importtullar eller andra avgifter som ska betalas i unionen på grund av importen eller försäljningen av varorna.

g) Utan hinder av vad som sägs i artikel 176.1 c, betalningar som gjorts av köparen för rätten att distribuera eller återförsälja de importerade varorna, såvida dessa betalningar inte är ett villkor för försäljningen av varorna för export till unionen.

Artikel 178

Förenklingar

1. Tullmyndigheterna får på ansökan bevilja tillstånd till att följande belopp fastställs på grundval av särskilda kriterier, om dessa belopp inte kan mätas den dag då tulldeklarationen godtas eller den dag då dessa data måste vara tillgängliga för tullmyndigheterna:

a) Belopp som ska inkluderas i tullvärdet i enlighet med artikel 174.2.

b) De belopp som avses i artiklarna 176 och 177.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa villkoren för att bevilja det tillstånd som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 179

Metoder som ska användas i andra hand för fastställande av tullvärde

1. Om tullvärdet inte kan fastställas enligt artikel 174, ska det fastställas genom att punkt 2 a–d genomgås i ordningsföljd fram till och med det första led enligt vilket tullvärdet kan fastställas.

Punkt 2 c och d får, på begäran av importören eller, i tillämpliga fall, deklaranten, tillämpas i omvänd ordning.

2. Det tullvärde som fastställs enligt punkt 1 ska motsvara

a) transaktionsvärdet för identiska varor som säljs för export till unionens tullområde och exporteras vid samma eller nästan samma tidpunkt som de varor som ska värderas,

b) transaktionsvärdet för liknande varor som säljs för export till unionens tullområde och exporteras vid samma eller nästan samma tidpunkt som de varor som ska värderas,

c) ett värde som grundas på det pris per enhet till vilket de importerade varorna eller identiska eller liknande importerade varor säljs inom unionens tullområde i den största sammanlagda kvantiteten till personer som inte är säljarna närstående, eller

d) ett beräknat värde som består av summan av

   i) kostnaden för eller värdet av material och tillverkning eller annan bearbetning som ägt rum vid framställningen av de importerade varorna,

   ii) ett belopp för vinst och allmänna omkostnader som är lika med det som vanligen noteras vid försäljning av varor av samma klass eller slag som de varor som ska värderas vilken görs av tillverkare i exportlandet för export till unionen,

   iii) kostnaden för eller värdet av de delar som avses i artikel 176.1 e.

3. Om tullvärdet inte kan fastställas enligt punkt 1 i denna artikel, ska det fastställas på grundval av tillgängliga data i unionens tullområde genom användning av rimliga metoder som är förenliga med principerna och de allmänna bestämmelserna i samtliga följande texter:

a) Avtalet om tillämpning av artikel VII i allmänna tull- och handelsavtalet 1994.

b) Artikel VII i allmänna tull- och handelsavtalet.

c) Detta kapitel.

4. Vid distansförsäljning får tullmyndigheterna, om importören inte skingrar rimliga tvivel om att det deklarerade transaktionsvärdet utgör det totala pris som faktiskt har betalats eller ska betalas och som avses i artikel 174.1, använda en lämplig andrahandsmetod för att på nytt fastställa tullvärdet på dessa varor. Detta påverkar inte importörens möjlighet att inom en rimlig tidsfrist tillhandahålla den information som krävs för att motivera att tullvärdet får fastställas på det sätt som föreskrivs i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 180

Tullvärde för exporttulländamål

1. Om exporttullar har fastställts ska värdet för exporttulländamål fastställas på grundval av

a) det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas för varorna när de säljs för export från unionens tullområde, förutsatt att köparen och säljaren inte är varandra närstående eller att förhållandet dem emellan inte påverkar priset, vid behov justerat i enlighet med punkterna 2 och 3, och som framgår av de data som exportören tillhandahållit, eller

b) ett värde grundat på objektiva och kontrollerbara data, inbegripet marknadspriset för identiska eller liknande varor som exporteras från unionen på samma plats och vid samma tidpunkt, om det pris som avses i led a i denna punkt inte är tillgängligt, är ofullständigt eller inte återspeglar varornas ekonomiska värde.

2. Värdet för exporttulländamål ska inbegripa alla kostnader som är direkt kopplade till exporttransaktionen.

3. Värdet för exporttulländamål ska inte inbegripa kostnader som uppkommit efter det att varorna har lämnat unionens tullområde eller eventuella betalningar som inte avser de exporterade varorna.

4. Vid behov får tullmyndigheterna begära ytterligare bevisning för att kontrollera de data som exportören tillhandahållit eller för att fastställa värdet för exporttulländamål i enlighet med denna artikel.

5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa vilka data som krävs för att fastställa tullvärdet för exporttulländamål enligt den här artikeln.

Artikel 181

Författanderegler för fastställande av tullvärde

Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer författanderegler för

a) fastställande av tullvärde på grundval av transaktionsvärdet i enlighet med artikel 174.1 och 174.2, inbegripet författanderegler för justering av det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas i enlighet med artiklarna 176 och 177, och för tillämpning av de villkor som avses i artikel 174.3,

b) fastställande av tullvärde med andrahandsmetoder i enlighet med artikel 179,

c) fastställande av tullvärde för exporttulländamål i enlighet med artikel 180.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 182

Fastställande av tullvärde i särskilda situationer

Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer åtgärder för att fastställa en lämplig metod för fastställande av tullvärde eller kriterier som ska användas för att fastställa tullvärdet i särskilda situationer, inbegripet distansförsäljning. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

När det finns tvingande skäl till skyndsamhet beträffande de åtgärder som avses i första stycket i denna artikel, vederbörligen motiverade av behovet av att snabbt säkerställa en korrekt och enhetlig tillämpning av reglerna för fastställande av varors tullvärde, ska kommissionen anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 283.5.

AVDELNING X

TULLSKULDER OCH GARANTIER

KAPITEL 1

Uppkomst av en tullskuld

Avsnitt 1

Tullskuld vid import

Artikel 183

Övergång till fri omsättning och tillfällig införsel

1. En tullskuld vid import för hänförande av varor till förfarandet för övergång till fri omsättning, till förfarandet för tillfällig införsel med partiell befrielse från importtullar eller till förfarandet för slutanvändning ska uppkomma när importören underrättar om varornas tillgänglighet i enlighet med artikel 74.1.

2. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska tullskulden uppkomma

a) när varorna frigörs, om artikel 205.5 är tillämplig,

b) när tulldeklarationen godtas, i tillämpliga fall, till och med den 28 februari 2034,

c) när betalningen godtas av den person som har valt att använda IOSS-ordningen.

3. Importören ska vara gäldenär. Vid indirekt ombudskap ska både tullombudet och den person för vars räkning tullombudet agerar vara gäldenärer, och de ska vara solidariskt ansvariga för tullskulden.

4. Om den information som tillhandahålls eller görs tillgänglig för de förfaranden som avses i punkt 1 leder till att importtullar inte tas ut, helt eller delvis, ska den person som tillhandahöll informationen och som visste eller som rimligen borde ha vetat att informationen var felaktig också vara gäldenär.

5. Till och med den 28 februari 2034 ska deklaranten vara gäldenär när en tulldeklaration inges. Vid indirekt ombudskap ska den person för vars räkning tullombudet agerar också vara gäldenär.

Artikel 184

Särskilda bestämmelser för icke-ursprungsvaror

1. En tullskuld ska uppkomma när produkterna frigörs för återexport om

a) det i en förmånsordning mellan unionen och vissa tredjeländer eller grupper av sådana länder föreskrivs att det för förmånlig tullbehandling av produkter med ursprung i unionen krävs att importtullar betalas för icke-ursprungsvaror som används vid tillverkningen av produkterna i fråga, och

b) det har utfärdats eller upprättats ett ursprungsbevis för dessa produkter.

2. Tullskulden ska beräknas som det importtullbelopp som svarar mot den skuld som skulle ha uppkommit om de icke-ursprungsvaror som användes vid tillverkningen av de produkter som återexporteras hade övergått till fri omsättning på samma datum.

3. Exportören ska vara gäldenär. Vid indirekt ombudskap ska både tullombudet och den person för vars räkning tullombudet agerar vara gäldenärer, och de ska vara solidariskt ansvariga för tullskulden.

Artikel 185

Tullskuld som uppkommer genom bristande efterlevnad

1. För varor som omfattas av importtull ska en tullskuld vid import uppkomma vid bristande efterlevnad av något av följande:

a) En skyldighet enligt tullagstiftningen som rör införsel av icke-unionsvaror till unionens tullområde, undandragande av dem från tullövervakning eller befordran, förädling, lagring, tillfällig lagring, tillfällig införsel eller bortskaffande av sådana varor inom det området.

b) En skyldighet enligt tullagstiftningen som rör slutanvändning av varor inom unionens tullområde.

c) Ett villkor som rör hänförande av icke-unionsvaror till ett tullförfarande eller beviljande av tullfrihet eller nedsatt importtullsats på grund av varornas slutanvändning.

2. Tullskulden ska uppkomma vid någon av följande tidpunkter:

a) Om underlåtelsen att fullgöra en skyldighet ger upphov till tullskulden, den tidpunkt då denna skyldighet inte fullgörs eller upphör att vara fullgjord.

b) Den tidpunkt då varorna hänförs till ett tullförfarande, om det i efterhand fastställs att ett villkor för hänförande av varorna till det förfarandet eller för beviljande, på grund av varornas slutanvändning, av tullfrihet eller nedsatt importtullsats i själva verket inte var uppfyllt.

3. I de fall som avses i punkt 1 a och b ska någon av följande personer vara gäldenär:

a) Varje person som var skyldig att fullgöra de berörda skyldigheterna.

b) Varje person som visste eller rimligen borde ha vetat att en skyldighet enligt tullagstiftningen inte hade fullgjorts och som agerat för den persons räkning som var skyldig att fullgöra skyldigheten eller som medverkat i den handling som ledde till att skyldigheten inte fullgjordes.

c) Varje person som förvärvat eller tagit hand om varorna i fråga och som vid förvärvet eller mottagandet av varorna visste eller rimligen borde ha vetat att en skyldighet enligt tullagstiftningen inte hade fullgjorts.

4. I de fall som avses i punkt 1 c ska gäldenären vara den person som är skyldig att uppfylla villkoren för hänförande av varorna till ett tullförfarande eller för beviljande, på grund av varornas slutanvändning, av tullfrihet eller nedsatt importtullsats.

5. Om den information som krävs enligt tullagstiftningen rörande villkoren för att hänföra varor till det tullförfarandet tillhandahålls tullmyndigheterna och denna information leder till att importtullar inte tas ut, helt eller delvis, ska den person som tillhandahöll den informationen och som visste eller rimligen borde ha vetat att informationen var felaktig också vara gäldenär.

Artikel 186

Avdrag för redan betalt importtullbelopp

1. Om en tullskuld uppkommer enligt artikel 185.1 för varor som övergått till fri omsättning till nedsatt importtullsats på grund av deras slutanvändning, ska det importtullbelopp som betalades när varorna övergick till fri omsättning dras av från det importtullbelopp som svarar mot tullskulden.

Första stycket ska även gälla om en tullskuld uppkommer för skrot och avfall från förstöring av sådana varor.

2. Om en tullskuld uppkommer enligt artikel 183.1 eller185.1 för varor som hänförts till ett förfarande för tillfällig införsel med partiell befrielse från importtullar, ska det importtullbelopp som betalats inom ramen för den partiella befrielsen dras av från det importtullbelopp som svarar mot tullskulden.

Avsnitt 2

Tullskuld vid export

Artikel 187

Export och passiv förädling

1. En tullskuld vid export för hänförande av varor till förfarandet för export eller förfarandet för passiv förädling ska uppkomma när exportören underrättar om varornas tillgänglighet i enlighet med artikel 74.1.

2. Genom undantag från punkt 1 ska tullskulden uppkomma när

a) varorna frigörs, om artikel 205.5 är tillämplig,

b) tulldeklarationen godtas, i tillämpliga fall, till och med den 28 februari 2034.

3. Exportören ska vara gäldenär. Vid indirekt ombudskap ska både tullombudet och den person för vars räkning tullombudet agerar vara gäldenärer, och de ska vara solidariskt ansvariga för tullskulden.

4. Om den information som tillhandahålls för hänförande av varor till förfarandet för export eller förfarandet för passiv förädling leder till att exporttullar inte tas ut, helt eller delvis, ska den person som tillhandahöll den informationen och som visste eller rimligen borde ha vetat att informationen var felaktig också vara gäldenär.

Artikel 188

Tullskuld som uppkommer genom bristande efterlevnad

1. För varor som omfattas av exporttull ska en tullskuld vid export uppkomma vid bristande efterlevnad av något av följande:

a) En skyldighet enligt tullagstiftningen som rör utförsel av varor.

b) Ett villkor enligt vilket varorna tilläts föras ut ur unionens tullområde med fullständig eller partiell befrielse från exporttullar.

2. Tullskulden ska uppkomma vid någon av följande tidpunkter:

a) Den tidpunkt då varorna faktiskt förs ut ur unionens tullområde utan att tullmyndigheterna tillhandahålls eller ges tillgång till information om exporten.

b) Den tidpunkt då varorna når en annan destination än den för vilken de tilläts föras ut ur unionens tullområde med fullständig eller partiell befrielse från exporttullar.

c) Om tullmyndigheterna inte kan fastställa den tidpunkt som avses i led b, den tidpunkt då tidsfristen för att lämna bevisning för att villkoren för sådan befrielse är uppfyllda löper ut.

3. I de fall som avses i punkt 1 a ska någon av följande personer vara gäldenär:

a) Varje person som var skyldig att fullgöra den berörda skyldigheten.

b) Varje person som visste eller rimligen borde ha vetat att skyldigheten i fråga inte hade fullgjorts och som agerade för den persons räkning som var skyldig att fullgöra skyldigheten.

c) Varje person som medverkade i den handling som ledde till att skyldigheten inte fullgjordes och som visste eller rimligen borde ha vetat att nödvändig information inte tillhandahållits eller, i tillämpliga fall, att en tulldeklaration som borde ha ingetts inte hade ingetts.

4. I de fall som avses i punkt 1 b ska gäldenären vara varje person som är skyldig att uppfylla de villkor enligt vilka varorna tilläts föras ut ur unionens tullområde med fullständig eller partiell befrielse från exporttull.

Avsnitt 3

Bestämmelser som gäller både tullskuld vid import och tullskuld vid export

Artikel 189

Tullskuld när varor omfattas av annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna

1. En tullskuld vid import eller export ska uppkomma även om det är fråga om varor som omfattas av annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna på varje form av import eller export.

2. Genom undantag från punkt 1 ska ingen tullskuld uppkomma vid något av följande:

a) Olaglig införsel till unionens tullområde av falsk valuta.

b) Införsel till unionens tullområde av annan narkotika och andra psykotropa ämnen än den narkotika och de psykotropa ämnen vars införsel noggrant övervakas av de behöriga myndigheterna i syfte att använda dem för medicinska och vetenskapliga ändamål.

Vid tillämpning av sanktioner för överträdelser av tullagstiftningen ska en tullskuld dock anses ha uppkommit om import- eller exporttullar eller förekomst av en tullskuld enligt denna förordning eller enligt nationell rätt utgör grund för att ålägga sanktioner.

Artikel 190

Flera gäldenärer

Om fler än en person är gäldenärer för det import- eller exporttullbelopp som svarar mot en och samma tullskuld ska dessa personer vara solidariskt ansvariga för betalningen av det beloppet.

Artikel 191

Allmänna regler för beräkning av import- eller exporttullbelopp

1. Beloppen för import- eller exporttull ska beräknas på grundval av klassificeringen enligt tulltaxan, tullvärdet för, kvantiteten av, destinationen för och ursprunget för varorna. Reglerna för beräkning av tullen ska vara de som var tillämpliga på de berörda varorna vid den tidpunkt då tullskulden för dem uppkom.

2. När det gäller distansförsäljning inom ramen för IOSS-ordningen ska importtullbeloppet fastställas på grundval av de regler för beräkning av tull som var tillämpliga på de berörda varorna vid den tidpunkt då betalningen för distansförsäljningen godtogs.

3. Om det inte är möjligt att exakt fastställa när tullskulden uppkom, ska denna tidpunkt anses vara när tullmyndigheterna drar slutsatsen att varorna befinner sig i en situation som gör att en tullskuld har uppkommit.

Om den information som är tillgänglig för tullmyndigheterna gör det möjligt för dem att fastställa att tullskulden uppkom innan de drog sin slutsats, ska tullskulden emellertid anses ha uppkommit vid den tidigaste tidpunkt då en sådan situation kan konstateras ha förelegat.

4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa de regler som avses i den här artikeln för beräkning av det import- eller exporttullbelopp som är tillämpligt på varor för vilka en tullskuld uppkommer inom ramen för ett särskilt förfarande.

Artikel 192

Särskilda regler för beräkning av importtullbelopp

1. Om kostnader för lagring eller vanliga former av hantering har uppstått i unionens tullområde för varor som hänförts till ett tullförfarande eller som är i tillfällig lagring, ska dessa kostnader eller en eventuell ökning av varornas värde inte beaktas vid beräkningen av importtullbeloppet förutsatt att importören eller, i tillämpliga fall, deklaranten lämnar tillfredsställande bevisning för dessa kostnader.

Vid beräkningen av importtullbeloppet ska emellertid hänsyn tas till tullvärde, kvantitet och ursprung för de icke-unionsvaror som använts i verksamheten.

2. Om klassificeringen enligt tulltaxan av varor som hänförts till ett tullförfarande ändras som ett resultat av vanliga former av hantering inom unionens tullområde, ska på begäran av importören eller, om tillämpligt, av deklaranten, den ursprungliga klassificeringen enligt tulltaxan av de varor som hänförts till förfarandet tillämpas.

3. Om en tullskuld uppkommer för förädlade produkter som framställts enligt förfarandet för aktiv förädling, ska det importtullbelopp som svarar mot tullskulden på begäran av importören fastställas på grundval av klassificeringen enligt tulltaxan, tullvärdet för, kvantiteten av och ursprunget för de varor som hänförts till förfarandet för aktiv förädling när de hänfördes till det förfarandet.

4. Om de förädlade produkterna framställts enligt efterföljande förfaranden för aktiv förädling när det gäller de varor som har hänförts till ett första förfarande för aktiv förädling i enlighet med punkt 3, får importören endast begära att skulden beräknas enligt tulltaxan, tullvärdet för, kvantiteten av och ursprunget för de varor som hänförts till detta första förfarande för aktiv förädling.

5. I särskilda fall som fastställs i tullagstiftningen ska importtullbeloppet fastställas i enlighet med punkterna 2, 3 och 4 i denna artikel, utan att importören, exportören eller, i tillämpliga fall, deklaranten så har begärt, för att undvika kringgående av de åtgärder som avses i artikel 166.2 h.

6. Om en tullskuld uppkommer för förädlade produkter som framställts enligt förfarandet för passiv förädling eller för ersättningsprodukter, ska importtullbeloppet beräknas på grundval av kostnaden för förädlingsprocessen utanför unionens tullområde.

7. Om en tullskuld uppkommer enligt artikel 185 eller 188 i denna förordning, och förutsatt att den underlåtenhet som ledde till uppkomsten av en tullskuld inte utgjorde ett försök till vilseledande, ska följande också vara tillämpligt:

a) Gynnsam tullbehandling av varor enligt tullagstiftningen.

b) Befrielse från import- eller exporttullar eller fullständig eller partiell tullfrihet vid import eller export enligt artiklarna 166.2 d–g, 111, 112 och 113 eller artiklarna 161–165 i denna förordning.

c) Tullbefrielse enligt förordning (EG) nr 1186/2009.

8. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa de regler som avses i den här artikeln för beräkning av det import- eller exporttullbelopp som är tillämpligt på varor för vilka en tullskuld uppkommer inom ramen för ett särskilt förfarande, och för de särskilda fall som avses i punkt 5 i den här artikeln.

Artikel 193

Plats för uppkomst av tullskuld

1. Tullskulden ska uppkomma

a) på den plats där varorna befinner sig i de fall som avses i artikel 6.1 d ii,

b) där varorna ska levereras i de fall som avses i artikel 6.2 a,

c) där en deklarant som har tillstånd att tillämpa centraliserad klarering är etablerad, i de fall som avses i artikel 6.2 c,

d) i etableringsmedlemsstaten för en betrodd näringsidkare i de fall som avses i artikel 6.2 b.

I alla andra fall ska tullskulden uppkomma på den plats där de omständigheter uppstår som ger upphov till den. Om det inte är möjligt att fastställa den platsen, ska tullskulden uppkomma på den plats där tullmyndigheterna drar slutsatsen att varorna befinner sig i en situation som gör att en tullskuld uppkommer.

2. Om varorna har hänförts till ett tullförfarande som inte har avslutats eller varit i tillfällig lagring som inte har slutförts på korrekt sätt, och om platsen för uppkomst av tullskuld inte kan fastställas inom en särskild tidsfrist genom tillämpning av punkt 1 andra eller tredje stycket, ska tullskulden uppkomma på den plats där varorna hänfördes till det berörda förfarandet eller infördes i unionens tullområde inom ramen för det förfarandet eller var i tillfällig lagring.

3. Om den information som är tillgänglig för tullmyndigheterna gör det möjligt för dem att fastställa att tullskulden kan ha uppkommit på flera platser, ska tullskulden anses ha uppkommit på den plats där den först uppkom.

4. Om en tullmyndighet fastställer att en tullskuld har uppkommit enligt artikel 185 eller 188 i en annan medlemsstat och det import- eller exporttullbelopp som svarar mot tullskulden är lägre än 10 000 EUR, ska tullskulden anses ha uppkommit i den medlemsstat där fastställandet gjordes.

5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa den tidsfrist som avses i punkt 2 i den här artikeln.

KAPITEL 2

Garanti för en potentiell eller befintlig tullskuld

Artikel 194

Allmänna bestämmelser

1. Om inget annat föreskrivs ska detta kapitel tillämpas på garantier för tullskulder som har uppkommit (*befintliga tullskulder*) och garantier som krävs för tullskulder som kan uppkomma (*potentiella tullskulder*).

2. Om tullmyndigheterna kräver en garanti för en potentiell eller befintlig tullskuld ska denna garanti täcka import- eller exporttullbeloppet och de andra avgifter som ska betalas i samband med import eller export av varor om garantin

a) används för hänförande av varor till förfarandet för unionstransitering, eller

b) kan användas i fler än en medlemsstat.

En garanti som godtagits eller godkänts av tullmyndigheterna ska gälla i hela unionens tullområde för de ändamål för vilka den ställts.

Om garantin är kopplad till gäldenärens verksamhet i en medlemsstat ska den täcka minst import- eller exporttullbeloppet.

3. Garantin ska ställas av gäldenären eller av en person som kan komma att bli gäldenär eller, om tullmyndigheterna godkänner det, av en annan person.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 202 ska tullmyndigheterna kräva endast en garanti för specifika varor.

En garanti som ställs för specifika varor ska gälla för det import- eller exporttullbelopp som svarar mot tullskulden och andra avgifter för varorna, oavsett om den information om varorna som tillhandahållits eller tillgängliggjorts är korrekt eller inte.

Om garantin inte har frisläppts får den, inom det säkrade beloppet, också användas för uppbörd av import- eller exporttullbelopp och andra avgifter som ska betalas efter en kontroll efter frigörandet av dessa varor.

5. På ansökan av den person som avses i punkt 3 i denna artikel får tullmyndigheterna i enlighet med artikel 200.1, 200.2 och 200.3 bevilja tillstånd till att en samlad garanti ställs för att täcka det import- eller exporttullbelopp som svarar mot tullskulden för två eller flera aktiviteter eller tullförfaranden.

6. Tullmyndigheterna ska övervaka garantin.

7. En garanti ska inte krävas

a) från stater, regionala och lokala myndigheter eller andra offentligrättsliga organ i fråga om verksamhet som de bedriver i egenskap av offentliga myndigheter,

b) när varor transporteras på Rhen, Rhens vattenvägar, Donau eller Donaus vattenvägar,

c) när varor transporteras via fasta transportinstallationer,

d) i särskilda fall, som fastställs i tullagstiftningen, där varor hänförs till förfarandet för tillfällig införsel, och

e) för varor som hänförts till förfarandet för unionstransitering för vilka de förenklingar som avses i artikel 140.4 e används och som transporteras sjövägen eller med flyg mellan hamnar eller mellan flygplatser i unionen.

8. Tullmyndigheterna får frångå kravet på garanti om det import- eller exporttullbelopp för vilket säkerhet ska ställas inte överstiger ett visst tröskelvärde.

9. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa de särskilda fall där ingen garanti krävs för varor som hänförs till förfarandet för tillfällig införsel enligt punkt 7 d i den här artikeln och fastställa tröskelvärdet för att frångå kravet på att ställa en garanti som avses i punkt 8 i den här artikeln.

10. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfaranderegler för att ställa och övervaka den garanti som avses i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 195

Referensbelopp för en obligatorisk garanti

1. Om tullmyndigheterna är skyldiga att kräva en garanti och kan fastställa det exakta import- eller exporttullbelopp som svarar mot tullskulden och andra avgifter vid den tidpunkt då garantin krävs, ska garantin täcka det exakta beloppet.

Om det inte är möjligt att fastställa det exakta beloppet, ska garantin fastställas till det högsta belopp som tullmyndigheterna uppskattar att det import- eller exporttullbelopp som svarar mot tullskulden och andra avgifter uppgår till eller kan komma att uppgå till.

2. Om en samlad garanti ställs för det import- eller exporttullbelopp som svarar mot tullskulder och andra avgifter vars belopp varierar i storlek över tid, ska, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 200, garantibeloppet fastställas till en sådan nivå att det import- eller exporttullbelopp som svarar mot tullskulderna och andra avgifter alltid är täckt.

Artikel 196

Referensbelopp för en förebyggande garanti

Om det inte är obligatoriskt att ställa en garanti, men tullmyndigheterna inte är säkra på att det import- eller exporttullbelopp som svarar mot en tullskuld och andra avgifter kommer att betalas inom föreskriven tid, ska de kräva en garanti för ett belopp som inte överstiger den nivå som avses i artikel 195.

Artikel 197

Ställande av en garanti

1. En garanti får endast ställas på något av följande sätt:

a) I form av ett betalningsmedel som erkänns av tullmyndigheterna och som noteras i euro eller i valutan för den medlemsstat där garantin krävs.

b) I form av ett åtagande från en borgensman.

c) I någon annan form förutsatt att den tillhandahåller likvärdig försäkran om att det import- eller exporttullbelopp som svarar mot tullskulden och andra avgifter kommer att betalas.

2. En garanti i form av ett betalningsmedel som erkänns av tullmyndigheterna ska ställas enligt rätten i den medlemsstat där garantin krävs.

Det ska inte krävas att tullmyndigheterna betalar någon ränta för detta.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa formen för den garanti som avses i punkt 1 c i den här artikeln.

Artikel 198

Val av garanti

Den person som måste ställa en garanti får fritt välja mellan de former av garantier som fastställs i artikel 197.1.

Tullmyndigheterna får dock vägra att godta den valda formen av garanti, om den inte är förenlig med ett korrekt genomförande av det berörda tullförfarandet.

Tullmyndigheterna får kräva att den valda formen av garanti ska bibehållas under en bestämd tid.

Artikel 199

Borgensman

1. Borgensmannen enligt artikel 197.1 b ska vara en tredje person som är etablerad i unionens tullområde. Borgensmannen ska godkännas av de tullmyndigheter som kräver en garanti, såvida borgensmannen inte utgörs av ett kreditinstitut, finansiellt institut eller försäkringsföretag med ackreditering i unionen i enlighet med tillämplig unionsrätt.

2. Borgensmannen ska skriftligen åta sig att betala det import- eller exporttullbelopp som svarar mot den tullskuld och de andra avgifter för vilka en garanti ställs.

3. Tullmyndigheterna får vägra att godkänna den föreslagna borgensmannen eller formen av garanti om det är osäkert huruvida någon av dem inom den föreskrivna tiden kan säkerställa betalning av det import- eller exporttullbelopp som svarar mot tullskulden och andra avgifter.

4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa regler avseende formerna för garantin och de regler som är tillämpliga på den borgensman som avses i den här artikeln.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfaranderegler för återkallelse och uppsägning av det åtagande av borgensmannen som avses i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 200

Samlad garanti

1. Tullmyndigheterna får endast bevilja det tillstånd som avses i artikel 194.5 till personer som uppfyller följande villkor:

a) De är etablerade i unionens tullområde.

b) De uppfyller de kriterier som anges i artikel 30.1 a.

c) De använder sig regelbundet av de berörda tullförfarandena eller är innehavare av ett driftstillstånd för anläggningar för tillfällig lagring eller uppfyller de kriterier som anges i artikel 30.1 d.

2. Tullmyndigheterna får bevilja en ekonomisk aktör som uppfyller kriterierna i artikel 30.1 b och c eller en betrodd näringsidkare tillstånd att ställa en samlad garanti till ett nedsatt belopp för potentiella tullskulder och andra avgifter eller bevilja undantag från skyldigheten att ställa en garanti.

3. Tullmyndigheterna får på ansökan från en godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar eller en betrodd näringsidkare bevilja tillstånd att ställa en samlad garanti till ett nedsatt belopp för befintliga tullskulder och andra avgifter. Sådana samlade garantier ska anses vara likvärdiga med garantier som ställs i enlighet med andra bestämmelser i denna förordning.

4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa villkoren för att bevilja det tillstånd att använda en samlad garanti till ett nedsatt belopp eller bevilja ett undantag från skyldigheten att ställa en garanti som avses i punkterna 2 och 3 i den här artikeln.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfaranderegler för fastställandet av garantibeloppet, inbegripet det nedsatta belopp som avses i punkterna 2 och 3 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Artikel 201

Tillfälliga förbud mot användningen av samlade garantier

1. Inom ramen för särskilda förfaranden eller tillfällig lagring får kommissionen besluta att tillfälligt förbjuda användningen av något av följande:

a) En samlad garanti till ett nedsatt belopp eller ett undantag från skyldigheten att ställa en garanti enligt artikel 200.2.

b) En samlad garanti enligt artikel 200 för varor som har fastställts vara föremål för bedrägeri i stor omfattning.

2. Om punkt 1 är tillämplig får tillstånd till att använda en samlad garanti till ett nedsatt belopp, ett undantag från skyldigheten att ställa en garanti eller tillstånd att använda en samlad garanti enligt artikel 200 beviljas i något av följande fall:

a) Om den berörda personen kan visa att det inte uppkommit någon tullskuld med avseende på de berörda varorna inom ramen för de transaktioner som personen har inlett under de två år som föregått det beslut som avses i punkt 1 i denna artikel.

b) Den berörda personen kan, om tullskulder har uppkommit under de två år som föregått det beslut som avses i punkt 1 i denna artikel, visa att dessa skulder till fullo betalats av gäldenären eller gäldenärerna eller borgensmannen inom föreskriven tid.

För att få tillstånd att använda en samlad garanti vars användning tillfälligt förbjudits ska den berörda personen även uppfylla de kriterier som fastställs i artikel 30.1 b och c.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfaranderegler för tillfälliga förbud mot användningen av samlade garantier enligt denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

När det finns vederbörligen motiverade tvingande skäl till skyndsamhet i fråga om de åtgärder som avses i denna artikel, som rör behovet av att snabbt stärka skyddet av unionens och dess medlemsstaters ekonomiska intressen, ska kommissionen anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 283.5.

Artikel 202

Ytterligare garanti eller ersättningsgaranti

Om tullmyndigheterna fastställer att den ställda garantin inte säkerställer, eller inte längre klart eller i tillräcklig omfattning säkerställer, betalning inom föreskriven tid av det import- eller exporttullbelopp som svarar mot tullskulden och andra avgifter, ska de kräva att en person som avses i artikel 194.3 åtgärdar situationen genom att antingen ställa en ytterligare garanti eller ersätta den ursprungliga garantin med en ny garanti. Den person som kravet avser ska kunna välja mellan de två alternativen.

Artikel 203

Frisläppande av garantin

1. Tullmyndigheterna ska omedelbart frisläppa garantin när tullskulden eller betalningsskyldigheten avseende andra avgifter har upphört eller inte längre kan uppkomma.

2. Om tullskulden eller betalningsskyldigheten avseende andra avgifter delvis har upphört eller kan uppkomma i fråga om endast en del av det belopp för vilket en garanti har ställts, ska en motsvarande del av garantin frisläppas på begäran av den berörda personen, såvida inte det berörda beloppet gör en sådan åtgärd oberättigad.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa tidsfrister för frisläppandet av en garanti.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfaranderegler för det frisläppande av en garanti som avses i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

KAPITEL 3

Uppbörd, betalning, återbetalning och eftergift av import- eller exporttullbelopp

Avsnitt 1

Fastställande av import- eller exporttullbelopp, underrättelse om tullskuld och bokföring

Artikel 204

Fastställande av import- eller exporttullbelopp

1. Det import- eller exporttullbelopp som ska betalas ska fastställas av de tullmyndigheter som är ansvariga för den plats där tullskulden uppkommer eller anses ha uppkommit i enlighet med artikel 193. Vid detta fastställande ska tullmyndigheterna beakta de data som tillhandahållits eller tillgängliggjorts.

2. Genom undantag från punkt 1 får tullmyndigheterna, till och med den 28 februari 2034, om en tulldeklaration har ingetts, godta det import- eller exporttullbelopp som ska betalas enligt tulldeklarationen, utan att det påverkar tillämpningen av kontroller efter frigörande. Om tullmyndigheterna invänder mot beloppet ska de fastställa det import- eller exporttullbelopp som ska betalas så snart de förfogar över nödvändig information.

3. Om det import- eller exporttullbelopp som ska betalas inte är ett heltal får beloppet avrundas uppåt eller nedåt.

Om det belopp som avses i första stycket uttrycks i euro ska det som mest avrundas uppåt eller nedåt till närmaste heltal.

En medlemsstat som inte har euron som valuta får antingen

a) tillämpa andra stycket i tillämpliga delar, eller

b) avvika från det stycket, förutsatt att dess avrundningsregler inte har större ekonomiska konsekvenser än den regel som anges i andra stycket.

Artikel 205

Underrättelse om tullskuld

1. Tullmyndigheten ska underrätta gäldenären om tullskulden på den plats där tullskulden uppkommer eller anses ha uppkommit i enlighet med artikel 193.

2. Om det import- eller exporttullbelopp som ska betalas är lika med det belopp som beräknats på grundval av de data som tillhandahållits eller tillgängliggjorts av importören eller exportören utgör tullmyndigheternas frigörande av varorna underrättelsen till importören eller exportören om tullskulden.

3. Den underrättelse som avses i punkt 1 eller 2 i denna artikel ska inte lämnas om något av följande fall föreligger:

a) När en provisorisk antidumpningstull, en provisorisk utjämningstull eller en provisorisk skyddsåtgärd har införts i avvaktan på ett slutgiltigt fastställande av import- eller exporttullbeloppet.

b) När det import- eller exporttullbelopp som ska betalas överstiger det som fastställts på grundval av ett beslut i enlighet med artikel 15.

c) När det ursprungliga beslutet att inte underrätta gäldenären om tullskulden eller att underrätta gäldenären om ett lägre import- eller exporttullbelopp än det import- eller exportbelopp som ska betalas fattades på grundval av allmänna bestämmelser som senare förklarats ogiltiga genom domstolsbeslut.

d) När tullmyndigheterna enligt tullagstiftningen är befriade från kravet på underrättelse om tullskulden.

4. Om tullmyndigheterna är skyldiga att underrätta gäldenären om det import- eller exporttullbelopp som ska betalas i enlighet med punkt 1, ska de underrätta gäldenären om tullskulden när de är i stånd att fastställa beloppet och fatta ett beslut därom.

Om tullmyndigheterna informeras av de behöriga unionsmyndigheterna eller nationella myndigheterna om att underrättelsen om tullskulden skulle inverka menligt på en brottsutredning i tullmyndigheternas medlemsstat eller i en annan medlemsstat, ska tullmyndigheterna dock skjuta upp denna underrättelse till dess att den inte längre inverkar menligt på brottsutredningen.

5. En betrodd näringsidkare får beräkna den tullskuld som svarar mot det totala import- eller exporttullbeloppet för alla varor som denna näringsidkare har frigjort för tullmyndigheternas räkning under en period på högst 31 kalenderdagar och underrätta tullmyndigheterna om denna tullskuld, inbegripet en uppdelning av beloppen för varje specifik vara, inom fem dagar från utgången av den perioden.

När denna underrättelse tas emot ska tullmyndigheterna anses ha fullgjort underrättelsen om tullskulden.

6. En importör vid distansförsäljning som har valt att använda IOSS-ordningen och har status som betrodd näringsidkare ska i den underrättelse som avses i punkt 5 i denna artikel ändra eller ogiltigförklara den information som lämnats i enlighet med artikel 74.3 när varor som sålts av den importören vid distansförsäljning återinförs till tullagret för distansförsäljning, till den ursprungliga avsändarens adress eller till en annan adress utanför unionens tullområde under den period som omfattas av den underrättelsen. Importören vid distansförsäljning ska tillhandahålla eller tillgängliggöra ett bevis för att varorna har förts in i tullagret eller förts ut ur unionens tullområde.

7. Till och med den 28 februari 2034 får tullmyndigheterna, om en tulldeklaration har ingetts och på villkor att en garanti har ställts för betalningen, tillåta att underrättelse om en tullskuld som svarar mot hela import- eller exporttullbeloppet för alla varor som frigjorts till en och samma person under en fastställd period, lämnas vid utgången av den perioden. Den period som fastställs av tullmyndigheterna får inte överstiga 31 dagar.

8. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa

a) de fall då tullmyndigheterna är befriade från kravet på underrättelse om tullskulden, såsom anges i punkt 3 d,

b) vilken information som ska tillhandahållas av den betrodda näringsidkaren och importören vid distansförsäljning i den underrättelse som avses i punkterna 5 och 6 i den här artikeln.

Artikel 206

Preskription av tullskuld

1. Tullmyndigheterna ska ha tre år på sig från den dag då skulden uppkom för att underrätta gäldenären om den. Efter utgången av denna period ska tullskulden anses vara preskriberad.

2. Om tullskulden har uppkommit på grund av en handling som vid den tidpunkt då den utfördes skulle ha kunnat ge upphov till straffrättsliga förfaranden, ska den treårsperiod som anges i punkt 1 förlängas till minst fem år och högst tio år i enlighet med nationell rätt.

3. De perioder som anges i punkterna 1 och 2 i denna artikel ska tillfälligt upphöra att löpa om

a) ett överklagande inges i enlighet med artikel 18, för perioden från och med den dag då överklagandet inges till och med överklagandeförfarandets slut,

b) tullmyndigheterna, i enlighet med artikel 8.6, meddelar gäldenären på vilka grunder de avser att lämna underrättelse om tullskulden för perioden från och med dagen för underrättelsen till och med utgången av den period inom vilken gäldenären ges möjlighet att framföra sin ståndpunkt, eller

c) underrättelsen om tullskuld skjuts upp enligt artikel 205.4 andra stycket.

4. Om en tullskuld återinförs enligt artikel 217.8 ska de perioder som anges i punkterna 1 och 2 i den här artikeln anses ha tillfälligt upphört att löpa från och med den dag då ansökan om återbetalning eller eftergift ingavs i enlighet med artikel 222 och fram till och med den dag då beslutet om återbetalning eller eftergift fattades.

Artikel 207

Bokföring

1. De tullmyndigheter som avses i artikel 204 ska i sin bokföring, i enlighet med den nationella lagstiftningen, föra in de import- eller exporttullbelopp som ska betalas enligt vad som underrättats i enlighet med artikel 205.

Den skyldighet som fastställs i första stycket i denna punkt ska inte gälla i de fall som avses i artikel 205.2.

2. Tullmyndigheterna ska inte vara skyldiga att bokföra sådana import- eller exporttullbelopp som, enligt artikel 206, svarar mot en tullskuld som gäldenären inte längre kan underrättas om.

3. Medlemsstaterna ska fastställa de praktiska förfarandena för sin bokföring av import- eller exporttullbelopp. Dessa förfaranden får vara olika beroende på tullmyndigheternas förvissning om huruvida sådana belopp kommer att betalas eller inte med hänsyn till omständigheterna då tullskulden uppkom.

Artikel 208

Tidpunkt för bokföring

1. Tullmyndigheterna ska bokföra det import- eller exporttullbelopp som ska betalas inom 14 dagar efter det att varorna har frigjorts, utom när dessa varor hänförs till förfarandet för tillfällig införsel med partiell befrielse från importtullar.

2. Genom undantag från punkt 1 får tullmyndigheterna bokföra det totala import- eller exporttullbeloppet för alla varor som frigörs till en betrodd näringsidkare under en fastställd period, i enlighet med artikel 205.5, under en och samma bokföringspost i slutet av den perioden, förutsatt att denna bokföring görs inom 14 dagar från den fastställda periodens utgång.

3. Om underrättelse om en tullskuld lämnas i enlighet med artikel 205.7 ska den bokföras inom 14 dagar efter den berörda periodens utgång.

4. Om varor får frigöras på vissa villkor som reglerar antingen fastställande eller uttag av det import- eller exporttullbelopp som ska betalas, ska detta belopp bokföras inom 14 dagar från den dag då det import- eller exporttullbelopp som ska betalas eller skyldigheten att betala denna tull fastställs.

Om tullskulden avser en provisorisk antidumpningstull, en provisorisk utjämningstull eller en provisorisk skyddsåtgärd ska det import- eller exporttullbelopp som ska betalas emellertid bokföras inom två månader efter den dag då den unionsrättsakt genom vilken den slutgiltiga tullen fastställs offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

5. Om en tullskuld uppkommer under omständigheter som inte omfattas av punkt 1 ska det import- eller exporttullbelopp som ska betalas bokföras inom 14 dagar från den dag då tullmyndigheterna är i stånd att fastställa import- eller exporttullbeloppet i fråga och fatta ett beslut.

6. Punkt 5 ska tillämpas i fråga om det import- eller exporttullbelopp som ska uppbäras eller som återstår att uppbära om det tullbelopp som ska betalas inte har bokförts i enlighet med punkterna 1–5 eller har fastställts och bokförts till ett lägre belopp än det som ska betalas.

7. De tidsfrister för bokföring som anges i punkterna 1–6 ska inte tillämpas vid oförutsebara omständigheter eller i fall av force majeure.

8. Bokföring får skjutas upp i det fall som avses i artikel 205.4 andra stycket, tills underrättelsen om tullskuld inte längre inverkar menligt på den berörda brottsutredningen, även om denna utredning äger rum i en annan medlemsstat.

I ett sådant fall ska det import- eller exporttullbelopp som ska betalas bokföras inom 14 dagar från den dag då gäldenären underrättades om beloppet.

Artikel 209

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer åtgärder för att säkerställa ömsesidigt bistånd mellan tullmyndigheterna när en tullskuld uppkommer. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

Avsnitt 2

Betalning av import- eller exporttullbeloppet

Artikel 210

Allmänna tidsfrister för betalning och tillfälligt upphörande av tidsfristen för betalning

1. Gäldenären ska betala de import- eller exporttullbelopp som svarar mot den tullskuld som gäldenären underrättats om i enlighet med artikel 205, inom den tidsfrist som föreskrivs av tullmyndigheterna.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 19.2 får den tidsfristen inte överskrida tio dagar från och med det att gäldenären underrättas om tullskulden.

Tullmyndigheterna får förlänga tidsfristen på ansökan av gäldenären, om det import- eller exporttullbelopp som ska betalas har fastställts vid kontroller efter frigörande enligt artikel 68. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 214.2 ska sådana förlängningar inte överskrida den tid som gäldenären behöver för att vidta lämpliga åtgärder för att fullgöra sina skyldigheter.

2. Om gäldenären är berättigad till något av de betalningsalternativ som fastställs i artiklarna 212, 213 och 214, ska betalning ske inom den tidsfrist eller de tidsfrister som bestämts enligt dessa betalningsalternativ.

3. Tidsfristen för betalning av import- eller exporttullbelopp som svarar mot en tullskuld ska tillfälligt upphöra att löpa om något av följande fall föreligger:

a) När en ansökan om eftergift av tull görs i enlighet med artikel 222.

b) När varor ska förverkas, förstöras eller överlåtas till staten.

c) När tullskulden har uppkommit enligt artikel 185 och det finns fler än en gäldenär.

4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa regler om tillfälligt upphörande av tidsfristen för betalning av ett import- eller exporttullbelopp som svarar mot en tullskuld enligt punkt 3 i den här artikeln och genom att fastställa perioden för det tillfälliga upphörandet.

Artikel 211

Betalning

1. Betalning ska ske med ett betalningsmedel som innebär att skulden avskrivs, inbegripet genom justering av ett kreditsaldo i enlighet med nationell rätt.

2. Betalning får göras av en tredje person i gäldenärens ställe.

3. Gäldenären får betala hela eller delar av det import- eller exporttullbelopp som ska betalas utan att invänta utgången av den tidsfrist för betalning gäldenären har beviljats.

Artikel 212

Anstånd med betalning

1. Tullmyndigheterna ska på ansökan av den berörda personen och på villkor att denna person ställer en garanti, bevilja anstånd med betalningen av tull på något av följande sätt:

a) Separat för varje import- eller exporttullbelopp som bokförts i enlighet med artikel 208.1 eller 208.6.

b) Gemensamt för alla import- eller exporttullbelopp som bokförts i enlighet med artikel 208.1 under en period som fastställs av tullmyndigheterna och som inte överstiger 31 dagar.

c) Gemensamt för alla import- eller exporttullbelopp som tagits upp som en enda bokföringspost i enlighet med artikel 208.3.

2. En betrodd näringsidkare kan, på villkor att den ställer en garanti, få anstånd med betalningen av den tull som ska betalas gemensamt för alla import- eller exporttullbelopp som tagits upp som en enda bokföringspost i enlighet med artikel 208.2.

Artikel 213

Perioder för vilka anstånd med betalning beviljas

1. Den period för vilken anstånd med betalning beviljas enligt artikel 212 (*anståndsperioden*) ska vara 30 dagar.

2. När anstånd med betalning beviljas i enlighet med artikel 212.1 a ska anståndsperioden börja löpa dagen efter den dag då gäldenären underrättas om tullskulden.

3. När anstånd med betalning beviljas i enlighet med artikel 212.1 b ska anståndsperioden börja löpa dagen efter den dag då perioden för de sammanförda bokföringsposterna löper ut. Tiden ska minskas med det antal dagar som motsvarar hälften av antalet dagar i perioden för de sammanförda bokföringsposterna.

4. När anstånd med betalning beviljas i enlighet med artikel 212.1 c eller 212.2 ska anståndsperioden börja löpa dagen efter utgången av den period som fastställts för frigörande av de berörda varorna. Tiden ska minskas med det antal dagar som motsvarar hälften av antalet dagar i den period som fastställts för frigörande av varorna.

5. Om antalet dagar i den period för de sammanförda bokföringsposterna som avses i punkt 3 eller den period som fastställts för frigörande av varorna som avses i punkt 4 utgör ett ojämnt antal, ska det antal dagar som ska dras av från anståndsperioden enligt dessa punkter motsvara hälften av det närmast lägre jämna antalet.

6. Om den period för sammanförda bokföringsposter som avses i punkt 3 eller den period som fastställts för frigörande av varorna som avses i punkt 4 uttrycks i veckor, får medlemsstaterna föreskriva att det import- eller exporttullbelopp för vilket anstånd med betalning beviljas ska betalas senast på fredagen den fjärde veckan efter den vecka då betalningen förföll.

Om den period för sammanförda bokföringsposter som avses i punkt 3 eller den period som fastställts för frigörande av varorna som avses i punkt 4 uttrycks i månader, får medlemsstaterna föreskriva att det import- eller exporttullbelopp för vilket anstånd med betalning beviljas ska betalas senast den sextonde dagen i månaden efter den månad då betalningen förföll.

Artikel 214

Andra betalningsalternativ

1. Tullmyndigheterna får bevilja gäldenären andra betalningsalternativ än anstånd med betalning (*andra betalningsalternativ*), på villkor att en garanti ställs.

2. Om andra betalningsalternativ beviljas enligt punkt 1 ska kreditränta debiteras för import- eller exporttullbeloppet.

För en medlemsstat som har euron som valuta ska krediträntesatsen motsvara den räntesats som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, och som Europeiska centralbanken tillämpar vid sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner på den första dagen i den månad som innehåller förfallodagen för den berörda skulden, med tillägg av en procentenhet.

För en medlemsstat som inte har euron som valuta ska krediträntesatsen motsvara den räntesats som den berörda nationella centralbanken tillämpar vid sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner på den första dagen i den månad som innehåller förfallodagen för den berörda skulden, med tillägg av en procentenhet eller, för en medlemsstat där en räntesats fastställd av den nationella centralbanken inte är tillgänglig, den mest likvärdiga räntesats som tillämpas på den första dagen i denna månad på medlemsstatens penningmarknad, med tillägg av en procentenhet.

3. Tullmyndigheterna får avstå från kravet på en garanti eller från debitering av kreditränta, om det på grundval av en dokumenterad bedömning av gäldenärens situation fastställs att ett krav på en garanti eller debitering av kreditränta skulle medföra allvarliga ekonomiska eller sociala svårigheter.

4. Tullmyndigheterna ska avstå från att debitera kreditränta om beloppet för varje uppbörd är mindre än 10 EUR.

5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att ändra punkt 4 i den här artikeln genom att uppdatera det tröskelvärde som anges där i syfte att återspegla förändringar i de ekonomiska omständigheterna.

Artikel 215

Åtgärder för att driva in betalning

Om import- eller exporttullbeloppet inte har betalats inom föreskriven tid, ska tullmyndigheterna säkerställa betalning av det beloppet med alla medel som står till buds enligt den berörda medlemsstatens rätt.

Artikel 216

Dröjsmålsränta

1. Dröjsmålsränta ska debiteras för import- eller exporttullbeloppet från och med den dag då den föreskrivna perioden löper ut till och med dagen för betalning.

För en medlemsstat som har euron som valuta ska dröjsmålsräntesatsen motsvara den räntesats som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, och som Europeiska centralbanken tillämpar vid sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner på den första dagen i den månad som innehåller förfallodagen för den berörda skulden, med tillägg av två procentenheter.

För en medlemsstat som inte har euron som valuta ska dröjsmålsräntesatsen motsvara den räntesats som den berörda nationella centralbanken tillämpar vid sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner på den första dagen i den månad som innehåller förfallodagen för den berörda skulden, med tillägg av två procentenheter eller, för en medlemsstat där en räntesats fastställd av den nationella centralbanken inte är tillgänglig, den mest likvärdiga räntesats som tillämpas på den första dagen i denna månad på medlemsstatens penningmarknad, med tillägg av två procentenheter.

2. Om tullskulden uppkommer på grundval av artikel 185 eller 188, eller om underrättelsen om en tullskuld är en följd av en kontroll efter frigörande, ska dröjsmålsränta debiteras utöver import- eller exporttullbeloppet från och med den dag då tullskulden uppkommer till och med dagen för underrättelsen.

Dröjsmålsräntesatsen ska fastställas i enlighet med punkt 1 i denna artikel.

3. Tullmyndigheterna får avstå från kravet på att debitera dröjsmålsränta om det på grundval av en dokumenterad bedömning av gäldenärens situation fastställs att en sådan debitering skulle medföra allvarliga ekonomiska eller sociala svårigheter.

4. Tullmyndigheterna ska avstå från att debitera dröjsmålsränta om beloppet för varje uppbörd är mindre än 10 EUR.

5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att ändra punkt 4 i den här artikeln genom att uppdatera det tröskelvärde som anges där i syfte att återspegla förändringar i de ekonomiska omständigheterna.

Avsnitt 3

Återbetalning och eftergift

Artikel 217

Återbetalning och eftergift

1. Med förbehåll för villkoren i detta avsnitt ska tullmyndigheterna återbetala eller efterge import- eller exporttullbelopp på någon av följande grunder:

a) Import- eller exporttull har tagits ut med ett för stort belopp.

b) Varorna var defekta eller uppfyllde inte villkoren i avtalet.

c) De berörda myndigheterna har begått ett fel.

d) Av rättviseskäl.

e) De data på grundval av vilka tullskulden fastställdes har ogiltigförklarats för de berörda varorna eller, i tillämpliga fall, tulldeklarationen har ogiltigförklarats.

2. Tullmyndigheterna ska återbetala eller efterge det import- eller exporttullbelopp som avses i punkt 1 om det uppgår till 10 EUR eller mer. De ska endast återbetala eller efterge ett lägre belopp om den berörda personen begär detta.

3. Om tullmyndigheterna anser att återbetalning eller eftergift bör beviljas på grundval av artikel 220 eller 221 ska den berörda medlemsstaten vidarebefordra ärendet till kommissionen för beslut om något av följande fall föreligger:

a) Om tullmyndigheterna anser att de särskilda omständigheterna följer av att kommissionen har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter.

b) Om tullmyndigheterna anser att kommissionen har begått ett fel i den mening som avses i artikel 220.

c) Om omständigheterna i ärendet har samband med resultatet av en unionsutredning som genomförts enligt förordning (EG) nr 515/97 eller på grundval av en annan unionsrättsakt eller enligt ett avtal som ingåtts av unionen med länder eller grupper av länder där bestämmelser om genomförande av sådana unionsutredningar anges.

d) Om det belopp som den berörda personen kan bli skyldig att betala avseende en eller flera import- eller exporttransaktioner svarar mot eller överstiger 500 000 EUR till följd av ett fel eller särskilda omständigheter.

4. Skyldigheten att vidarebefordra ärendet enligt punkt 3 ska inte gälla om kommissionen redan har antagit ett beslut i ett ärende med jämförbara faktiska och rättsliga omständigheter, eller om den redan behandlar ett sådant ärende.

5. Om tullmyndigheterna själva inom de tidsfrister som avses i artikel 222.1 upptäcker att ett import- eller exporttullbelopp ska återbetalas eller efterges enligt artikel 218, 220 eller 221, och de är behöriga att göra detta, ska de på eget initiativ återbetala eller efterge beloppet.

6. Ingen återbetalning eller eftergift får beviljas när den situation som ledde till underrättelsen om tullskuld är ett resultat av vilseledande från gäldenärens sida.

7. Vid återbetalning ska de berörda tullmyndigheterna inte behöva betala ränta.

Vid återbetalning i de fall som avses i punkt 1 a och c ska de berörda tullmyndigheterna dock inte behöva betala ränta endast om de återbetalar import- eller exporttullbeloppet utan oskäligt dröjsmål efter det att det har upptäckts att beloppet ska återbetalas. Om tullmyndigheterna inte återbetalar beloppet utan oskäligt dröjsmål och gäldenären inleder ett förfarande i syfte att erhålla återbetalning, ska ränta betalas för perioden från och med den dag då tullarna betalats till och med den dag då beloppet återbetalas.

Ränta ska dessutom betalas om ett beslut att bevilja återbetalning inte genomförs inom tre månader från den dag då beslutet fattades, såvida inte underlåtenheten att iaktta tidsfristen ligger utanför tullmyndigheternas kontroll. Sådan ränta ska betalas från och med den dag då tremånadersperioden löper ut till och med dagen för återbetalning. Räntesatsen ska fastställas i enlighet med artikel 214.

8. Om tullmyndigheterna felaktigt har beviljat återbetalning eller eftergift ska skyldigheten att betala den ursprungliga tullskulden återinföras, under förutsättning att den inte är preskriberad enligt artikel 206.1, och ränta som betalats enligt punkt 7 andra stycket i den här artikeln ska återbetalas.

9. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att ändra punkt 2 i den här artikeln genom att uppdatera det tröskelvärde som anges där i syfte att återspegla förändringar i de ekonomiska omständigheterna.

10. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa de regler som den ska efterleva när den fattar ett beslut som avses i punkt 3 i den här artikeln, i synnerhet om följande:

a) Villkor för godtagande av ärendet.

b) Tidsfrist för att fatta beslut och tillfälligt upphörande av denna tidsfrist.

c) Åtgärder för att, innan den fattar ett beslut som skulle vara negativt för den person det berör, meddela de grunder som kommissionen avser att basera sitt beslut på.

d) Delgivning av beslutet.

e) Följderna av underlåtenhet att fatta beslut eller att delge ett sådant beslut.

11. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfaranderegler för återbetalning och eftergift. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

12. Kommissionen ska anta en genomförandeakt i form av ett beslut om tillstånd till återbetalning eller eftergift av ett import- eller exporttullbelopp i de fall som avses i punkt 3 i denna artikel, om kraven i den punkten är uppfyllda. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 283.2.

När ett yttrande från den kommitté som avses i artikel 283.1 ska erhållas genom ett skriftligt förfarande ska artikel 283.6 tillämpas.

Artikel 218

Import- eller exporttull som har tagits ut med ett för stort belopp

1. Import- eller exporttullbelopp ska återbetalas eller efterges om det belopp som svarar mot den tullskuld som det ursprungligen underrättades om överstiger det belopp som ska betalats eller om gäldenären har underrättats om tullskulden i strid med artikel 205.3 c och d.

2. Om ansökan om återbetalning eller eftergift grundar sig på att det vid den tidpunkt då varorna övergick till fri omsättning kunde tillämpas en nedsatt importtullsats eller en nolltullsats på varorna inom ramen för en tullkvot, ett tulltak eller andra förmånliga tulltaxeåtgärder, ska denna återbetalning eller eftergift beviljas om ansökan inges tillsammans med de nödvändiga handlingarna och om, i fråga om en tullkvot, denna inte har uttömts och, i övriga fall, den normala tullsatsen inte har återinförts.

Artikel 219

Defekta varor eller varor som inte uppfyller villkoren i avtalet

1. Tullmyndigheterna ska återbetala eller efterge ett importtullbelopp om följande villkor är uppfyllda:

a) Underrättelsen om tullskuld avser varor som avvisats av importören för att de vid tidpunkten för frigörandet var defekta eller inte uppfyllde villkoren i det avtal som låg till grund för importen.

b) Varorna har inte använts, med undantag för inledande användning som var nödvändig för att fastställa att varorna var defekta eller inte uppfyllde villkoren i avtalet.

c) Varorna förs ut ur unionens tullområde eller tullmyndigheterna har, på ansökan av den berörda personen, beviljat tillstånd till att varorna hänförs till förfarandet för aktiv förädling, inbegripet för förstöring, eller förfarandet för extern transitering, tullagerförfarandet eller förfarandet för frizoner.

2. Tullmyndigheterna ska inte återbetala eller efterge ett importtullbelopp om något av följande fall föreligger:

a) Om varorna, innan de övergick till fri omsättning, hänförts till ett särskilt förfarande för testning, såvida det inte fastställs att det faktum att varorna var defekta eller inte uppfyllde villkoren i avtalet normalt sett inte kunde ha upptäckts vid dessa tester.

b) Om varornas defekter beaktats vid fastställandet av villkoren i avtalet, särskilt när det gäller priset, innan varorna hänförts till ett tullförfarande som innebär att en tullskuld uppkommer.

c) Om varorna säljs av sökanden efter det att det har konstaterats att de är defekta eller inte uppfyller villkoren i avtalet.

3. Defekta varor innefattar varor som skadats innan de frigjordes.

Artikel 220

Fel från tullmyndigheternas sida

1. I andra fall än de som avses i artikel 217.1 e och i artiklarna 218, 219 och 221 ska tullmyndigheterna återbetala eller efterge ett import- eller exporttullbelopp om, till följd av ett fel från de behöriga myndigheternas sida, det belopp som svarar mot den tullskuld som det underrättats om är lägre än det belopp som ska betalas, förutsatt att gäldenären inte rimligen kunde ha upptäckt det felet och agerade i god tro.

2. Om de villkor som fastställs i artikel 218.2 inte är uppfyllda ska tullmyndigheterna återbetala eller efterge ett import- eller exporttullbelopp om det faktum att den nedsatta tullsatsen eller nolltullsatsen inte tillämpades berodde på ett fel från tullmyndigheternas sida, och om de data på grundval av vilka varorna frigjordes eller, i tillämpliga fall, tulldeklarationen för övergång till fri omsättning innehöll alla de data och åtföljdes av alla de handlingar som krävs för tillämpning av den nedsatta tullsatsen eller nolltullsatsen.

3. Om varor beviljas förmånsbehandling på grundval av ett system för administrativt samarbete som omfattar myndigheter i ett tredjeland, ska utfärdandet av ett intyg av dessa myndigheter vilket senare visar sig vara felaktigt betraktas som ett fel som inte rimligen kunde ha upptäckts i den mening som avses i punkt 1.

Ett utfärdande av ett felaktigt intyg ska emellertid inte betraktas som ett fel när det grundar sig på felaktiga uppgifter från exportören, utom när det är uppenbart att de utfärdande myndigheterna var eller borde ha varit medvetna om att varorna inte uppfyllde villkoren för förmånsbehandling.

Gäldenären ska anses agera i god tro om gäldenären kan visa att denne under den period då den berörda kommersiella verksamheten pågick iakttog noggrannhet när det gäller att försäkra sig om att samtliga villkor för förmånsbehandling var uppfyllda.

Gäldenären kan inte åberopa god tro om kommissionen i *Europeiska unionens officiella tidning* har offentliggjort ett tillkännagivande om att det finns välgrundade tvivel om huruvida det tredjeland som omfattas av förmånsordningen tillämpar den korrekt.

Artikel 221

Rättviseskäl

1. I andra fall än de som avses i artikel 217.1 e och i artiklarna 218, 219 och 220 ska tullmyndigheterna, av rättviseskäl, återbetala eller efterge ett import- eller exporttullbelopp i de fall då en tullskuld uppkommer under särskilda omständigheter vid vilka varken vilseledande eller uppenbar vårdslöshet kan tillskrivas gäldenären.

2. Särskilda omständigheter enligt punkt 1 ska anses föreligga om det framgår av omständigheterna i fallet att gäldenären befinner sig i en exceptionell situation jämfört med andra ekonomiska aktörer som bedriver samma verksamhet, och att gäldenären inte skulle ha befunnit sig i ett ofördelaktigt läge genom uttaget av import- eller exporttullbeloppet om dessa omständigheter inte hade förelegat.

Artikel 222

Förfarande för återbetalning och eftergift

1. Ansökan om återbetalning eller eftergift av ett import- eller exporttullbelopp i enlighet med artikel 217 ska lämnas till tullmyndigheterna inom följande tidsfrister:

a) När det rör sig om import- eller exporttull som har tagits ut med ett för stort belopp, fel från de behöriga myndigheternas sida eller rättviseskäl, inom tre år från dagen för underrättelsen om tullskuld.

b) När det rör sig om defekta varor eller varor som inte uppfyller villkoren i avtalet, inom ett år från dagen för underrättelsen om tullskuld.

c) När det rör sig om ogiltigförklaring av de data eller, i tillämpliga fall, den tulldeklaration som låg till grund för frigörandet av varorna, inom ett år från den dag då dessa data eller denna tulldeklaration ogiltigförklarades, om inte annat anges i de regler som är tillämpliga på ogiltigförklaring.

De tidsfrister som avses i första stycket a och b ska förlängas om sökanden lämnar bevisning för att denne var förhindrad att lämna en ansökan inom föreskriven tid till följd av oförutsebara omständigheter eller force majeure.

2. Om tullmyndigheterna inte kan återbetala eller efterge ett import- eller exporttullbelopp på de grunder som åberopats, ska de pröva en ansökan om återbetalning eller eftergift i sak mot bakgrund av de andra grunder för återbetalning eller eftergift som avses i artikel 217.

3. Om ett överklagande har ingetts enligt artikel 18 avseende en underrättelse om tullskuld, ska den relevanta tidsfrist som anges i punkt 1 första stycket i den här artikeln samt de prövningar som pågår avseende ansökningar om eftergift och återbetalning och tidsfristerna för dessa tillfälligt upphöra att löpa från och med den dag då överklagandet inges och så länge som överklagandeförfarandet varar.

4. Om en tullmyndighet beviljar återbetalning eller eftergift i enlighet med artikel 220 eller 221 ska den berörda medlemsstaten informera kommissionen om detta.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer förfaranderegler för information till kommissionen enligt punkt 4 i denna artikel och vilken information som ska lämnas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

KAPITEL 4

Tullskulds upphörande

Artikel 223

Upphörande

1. Utan att det påverkar tillämpningen av gällande bestämmelser avseende de fall när ett import- eller exporttullbelopp som svarar mot en tullskuld inte uppbärs på grund av att gäldenärens insolvens har fastställts på rättslig väg, ska en tullskuld vid import eller export upphöra på ett av följande sätt:

a) Genom att tullskulden preskriberas i enlighet med artikel 206.

b) Genom att import- eller exporttullbeloppet betalas.

c) Med förbehåll för punkt 5 i denna artikel, genom att import- eller exporttullbeloppet efterges.

d) När det gäller varor som frigörs för ett tullförfarande som medför skyldighet att betala import- eller exporttullar, genom att de data som ligger till grund för frigörandet eller tulldeklarationen ogiltigförklaras.

e) Genom att varor som omfattas av import- eller exporttullar förverkas eller beslagtas och samtidigt eller därefter förverkas.

f) Genom att varor som omfattas av import- eller exporttullar förstörs under tullövervakning eller överlåts till staten.

g) Genom att varor försvinner eller skyldigheter enligt tullagstiftningen inte fullgörs till följd av att dessa varor fullständigt förstörts eller gått helt förlorade på grund av deras faktiska beskaffenhet, oförutsebara omständigheter eller force majeure, eller till följd av instruktioner från tullmyndigheterna, inbegripet när de har gjorts oanvändbara av någon person och därför ska anses ha gått helt förlorade.

h) Om tullskulden uppkommit enligt artikel 185 eller 188, genom att följande villkor uppfylls:

   i) Den underlåtenhet som medförde att en tullskuld uppkom hade ingen avgörande inverkan på det korrekta genomförandet av den tillfälliga lagringen eller det berörda tullförfarandet och utgjorde inte ett försök till vilseledande.

   ii) Alla tullformaliteter som måste fullgöras för att reglera varornas situation fullgörs därefter.

i) När det gäller varor som övergår till fri omsättning tullfritt eller till nedsatt importtullsats på grund av deras slutanvändning, genom att de har exporterats med tullmyndigheternas tillstånd.

j) Om tullskulden uppkommit enligt artikel 184, genom att de tullformaliteter som måste fullgöras för att erhålla förmånlig tullbehandling enligt den artikeln ogiltigförklaras.

k) Om, med förbehåll för punkt 6 i denna artikel, tullskulden uppkommit enligt artikel 185, genom att tillfredsställande bevisning lämnas till tullmyndigheterna för att varorna inte har använts eller förbrukats och har förts ut ur unionens tullområde.

l) Om en tullskuld uppkommit på grund av att den kvantitet eller det värde av varor som angetts i ett tillstånd till ett särskilt förfarande har överstigits, senast vid utgången av en period på fem år från den dag då tullskulden uppkom, förutsatt att det skulle ha varit möjligt att ändra tillståndet eller bevilja ett nytt tillstånd utan undersökning av de ekonomiska villkoren för att täcka den större kvantiteten eller det högre värdet om en ansökan om detta hade lämnats in under den perioden, och under förutsättning att följande två villkor är uppfyllda:

i) Den underlåtenhet som medförde att en tullskuld uppkom hade ingen avgörande inverkan på det korrekta genomförandet av det berörda tullförfarandet och utgjorde inte ett försök till vilseledande.

ii) Alla tullformaliteter som måste fullgöras för att reglera varornas situation fullgjordes därefter.

m) När det gäller varor som omfattas av distansförsäljning, antingen

i) genom att i slutändan inte föra in dessa varor i unionens tullområde och låta dem övergå till fri omsättning, eller

ii) genom att en distansförsäljning annulleras före underrättelsen om tullskulden och importören vid distansförsäljning ogiltigförklarar de data som tillhandahållits för hänförande av varor till ett tullförfarande i enlighet med artikel 80.1 första stycket.

2. I de fall som avses i punkt 1 e ska tullskulden emellertid, vid tillämpning av sanktioner för överträdelser av tullagstiftningen, inte anses ha upphört om import- eller exporttullar eller förekomst av en tullskuld enligt denna förordning eller en medlemsstats rätt utgör grund för att ålägga sanktioner.

3. Om tullskulden i enlighet med punkt 1 i upphör för varor som övergår till fri omsättning tullfritt eller till nedsatt importtullsats på grund av deras slutanvändning, ska allt skrot eller avfall från förstöringen av dem anses vara icke-unionsvaror.

4. De gällande bestämmelserna om schablonsatser när varor gått helt förlorade på grund av sin beskaffenhet ska tillämpas om den berörda personen inte kan visa att den verkliga förlusten överstiger den som beräknats genom tillämpning av schablonsatsen för varorna i fråga.

5. Om flera personer ansvarar för betalning av det import- eller exporttullbelopp som svarar mot tullskulden och eftergift beviljas, ska tullskulden upphöra bara för den eller de personer som beviljats eftergiften.

6. I de fall som avses i punkt 1 k ska tullskulden inte upphöra för personer som har försökt att vilseleda.

7. Om tullskulden uppkommit enligt artikel 185, ska den endast upphöra för personer vars beteende inte utgjort något försök till vilseledande och som bidragit till kampen mot bedrägeri.

8. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa en förteckning över sådana underlåtenheter som inte har någon avgörande inverkan på det korrekta genomförandet av den tillfälliga lagringen eller det berörda tullförfarandet enligt punkt 1 h i) och l i) i den här artikeln.

Artikel 224

Tillämpning av sanktioner

Det faktum att en tullskuld upphör på grundval av artikel 223.1 h eller l ska inte hindra tillämpning av sanktioner till följd av relaterade överträdelser av tullagstiftningen.

AVDELNING XI

RESTRIKTIVA ÅTGÄRDER OCH KRISHANTERINGSMEKANISM

KAPITEL 1

Restriktiva åtgärder

Artikel 225

EU:s tullbyrås och tullmyndigheternas roll

1. EU:s tullbyrå ska bidra till en korrekt, konsekvent och ändamålsenlig tillämpning av restriktiva åtgärder som antagits i enlighet med artikel 215 i EUF-fördraget (*restriktiva åtgärder*) genom att övervaka deras genomförande inom de områden som faller inom dess befogenhet och, efter granskning och godkännande av kommissionen, genom att ge tullmyndigheterna lämplig vägledning.

2. Tullmyndigheterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att följa restriktiva åtgärder, med beaktande av vägledningen från EU:s tullbyrå.

Artikel 226

Rapportering

1. EU:s tullbyrå ska regelbundet och närhelst det är nödvändigt rapportera till kommissionen om tullmyndigheternas genomförande av restriktiva åtgärder, och då särskilt redogöra för eventuella skillnader mellan medlemsstaterna.

Den ska dessutom samla in och analysera information om restriktiva åtgärders inverkan på handelsflöden och tullefterlevnad.

2. Tullmyndigheterna ska underrätta EU:s tullbyrå, kommissionen och de nationella myndigheter i medlemsstaterna som är behöriga att genomföra restriktiva åtgärder om alla fall eller misstänkta fall av kringgående av restriktiva åtgärder och om de riskreducerande åtgärder som vidtagits. Denna information ska om möjligt tillhandahållas via EU:s tulldatacentral.

KAPITEL 2

Krishanteringsmekanism

Artikel 227

Protokoll och förfaranden

1. EU:s tullbyrå ska utarbeta förfaranden och protokoll, med beaktande av medlemsstaternas synpunkter, i syfte att säkerställa adekvata insatser i krissituationer. Dessa förfaranden och protokoll får aktiveras i enlighet med artikel 228.1 i händelse av

a) en kris i en eller flera medlemsstater som har en betydande eller potentiellt betydande inverkan på de tullformaliteter som måste fullgöras och som skulle kunna störa flödet av varor, tullkontroller eller därmed sammanhängande förfaranden,

b) en kris i en viss sektor som kräver att tullmyndigheterna vidtar samordnade åtgärder med berörda myndigheter.

2. De protokoll och förfaranden som avses i punkt 1 i denna artikel får framför allt omfatta följande:

a) Tillämpning av gemensamma prioriterade kontrollområden, gemensamma riskkriterier och standarder och riskprofiler, samt lämpliga riskreducerande åtgärder, tullkontroller och tullformaliteter som måste utföras, inbegripet betalningsvillkor.

b) Ett ramverk för samarbete till stöd för tillfällig utplacering av tulltjänstemän och tullkontrollutrustning från en medlemsstat till en annan.

c) Snabbfiler vid gränserna för att minimera förseningar och flaskhalsar i fraktflöden.

d) Villkor för aktivering, förlängning och avaktivering av de olika åtgärderna och arrangemangen för hantering av krissituationer, på grundval av tydligt fastställda behov och lämplig motivering.

e) Undvikande av handelsrestriktioner när det gäller krisnödvändiga varor enligt definitionen i artikel 3.6 i förordning (EU) 2024/2747.

f) En mekanism för driftskontinuitet enligt artiklarna 29.9 och 31.11 i denna förordning.

Artikel 228

Aktivering av krishanteringsmekanismen

1. Kommissionen får, på eget initiativ eller på begäran av en eller flera medlemsstater eller EU:s tullbyrå, anta genomförandeakter om aktivering av nödvändiga åtgärder och arrangemang som ska tillämpas i händelse av en kris. Dessa genomförandeakter ska

a) beakta de protokoll och förfaranden som avses i artikel 227,

b) identifiera de särskilda åtgärder och arrangemang som krävs för att hantera en krissituation eller mildra dess negativa effekter,

c) fastställa varaktigheten för de åtgärder och arrangemang som ska tillämpas och de relevanta villkoren för förlängning och avaktivering av dem.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4 och 283.5.

2. I händelse av en kris ska EU:s tullbyrå inrätta en krishanteringscell som är permanent tillgänglig under hela krisen.

Krishanteringscellens befogenheter, kompetensområden och sammansättning ska fastställas när den inrättas, med beaktande av de protokoll och förfaranden som avses i artikel 227 samt krisens art och omfattning. Kommissionen får stödja EU:s tullbyrå under planeringen och vid inrättandet av en sådan krishanteringscell. Krishanteringscellen ska finansieras genom de budgetanslag som beviljas EU:s tullbyrå.

3. Tullmyndigheterna ska genomföra och tillämpa de åtgärder och arrangemang som aktiveras enligt denna artikel och ska rapportera till EU:s tullbyrå om deras genomförande och tillämpning. Rapporteringens omfattning, format och frekvens ska fastställas av EU:s tullbyrå i samråd med medlemsstaterna, med beaktande av krisens art och de åtgärder som vidtagits.

4. EU:s tullbyrå ska samordna och övervaka tullmyndigheternas genomförande av de åtgärder och arrangemang som avses i punkt 1. Den ska bedöma hur effektivt de genomförs, med beaktande av bland annat tullmyndigheternas rapporter enligt punkt 3, och rapportera resultaten av denna bedömning till kommissionen och tullmyndigheterna.

AVDELNING XII

EUROPEISKA UNIONENS TULLBYRÅ

KAPITEL 1

Principer

Artikel 229

Inrättande och rättslig ställning

1. Härmed inrättas EU:s tullbyrå, som ska vara ett unionsorgan och ha ställning som juridisk person.

2. EU:s tullbyrå ska i varje medlemsstat ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt medlemsstatens rätt. Den får i synnerhet förvärva eller avyttra lös och fast egendom samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter.

3. EU:s tullbyrå ska företrädas av sin verkställande direktör.

Artikel 230

Säte

EU:s tullbyrå ska ha sitt säte i Lille i Frankrike.

Artikel 231

EU:s tullbyrås uppdrag och mål

1. EU:s tullbyrå ska bidra till fullgörandet av tullmyndigheternas uppdrag enligt artikel 2.

2. Utan att det påverkar kommissionens, Olafs och medlemsstaternas respektive ansvarsområden ska EU:s tullbyrå eftersträva följande mål:

a) Bidra till utveckling, drift och underhåll av den informationsteknik som krävs för att genomföra de förfaranden som fastställs i denna förordning samt till en optimal användning av tillgängliga data för tullövervakning, kontroller och riskhantering.

b) Stödja tullmyndigheterna i arbetet med att uppnå ett enhetligt genomförande av tullagstiftningen, särskilt när det gäller riskhantering och tullkontroller.

c) Bidra till den operativa förvaltningen av tullunionen genom att samordna och underlätta det operativa samarbetet mellan tullmyndigheter och genom att samla och tillhandahålla teknisk expertis för att öka effektiviteten och förbättra resultaten.

d) Bidra till genomförandet av annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.

e) Samarbeta med andra unionsinstitutioner, unionsorgan och unionsbyråer på områden där deras verksamhet rör hanteringen av varor som passerar unionens tullområdes yttre gränser.

KAPITEL 2

Uppgifter

Artikel 232

Uppgifter

1. Från och med den dag då EU:s tullbyrå anförtros utvecklingen, driften och underhållet av EU:s tulldatacentral i enlighet med artikel 51.2 ska den ansvara för dessa uppgifter och bidra till en effektiv drift av den elektroniska tullmiljön på unionsnivå.

2. EU:s tullbyrå ska utföra den datahantering och databehandling som krävs för att fullgöra sina uppgifter.

3. EU:s tullbyrå ska utföra riskhanteringsuppgifter i enlighet med avdelning IV kapitel 2.

4. EU:s tullbyrå ska utföra uppgifter som rör restriktiva åtgärder och krishanteringsmekanismer i enlighet med avdelning XI.

5. EU:s tullbyrå ska stödja kommissionen och medlemsstaterna så att de på ett mer effektivt sätt kan övervaka tillämpningen av restriktiva åtgärder som rådet kan anta i enlighet med artikel 215.2 i EUF-fördraget och som påverkar flödet av varor, i syfte att säkerställa att dessa åtgärder inte kringgås.

6. EU:s tullbyrå ska, på grundval av en hotbildsbedömning som utförs enligt artikel 57.1 och 57.2 c, regelbundet utarbeta rekommendationer för att hjälpa tullmyndigheterna att fullgöra sitt uppdrag enligt artikel 2. EU:s tullbyrå ska lämna dessa rekommendationer till kommissionen, som ska beakta dem när den identifierar områden som motiverar prioriterad behandling för rådets kännedom och eventuella övervägande.

7. EU:s tullbyrå ska bedriva kapacitetsuppbyggnad och tillhandahålla operativt stöd och samordning till tullmyndigheterna och kommissionen. I synnerhet ska den göra följande:

a) Utarbeta vägledande gemensamma standarder avseende genomförandet av denna förordning, på grundval av diagnostik och utvärdering av tullkontor, och utfärda rekommendationer om bästa praxis samt övervaka tillämpningen av dem.

b) Mäta tullunionens prestation och stödja kommissionen i utvärderingen av tullunionens prestation, i enlighet med avdelning XV kapitel 1.

c) Utarbeta utbildningsinnehållet för tulltjänstemän och tullpersonal i unionen för att vid behov komplettera och stödja utbildning som tillhandahålls av medlemsstaterna.

d) Bidra till inrättandet av ett unionssystem för att erkänna spetskompetensen hos utbildningsanstalter som erbjuder utbildningsprogram på tullområdet, inbegripet för status som godkänd ekonomisk aktör och status som betrodd näringsidkare.

e) Samordna och stödja medlemsstaternas frivilliga inrättande av specialiserade spetskompetenscentrum för unionsomfattande ändamål inom relevanta tullområden, särskilt för utbildning av tulltjänstemän, tullpersonal och tullaboratorier.

f) Underlätta och samordna forsknings- och innovationsverksamhet på tullområdet.

g) Utarbeta och sprida operativa handböcker för den praktiska tillämpningen av tullprocesser och arbetsmetoder, i samarbete med tullmyndigheterna, och utarbeta gemensamma standarder i det avseendet.

h) Utarbeta förenklade riktlinjer och handböcker för mikroföretag och små företag och stödja dem i tillämpningen av unionens tullagstiftning och tullformaliteter.

i) Avge ett yttrande om huruvida beviljande av tillstånd för särskilda förfaranden skulle påverka unionstillverkares intressen negativt, i enlighet med artikel 125.5, 125.6 och 125.7.

j) Samarbeta med andra unionsinstitutioner, unionsorgan och unionsbyråer och med andra nationella myndigheter än tullmyndigheter i enlighet med artikel 268.10.

k) Samordna och stödja det operativa samarbetet mellan tullmyndigheter i olika medlemsstater och mellan tullmyndigheter och andra behöriga myndigheter i olika medlemsstater i enlighet med avdelning XIII.

l) På en medlemsstats begäran underlätta och stödja samarbetet mellan tullmyndigheter och samarbetet mellan tullmyndigheter och andra behöriga myndigheter inom en medlemsstat i enlighet med avdelning XIII.

m) Planera, organisera och samordna de gemensamma kontroller som avses i artikel 267.

n) Tillhandahålla stöd och sakkunskap till kommissionen för att lösa komplexa klassificerings-, värderings- och ursprungsärenden samt utvärdera beslut i dessa ärenden och tillämpningen av dem.

o) Tillhandahålla stöd och sakkunskap till tullmyndigheter för att reda ut osäkerheter kring fastställandet av den plats där ekonomiska aktörer är etablerade, om de tillämpliga kriterierna avser fler än en medlemsstat.

p) På kommissionens begäran bistå den i dess hantering av förbindelserna med tredjeländer och internationella organisationer i frågor som omfattas av denna förordning.

8. EU:s tullbyrå ska utveckla och upprätthålla kommunikationskanaler med berörda parter när det gäller EU:s tulldatacentral och underlätta tillgången till information om tullar, kvoter och restriktiva åtgärder.

9. Kommissionen får anförtro EU:s tullbyrå uppgiften att tillhandahålla stöd till utvecklingen och genomförandet av en operativ strategi för verksamhet som rör tullkontrollutrustning och andra tullrelaterade program. EU:s tullbyrå ska i sådana fall samarbeta med kommissionen och får utföra uppgifter såsom bedömning av behov, förvaltning av medel, samordning av gemensam upphandling, inköp av utrustning och underlättande av gemensamt utnyttjande av sådan utrustning.

Artikel 233

Ytterligare uppgifter

EU:s tullbyrå får tilldelas ytterligare uppgifter när det gäller fri rörlighet för och import och export av varor från tredjeland, om detta föreskrivs i relevanta unionsrättsakter. När sådana uppgifter tilldelas eller anförtros EU:s tullbyrå ska lämpliga ekonomiska och mänskliga resurser säkerställas för genomförandet av dessa.

KAPITEL 3

EU:s tullbyrås organisation

Avsnitt 1

Förvaltnings- och ledningsstruktur

Artikel 234

Förvaltnings- och ledningsstruktur

Förvaltnings- och ledningsstrukturen för EU:s tullbyrå ska omfatta följande:

a) En styrelse som ska utföra de uppgifter som anges i artikel 238.

b) En direktion som ska utföra de uppgifter som anges i artikel 240.

c) En verkställande direktör som ska utföra de uppgifter och ha det ansvar som anges i artikel 242.

d) En vice verkställande direktör som ska utföra de uppgifter och ha det ansvar som anges i artikel 244, om styrelsen beslutar att inrätta en sådan befattning.

e) En rådgivande tullnämnd som ska utföra de uppgifter som anges i artikel 245.

Avsnitt 2

Styrelsen

Artikel 235

Styrelsens sammansättning

1. Styrelsen ska bestå av

a) en ledamot från varje medlemsstat,

b) två ledamöter som utses av kommissionen,

c) en ledamot som utses av Europaparlamentet.

De ledamöter som anges i första stycket a och b ska ha rösträtt.

2. Varje styrelseledamot ska ha en suppleant. Suppleanten ska företräda ledamoten i dennes frånvaro.

3. Styrelseledamöterna och deras suppleanter ska utnämnas på grundval av deras kunskaper om tullfrågor och med hänsyn till deras relevanta färdigheter när det gäller ledarskap, administration och budget samt deras erfarenhet av politik med relevans för tullunionen. Alla parter som är företrädda i styrelsen ska bemöda sig om att begränsa omsättningen av de ledamöter som de utsett, i syfte att säkerställa kontinuiteten i styrelsens arbete. Alla parter ska sträva efter att säkerställa en jämn könsfördelning i styrelsen.

4. Styrelseledamöternas och suppleanternas mandatperiod ska vara fyra år och får förnyas.

5. Europaparlamentet, kommissionen och medlemsstaterna har rätt att återkalla utseendet av sina respektive ledamöter och deras suppleanter. När utseendet av en styrelseledamot eller suppleant återkallas ska Europaparlamentet, kommissionen eller den berörda medlemsstaten underrätta styrelsens ordförande och vice ordförande om återkallelsen och om ledamotens eller suppleantens ersättare.

6. Varje ledamot och suppleant ska när den tillträder sitt uppdrag lämna in en skriftlig förklaring om att det inte föreligger någon intressekonflikt. Varje ledamot och suppleant ska uppdatera sin förklaring när det sker en förändring avseende en intressekonflikt och under alla omständigheter minst en gång om året.

Artikel 236

Styrelsens ordförande

1. Styrelsen ska välja en ordförande och en vice ordförande bland sina röstberättigade ledamöter. Om en ledamot som utsetts av kommissionen inte väljs till ordförande ska en av de ledamöter som utsetts av kommissionen automatiskt utnämnas till vice ordförande. Om en ledamot som utsetts av kommissionen väljs till ordförande ska vice ordföranden väljas bland de övriga röstberättigade styrelseledamöterna.

2. Vice ordföranden ska automatiskt inträda i ordförandens ställe om ordföranden är förhindrad att fullgöra sina plikter.

3. Ordförandens och vice ordförandens mandatperiod ska vara fyra år och får förnyas en gång. Om ordförandens eller vice ordförandens uppdrag som styrelseledamot upphör under dennes mandatperiod ska emellertid mandatperioden upphöra samtidigt.

4. Närmare regler för val av ordförande och vice ordförande och om förnyelse av deras mandatperiod ska fastställas i styrelsens arbetsordning.

Artikel 237

Styrelsens sammanträden

1. Ordföranden ska sammankalla styrelsens sammanträden.

2. Den verkställande direktören ska delta i sammanträdena utan rösträtt.

3. Styrelsen ska hålla minst två ordinarie sammanträden per år. Dessutom ska styrelsen sammanträda på ordförandens initiativ, på kommissionens begäran eller på begäran av minst en tredjedel av dess ledamöter. Vidare ska styrelsen, om direktionen har fattat ett provisoriskt beslut i enlighet med artikel 240.4, sammanträda inom den tidsfrist som anges i artikel 240.5.

4. Styrelsen får på ad hoc-basis bjuda in personer vars synpunkter är relevanta för diskussionen att delta i dess sammanträden utan rösträtt.

5. Styrelseledamöterna och deras suppleanter får, med förbehåll för styrelsens arbetsordning, låta sig biträdas av rådgivare eller experter vid sammanträdena.

6. Om en fråga om konfidentialitet eller intressekonflikt står på dagordningen för ett sammanträde ska styrelsen diskutera och fatta beslut i den frågan utan att den berörda ledamoten är närvarande. Detta ska inte påverka Europaparlamentets, kommissionens och medlemsstaternas rätt att företrädas av en suppleant. Närmare regler för tillämpningen av denna bestämmelse får fastställas i styrelsens arbetsordning.

7. EU:s tullbyrå ska tillhandahålla sekretariatet för styrelsen.

Artikel 238

Styrelsens uppgifter

1. Styrelsen ska välja ordföranden och vice ordföranden och, i förekommande fall, förnya deras mandatperioder i enlighet med artikel 236.

2. Styrelsen ska inrätta direktionen senast den 21 september 2029.

3. Styrelsen ska göra följande:

a) Tillhandahålla allmänna riktlinjer för EU:s tullbyrås verksamhet.

b) Anta årsbudgeten för EU:s tullbyrå och fullgöra andra uppgifter avseende den budgeten enligt kapitel 4.

c) Bedöma, anta och offentliggöra den konsoliderade årliga verksamhetsrapporten om EU:s tullbyrås verksamhet, inbegripet en översikt över fullgörandet av dess uppgifter och dess övergripande prestation när det gäller att uppnå tullpolitiska mål, och senast den 1 juli varje år skicka både rapporten och bedömningen till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten.

d) Anta de finansiella regler som ska tillämpas på EU:s tullbyrå i enlighet med artikel 248.

e) Anta en intern strategi för bedrägeribekämpning som står i proportion till risken för bedrägerier, och därvid ta hänsyn till kostnaderna för och nyttan med de åtgärder som ska genomföras.

f) Anta och offentliggöra regler för förebyggande och hantering av intressekonflikter som rör styrelsens ledamöter och varje år på EU:s tullbyrås webbplats offentliggöra en förklaring från styrelseledamöterna om att det inte föreligger några intressekonflikter.

g) Anta och regelbundet uppdatera de planer för kommunikation och informationsspridning som avses i artikel 258.3, på grundval av en behovsanalys.

h) Anta och offentliggöra sin arbetsordning.

i) Anta genomförandebestämmelser för att ge verkan åt tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen (*tjänsteföreskrifterna*) och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen (*anställningsvillkoren*) ([40]), i enlighet med artikel 110.2 i tjänsteföreskrifterna.

j) I enlighet med punkt 4, med avseende på EU:s tullbyrås personal, utöva de befogenheter som enligt tjänsteföreskrifterna tillkommer tillsättningsmyndigheten och enligt anställningsvillkoren tillkommer den myndighet som har befogenhet att sluta anställningsavtal (*tillsättningsbefogenheter*).

k) Anta regler för utstationering av nationella experter till EU:s tullbyrå, enligt vad som avses i artikel 256.2.

l) Vid behov inrätta en internrevisionsfunktion.

m) Anta de säkerhetsbestämmelser för EU:s tullbyrå som avses i artikel 260.

n) Utnämna den verkställande direktören och, om en sådan befattning inrättas, den vice verkställande direktören, och i förekommande fall förnya deras mandatperiod eller avsätta dem i enlighet med artikel 241.

o) Anta prestationsindikatorer som gör det möjligt att utvärdera den verkställande direktörens arbetsinsats.

p) Utnämna direktionens ledamöter och, i förekommande fall, förnya deras mandatperiod eller avsätta dem.

q) Utnämna en räkenskapsförare, som kan vara kommissionens räkenskapsförare och som ska omfattas av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren och vara oberoende vid utförandet av sina arbetsuppgifter.

r) Fatta alla beslut som rör inrättandet av EU:s tullbyrås interna strukturer och, vid behov, ändringar av dessa, med beaktande av EU:s tullbyrås verksamhetsbehov och en sund budgetförvaltning.

s) Godkänna ingåendet av samarbetsarrangemang i enlighet med artikel 268.

t) Fastställa och anta arbetsordningen för den rådgivande tullnämnden.

u) Inrätta arbetsgrupper och expertpaneler för att stödja EU:s tullbyrå i utförandet av dess uppgifter, och anta deras arbetsordning.

v) Anta det utkast till samlat programdokument som avses i artikel 249 innan det överlämnas till kommissionen för yttrande.

([40]) Rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 av den 29 februari 1968 om fastställande av tjänsteföreskrifter för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkor för övriga anställda i dessa gemenskaper samt om införande av särskilda tillfälliga åtgärder beträffande kommissionens tjänstemän (EGT L 56, 4.3.1968, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1968/259(1)/oj).

w) Med beaktande av kommissionens yttrande anta EU:s tullbyrås samlade programdokument i enlighet med artikel 239.

x) Anta en strategi för effektivitetsvinster och synergieffekter.

y) Anta en strategi för samarbete med tredjeländer och internationella organisationer.

z) Anta en strategi för organisationsförvaltning och interna kontrollsystem.

za) Utföra de uppgifter som anges i artikel 258.

zb) Godkänna ingåendet av samarbetsarrangemang i enlighet med artikel 270.

zc) Anta de protokoll och förfaranden som avses i artikel 227.

zd) I enlighet med artikel 240.5 bekräfta de provisoriska beslut som fattats av direktionen enligt artikel 240.4.

ze) Inleda den kontroll utförd av EU:s tullbyrå som avses i artikel 31.6.

zf) Anta det ramverk för samarbete med tullmyndigheter och andra behöriga myndigheter eller organ på unionsnivå och nationell nivå som avses i artikel 268.3.

4. Styrelsen ska, i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna, anta ett beslut grundat på artikel 2.1 i tjänsteföreskrifterna och artikel 6 i anställningsvillkoren om att till den verkställande direktören delegera relevanta tillsättningsbefogenheter och ange på vilka villkor den delegeringen av befogenheter kan dras in. Den verkställande direktören ska ha rätt att vidaredelegera dessa befogenheter.

5. Om exceptionella omständigheter kräver det får styrelsen fatta ett beslut om att tillfälligt dra in delegeringen till den verkställande direktören av tillsättningsbefogenheter samt de befogenheter som den verkställande direktören vidaredelegerat, och själv utöva dessa befogenheter eller delegera dem till en av sina ledamöter eller till någon annan i personalen än den verkställande direktören.

Artikel 239

Styrelsens omröstningsregler

1. Styrelsens beslut ska i regel fattas med en absolut majoritet av de röstberättigade ledamöterna, med undantag för beslut enligt artikel 238.1 och 238.3 b, f, n och w, som ska kräva en majoritet på två tredjedelar av styrelsens röstberättigade ledamöter.

2. Varje röstberättigad styrelseledamot ska ha en röst. Om en röstberättigad styrelseledamot är frånvarande ska dennas suppleant ha rätt att rösta i ledamotens ställe.

3. Den verkställande direktören får inte delta i omröstningen.

4. Närmare regler om omröstningsförfarandena ska fastställas i styrelsens arbetsordning, särskilt om nedlagda röster, användning av skriftliga förfaranden och på vilka villkor en ledamot kan agera på en annan ledamots vägnar.

Avsnitt 3

Direktionen

Artikel 240

Direktionen

1. Styrelsen ska bistås av en direktion.

2. Direktionen ska

a) vägleda och övervaka det förberedande arbetet inför beslut som ska antas av styrelsen,

b) tillsammans med styrelsen säkerställa lämplig uppföljning av de resultat och rekommendationer som härrör från de interna eller externa revisionsrapporterna och utvärderingarna samt från utredningar som utförts av Olaf och Eppo,

c) kontrollera genomförandet av styrelsens beslut i syfte att stärka övervakningen av den administrativa förvaltningen och budgetförvaltningen.

3. Direktionen ska vara ansvarig inför styrelsen.

4. Om det är nödvändigt av brådskande skäl får direktionen fatta vissa provisoriska beslut på styrelsens vägnar, särskilt

a) om administrativa förvaltningsfrågor, inbegripet indragning av delegeringen av tillsättningsbefogenheter, och budgetfrågor,

b) om det i enlighet med avdelning XI har identifierats en krissituation som kräver omedelbara åtgärder eller omedelbara anpassningar av EU:s tullbyrås verksamhet.

5. Ett provisoriskt beslut som fattats av direktionen enligt punkt 4 behöver bekräftas genom ett formellt beslut av styrelsen senast 90 dagar efter det att det provisoriska beslutet fattades. Om ett formellt beslut av styrelsen inte fattas inom den tidsfristen ska direktionens provisoriska beslut upphöra att gälla.

6. Direktionen ska bestå av en av de två styrelseledamöter som utsetts av kommissionen och fyra andra ledamöter som styrelsen utnämner bland sina röstberättigade ledamöter. När direktionsledamöterna utnämns ska styrelsen sträva efter att säkerställa en jämn könsfördelning.

Direktionen ska välja sin ordförande bland ledamöterna.

Den verkställande direktören ska delta i direktionens sammanträden, men ska inte ha rösträtt.

7. Direktionens beslut ska fattas med absolut majoritet av ledamöterna.

8. Mandatperioden för direktionens ledamöter ska vara två år och får förnyas en gång. Mandatperioden för direktionens ledamöter ska upphöra på beslut av styrelsen eller när uppdraget som styrelseledamot upphör.

9. Direktionen ska hålla minst fyra ordinarie sammanträden per år. Ett sammanträde kan dessutom hållas på initiativ av dess ordförande eller på begäran av dess ledamöter.

10. Direktionens arbetsordning ska fastställas av styrelsen. Denna arbetsordning ska innehålla närmare regler om utnämningen av direktionens ledamöter, som ska syfta till att säkerställa lämplig rotation bland de ledamöter som utnämns av medlemsstaterna, med beaktande av bland annat medlemsstaternas mångfald.

Avsnitt 4

Den verkställande direktören

Artikel 241

Utnämning, uppsägning samt förlängning av mandatperioden

1. Den verkställande direktören ska vara tillfälligt anställd vid EU:s tullbyrå enligt artikel 2 a i anställningsvillkoren.

Den verkställande direktören ska utnämnas av styrelsen på grundval av meriter och dokumenterad administrations- och ledningsförmåga samt relevant kompetens och erfarenhet, från en förteckning över minst tre sökande som föreslås av kommissionen efter ett öppet, icke-diskriminerande och transparent urvalsförfarande som utformats för att säkerställa en jämn könsfördelning.

Urvalsförfarandet ska inbegripa offentliggörande av en inbjudan att anmälda intresse i *Europeiska unionens officiella tidning* och via andra lämpliga kanaler. Kommissionen ska samråda med styrelsen om utkastet till inbjudan att anmäla intresse.

2. Europaparlamentets behöriga utskott får bjuda in kandidaterna till tjänsten som verkställande direktör att besvara frågor från dess ledamöter före utnämningen av den verkställande direktören, utan att utnämningsförfarandet försenas eller styrelsens beslutsfattande begränsas.

3. I det avtal som sluts med den verkställande direktören ska EU:s tullbyrå företrädas av styrelsens ordförande.

4. Den verkställande direktörens mandatperiod ska vara fem år. I god tid före slutet av denna period ska kommissionen, i samråd med styrelsen, göra en bedömning som beaktar den verkställande direktörens arbetsinsats och EU:s tullbyrås framtida uppgifter och utmaningar.

5. Styrelsen får, på grundval av ett förslag av kommissionen som beaktar den bedömning som avses i punkt 4, förlänga den verkställande direktörens mandatperiod en gång med högst fem år.

Europaparlamentets behöriga utskott får bjuda in den verkställande direktören att besvara frågor från dess ledamöter innan mandatperioden förlängs, utan att förlängningsförfarandet försenas eller styrelsens beslutsfattande begränsas.

6. En verkställande direktör vars mandatperiod har förlängts får inte delta i ett annat urvalsförfarande för samma befattning vid slutet av den förlängda mandatperioden.

7. Den verkställande direktören får avsättas från sin tjänst endast efter ett styrelsebeslut på förslag av kommissionen. Europaparlamentet och rådet ska informeras om skälen till ett sådant beslut.

8. Styrelsens beslut om att utnämna, förlänga mandatperioden för eller avsätta den verkställande direktören och den vice verkställande direktören ska fattas med två tredjedelars majoritet av dess röstberättigade ledamöter.

Artikel 242

Den verkställande direktörens uppgifter och ansvarsområden

1. Den verkställande direktören ska leda EU:s tullbyrå. Den verkställande direktören ska vara ansvarig inför styrelsen.

2. Utan att det påverkar kommissionens eller styrelsens befogenheter ska den verkställande direktören vara oberoende vid utförandet av sina arbetsuppgifter och får varken begära eller ta emot instruktioner från någon regering eller något annat organ.

3. Den verkställande direktören ska på begäran rapportera till Europaparlamentet och rådet om utförandet av sina arbetsuppgifter och om EU:s tullbyrås övergripande prestation. Europaparlamentet eller rådet får när som helst kalla den verkställande direktören till en utfrågning om en fråga med anknytning till den verksamhet som bedrivs av EU:s tullbyrå.

4. Den verkställande direktören ska vara EU:s tullbyrås rättsliga företrädare.

5. Den verkställande direktören ska ansvara för genomförandet av de uppgifter som EU:s tullbyrå tilldelas enligt denna förordning. Den verkställande direktören ska särskilt ha följande uppgifter:

a) Utarbeta de rekommendationer som avses i artikel 232.6 och överlämna dem till styrelsen för antagande.

b) Säkerställa en hållbar och effektiv löpande förvaltning av EU:s tullbyrå.

c) Genomföra beslut som antagits av styrelsen.

d) Utarbeta det utkast till samlat programdokument som avses i artikel 249 och överlämna det till styrelsen, efter samråd med kommissionen.

e) Genomföra det samlade programdokument som avses i artikel 249 och rapportera till direktionen och styrelsen om hur det har genomförts.

f) Utarbeta den konsoliderade årliga rapporten om EU:s tullbyrås verksamhet och lägga fram den för styrelsen för bedömning och antagande.

g) Utarbeta en åtgärdsplan på grundval av slutsatserna från interna eller externa revisionsrapporter och utvärderingar, liksom av utredningar utförda av Olaf och Eppo, samt rapportera om läget två gånger om året till kommissionen och regelbundet till direktionen och styrelsen.

h) Utan att det påverkar Olafs och Eppos utredningsbefogenheter, skydda unionens ekonomiska intressen i förhållande till EU:s tullbyrås interna funktion genom interna förebyggande åtgärder mot bedrägerier, korruption och annan olaglig verksamhet, genom effektiva kontroller och, om oriktigheter upptäcks, genom återkrav av felaktigt utbetalda belopp och, vid behov, genom införande av effektiva, proportionella och avskräckande administrativa och ekonomiska sanktioner.

i) Utarbeta en intern strategi för bedrägeribekämpning, en strategi för effektivitetsvinster och synergieffekter, en strategi för samarbete med tullmyndigheter och andra myndigheter i tredjeländer eller internationella organisationer och en strategi för organisationsförvaltning och interna kontrollsystem för EU:s tullbyrå och lägga fram dem för styrelsen för godkännande.

j) Utarbeta ett utkast till finansiella regler som ska tillämpas på EU:s tullbyrå och överlämna det till styrelsen för antagande.

k) Utarbeta preliminära utkast till beräkningar av EU:s tullbyrås inkomster och utgifter i enlighet med artikel 250 och genomföra dess budget.

l) När det gäller EU:s tullbyrås personal, utöva tillsättningsmyndighetens befogenheter i enlighet med artikel 238.3 j, i den mån dessa befogenheter har delegerats till honom eller henne i enlighet med artikel 238.4.

m) Fatta beslut om EU:s tullbyrås interna strukturer, inbegripet vid behov delegera uppgifter som gäller EU:s tullbyrås löpande förvaltning, och vid behov ändra dessa, med beaktande av EU:s tullbyrås verksamhetsbehov och en sund budgetförvaltning.

n) Förhandla om och efter styrelsens godkännande underteckna ett avtal om säte för EU:s tullbyrå och, i tillämpliga fall, liknande avtal med de värdmedlemsstater där lokala kontor är belägna.

o) Utarbeta de praktiska arrangemangen för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 ([41]) och överlämna dem till styrelsen för antagande.

([41]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2001/1049/oj).

p) Främja mångfald och sträva efter att säkerställa en jämn könsfördelning när det gäller rekrytering av personal till EU:s tullbyrå.

q) Sträva efter att rekrytera personal till EU:s tullbyrå från bredast möjliga geografiska bas, med beaktande av att rekryteringskriterierna endast får baseras på meriter.

Artikel 243

Vice verkställande direktör

Styrelsen får besluta att inrätta tjänsten vice verkställande direktör, med uppgift att bistå den verkställande direktören. Om en tjänst som vice verkställande direktör inrättas ska artikel 241 tillämpas på den vice verkställande direktören i enlighet med detta.

Artikel 244

Den vice verkställande direktörens uppgifter och ansvarsområden

Om tjänsten vice verkställande direktör inrättas ska den vice verkställande direktören bistå den verkställande direktören vid förvaltningen av EU:s tullbyrå och vid utförandet av de uppgifter som avses i artikel 242. Om den verkställande direktören är frånvarande eller har förhinder, eller om tjänsten inte är tillsatt, ska den verkställande direktören ersättas av den vice verkställande direktören.

Avsnitt 245

Den rådgivande tullnämnden

1. EU:s tullbyrå ska inrätta en rådgivande tullnämnd.

2. Den rådgivande tullnämnden ska bistå EU:s tullbyrå genom att fungera som en mekanism för samråd med berörda parter i frågor som omfattas av EU:s tullbyrås ansvarsområden. Den ska ge råd

a) om genomförandet av tekniska åtgärder och beslut,

b) om genomförande- och standardiseringsfrågor, inbegripet harmoniseringsverksamhet,

c) om de operativa aspekterna av annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna,

d) när så är lämpligt och på begäran, om all annan verksamhet som bedrivs av EU:s tullbyrå.

3. Den rådgivande tullnämnden ska bestå av företrädare för berörda parter som är relevanta för arbetet i EU:s tullbyrå, inbegripet företrädare från näringslivet, och av företrädare för sammanslutningar av sådana berörda parter. Styrelsen ska fastställa den rådgivande tullnämndens sammansättning.

4. Den rådgivande tullnämnden ska rådfrågas regelbundet och får på eget initiativ ge råd till EU:s tullbyrå i de frågor som förtecknas i punkt 2 a, b och c.

5. Den rådgivande tullnämnden ska hålla minst ett ordinarie sammanträde var sjätte månad. Dessutom får den sammanträda på begäran av styrelsen, direktionen eller den verkställande direktören.

Avsnitt 5

Datarevisorn

Artikel 246

Datarevisorns utnämning, ställning och oberoende

1. Datarevisorn ska utnämnas av styrelsen på grundval av meriter och dokumenterad yrkeskunskap samt relevant kompetens och erfarenhet inom datasäkerhet, cybersäkerhet och dataskydd.

2. Datarevisorn ska vara medlem av personalen vid EU:s tullbyrå och agera oberoende.

3. Datarevisorn ska agera med full respekt för unionsrätt om konfidentialitet och sekretess.

Artikel 247

Datarevisorns ansvarsområden och uppgifter

1. Datarevisorn ska övervaka och bedöma att åtkomsten till EU:s tulldatacentral är lagenlig, i enlighet med tillämplig unionsrätt.

2. Datarevisorn ska årligen rapportera om sin verksamhet till styrelsen.

3. Datarevisorn ska utföra sina uppgifter i samordning med dataskyddsombudet för EU:s tullbyrå och utan att det påverkar respekten för andra tillsynsorgans ansvar på unionsnivå eller nationell nivå.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter som specificerar datarevisorns oberoende ställning och fastställer dennes närmare uppgifter och ansvarsområden. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 283.2.

KAPITEL 4

Upprättande av EU:s tullbyrås budget och budgetens struktur

Artikel 248

Allmänna bestämmelser

Styrelsen ska anta EU:s tullbyrås finansiella regler efter samråd med kommissionen. De får inte avvika från kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/715 ([42]), såvida detta inte särskilt krävs för EU:s tullbyrås verksamhet och kommissionen i förväg har gett sitt samtycke till detta.

Artikel 249

Samlat programdokument

1. Den verkställande direktören ska varje år utarbeta ett utkast till samlat programdokument som i synnerhet ska innehålla flerårig och årlig programplanering i enlighet med delegerad förordning (EU) 2019/715 och med den relevanta bestämmelsen i de finansiella regler för EU:s tullbyrå som antagits enligt artikel 248 i den här förordningen, med beaktande av eventuella riktlinjer som fastställts av kommissionen. Sådan årlig och flerårig programplanering ska vara i linje med tullpolitiken och tullunionens övergripande prioriteringar.

2. Styrelsen ska överlämna utkastet till samlat programdokument till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten senast den 31 januari året före programperioden.

3. Styrelsen ska senast den 30 november varje år anta det samlade programdokumentet. Den ska vidarebefordra det samlade programdokumentet, liksom eventuella senare uppdaterade versioner av det dokumentet, till Europaparlamentet, rådet och kommissionen. Det samlade programdokumentet ska anses vara slutgiltigt efter det slutliga antagandet av unionens allmänna budget och ska vid behov anpassas i enlighet därmed.

4. Det årliga arbetsprogrammet för EU:s tullbyrå ska innehålla detaljerade mål och förväntade resultat, inklusive prestationsindikatorer. Det ska också innehålla en beskrivning av de åtgärder som ska finansieras och en indikation på hur stora finansiella resurser och personalresurser som anslås till varje åtgärd. Det årliga arbetsprogrammet ska överensstämma med det fleråriga arbetsprogram som avses i punkt 5. Det ska tydligt framgå vilka arbetsuppgifter som lagts till, ändrats eller strukits jämfört med föregående budgetår.

Styrelsen ska ändra det antagna årliga arbetsprogrammet om EU:s tullbyrå får en ny uppgift inom denna förordnings tillämpningsområde. Varje väsentlig ändring av det årliga arbetsprogrammet ska antas i enlighet med samma förfarande som det ursprungliga årliga arbetsprogrammet. Styrelsen får delegera befogenheten att göra icke-väsentliga ändringar i det årliga arbetsprogrammet till den verkställande direktören.

([42]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/715 av den 18 december 2018 med rambudgetförordning för de organ som inrättats enligt EUF-fördraget och Euratomfördraget och som avses i artikel 70 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 (EUT L 122, 10.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/715/oj).

5. I det fleråriga arbetsprogrammet för EU:s tullbyrå ska den övergripande strategiska programplaneringen, inbegripet mål, förväntade resultat och prestationsindikatorer, fastställas. Där ska också för varje verksamhet anges de indikativa finansiella resurser och personalresurser som anses vara nödvändiga för att uppnå de fastställda målen. Den strategiska programplaneringen ska vid behov uppdateras och ska visa hur EU:s tullbyrå bidrar till uppnåendet av unionens politiska prioriteringar.

Artikel 250

Upprättande av budgeten

1. Den verkställande direktören ska varje år utarbeta ett preliminärt utkast till beräkning av EU:s tullbyrås inkomster och utgifter för det påföljande budgetåret, inklusive tjänsteförteckningen, och skicka det till styrelsen. Informationen i det preliminära utkastet till beräkning av inkomster och utgifter ska överensstämma med det utkast till samlat programdokument som avses i artikel 249.1.

2. På grundval av det preliminära utkast till beräkning av inkomster och utgifter som avses i punkt 1 ska styrelsen anta ett utkast till beräkning av EU:s tullbyrås inkomster och utgifter för det påföljande budgetåret (*utkastet till beräkning av inkomster och utgifter*).

3. Styrelsen ska senast den 31 januari varje år skicka utkastet till beräkning av inkomster och utgifter till kommissionen.

4. Kommissionen ska skicka utkastet till beräkning av inkomster och utgifter till budgetmyndigheten tillsammans med förslaget till unionens allmänna budget.

5. På grundval av utkastet till beräkning av inkomster och utgifter ska kommissionen i förslaget till unionens allmänna budget föra in de beräkningar som den anser nödvändiga för tjänsteförteckningen och det bidragsbelopp som ska belasta den allmänna budgeten, som den ska lägga fram för budgetmyndigheten i enlighet med artiklarna 313 och 314 i EUF-fördraget.

6. Budgetmyndigheten ska bevilja anslagen för bidraget från unionens allmänna budget till EU:s tullbyrå.

7. Budgetmyndigheten ska anta EU:s tullbyrås tjänsteförteckning.

8. Styrelsen ska anta EU:s tullbyrås budget. Budgeten ska anses vara slutgiltig efter det slutliga antagandet av unionens allmänna budget. Budgeten för EU:s tullbyrå ska vid behov anpassas i enlighet därmed.

Artikel 251

Budgetens struktur

1. Beräkningar av EU:s tullbyrås samtliga inkomster och utgifter ska utarbetas för varje budgetår och redovisas i EU:s tullbyrås budget. Budgetåret ska motsvara kalenderåret.

2. Inkomster och utgifter i EU:s tullbyrås budget ska balansera varandra.

3. Utan att det påverkar andra medel ska EU:s tullbyrås inkomster inbegripa

a) ett bidrag från unionen, vilket tas upp i unionens allmänna budget,

b) eventuella frivilliga finansiella bidrag från medlemsstaterna,

c) eventuell unionsfinansiering i form av överenskommelser om medverkan eller ad hoc-bidrag, i enlighet med de finansiella regler för EU:s tullbyrå som avses i artikel 248 och med bestämmelserna i relevanta instrument till stöd för unionens politik,

d) inkomster från eller avgifter för publikationer och andra varor eller tjänster som tillhandahålls av EU:s tullbyrå.

4. EU:s tullbyrås utgifter ska omfatta ersättningar till personalen, kostnader för administration och infrastruktur samt driftskostnader.

5. Budgetåtaganden för åtgärder som avser storskaliga projekt och som sträcker sig över mer än ett budgetår får delas upp i årliga betalningar.

Artikel 252

Genomförande av budgeten

1. Den verkställande direktören ska genomföra EU:s tullbyrås budget med respekt för principerna om sparsamhet, effektivitet, ändamålsenlighet och sund ekonomisk förvaltning.

2. Den verkställande direktören ska varje år till budgetmyndigheten översända all information som behövs för budgetmyndighetens utvärdering.

Artikel 253

Redovisning av räkenskaper och ansvarsfrihet

1. EU:s tullbyrås räkenskapsförare ska överlämna den preliminära redovisningen för budgetåret (år N) till kommissionens räkenskapsförare och till revisionsrätten senast den 1 mars det påföljande budgetåret (år N+1).

2. EU:s tullbyrå ska senast den 31 mars år N+1 överlämna rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen för år N till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten.

3. Kommissionens räkenskapsförare ska senast den 31 mars år N+1 överlämna EU:s tullbyrås preliminära redovisning, som konsoliderats med kommissionens egen redovisning, till revisionsrätten.

4. Efter mottagandet av revisionsrättens iakttagelser i fråga om EU:s tullbyrås preliminära redovisning enligt artikel 252 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2024/2509 ([43]) ska EU:s tullbyrås räkenskapsförare upprätta EU:s tullbyrås slutliga redovisning för det året. Den verkställande direktören ska överlämna denna slutliga redovisning till direktionen för ett yttrande. Styrelsen ska anta detta yttrande.

([43]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2024/2509 av den 23 september 2024 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

5. EU:s tullbyrås räkenskapsförare ska senast den 1 juli år N+1 överlämna den slutliga redovisningen för år N till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten, tillsammans med det yttrande som styrelsen antagit.

6. Den slutliga redovisningen för år N ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* senast den 15 november år N+1.

7. Senast den 30 september år N+1 ska den verkställande direktören till revisionsrätten skicka ett svar på dess iakttagelser. Den verkställande direktören ska också skicka det svaret till styrelsen.

8. Den verkställande direktören ska på Europaparlamentets begäran lägga fram alla uppgifter som behövs för att förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för budgetår N ska fungera väl, i enlighet med artikel 267.3 i förordning (EU, Euratom) 2024/2509.

9. Europaparlamentet ska före den 15 maj år N+2, på rekommendation av rådet som ska fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja den verkställande direktören ansvarsfrihet beträffande budgetens genomförande år N.

Artikel 254

Bedrägeribekämpning

1. I syfte att bekämpa bedrägerier, korruption och annan olaglig verksamhet inom EU:s tullbyrå ska förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 tillämpas utan förbehåll.

2. EU:s tullbyrå ska ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ([44]) senast den 21 mars 2027 och ska med hjälp av mallen i bilagan till det avtalet anta lämpliga bestämmelser som ska gälla EU:s tullbyrås personal.

3. Revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision, på grundval av handlingar och kontroller på plats, hos alla bidragsmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit unionsfinansiering från EU:s tullbyrå.

4. Olaf får, i enlighet med de bestämmelser och förfaranden som fastställs i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ([45]), göra utredningar, däribland kontroller och inspektioner på plats, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägerier, korruption eller annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen i samband med ett bidrag eller ett kontrakt som finansieras av EU:s tullbyrå.

([44]) EGT L 136, 31.5.1999, s. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/1999/531/oj.

([45]) Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1996/2185/oj).

5. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1–4 ska EU:s tullbyrås kontrakt, bidragsöverenskommelser och bidragsbeslut innehålla bestämmelser som uttryckligen ger revisionsrätten och Olaf rätt att genomföra sådana revisioner och utredningar, i enlighet med deras respektive befogenheter. Samarbetsarrangemang med behöriga myndigheter i tredjeländer och internationella organisationer ska omfatta bistånd från och samarbete med dessa myndigheter och internationella organisationer när det gäller revisioner och utredningar som genomförs av revisionsrätten och Olaf.

6. I enlighet med förordning (EU) 2017/1939 får Eppo utreda och lagföra bedrägerier och annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen, i enlighet med vad som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 ([46]). Artikel 24 i förordning (EU) 2017/1939 ska tillämpas vid inrapportering till Eppo av relevanta brottsliga handlingar.

KAPITEL 5

Bestämmelser om personal

Artikel 255

Allmänna bestämmelser

Tjänsteföreskrifterna, anställningsvillkoren och de regler som antas genom överenskommelse mellan unionens institutioner för tillämpningen av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren ska tillämpas på personalen vid EU:s tullbyrå.

Artikel 256

Utstationerade nationella experter och annan personal

1. EU:s tullbyrå får använda sig av utstationerade nationella experter eller annan personal som inte är anställd vid EU:s tullbyrå.

2. Styrelsen ska anta ett beslut om regler för utstationering av nationella experter till EU:s tullbyrå.

Artikel 257

Immunitet och privilegier

EU:s tullbyrå och dess personal ska omfattas av protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier, fogat till fördraget om Europeiska unionen och EUF-fördraget.

([46]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1371/oj).

KAPITEL 6

Allmänna bestämmelser och slutbestämmelser

Artikel 258

Transparens och kommunikation

1. Förordning (EG) nr 1049/2001 ska tillämpas på handlingar som finns hos EU:s tullbyrå. Styrelsen ska inom sex månader från dagen för sitt första sammanträde anta närmare regler om tillämpningen av den förordningen.

2. EU:s tullbyrå ska behandla personuppgifter i enlighet med förordning (EU) 2018/1725. Styrelsen ska inom sex månader från dagen för sitt första sammanträde fastställa åtgärder för EU:s tullbyrås tillämpning av den förordningen, inbegripet sådana som rör utnämning av ett dataskyddsombud för EU:s tullbyrå. Åtgärderna ska fastställas efter samråd med Europeiska datatillsynsmannen.

3. EU:s tullbyrå får bedriva kommunikationsverksamhet på eget initiativ inom sitt behörighetsområde. Tilldelningen av resurser för kommunikationsverksamhet ska bidra till det ändamålsenliga utförandet av EU:s tullbyrås uppgifter. Kommunikationsverksamheten ska ske i enlighet med relevanta planer för kommunikation och informationsspridning som antagits av styrelsen.

Artikel 259

Tystnadsplikt

1. Ledamöterna i styrelsen och direktionen, den verkställande direktören, den vice verkställande direktören, datarevisorn och all personal vid EU:s tullbyrå, inbegripet tillfälligt utstationerade tjänstemän från medlemsstaterna, samt alla andra personer som utför uppgifter för EU:s tullbyrå på kontraktsbasis, ska omfattas av kravet på tystnadsplikt enligt artikel 339 i EUF-fördraget och artikel 67 i direktiv (EU) 2024/1640, även efter det att deras uppdrag har upphört.

2. Personer som, direkt eller indirekt, permanent eller tillfälligt, tillhandahåller tjänster som är kopplade till EU:s tullbyrås uppgifter omfattas av krav på tystnadsplikt som är likvärdiga med dem som föreskrivs i punkt 1.

3. För att utföra sina uppgifter i enlighet med denna förordning ska EU:s tullbyrå, inom de gränser och på de villkor som anges i denna förordning, ha rätt att utbyta information med andra unionsinstitutioner, unionsorgan och unionsbyråer eller med nationella myndigheter och organ.

4. EU:s tullbyrå ska fastställa praktiska arrangemang för genomförandet av de krav på tystnadsplikt som avses i punkterna 1 och 2.

Artikel 260

Säkerhetsbestämmelser om skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter och känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter

1. EU:s tullbyrå ska anta sina egna säkerhetsbestämmelser på grundval av principerna och reglerna i kommissionens säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter och känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter, bland annat bestämmelser om utbyte av sådana uppgifter med tredjeländer och om behandling och lagring av sådana uppgifter, i enlighet med kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443 ([47]) och (EU, Euratom) 2015/444 ([48]). Varje administrativt arrangemang om utbyte av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter med de relevanta myndigheterna i ett tredjeland eller, i avsaknad av ett sådant arrangemang, ad hoc-utlämning av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter i undantagsfall till dessa myndigheter ska ha godkänts av kommissionen på förhand.

2. Styrelsen ska anta EU:s tullbyrås säkerhetsbestämmelser efter kommissionens godkännande. Vid bedömningen av de föreslagna säkerhetsbestämmelserna ska kommissionen säkerställa att de är förenliga med besluten (EU, Euratom) 2015/443 och (EU, Euratom) 2015/444.

3. EU:s tullbyrå får vidta de åtgärder som krävs för att göra det lättare att utbyta information som är relevant för dess arbetsuppgifter med kommissionen och medlemsstaterna och, vid behov, med andra relevanta unionsinstitutioner, unionsorgan och unionsbyråer. Varje administrativt arrangemang för detta ändamål om utbyte av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter eller, i avsaknad av sådana arrangemang, varje ad hoc-utlämning av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter i undantagsfall, ska ha godkänts av kommissionen på förhand.

Artikel 261

Språkordning

1. Rådets förordning nr 1 ([49]) ska tillämpas på EU:s tullbyrå.

2. Styrelsen ska fatta beslut om EU:s tullbyrås interna språkordning.

3. Översättning och alla andra språktjänster som EU:s tullbyrå behöver, förutom tolkning, ska tillhandahållas av Översättningscentrum för Europeiska unionens organ.

Artikel 262

Utvärdering

1. Senast den 21 september 2031, och därefter vart femte år, ska kommissionen säkerställa att en utvärdering av EU:s tullbyrås prestation i förhållande till dess mål, uppdrag, uppgifter, styrning och platser utförs i enlighet med kommissionens riktlinjer.

([47]) Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443 av den 13 mars 2015 om säkerhet inom kommissionen (EUT L 72, 17.3.2015, s. 41, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/443/oj).

([48]) Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444 av den 13 mars 2015 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 72, 17.3.2015, s. 53, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/444/oj).

([49]) Rådets förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 17, 6.10.1958, s. 385, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1958/1(1)/oj).

2. Den utvärdering som avses i punkt 1 ska särskilt omfatta möjliga behov av att ändra EU:s tullbyrås uppdrag och de finansiella följderna av sådana ändringar.

3. Vid varannan utvärdering enligt punkt 1 ska de resultat som EU:s tullbyrå uppnått bedömas med hänsyn till EU:s tullbyrås mål, uppdrag, uppgifter och styrning, inbegripet en bedömning av huruvida EU:s tullbyrås fortsatta existens är berättigad med avseende på dessa mål, uppdrag och uppgifter och denna styrning.

4. Kommissionen ska rapportera till Europaparlamentet och rådet om resultatet av den utvärdering som avses i punkt 1. Utvärderingens resultat ska offentliggöras.

Artikel 263

EU:s tullbyrås ansvar

1. EU:s tullbyrås inomobligatoriska ansvar ska regleras av den rätt som är tillämplig på avtalet i fråga.

2. Europeiska unionens domstol ska vara behörig att träffa avgöranden enligt en skiljedomsklausul i ett avtal som ingåtts av EU:s tullbyrå.

3. Vid utomobligatoriskt ansvar ska EU:s tullbyrå, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar, ersätta skada som orsakats av dess avdelningar eller av dess personal under tjänsteutövning.

4. Europeiska unionens domstol ska vara behörig i tvister om ersättning för sådana skador som avses i punkt 3.

5. Personalens personliga ansvar gentemot EU:s tullbyrå ska regleras av de bestämmelser i tjänsteföreskrifterna eller anställningsvillkoren som är tillämpliga på den.

6. Unionens och medlemsstaternas ekonomiska ansvar för EU:s tullbyrås skulder ska vara begränsat till deras redan inbetalade bidrag till dess administrativa kostnader.

Artikel 264

Avtal om säte och villkor för verksamheten

1. De nödvändiga arrangemangen beträffande de lokaler som EU:s tullbyrå ska få i värdmedlemsstaten och de resurser som ska tillhandahållas av den medlemsstaten samt de särskilda regler som i värdmedlemsstaten är tillämpliga på den verkställande direktören, styrelseledamöterna, EU:s tullbyrås personal och deras familjemedlemmar ska fastställas i ett avtal om säte som EU:s tullbyrå och värdmedlemsstaten ska ingå efter att ha fått styrelsens godkännande och senast den 21 september 2028.

2. Värdmedlemsstaten för EU:s tullbyrå ska tillhandahålla bästa möjliga förutsättningar för att EU:s tullbyrå ska kunna fungera väl, vilket inkluderar Europaorienterad skolundervisning på flera språk och lämpliga transportförbindelser.

3. Om exceptionella omständigheter så kräver får den verkställande direktören besluta att inrätta lokala kontor i andra medlemsstater för att utföra EU:s tullbyrås uppgifter på ett mer effektivt, ändamålsenligt och konsekvent sätt.

Innan den verkställande direktören beslutar att inrätta ett lokalt kontor ska denne inhämta förhandsgodkännande från kommissionen, styrelsen och den berörda medlemsstaten. Beslutet ska grundas på en lämplig kostnads-nyttoanalys som särskilt visar mervärdet av ett sådant beslut. I beslutet ska omfattningen anges av den verksamhet som ska bedrivas vid det lokala kontoret på ett sätt som undviker onödiga kostnader och dubblering av EU:s tullbyrås administrativa uppgifter.

Artikel 265

Inledning av verksamheten vid EU:s tullbyrå

Kommissionen ska ansvara för inrättandet av EU:s tullbyrå och dess inledande verksamhet till dess att EU:s tullbyrå har operativ förmåga att genomföra sin egen budget. För det ändamålet ska följande gälla:

a) Till dess att den verkställande direktören tillträder sin befattning efter att ha utnämnts av styrelsen i enlighet med artikel 241 får kommissionen utse en tjänsteman från kommissionen till tillförordnad verkställande direktör, som ska utföra de uppgifter som åligger den verkställande direktören.

b) Genom undantag från artikel 238.3 j, och till dess att ett beslut enligt artikel 238.4 har antagits, ska den tillförordnade verkställande direktören utöva tillsättningsbefogenheterna.

c) Kommissionen får erbjuda bistånd till EU:s tullbyrå, särskilt genom att utstationera kommissionstjänstemän för att bedriva EU:s tullbyrås verksamhet under den tillförordnade verkställande direktörens eller den verkställande direktörens ansvar.

d) Den tillförordnade verkställande direktören får godkänna alla betalningar som omfattas av anslag i EU:s tullbyrås budget och får ingå avtal, inbegripet anställningsavtal, i enlighet med tjänsteförteckningen för EU:s tullbyrå efter det att den har antagits.

e) Genom undantag från artikel 237.1 ska den tillförordnade verkställande direktören, till dess att styrelsens ordförande har valts, kalla till och leda styrelsens sammanträden, utan rösträtt.

AVDELNING XIII

TULLSAMARBETE

KAPITEL 1

Samarbete mellan tullmyndigheter i unionen

Artikel 266

Internt tullsamarbete

1. Utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EG) nr 515/97 ska tullmyndigheterna samarbeta med varandra, med kommissionen och med EU:s tullbyrå i enlighet med tullagstiftningen och andra unionsrättsakter som föreskriver sådant samarbete, i syfte att säkerställa en korrekt och enhetlig tillämpning av dessa rättsakter och stödja fullgörandet av deras uppdrag i enlighet med artikel 2 i den här förordningen.

2. Tullmyndigheter får, på begäran av en annan medlemsstats tullmyndigheter, tillfälligt ställa tulltjänstemän till förfogande för arbete vid den andra medlemsstatens tullmyndigheter. Tullmyndigheterna ska informera EU:s tullbyrå om sådana tillfälliga uppdrag. EU:s tullbyrå får föreslå sitt stöd och, med de berörda tullmyndigheternas samtycke, samordna sådana uppdrag. De berörda medlemsstaterna får fastställa de nödvändiga villkoren för sådana uppdrag i ett avtal eller samarbetsarrangemang.

3. Olika medlemsstaters tullmyndigheter får utföra gemensamma kontroller på eget initiativ, utöver de gemensamma kontroller som avses i artikel 267. De ska informera EU:s tullbyrå om sådana gemensamma kontroller.

4. Kommissionen, Olaf och EU:s tullbyrå får utbyta data i enlighet med avdelning III för det samarbete som avses i detta kapitel. Om sådant utbyte inbegriper information om risker ska EU:s tullbyrå säkerställa en effektiv användning av sådan information i sin riskhanteringsverksamhet i enlighet med den här avdelningen och avdelning XII.

Artikel 267

Gemensamma kontroller

1. EU:s tullbyrå ska, i samarbete med medlemsstaterna, planera, organisera och samordna gemensamma kontroller som utförs av tullmyndigheter.

I förekommande fall får gemensamma kontroller inbegripa samarbete med kommissionen eller andra unionsinstitutioner, unionsorgan eller unionsbyråer, i enlighet med artikel 268.

2. Vid de gemensamma kontroller som avses i punkt 1 ska EU:s tullbyrå följa de tullpolitiska prioriteringarna och säkerställa samarbete om den bedrägeribekämpningsverksamhet som bedrivs av relevanta unionsinstitutioner, unionsorgan eller unionsbyråer och om de utredningar som utförs av tullmyndigheterna.

3. För att EU:s tullbyrå ska kunna utarbeta en rapport och göra en utvärdering ska tullmyndigheterna ge återkoppling till EU:s tullbyrå om den verksamhet och de kontroller de har utfört inom ramen för gemensamma kontroller som avses i punkt 1.

KAPITEL 2

Samarbete med andra myndigheter i unionen

Artikel 268

Tullsamarbete med andra myndigheter i unionen

1. Utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EG) nr 515/97 och artiklarna 41, 42 och 43 i den här förordningen ska EU:s tullbyrå och tullmyndigheterna samarbeta med andra behöriga myndigheter eller organ på unionsnivå och nationell nivå, inbegripet marknadskontrollmyndigheter, sanitära och fytosanitära myndigheter, brottsbekämpande myndigheter eller organ, statistikmyndigheter och skattemyndigheter, inom de tillämpliga rättsliga ramverken.

2. Det samarbete som avses i punkt 1 i denna artikel ska vara regelbundet och strukturerat. Det ska särskilt ha följande mål:

a) Bidra till och övervaka utvecklingen av lagstiftningen på politikområden som är relevanta i tullhänseende.

b) Utbyta data, särskilt data som är relevanta för riskhantering i enlighet med avdelning IV kapitel 2.

c) Utveckla enhetliga och samordnade övervakningsstrategier för riskhantering av varor som ligger inom både tullmyndigheters och andra myndigheters ansvarsområde, i enlighet med avdelning IV kapitel 2.

d) Underlätta det operativa genomförandet, inbegripet genom gemensamma kontroller i enlighet med artikel 267.

e) När så är lämpligt utbyta kompetens och bästa praxis genom gemensamma utbildningstillfällen om hur produkter som inte uppfyller kraven kan upptäckas.

f) Bidra till innovations- och forskningsverksamhet, utveckla ny teknik och underlätta gemensam upphandling på områden som är relevanta för tullen.

3. EU:s tullbyrå ska, utan att det påverkar kommissionens befogenheter och efter kommissionens förhandsgodkännande, i samarbete med tullmyndigheterna anta och regelbundet uppdatera ett ramverk till stöd för det samarbete som avses i denna artikel genom att föreslå mål och centrala samarbetsområden och tillhandahålla riktlinjer för ramverkets praktiska genomförande. EU:s tullbyrå får ingå samarbetsarrangemang för att utveckla och uppdatera ett sådant ramverk. EU:s tullbyrå ska involvera andra relevanta parter när den utvecklar det ramverk eller de samarbetsarrangemang som avses i denna punkt.

4. Om tullmyndigheterna, inom ramen för det samarbete som avses i punkt 1, mottar en begäran från andra behöriga myndigheter på nationell nivå om extrahering och förmedling av data som är tillgängliga i EU:s tulldatacentral, ska sådana data tillhandahållas endast på motiverad begäran och med godkännande av de tullmyndigheter som berörs av dessa data.

Denna extrahering och förmedling ska begränsas till data som den mottagande myndigheten har rätt att erhålla i enlighet med det rättsliga ramverk enligt vilken den verkar och som är absolut nödvändiga för det ändamål som anges i den relevanta begäran. Medlemsstaterna ska anta åtgärder för att säkerställa att unionens regler om konfidentialitet och dataskydd följs.

Tullmyndigheterna ska utse en central enhet som ska ta emot de begäranden som avses i denna punkt och säkerställa att de behandlas.

5. Tullmyndigheterna och EU:s tullbyrå ska använda elektroniska medel för att fullgöra de skyldigheter som förtecknas i punkt 4.

6. Om en tullmyndighet misstänker att varor inte uppfyller kraven i annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna ska den omedelbart dela denna information med relevanta behöriga myndigheter med hjälp av de tekniska medel och inom de tidsramar som föreskrivs i den tillämpliga lagstiftningen.

7. Om en tullmyndighet samarbetar med en annan myndighet i en annan medlemsstat ska den underrätta tullmyndigheten i den medlemsstaten om det faktum att samarbetet äger rum. Om samarbetet omfattar fler än två medlemsstater ska de deltagande tullmyndigheterna underrätta EU:s tullbyrå, som på begäran får ge dem operativt stöd och samordningsstöd i enlighet med artikel 232.

8. När medlemsstaterna tillämpar det ramverk för samarbete som avses i punkt 3 i denna artikel ska de regelbundet och minst vartannat år rapportera till EU:s tullbyrå om dess tillämpning. EU:s tullbyrå ska beakta innehållet i sådan rapportering i sin övervakningsverksamhet enligt artikel 232.7 a och när den utför sina uppgifter i fråga om prestationsmätning enligt artikel 232.7 b.

9. Till och med den 21 september 2027 får kommissionen utföra EU:s tullbyrås uppgifter.

10. EU:s tullbyrå får samarbeta med andra nationella myndigheter och med kommissionen och unionens andra institutioner, byråer, nätverk och organ för att bidra till de mål som avses i punkt 2. Om EU:s tullbyrå samarbetar med andra nationella myndigheter i en medlemsstat ska den informera tullmyndigheten i den medlemsstaten.

11. EU:s tullbyrå ska ha ett nära samarbete med Olaf och Eppo i de fall bedrägeri förekommer eller misstanke om bedrägeri uppstår i någon av dess samarbetsverksamheter.

12. EU:s tullbyrå får delta i och bidra till strategiska analyser och hotbildsbedömningar, innovationsprogram, utbildningsverksamhet, nätverk och annan verksamhet som är relevant för genomförandet av dess uppgifter och som organiseras av relevanta unionsinstitutioner, unionsorgan och unionsbyråer.

Artikel 269

Åtgärder som ska vidtas av tullmyndigheterna

1. Tullmyndigheterna ska genomföra de åtgärder som föreskrivs i annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna i enlighet med bestämmelserna i denna andra lagstiftning, till exempel följande:

a) Samla in specifika data om alla sändningar, inbegripet automatiska kontroller av icke-tullrelaterade unionsformaliteter, förutsatt att de lagras i ett centralt unionsregister.

b) Tillhandahålla statistik, analyser och information om trender, särskilt i fråga om risker.

c) Underlätta och samordna andra myndigheters kontroller.

d) Utföra kontroller av vissa sändningar som valts ut på grundval av riskhantering i enlighet med avdelning IV och med beaktande av de analyser som avses i led b i denna punkt.

e) Samråda med andra myndigheter före frigörande av varor i enlighet med artikel 77.

f) Vidta alla nödvändiga åtgärder avseende varor som inte uppfyller kraven, inbegripet försäljning eller förstöring av dessa varor.

g) Genomföra det ramverk för samarbete som avses i artikel 268.

h) Varna andra myndigheter om risker som är relevanta för deras arbete samt rapportera misstankar om bedrägeri och brott.

i) Uppföljning när befordran av varor strider mot annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna.

j) Andra kompletterande åtgärder.

2. Om en medlemsstat utser ett specialiserat tullgränsövergångsställe för tillämpningen av viss annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna ska den underrätta EU:s tullbyrå om detta. EU:s tullbyrå ska upprätta och regelbundet uppdatera en förteckning över sådana specialiserade tullgränsövergångsställen och offentliggöra den förteckningen på sin webbplats. De hinder som uppstår till följd av skyldigheten att passera ett sådant utsett specialiserat tullgränsövergångsställe får inte vara oproportionella för ekonomiska aktörer i förhållande till det eftersträvade målet och med hänsyn till de omständigheter som utgör skäl för denna skyldighet.

3. För att underlätta identifiering, tillämpning och kontroll av efterlevnaden av annan lagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna ska kommissionen utarbeta och regelbundet uppdatera en integrerad förteckning över unionsrättsakter där det fastställs krav som är tillämpliga på varor som omfattas av tullkontroller och som syftar till att skydda allmänna intressen, och offentliggöra denna förteckning på sin webbplats.

KAPITEL 3

Tullsamarbete med andra myndigheter utanför unionen

Artikel 270

Tullsamarbete med tredjeländers myndigheter och med internationella organisationer

1. EU:s tullbyrå får, i den utsträckning som krävs för dess uppgifter, efter samråd med kommissionen och förutsatt att kommissionen gett sitt förhandsgodkännande, ingå samarbetsarrangemang med tullmyndigheter och andra behöriga myndigheter i tredjeländer samt med internationella organisationer. Dessa samarbetsarrangemang får omfatta gemensam verksamhet och utbyte av bästa praxis.

2. De samarbetsarrangemang som avses i punkt 1 ska begränsas till uppgifterna för EU:s tullbyrå och får inte skapa rättsliga skyldigheter för unionen eller medlemsstaterna.

3. EU:s tullbyrå ska informera medlemsstaternas tullmyndigheter om de samarbetsarrangemang som avses i punkt 1.

Artikel 271

Bilaterala avtal med tredjeländer

1. Om en medlemsstat inleder förhandlingar med ett tredjeland om ingående av ett bilateralt avtal om genomförande av tullagstiftning ska den utan oskäligt dröjsmål anmäla det utkast till avtal som den avser att underteckna till kommissionen.

2. Den berörda medlemsstaten ska, innan den ingår eller ändrar bilaterala avtal om gemensamma gränsövergångsställen med ett angränsande tredjeland, rådfråga kommissionen om huruvida detta avtal är förenligt med unionsrätten. Om kommissionen anser att avtalet är oförenligt med unionsrätten ska den underrätta den berörda medlemsstaten. Denna medlemsstat ska vidta alla lämpliga åtgärder för att inom rimlig tid ändra avtalet så att det blir förenligt med unionsrätten.

3. Medlemsstaterna ska senast den 21 september 2027 underrätta kommissionen om sina befintliga bilaterala avtal.

Artikel 272

Utbyte av data med tredjeländer

1. Kommissionen, tullmyndigheterna och EU:s tullbyrå får, i enlighet med tillämplig unionsrätt, utbyta och dela data som behandlas i enlighet med denna förordning med tullmyndigheterna och andra myndigheter i tredjeländer i syfte att samarbeta i tullfrågor, inbegripet genom systematiska och automatiserade utbyten, om

a) ett internationellt avtal som ingåtts mellan unionen och det eller de berörda tredjeländerna föreskriver ett sådant utbyte,

b) unionsrättsakter på områdena för tullfrågor, den gemensamma handelspolitiken eller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken eller annan unionslagstiftning tillämpad av tullmyndigheterna föreskriver ett sådant utbyte, eller

c) ett bilateralt avtal som ingåtts eller upprätthålls i enlighet med förfarandet och villkoren i punkterna 6–9 mellan en medlemsstat och ett tredjeland förskriver ett sådant utbyte.

2. När tullmyndigheter eller EU:s tullbyrå utbyter data med tullmyndigheter och andra myndigheter i tredjeländer ska de informera kommissionen om detta utbyte.

3. Det utbyte som avses i punkt 1 i denna artikel ska

a) säkerställa att överföring av personuppgifter sker i överensstämmelse med kapitel V i förordning (EU) 2016/679, beroende på vad som är tillämpligt,

b) säkerställa uppgifternas konfidentialitet i enlighet med denna förordning, och

c) säkerställa att utbytet av data sker via lämpliga säkra kommunikationsmedel.

4. Det utbyte av data som avses i punkt 1 får särskilt avse följande kategorier av data:

a) Dataelement som ingår i beslut som fattats av tullmyndigheterna eller liknande beslut som fattats i tredjeländer och som avser bindande besked, status som godkänd ekonomisk aktör, status som betrodd näringsidkare, tullvärde, varors tullstatus eller särskilda förfaranden.

b) Dataelement som ingår i deklarationer, underrättelser, anmälningar och meddelanden, bevis på varors tullstatus samt i styrkande handlingar, eller som på annat sätt tillhandahålls eller tillgängliggörs för medlemsstaternas tullmyndigheter, för kommissionen eller för tredjeländers tullmyndigheter, eller som utfärdats av dessa myndigheter.

c) Data om risker som identifierats, upptäckter som gjorts och resultat som erhållits av medlemsstaternas tullmyndigheter eller kommissionen, å ena sidan, och tredjeländers tullmyndigheter, å andra sidan, i samband med riskanalyser och kontroller.

5. Det utbyte som avses i punkt 1 i denna artikel påverkar inte det informationsutbyte som sker i enlighet med bestämmelserna om ömsesidigt administrativt bistånd i avtal mellan unionen och tredjeländer eller förordning (EG) nr 515/97.

6. En medlemsstat får ges befogenhet att inleda förhandlingar med ett tredjeland i syfte att ingå ett bilateralt avtal om informationsutbyte enligt punkt 1 i enlighet med de allmänna förfaranden och villkor som fastställs i en delegerad akt antagen i enlighet med punkt 8.

När ett avtal om informationsutbyte som avses i punkt 1 mellan unionen och ett visst tredjeland träder i kraft ska det avtalet ha företräde framför relevanta delar av befintliga bilaterala avtal, som inte längre får tillämpas.

7. Medlemsstaterna ska anmäla sina befintliga bilaterala avtal om utbyte av tullrelaterad information till kommissionen när denna förordning träder i kraft. Om kommissionen anser att ett avtal är oförenligt med unionsrätten ska den underrätta den berörda medlemsstaten. Medlemsstaten ska vidta alla lämpliga åtgärder för att inom en rimlig tid som fastställs av kommissionen ändra avtalet så att det blir förenligt med unionsrätten.

8. Kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa de villkor och förfaranden i enlighet med vilka en medlemsstat kan ges befogenhet att inleda förhandlingar enligt punkt 6. Dessa villkor ska inbegripa ett krav på att den berörda medlemsstaten ska underrätta kommissionen, EU:s tullbyrå och alla andra medlemsstater om sin avsikt att ingå ett sådant bilateralt avtal. Kommissionen ska bedöma dess inverkan på unionsrätten och på framtida förhandlingar på unionsnivå. Den delegerade akten ska också innehålla bestämmelser om övervakning av genomförandet av dessa avtal.

9. Kommissionen får inom 60 dagar från det att den mottagit den underrättelse som avses i punkt 8 i denna artikel anta en genomförandeakt som ger den berörda medlemsstaten befogenhet att ingå det berörda bilaterala avtalet. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 283.2.

När det finns vederbörligen motiverade tvingande skäl till skyndsamhet rörandesådan befogenhet som är relaterade till behovet att snabbt möjliggöra det begärda informationsutbytet, ska kommissionen anta en omedelbart tillämplig genomförandeakt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 283.5.

Kommissionen ska inom samma period informera den berörda medlemsstaten om den beslutar att inte anta en genomförandeakt enligt denna punkt.

AVDELNING XIV

ÖVERTRÄDELSER AV TULLAGSTIFTNINGEN OCH ICKE-STRAFFRÄTTSLIGA SANKTIONER

Artikel 273

Innehåll och allmänna bestämmelser

1. I denna avdelning fastställs en minimiförteckning över överträdelser av tullagstiftningen och icke-straffrättsliga påföljder för dessa överträdelser.

Medlemsstaterna ska i sin nationella rätt fastställa överträdelser av tullagstiftningen och icke-straffrättsliga sanktioner som är tillämpliga på dessa överträdelser, i enlighet med denna avdelning.

2. Denna avdelning hindrar inte att medlemsstaterna föreskriver ytterligare överträdelser av tullagstiftningen eller vidtar strängare åtgärder vid överträdelser av tullagstiftningen.

3. Sanktionerna för överträdelser av tullagstiftningen ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

4. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla de bestämmelser i sin nationella rätt som de antar enligt denna avdelning senast den 19 mars 2028 samt utan dröjsmål anmäla eventuella ändringar som berör dessa bestämmelser till kommissionen.

Artikel 274

Överträdelser av tullagstiftningen

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 224, 273 och 275 ska medlemsstaterna säkerställa att åtminstone följande överträdelser av tullagstiftningen blir föremål för sanktioner som fastställs i deras nationella rätt:

a) Underlåtenhet av innehavaren av ett tullbeslut att fullgöra de skyldigheter som följer av det beslutet.

b) Underlåtenhet att fullgöra skyldigheten att tillhandahålla eller tillgängliggöra fullständiga och riktiga data för tullmyndigheterna i enlighet med tullagstiftningen.

c) Underlåtenhet att fullgöra den bokföringsskyldighet som föreskrivs i tullagstiftningen.

d) Underlåtenhet att följa reglerna om undandragande av varor från tullövervakning.

e) Underlåtenhet att fullgöra de skyldigheter som rör tullförfaranden.

f) Underlåtenhet att fullgöra en importörs skyldigheter enligt artikel 27.2.

g) Underlåtenhet att fullgöra en exportörs skyldigheter enligt artikel 28.1.

2. Punkt 1 påverkar inte medlemsstaternas rätt att föreskriva ytterligare agerande, handlingar eller underlåtenhet som utgör överträdelser av tullagstiftningen.

Artikel 275

Sanktioner

1. Medlemsstaterna ska, när de fattar beslut om typen av sanktion och om sanktionens stränghet, säkerställa att vederbörlig hänsyn tas till följande:

a) Huruvida överträdelsen av tullagstiftningen begicks uppsåtligen eller av oaktsamhet.

b) Art, allvar, upprepning och varaktighet hos överträdelsen av tullagstiftningen.

c) Den inverkan som överträdelsen av tullagstiftningen har på unionens och medlemsstaternas ekonomiska intressen och andra skydds- och säkerhetsintressen.

d) Graden av samarbete med tullmyndigheten för att avhjälpa överträdelsen av tullagstiftningen och mildra dess eventuella negativa effekter.

e) Andra eventuella förmildrande eller försvårande omständigheter i ärendet, i enlighet med nationell rätt.

2. Sanktionerna ska ha någon eller några av följande former:

a) En penningavgift som tas ut av tullmyndigheterna eller, när så är lämpligt, en sanktion som åläggs av de behöriga tullmyndigheterna genom ett förlikningsförfarande som tillämpas i stället för en straffrättslig sanktion.

b) Återkallelse, tillfällig indragning eller ändring av ett tillstånd som innehas av den berörda personen.

c) Förverkande av de varor som är inblandade i överträdelsen av tullagstiftningen.

d) En varning.

e) En annan sanktion.

3. Alla icke-straffrättsliga sanktioner för överträdelser av tullagstiftningen som åläggs av tullmyndigheterna ska registreras med angivande av överträdelsens art och beloppet för eventuella penningavgifter eller identifiering av eventuella andra icke-straffrättsliga sanktioner som ålagts för den överträdelsen. Denna information ska tillgängliggöras för EU:s tullbyrå via EU:s tulldatacentral.

4. Senast den 21 september 2032 ska kommissionen, i samråd med EU:s tullbyrå, utvärdera tillämpningen av denna artikel och bedöma om penningavgifterna åläggs effektivt i medlemsstaterna utan att det leder till någon snedvridning av den inre marknaden, eller om det finns ett behov av att fastställa harmoniserade penningavgifter för överträdelser. På grundval av denna utvärdering kan kommissionen om så är lämpligt lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet i syfte att ändra denna förordning.

Artikel 276

Sanktioner för systematisk bristande efterlevnad vid distansförsäljning

1. Om tullmyndigheterna, i samband med övergång till fri omsättning för varor som säljs vid distansförsäljning, fastställer att samma ekonomiska aktör systematiskt underlåter att fullgöra de skyldigheter som avses i artikel 274.1 ska detta betraktas som en systematisk överträdelse. Medlemsstaterna ska säkerställa att den sanktion som åläggs för en systematisk överträdelse åtminstone utgörs av penningavgifter på minst 1 % och upp till 4 % av det totala värdet av de varor som importerats till unionen av den ekonomiska aktören under de föregående tolv månaderna.

2. Vid tillämpning av denna artikel ska den ekonomiska aktörens underlåtenhet anses vara systematisk om resultaten av ett betydande antal tullkontroller inom en kalendermånad visar bristande efterlevnad i ett tillräckligt representativt antal fall.

3. I händelse av en systematisk överträdelse enligt punkt 1 ska de behöriga myndigheterna också tillfälligt dra in, återkalla eller upphäva varje status som godkänd ekonomisk aktör eller betrodd näringsidkare eller motsvarande underlättande åtgärd som enligt denna förordning beviljats den ekonomiska aktör som begått överträdelsen.

4. Om tullmyndigheter inom sex månader från det att en sanktion enligt punkt 1 har ålagts fastställer att det förekommer ytterligare en systematisk överträdelse från samma ekonomiska aktör ska de sanktioner som åläggs för den överträdelsen utgöras av åtminstone penningavgifter på minst 3 % och upp till 6 % av det totala värdet av de varor som importerats till unionen av den ekonomiska aktören under de föregående tolv månaderna.

5. Om tullmyndigheter inom sex månader från det att en sanktion enligt punkt 4 i denna artikel har ålagts fastställer att det förekommer ytterligare en systematisk överträdelse från samma ekonomiska aktör ska sanktionen för en sådan ytterligare systematisk överträdelse utgöras av åtminstone en av de sanktioner som avses i den punkten. I relevanta fall och med beaktande av hur allvarlig en sådan ytterligare systematisk överträdelse är får åtkomsten till den ekonomiska aktörens onlinegränssnitt tillfälligt begränsas. För detta ändamål ska den behöriga tullmyndigheten utan oskäligt dröjsmål översända informationen om överträdelsen till de berörda myndigheterna. Dessutom ska åtgärder vidtas i enlighet med artikel 77.5 första stycket a.

6. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att komplettera denna förordning genom att fastställa det betydande antal tullkontroller, med beaktande av den relevanta distansförsäljningens volym och inverkan, och tröskelvärdet för det antal fall baserat på överträdelsens allvar, som anses vara tillräckligt representativt för att fastställa systematisk underlåtenhet enligt punkt 2 i den här artikeln.

Artikel 277

Klassificering av ekonomiska högriskaktörer

1. Om en sanktion åläggs enligt artikel 276 ska den berörda importören vid distansförsäljning klassificeras som en ekonomisk högriskaktör i EU:s tulldatacentral i enlighet med artikel 55.2.

2. Klassificering som ekonomisk högriskaktör ska beaktas vid

a) tullriskhantering i enlighet med artikel 55, och

b) inrättande och genomförande av gemensamma prioriterade kontrollområden och gemensamma riskkriterier och standarder i enlighet med artiklarna 56, 57 och 58.

Artikel 278

Samarbete mellan medlemsstater

1. Om en överträdelse av tullagstiftningen omfattas av fler än en medlemsstats jurisdiktion ska dessa medlemsstaters behöriga myndigheter samarbeta i enlighet med tillämplig rätt.

2. EU:s tullbyrå får stödja och underlätta samarbetet mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter för de ändamål som avses i punkt 1.

AVDELNING XV

SLUTBESTÄMMELSER

KAPITEL 1

Mätning av tullunionens prestation

Artikel 279

Bedömning och rapportering

1. Kommissionen ska minst en gång om året bedöma och utvärdera tullunionens prestation. Detta inbegriper mätning av den tullverksamhet som utförs av tullmyndigheterna i medlemsstaterna och om möjligt i kandidatländer, såväl på nationell nivå som på lokal nivå. Sådana mätningar kan göras med hjälp av befintliga verktyg som kommissionen och medlemsstaterna utvecklat för detta ändamål.

2. Medlemsstaterna och EU:s tullbyrå ska bistå kommissionen i den uppgift som avses i punkt 1. De ska särskilt lämna data till EU:s tullbyrå med information som rör såväl nationell nivå som lokal nivå. Dessa data ska göra det möjligt att ta fram prestationsindikatorer för insats, aktivitet och resultat.

På grundval av dessa data och annan tillgänglig information ska EU:s tullbyrå identifiera hur tullverksamheten, och de resurser som avsatts för denna verksamhet, stöder uppnåendet av tullunionens strategiska mål och prioriteringar och bidrar till tullmyndigheternas uppdrag enligt artikel 2. EU:s tullbyrå ska i synnerhet, i samarbete med tullmyndigheterna, utarbeta utkast till årsrapporter och andra typer av dokument i syfte att identifiera viktiga trender, styrkor, svagheter, luckor och potentiella risker samt lämna rekommendationer om förbättringar till kommissionen. Dessa utkast till årsrapporter ska innehålla information om hur statusen som godkänd ekonomisk aktör, och statusen som betrodd näringsidkare i enlighet med artikel 31, fungerar.

3. EU:s tullbyrå ska lämna in de utkast till årsrapporter som avses i punkt 2 andra stycket till kommissionen för godkännande och översändande till medlemsstaterna för kännedom.

4. Senast den 21 september 2027 ska kommissionen bedöma hur den unionshanteringsavgift som avses i artikel 20.2 fungerar, inbegripet dess inverkan på distansförsäljningens funktion. Kommissionen ska lägga fram denna bedömning för Europaparlamentet och rådet.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter som specificerar de data som medlemsstaterna ska tillhandahålla i enlighet med punkt 2 första stycket i denna artikel, samt deras konfidentialitetsnivå och utformningen av prestationsmätningen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 283.4.

KAPITEL 2

Övervakning, utvärdering och rapportering

Artikel 280

Övervakning

Kommissionen ska regelbundet övervaka genomförandet av denna förordning, med beaktande av bland annat information och analyser som är relevanta för övervakningsändamål och som tullmyndigheterna och EU:s tullbyrå tillhandahåller eller gör tillgängliga i EU:s tulldatacentral.

Artikel 281

Utvärdering och rapportering

1. Kommissionen ska före den 31 december 2027 lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en bedömning av den centraliserade klarering som avses i artikel 91. Den icke-konfidentiella delen av denna rapport ska göras tillgänglig för allmänheten. Vid behov får kommissionen lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet i syfte att säkerställa en rättvis fördelning av medlemsstaternas rättigheter och skyldigheter i samband med bedömningen av och ansvaret för tullskulden vid import.

2. Senast den 21 september 2031, och därefter vart femte år, ska kommissionen genomföra en utvärdering av denna förordning mot bakgrund av dess mål och lägga fram en rapport om detta för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.

Rapporten ska innehålla följande:

a) En översikt över läget när det gäller genomförandet av denna förordning.

b) En bedömning av denna förordnings ändamålsenlighet, effektivitet, enhetlighet, relevans och mervärde för unionen, särskilt när det gäller de mål som avses i artikel 2.

c) En översikt över fördelningen av unionens och medlemsstaternas kostnader för genomförandet av denna förordning.

3. På begäran av kommissionen och i enlighet med kapitel 1 ska medlemsstaterna tillhandahålla den information om genomförandet av denna förordning som är nödvändig för utarbetandet av den rapport som avses i punkt 1 i denna artikel och som inte är tillgänglig i EU:s tulldatacentral.

4. Senast den 31 december 2031 ska kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet där den särskilt bedömer följande:

a) Effektiviteten i den tullövervakning av betrodda näringsidkare som utförs av etableringsmedlemsstatens tullmyndigheter och i tillämpningen av de bestämmelser som reglerar platsen för uppkomst av tullskuld.

b) Effektiviteten i tullövervakningen av andra ekonomiska aktörer än betrodda näringsidkare.

c) De möjliga konsekvenserna av de ändringar som avses i punkt 5.

5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 282 för att ändra artiklarna 6.2 och 193.1 b, c och d, genom att stryka eller ändra de undantag som föreskrivs där, om så är lämpligt mot bakgrund av den rapport som avses i punkt 4 i den här artikeln.

KAPITEL 3

Delegering av befogenhet och kommittéförfarande

Artikel 282

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 4, 6.6, 8.8, 8.9, 9.9, 12.6, 16.13, 20.10, 26.6, 29.10, 33.8, 38.5, 41.11, 43.7, 49, 71.4, 73.3, 74.8, 77.10, 78.7, 79.4, 80.3, 81.4, 83.3, 84.6, 89.4, 91.7, 92.5, 94.4, 97.11, 98.3, 99.3, 101.11, 103.5, 104.8, 105.4, 106.3, 107.2, 108.8, 109.4, 111.7, 114.7, 116.7, 117.12, 118.3, 119.3, 121.5, 125.10, 128.3, 129.5, 130.2, 131.2, 132.3, 133.5, 135.4, 139.3, 140.6, 142.5, 145.4, 153.3, 156.8, 158.5, 160.2, 161.5, 169.3, 171.9, 178.2, 180.5, 191.4, 192.8, 193.5, 194.9, 197.3, 199.4, 200.4, 203.3, 205.8, 210.4, 214.5, 216.5, 217.9, 217.10, 223.8, 272.8, 276.6 och 281.5 ska ges till kommissionen.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 4, 6.6, 8.8, 8.9, 9.9, 12.6, 16.13, 20.10, 26.6, 29.10, 33.8, 38.5, 41.11, 43.7, 49, 71.4, 73.3, 74.8, 77.10, 78.7 79.4, 80.3, 81.4, 83.3, 84.6, 89.4, 91.7, 92.5, 94.4, 97.11, 98.3, 99.3, 101.11, 103.5, 104.8, 105.4, 106.3, 107.2, 108.8, 109.4, 111.7, 114.7, 116.7, 117.12, 118.3, 119.3, 121.5, 125.10, 128.3, 129.5, 130.2, 131.2, 132.3, 133.5, 135.4, 139.3, 140.6, 142.5, 145.4, 153.3, 156.8, 158.5, 160.2, 161.5, 169.3, 171.9, 178.2, 180.5, 191.4, 192.8, 193.5, 194.9, 197.3, 199.4, 200.4, 203.3, 205.8, 210.4, 214.5, 216.5, 217.9, 217.10, 223.8, 272.8, 276.6 och 281.5 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 4, 6.6, 8.8, 8.9, 9.9, 12.6, 16.13, 20.10, 26.6, 29.10, 33.8, 38.5, 41.11, 43.7, 49, 71.4, 73.3, 74.8, 77.10, 78.7 79.4, 80.3, 81.4, 83.3, 84.6, 89.4, 91.7, 92.5, 94.4, 97.11, 98.3, 99.3, 101.11, 103.5, 104.8, 105.4, 106.3, 107.2, 108.8, 109.4, 111.7, 114.7, 116.7, 117.12, 118.3, 119.3, 121.5, 125.10, 128.3, 129.5, 130.2, 131.2, 132.3, 133.5, 135.4, 139.3, 140.6, 142.5, 145.4, 153.3, 156.8, 158.5, 160.2, 161.5, 169.3, 171.9, 178.2, 180.5, 191.4, 192.8, 193.5, 194.9, 197.3, 199.4, 200.4, 203.3, 205.8, 210.4, 214.5, 216.5, 217.9, 217.10, 223.8, 272.8, 276.6 eller 281.5 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

7. Genom undantag från punkt 6 i denna artikel ska den första delegerade akt som antas enligt artikel 20.10 träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på 30 dagar från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända.

Artikel 283

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av tullkodexkommittén. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011, jämförd med artikel 4 i den förordningen, tillämpas.

4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

5. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011, jämförd med artikel 5 i den förordningen, tillämpas.

6. Om tullkodexkommitténs yttrande ska inhämtas genom skriftligt förfarande och det hänvisas till denna punkt, ska det förfarandet avslutas utan resultat endast om kommitténs ordförande, inom tidsfristen för att avge yttrandet, så beslutar.

KAPITEL 4

Slutbestämmelser

Artikel 284

Upphävande

1. Förordning (EU) nr 952/2013 upphör att gälla.

Befintliga delegerade akter och genomförandeakter som antagits enligt förordning (EU) nr 952/2013 eller som antagits enligt rättsakter som ersatts av den förordningen eller av tidigare versioner av den förordningen ska dock fortsätta att gälla tills de upphävs genom delegerade akter eller genomförandeakter som antas av kommissionen enligt den här förordningen.

Hänvisningar till förordning (EU) nr 952/2013 ska anses som hänvisningar till den här förordningen och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan till den här förordningen.

2. Från och med den 1 juli 2028 ska

a) hänvisningar till tulldeklarationen anses omfatta tillhandahållande av de data som är nödvändiga för att hänföra varor till ett tullförfarande med hjälp av EU:s tulldatacentral, allt efter omständigheterna,

b) hänvisningar till deklaranten anses omfatta fraktföraren, importören, exportören eller innehavaren av transiteringsförfarandet, allt efter omständigheterna.

Artikel 285

Övergångsbestämmelser i samband med inrättandet av EU:s tulldatacentral

1. Till och med den 30 juni 2028 ska alla varor som är avsedda att hänföras till ett tullförfarande omfattas av en tulldeklaration som är lämplig för det förfarandet.

2. Från och med den 1 juli 2028 ska importörer vid distansförsäljning och personer som har valt att använda IOSS-ordningen, i syfte att hänföra varor till tullagerförfarandet i ett tullager för distansförsäljning eller till förfarandet för övergång till fri omsättning, tillhandahålla eller tillgängliggöra data med hjälp av EU:s tulldatacentral i enlighet med artikel 74. För att möjliggöra detta ska funktionerna hos EU:s tulldatacentral vara fullt operativa senast den 1 juni 2028.

3. Till och med den 28 februari 2031 ska andra importörer än de personer som avses i punkt 2, exportörer och innehavare av transiteringsförfarandet, i syfte att hänföra varor till ett tullförfarande, inge en tulldeklaration som är lämplig för det förfarandet.

4. Från och med den 1 mars 2031 får importörer, exportörer och innehavare av transiteringsförfarandet, i syfte att hänföra varor till ett tullförfarande, inge en tulldeklaration eller tillhandahålla eller tillgängliggöra relevant information som är lämplig för det relevanta förfarandet med hjälp av EU:s tulldatacentral i enlighet med artikel 74.

5. Från och med den 1 mars 2034 ska importörer, exportörer och innehavare av transiteringsförfarandet, i syfte att hänföra varor till ett tullförfarande, tillhandahålla eller tillgängliggöra information som är lämplig för det relevanta förfarandet med hjälp av EU:s tulldatacentral i enlighet med artikel 74.

6. De funktioner hos EU:s tulldatacentral som fastställs i artikel 38 ska vara fullt operativa senast den 1 februari 2034.

7. I händelse av exceptionella omständigheter där en relevant funktion hos EU:s tulldatacentral inte är operativ inom de tidsfrister som fastställs i denna förordning ska kommissionen tillhandahålla en övergångslösning i samordning med medlemsstaterna inom samma tidsfrister. Övergångslösningen ska gälla i högst sex månader efter utgången av de tidsfrister som fastställs i denna förordning. Kommissionen ska säkerställa att den relevanta funktionen hos EU:s tulldatacentral är operativ innan övergångslösningen har löpt ut.

Artikel 286

Datum för antagande av vissa delegerade akter och genomförandeakter

1. Kommissionen ska för första gången anta följande akter inom följande tidsfrister:

a) En delegerad akt som fastställer det belopp för unionshanteringsavgiften som avses i artikel 20.2 och 20.3 enligt befogenheten i artikel 20.10, senast den 29 september 2026.

b) En delegerad akt enligt artikel 276.6, senast den 1 mars 2028.

2. Kommissionen ska anta

a) de delegerade akter och genomförandeakter som avses i artiklarna 38.5, 38.6 och 49 och som är nödvändiga för tillämpningen av artikel 285.2, senast den 1 juli 2027,

b) de delegerade akter och genomförandeakter som avses i artiklarna 38.5, 38.6 och 49 och som är nödvändiga för tillämpningen av artikel 285.4, senast den 1 mars 2029,

c) de delegerade akter och genomförandeakter som avses i artiklarna 38.5, 38.6 och 49 och som är nödvändiga för tillämpningen av artikel 285.5, senast den 31 januari 2033.

Artikel 287

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Denna förordning ska tillämpas från och med den 21 september 2027.

3. Genom undantag från punkt 2 i denna artikel ska följande bestämmelser tillämpas från och med den dag då denna förordning träder i kraft:

a) Artikel 5.15, 5.16, 5.44 och 5.78.

b) Artikel 20, utom punkterna 1, 2 och 4.

c) Artiklarna 35–39 och 51.

d) Artikel 41.10.

e) Artikel 85.2.

f) Artiklarna 175 och 179.4.

g) Artikel 180.

h) Artiklarna 229, 230, 231, 234–244 och 255–265.

i) Artikel 268.9.

j) Artikel 272.7.

k) Alla bestämmelser i denna förordning som ger kommissionen befogenhet att anta delegerade akter och genomförandeakter samt artiklarna 282 och 283.

4. Genom undantag från punkt 2 i denna artikel ska artikel 20.2 tillämpas från och med tio dagar efter ikraftträdandet av den delegerade akt som antas enligt artikel 20.10.

5. Genom undantag från punkt 2 i denna artikel ska följande bestämmelser tillämpas från och med den 1 juli 2028:

a) Artiklarna 20.4, 74, 75, 109.3 b, 145, 183.2 c, 191.2 och 223.1 m.

b) Artikel 41, utom punkt 10, och artiklarna 42–45.

c) Artikel 78.

d) Artiklarna 205.5, 205.6 och 208.2.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 16 september 2026.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
R. METSOLA	T. BYRNE
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Avdelning I	Avdelning I
Artikel 1.1	Artikel 1.1
Artikel 1.2	Artikel 1.3
Artikel 1.3	Artikel 1.4
Artikel 2	Artikel 4
Artikel 3	Artikel 2
Artikel 4	Artikel 3
Artikel 5.1	Artikel 5.1
Artikel 5.2	Artikel 5.2
Artikel 5.3	Artikel 5.27
Artikel 5.4	Artikel 5.5
Artikel 5.5	Artikel 5.6
Artikel 5.6	Artikel 5.20
Artikel 5.7	Artikel 5.23
Artikel 5.8	Artikel 5.12
Artikel 5.9	Artikel 5.49
Artikel 5.10	Artikel 5.50

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Artikel 5.11	Artikel 5.51
Artikel 5.12	Artikel 5.52
Artikel 5.13	Artikel 5.55
Artikel 5.14	Artikel 5.56
Artikel 5.15	Artikel 5.54
Artikel 5.16	Artikel 5.11
Artikel 5.17	Artikel 5.59
Artikel 5.18	Artikel 5.67
Artikel 5.19	Artikel 5.68
Artikel 5.20	Artikel 5.69
Artikel 5.21	Artikel 5.70
Artikel 5.22	Artikel 5.45
Artikel 5.23	Artikel 5.46
Artikel 5.24	Artikel 5.47
Artikel 5.25	Artikel 5.25
Artikel 5.26	Artikel 5.48
Artikel 5.27	Artikel 5.26
Artikel 5.28	Artikel 5.71
Artikel 5.29	Artikel 5.72
Artikel 5.30	Artikel 5.62

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Artikel 5.31	Artikel 5.7
Artikel 5.32	Artikel 5.8
Artikel 5.33	Artikel 5.53
Artikel 5.34	Artikel 5.32
Artikel 5.35	—
Artikel 5.36	Artikel 5.4
Artikel 5.37	Artikel 5.63
Artikel 5.38	Artikel 5.65
Artikel 5.39	Artikel 5.10
Artikel 5.40	Artikel 5.33
Artikel 5.41	Artikel 5.73
Artikel 6.1	Artiklarna 9, 74.1, 77.4, 81.1, 108.4, 125.8
Artikel 6.2	Artikel 49
Artikel 6.3	Artiklarna 74.6, 81.2, 81.4
Artikel 6.4	Artikel 53
Artikel 7 a	Artikel 49
Artikel 7 b och c	—
Artikel 8.1	—
Artikel 8.2	Artikel 53
Artikel 9.1	Artikel 26.1

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Artikel 9.2	Artikel 26.3
Artikel 9.3	Artikel 26.4
Artikel 9.4	Artikel 26.5
Artikel 10 a	Artikel 26.6 b
Artikel 10 b	Artikel 26.6 c
Artikel 10 c	Artikel 26.6 d
Artikel 11	Artikel 26.7
Artikel 12.1	Artikel 23.1
Artikel 12.2	Artikel 272.1
Artikel 12.3	Artikel 23.4
Artikel 13	Artikel 24
Artikel 14	Artikel 25
Artikel 15	—
Artikel 16	—
Artikel 17	—
Artikel 18.1	Artikel 33.1
Artikel 18.2	Artikel 33.4
Artikel 18.3 första meningen	—
Artikel 18.3 andra meningen	Artikel 33.7 a
Artikel 18.4	—

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Artikel 19.1	Artikel 34.1
Artikel 19.2 första stycket	Artikel 34.2
Artikel 19.2 andra stycket	—
Artikel 19.3	Artikel 34.3
Artikel 20 a	Artikel 33.8
Artikel 20 b	—
Artikel 21	—
Artikel 22.1 första och andra styckena	Artikel 8.1
Artikel 22.1 tredje stycket	Artikel 6.1 a
Artikel 22.2	Artikel 8.2 första och andra styckena
Artikel 22.3	Artikel 8.3 första, andra och tredje styckena
Artikel 22.4	Artikel 8.4
Artikel 22.5	Artikel 8.5
Artikel 22.6	Artikel 8.6
Artikel 22.7	Artikel 8.7
Artikel 23.1	Artikel 9.1
Artikel 23.2	Artikel 9.2
Artikel 23.3	Artikel 9.7 första meningen
Artikel 23.4 a	Artikel 9.8
Artikel 23.4 b	Artikel 12.2

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Artikel 23.5	Artikel 9.4
Artikel 24 a	Artikel 6.6
Artikel 24 b	Artikel 8.8 b
Artikel 24 c	Artikel 8.8 c
Artikel 24 d	Artikel 8.8 d
Artikel 24 e	Artikel 8.8 e
Artikel 24 f	Artikel 8.8 f
Artikel 24 g	Artikel 8.8 g
Artikel 24 h	Artikel 9.9 b
Artikel 25 a	Artikel 8.10 a
Artikel 25 b	Artikel 8.10 b
Artikel 25 c	Artikel 9.9 a
Artikel 26	Artikel 10
Artikel 27	Artikel 11
Artikel 28.1	Artikel 12.1
Artikel 28.2	Artikel 12.3
Artikel 28.3	Artikel 12.4
Artikel 28.4	Artikel 12.5
Artikel 29	Artikel 13
Artikel 30	Artikel 14

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Artikel 31 a	Artikel 12.6 a
Artikel 31 b	Artikel 12.6 b
Artikel 32	Artikel 11.4
Artikel 33	Artikel 15
Artikel 34.1	Artikel 16.1
Artikel 34.2	Artikel 16.2
Artikel 34.3	Artikel 16.4
Artikel 34.4	Artikel 16.5
Artikel 34.5	Artikel 16.6
Artikel 34.6	Artikel 16.7
Artikel 34.7 a	Artikel 16.8
Artikel 34.7 b	—
Artikel 34.8 a	Artikel 16.9
Artikel 34.8 b	—
Artikel 34.9	Artikel 16.10
Artikel 34.10	Artikel 16.11
Artikel 34.11	Artikel 16.12 första stycket
Artikel 35	—
Artikel 36	
Artikel 37.1 a	Artikel 16.14 a

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Artikel 37.1 b	Artikel 16.14 b
Artikel 37.1 c och d	—
Artikel 37.2 a	Artikel 16.12
Artikel 37.2 b	—
Artikel 38.1 första stycket	Artikel 29.1
Artikel 38.1 andra stycket	Artikel 29.2
Artikel 38.2	Artikel 29.2
Artikel 38.3	Artikel 29.3
Artikel 38.4	Artikel 29.5
Artikel 38.5	Artikel 29.6
Artikel 38.6	Artikel 29.7
Artikel 38.7	Artikel 29.8
Artikel 39 a	Artikel 30.1 a
Artikel 39 b	Artikel 30.1 b i
Artikel 39 c	Artikel 30.1 c
Artikel 39 d	Artikel 30.1 d
Artikel 39 e	Artikel 30.1 e
Artikel 40 a	Artikel 29.10 a
Artikel 40 b	Artikel 29.10 b
Artikel 40 c	Artikel 29.10 b

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Artikel 41	Artikel 30.2
Artikel 42.1	Artikel 273.1 andra stycket och artikel 273.3
Artikel 42.2 a	Artikel 275.2 a
Artikel 42.2 b	Artikel 275.2 b
Artikel 42.3	Artikel 273.4
Artikel 43	Artikel 17
Artikel 44	Artikel 18
Artikel 45	Artikel 19
Artikel 46.1 första stycket	Artikel 63.1
Artikel 46.1 andra stycket	Artikel 63.2
Artikel 46.2	Artikel 55.1
Artikel 46.3	—
Artikel 46.4 första stycket	Artikel 55.2
Artikel 46.4 andra stycket	Artikel 55.3
Artikel 46.5	—
Artikel 46.6	Artikel 59.2
Artikel 46.7	Artikel 59.1
Artikel 46.8	Artikel 5.41
Artikel 47.1	Artikel 63.3
Artikel 47.2	Artikel 268.2

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Artikel 48 första stycket	Artikel 68.1 a, b och c
Artikel 48 andra stycket	Artikel 68.2
Artikel 49.1	Artikel 70.1
Artikel 49.1	Artikel 70.2
Artikel 50.1 första och andra styckena	Artikel 62.1
Artikel 50.1 tredje stycket	Artikel 62.2
Artikel 50.2	Artikel 70.3
Artikel 51.1	Artikel 76.6
Artikel 51.2 första stycket	Artikel 76.7
Artikel 51.2 andra stycket	Artikel 76.8
Artikel 52.1	Artikel 20.1
Artikel 52.2	Artikel 20.9
Artikel 53.1	Artikel 21.1
Artikel 53.2	Artikel 21.2
Artikel 54	Artikel 21.3
Artikel 55	Artikel 22
Avdelning II	Avdelning IX
Artikel 56.1	Artikel 166.1
Artikel 56.2	Artikel 166.2
Artikel 56.3	Artikel 166.3

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Artikel 56.4	Artikel 166.4
Artikel 56.5	Artikel 166.5
Artikel 57.1	Artikel 167.1
Artikel 57.2	Artikel 167.2
Artikel 57.3	Artikel 167.3
Artikel 57.4	Artikel 167.4
Artikel 58.1	Artikel 166.6
Artikel 58.2	Artikel 167.4
Artikel 59	Artikel 168
Artikel 60.1	Artikel 169.1
Artikel 60.2	Artikel 169.2
Artikel 61.1	Artikel 170.1
Artikel 61.2	Artikel 170.2
Artikel 61.3	Artikel 170.3
Artikel 62	Artikel 169.3
Artikel 63	Artikel 170.4
Artikel 64.1	Artikel 171.1
Artikel 64.2	Artikel 171.2
Artikel 64.3	Artikel 171.9
Artikel 64.4	Artikel 171.3

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Artikel 64.5	Artikel 171.4
Artikel 64.6 första och andra styckena	Artikel 171.5
Artikel 64.6 tredje stycket	Artikel 171.6
Artikel 64.6 fjärde stycket	Artikel 171.7
Artikel 64.6 femte stycket	Artikel 171.8
Artikel 65	Artikel 171.9
Artikel 66	Artikel 171.10
Artikel 67	Artikel 172 första stycket
Artikel 68	Artikel 172
Artikel 69	Artikel 173
Artikel 70	Artikel 174
Artikel 71	Artikel 176
Artikel 72	Artikel 177
Artikel 73	Artikel 178.1
Artikel 74.1	Artikel 179.1
Artikel 74.2	Artikel 179.2
Artikel 74.3	Artikel 179.3
Artikel 75	Artikel 178.2
Artikel 76	Artikel 181
Avdelning III	Avdelning X

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Artikel 77.1	Artikel 183.1, 183.2 a
Artikel 77.2	Artikel 183.2 b
Artikel 77.3	Artikel 183.3, 183.4
Artikel 78	Artikel 184
Artikel 79.1	Artikel 185.1
Artikel 79.2	Artikel 185.2
Artikel 79.3	Artikel 185.3
Artikel 79.4 första stycket	Artikel 185.4
Artikel 79.4 andra stycket	Artikel 185.5
Artikel 80	Artikel 186
Artikel 81.1	Artikel 187.1, 187.2 a
Artikel 81.2	Artikel 187.2 b
Artikel 81.3 första stycket	Artikel 187.3
Artikel 81.3 andra stycket	Artikel 187.4
Artikel 82	Artikel 188
Artikel 83.1	Artikel 189.1
Artikel 83.2	Artikel 189.2 första stycket
Artikel 83.3	Artikel 189.3
Artikel 84	Artikel 190
Artikel 85.1	Artikel 191.1

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Artikel 85.2	Artikel 191.3
Artikel 86.1	Artikel 192.1
Artikel 86.2	Artikel 192.2
Artikel 86.3	Artikel 192.3
Artikel 86.4	Artikel 192.5
Artikel 86.5	Artikel 192.6
Artikel 86.6	Artikel 192.7
Artikel 87.1	Artikel 193.1
Artikel 87.2	Artikel 193.2
Artikel 87.3	Artikel 193.3
Artikel 87.4	Artikel 193.4
Artikel 88 a	Artiklarna 191.4, 192.8
Artikel 88 b	Artikel 192.8
Artikel 88 c	Artikel 193.5
Artikel 89.1	Artikel 194.1
Artikel 89.2	Artikel 194.2
Artikel 89.3	Artikel 194.3
Artikel 89.4	Artikel 194.4
Artikel 89.5	Artikel 194.5
Artikel 89.6	Artikel 194.6

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Artikel 89.7	Artikel 194.7 a
Artikel 89.8 a	Artikel 194.7 b
Artikel 89.8 b	Artikel 194.7 c
Artikel 89.8 c	Artikel 194.7 d
Artikel 89.8 d	Artikel 194.7 e
Artikel 89.9	Artikel 194.8
Artikel 90	Artikel 195
Artikel 91	Artikel 196
Artikel 92.1	Artikel 197.1
Artikel 92.2	Artikel 197.2
Artikel 93	Artikel 198
Artikel 94.1	Artikel 199.1
Artikel 94.2	Artikel 199.2
Artikel 94.3	Artikel 199.3
Artikel 95.1	Artikel 200.1
Artikel 95.2	Artikel 200.2
Artikel 95.3	Artikel 200.3
Artikel 95.4	Artikel 200.3
Artikel 96.1	Artikel 201.1
Artikel 96.2	Artikel 201.2

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Artikel 97	Artikel 202
Artikel 98.1	Artikel 203.1
Artikel 98.2	Artikel 203.2
Artikel 99 a	Artikel 194.9
Artikel 99 b	Artiklarna 197.3, 199.4
Artikel 99 c	Artikel 200.4
Artikel 99 d	Artikel 203.3
Artikel 100.1 a	Artikel 200.5
Artikel 100.1 b	Artiklarna 194.10, 199.5, 203.4
Artikel 100.1 c	Artikel 201.3
Artikel 100.2	Artikel 201.3
Artikel 101	Artikel 204
Artikel 102.1 första stycket	Artikel 205.1
Artikel 102.1 andra stycket	Artikel 205.3
Artikel 102.2	Artikel 205.2
Artikel 102.3	Artikel 205.4
Artikel 102.4	Artikel 205.7
Artikel 103	Artikel 206
Artikel 104	Artikel 207
Artikel 105.1 första stycket	Artikel 208.1

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Artikel 105.1 andra stycket	—
Artikel 105.2	Artikel 208.4
Artikel 105.3	Artikel 208.5
Artikel 105.4	Artikel 208.6
Artikel 105.5	Artikel 208.7
Artikel 105.6	Artikel 208.8 första stycket
Artikel 106	Artikel 205.8 a
Artikels 107	Artikel 209
Artikel 108.1	Artikel 210.1
Artikel 108.2	Artikel 210.2
Artikel 108.3	Artikel 210.3
Artikel 109	Artikel 211
Artikel 110	Artikel 212.1
Artikel 111	Artikel 213
Artikel 112.1	Artikel 214.1
Artikel 112.2	Artikel 214.2
Artikel 112.3	Artikel 214.3
Artikel 112.4	Artikel 214.4
Artikel 113	Artikel 215

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Artikel 114.1	Artikel 216.1
Artikel 114.2	Artikel 216.2
Artikel 114.3	Artikel 216.3
Artikel 114.4	Artikel 216.4
Artikel 115	Artikel 210.4
Artikel 116.1 första stycket a	Artikel 217.1 a
Artikel 116.1 första stycket b	Artikel 217.1 b
Artikel 116.1 första stycket c	Artikel 217.1 c
Artikel 116.1 första stycket d	Artikel 217.1 d
Artikel 116.1 andra stycket	Artikel 217.1 e
Artikel 116.2	Artikel 217.2
Artikel 116.3 första stycket	Artikel 217.3
Artikel 116.3 andra stycket	Artikel 217.4
Artikel 116.4	Artikel 217.5
Artikel 116.5	Artikel 217.6
Artikel 116.6	Artikel 217.7
Artikel 116.7	Artikel 217.8
Artikel 117	Artikel 218
Artikel 118.1 första stycket	Artikel 219.1 a

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Artikel 118.1 andra stycket	Artikel 219.3
Artikel 118.2	Artikel 219.1 b och c
Artikel 118.3	Artikel 219.2
Artikel 118.4	Artikel 219.1 c
Artikel 119	Artikel 220
Artikel 120	Artikel 221
Artikel 121.1	Artikel 222.1
Artikel 121.2	Artikel 222.2
Artikel 121.3	Artikel 222.3
Artikel 121.4	Artikel 222.4
Artikel 122	Artikel 217.10
Artikel 123.1 a	Artikel 217.11
Artikel 123.1 b	Artikel 222.5
Artikel 123.2	Artikel 217.12
Artikel 124.1 a	Artikel 223.1 a
Artikel 124.1 b	Artikel 223.1 b
Artikel 124.1 c	Artikel 223.1 c
Artikel 124.1 d	Artikel 223.1 d
Artikel 124.1 e	Artikel 223.1 e

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Artikel 124.1 f	Artikel 223.1 f
Artikel 124.1 g	Artikel 223.1 g
Artikel 124.1 h	Artikel 223.1 h
Artikel 124.1 i	Artikel 223.1 i
Artikel 124.1 j	Artikel 223.1 j
Artikel 124.1 k	Artikel 223.1 k
Artikel 124.2	Artikel 223.2
Artikel 124.3	Artikel 223.3
Artikel 124.4	Artikel 223.4
Artikel 124.5	Artikel 223.5
Artikel 124.6	Artikel 223.6
Artikel 124.7	Artikel 223.7
Artikel 125	Artikel 224
Artikel 126	Artikel 223.8
Avdelning IV	Avdelning VI
Artikel 127.1	Artikel 97.1
Artikel 127.2 a	Artikel 97.10 a
Artikel 127.2 b	Artikel 97.10 e
Artikel 127.3 första stycket	Artikel 97.1

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Artikel 127.3 andra stycket	Artikel 97.13
Artikel 127.4 första stycket	Artikel 97.1
Artikel 127.4 andra stycket a	Artikel 97.4
Artikel 127.4 andra stycket b	Artikel 97.13
Artikel 127.5	Artikel 97.3 och 97.8
Artikel 127.6	Artikel 97.7
Artikel 127.7	Artikel 97.13
Artikel 127.8	Artikel 97.13
Artikel 128	Artikel 98.1 och 98.5
Artikel 129.1 första stycket	Artikel 99.1
Artikel 129.1 andra stycket a	Artikel 99.2 b
Artikel 129.1 andra stycket b	Artikel 99.2 c
Artikel 129.1 andra stycket c	Artikel 97.13
Artikel 129.2	Artikel 100.1
Artikel 130	Artikel 97.13
Artikel 131 a	—
Artikel 131 b	Artikel 97.11 c
Artikel 131 c	Artikel 97.11 d
Artikel 132 a	Artikel 97.12

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Artikel 132 b	Artikel 97.12
Artikel 132 c	Artikel 98.3
Artikel 132 d	Artikel 99.4
Artikel 132 e	Artikel 100.3
Artikel 133.1 första stycket	Artikel 101.1
Artikel 133.1 andra stycket	Artikel 101.13
Artikel 133.2	Artikel 101.7
Artikel 134.1 första stycket	Artikel 54.1 och 54.2
Artikel 134.1 andra stycket	Artikel 54.3–54.7
Artikel 134.1 tredje stycket	Artikel 54.3 b
Artikel 134.1 fjärde stycket	Artikel 54.3 a
Artikel 134.2	Artikel 54.8
Artikel 135.1	Artikel 102.1
Artikel 135.2	Artikel 102.2
Artikel 135.3	Artikel 97.13
Artikel 135.4	Artikel 102.5
Artikel 135.5	Artikel 102.6
Artikel 135.6	Artikel 102.7
Artikel 136.1	Artikel 97.10 b

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Artikel 136.2	Artikel 97.10 c
Artikel 136.3	Artiklarna 97.10 d, 101.8 b, 103.4
Artikel 137.1	Artikel 102.3
Artikel 137.2	Artikel 102.3
Artikel 137.3	Artikel 102.4
Artikel 138 a	Artikel 101.12
Artikel 138 b	—
Artikel 139.1–139.6	Artikel 103.1
Artikel 139.7	Artikel 103.3
Artikel 140.1	Artikel 101.9, 101.10 och 101.13
Artikel 140.2	Artikel 65.1
Artikel 141	—
Artikel 142	Artikel 103.5
Artikel 143	Artikel 103.6
Artikel 144	Artikel 104.1
Artikel 145.1	Artikel 105.1
Artikel 145.2	Artikel 105.1
Artikel 145.3	Artikel 105.2
Artikel 145.4	—

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Artikel 145.5	—
Artikel 145.6	—
Artikel 145.7	Artikel 64
Artikel 145.8	—
Artikel 145.9	Artikel 105.3 a
Artikel 145.10	—
Artikel 145.11	—
Artikel 146.1 första stycket	Artikel 106.1
Artikel 146.1 andra stycket a	Artikel 106.2 a
Artikel 146.1 andra stycket b	Artikel 106.2 b
Artikel 146.2	Artikel 107.1
Artikel 147.1	Artikel 104.3
Artikel 147.2	Artikel 104.4 b
Artikel 147.3	Artikel 104.4 a
Artikel 147.4	Artikel 104.7
Artikel 148.1	Artikel 108.1
Artikel 148.2	Artikel 108.2
Artikel 148.3	Artikel 108.3
Artikel 148.4 första och andra styckena	Artikel 108.4

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Artikel 148.4 tredje stycket	Artikel 108.5
Artikel 148.5	Artikel 108.6
Artikel 148.6	Artikel 108.7
Artikel 149	Artikel 104.5
Artikel 150	—
Artikel 151 a	Artikel 104.8
Artikel 151 b	Artikel 108.8 a
Artikel 151 c	Artikel 108.8 c
Artikel 152 a	Artikel 105.5
Artikel 152 b	Artikel 106.4
Artikel 152 c	Artikel 107.3
Artikel 152 d	Artikel 108.9
Avdelning V	Avdelning V
Artikel 153.1	Artikel 71.1
Artikel 153.2	Artikel 71.2
Artikel 153.3	Artikel 71.3
Artikel 154	Artikel 72
Artikel 155.1	Artikel 73.1
Artikel 155.2	Artikel 73.2
Artikel 156 a	Artikel 71.4 a

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Artikel 156 b	Artikel 71.4 b
Artikel 156 c	Artikel 71.4 c
Artikel 156 d	Artikel 73.3
Artikel 157	Artikel 71.5
Artikel 158.1	—
Artikel 158.2	Artikel 81.2
Artikel 158.3	Artikel 54.5 och 54.6
Artikel 159.1	Artikel 7.1
Artikel 159.2	Artikel 7.2
Artikel 159.3	Artikel 81.3
Artikel 160	Artikel 81.4
Artikel 161 a	Artikel 81.5 b
Artikel 161 b	Artikel 81.5 a
Artikel 162	Artikel 82.1
Artikel 163.1 första stycket	Artikel 76.2
Artikel 163.1 andra stycket	Artikel 76.3
Artikel 163.2	Artikel 76.4
Artikel 163.3	Artikel 76.5
Artikel 164	—
Artikel 165 a	Artikel 82.2

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Artikel 165 b	—
Artikel 166.1	Artikel 83.1
Artikel 166.1	Artikel 83.2
Artikel 167.1	Artikel 84.1
Artikel 167.2	Artikel 84.2
Artikel 167.3	Artikel 84.3
Artikel 167.4	Artikel 84.4
Artikel 167.5	Artikel 84.5
Artikel 168 a	Artikel 83.3
Artikel 168 b	Artikel 84.6 a
Artikel 168 c	Artikel 84.6 b
Artikel 168 d	Artikel 84.6 c
Artikel 169 a	Artikel 83.4
Artikel 169 b	Artikel 84.7
Artikel 170.1	Artikel 85.1
Artikel 170.2	Artikel 85.3
Artikel 170.3	Artikel 85.4
Artikel 170.4	—
Artikel 171	Artikel 86.1
Artikel 172.1	Artikel 87.1

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Artikel 172.2	Artikel 87.2
Artikel 173.1	Artikel 88.1
Artikel 173.2	Artikel 88.2
Artikel 173.3	Artikel 88.3
Artikel 174.1	Artikel 89.1
Artikel 174.2	Artikel 89.3
Artikel 175	Artikel 89.4
Artikel 176 a	Artikel 86.2
Artikel 176 b	Artikel 87.3
Artikel 176 c	Artikel 88.4
Artikel 177.1	Artikel 90.1
Artikel 177.2	Artikel 90.2 b
Artikel 178	—
Artikel 179.1	Artikel 91.1
Artikel 179.2	Artikel 91.2
Artikel 179.3	Artikel 91.3
Artikel 179.4	Artikel 91.4
Artikel 179.5	Artikel 91.5
Artikel 179.6	Artikel 91.6
Artikel 180	Artikel 91.7

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Artikel 181 a	Artikel 91.8
Artikel 181 b	Artikel 92.6
Artikel 182.1	Artikel 92.1
Artikel 182.2	Artikel 92.2
Artikel 182.3	Artikel 92.3
Artikel 182.4	Artikel 92.4
Artikel 183	Artikel 92.5
Artikel 184	Artikel 92.6
Artikel 185	—
Artikel 186	—
Artikel 187	—
Artikel 188 a	Artikel 64.1 a
Artikel 188 b	Artikel 64.1 b och c
Artikel 188 c	Artikel 64.1 d
Artikel 188 d	Artikel 64.1 e
Artikel 189.1	Artikel 65.2
Artikel 189.2	Artikel 65.3
Artikel 189.3	Artikel 65.4
Artikel 190.1	Artikel 65.5 första och andra styckena

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Artikel 190.2	—
Artikel 191.1	Artikel 66.1
Artikel 191.2	Artikel 66.3
Artikel 191.3	Artikel 66.2
Artikel 192.1	Artikel 67.1
Artikel 192.1	Artikel 67.2
Artikel 193	Artiklarna 64.2, 65.6, 66.5
Artikel 194.1	Artikel 77.1, 77.3
Artikel 194.2	—
Artikel 195	—
Artikel 196	—
Artikel 197	Artikel 95.1
Artikel 198.1	Artikel 94.1
Artikel 198.2	Artikel 94.2
Artikel 198.3	Artikel 94.3
Artikel 199	Artikel 96.1
Artikel 200 a	Artikel 95.3
Artikel 200 b	Artikel 94.5
Artikel 200 c	Artikel 96.2

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Avdelning VI	Avdelning VI (del)
Artikel 201.1	Artikel 109.1
Artikel 201.2	Artikel 109.3 c och e
Artikel 201.3	Artikel 109.2
Artikel 202	Artikel 110
Artikel 203.1	Artikel 111.1
Artikel 203.2	Artikel 111.2
Artikel 203.3	Artikel 111.3
Artikel 203.4	Artikel 111.4
Artikel 203.5	Artikel 111.5
Artikel 203.6	Artikel 111.6
Artikel 204	—
Artikel 205.1	Artikel 112.1
Artikel 205.2	Artikel 112.3
Artikel 205.3	Artikel 112.4
Artikel 206 a	Artikel 111.7
Artikel 206 b	—
Artikel 207	Artikel 111.8
Artikel 208.1	Artikel 113.1

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Artikel 208.2	Artikel 113.2
Artikel 209	Artikel 113.3
Avdelning VII	Avdelning VIII
Artikel 210	Artikel 124
Artikel 211.1	Artikel 125.1 och 125.3
Artikel 211.2	Artikel 126
Artikel 211.3	Artikel 125.4 första stycket a, b, c, e och f
Artikel 211.4	Artikel 125.4 första stycket d och g, artikel 125.12
Artikel 211.5 och 211.6	Artikel 125.5–125.9
Artikel 212 a	Artikel 125.10 a
Artikel 212 b	Artikel 125.10 b
Artikel 212 c	Artikel 125.10 c, d och e
Artikel 213	Artikel 125.11 b
Artikel 214.1	Artikel 128.1
Artikel 214.2	Artikel 128.2
Artikel 215.1	Artikel 129.1
Artikel 215.2	Artikel 129.2
Artikel 215.3	Artikel 129.3

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Artikel 215.4	Artikel 129.4
Artikel 216	Artikel 129.5
Artikel 217	Artikel 129.6
Artikel 218	Artikel 130.1
Artikel 219	Artikel 131.1
Artikel 220	Artikel 132.1
Artikel 221 a	Artikel 131.2
Artikel 221 b	Artikel 132.3
Artikel 222 a	Artikel 130.3
Artikel 222 b	Artikel 131.3
Artikel 223.1	Artikel 133.1
Artikel 223.2	Artikel 133.2
Artikel 223.3	Artikel 133.3
Artikel 223.4	Artikel 133.4
Artikel 224	Artikel 133.5
Artikel 225	Artikel 133.6
Artikel 226.1	Artikel 135.1
Artikel 226.2	Artikel 135.2
Artikel 226.3	Artikel 135.3

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Artikel 227.1	Artikel 136.1
Artikel 227.2	Artikel 136.2
Artikel 228	Artikel 137
Artikel 229	Artikel 138
Artikel 230	Artikel 139.1
Artikel 231	Artiklarna 135.4, 139.3
Artikel 232	Artiklarna 135.5, 136.3
Artikel 233.1	Artikel 140.1
Artikel 233.2	Artikel 140.2
Artikel 233.3	Artikel 140.3
Artikel 233.4	Artikel 140.4
Artikel 234.1	Artikel 141.1
Artikel 234.2	Artikel 141.2
Artikel 235	Artikel 140.6 a
Artikel 236	Artiklarna 140.7, 141.3
Artikel 237.1	Artikel 142.1
Artikel 237.2	Artikel 142.3
Artikel 237.3	Artikel 142.4
Artikel 238	Artikel 238.1, 238.2 a

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Artikel 239	Artikel 142.6
Artikel 240	Artikel 144
Artikel 241	Artikel 146
Artikel 242	Artikel 147
Artikel 243	Artikel 148
Artikel 244	Artikel 149
Artikel 245	Artiklarna 102.1, 102.2, 102.4, 103
Artikel 246.1	Artikel 142.4
Artikel 246.2	Artikel 152.1
Artikel 247	Artikel 150
Artikel 248	Artikel 151
Artikel 249	Artikel 152.2
Artikel 250.1	Artikel 153.1
Artikel 250.2	Artikel 153.2
Artikel 251	Artikel 154
Artikel 252	Artikel 155
Artikel 253 a och b	Artikel 153.3 a och c
Artikel 254	Artikel 156

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Artikel 255	Artikel 157
Artikel 256	Artikel 158
Artikel 257	Artikel 159
Artikel 258	Artikel 160
Artikel 259	Artikel 161
Artikel 260	Artikel 162
Artikel 260a	Artikel 163
Artikel 261	Artikel 164
Artikel 262	Artikel 165
Avdelning VIII	Avdelning VII
Artikel 263.1	Artikel 117.1
Artikel 263.2	Artikel 117.9
Artikel 263.3	Artikel 117.14
Artikel 263.4	Artikel 117.2
Artikel 264	Artikel 118.1
Artikel 265 a och b	Artikel 117.12 b och c
Artikel 266	Artikel 118.3
Artikel 267.1	Artiklarna 54.5, 118.2 d

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Artikel 267.2	Artikel 122
Artikel 267.3	Artikel 114.2 och 114.3
Artikel 267.4	Artikel 117.11 och 117.14
Artikel 268	Artikel 114.8
Artikel 269.1	Artikel 114.1
Artikel 269.2	Artikel 114.4
Artikel 269.3	Artikel 114.5
Artikel 270.1	Artikel 116.1
Artikel 270.2	Artikel 116.3
Artikel 270.3	Artikel 116.4
Artikel 271	Artikel 117.14
Artikel 272.1	Artiklarna 119, 117.14
Artikel 272.2	Artiklarna 120, 117.14
Artikel 273 a	Artikel 117.13 och 117.14
Artikel 273 b	Artiklarna 119.4, 117.14
Artikel 273.c	Artiklarna 120.3, 117.14
Artikel 274	Artiklarna 116.5, 116.6, 117.14
Artikel 275	Artiklarna 116.6, 117.14
Artikel 276	Artikel 116.8

Förordning (EU) nr 952/2013	Denna förordning
Artikel 277	Artikel 115
Avdelning IX	Avdelning XV (del)
Artikel 278	—
Artikel 278a	—
Artikel 279	—
Artikel 280	—
Artikel 281	—
Artikel 282	—
Artikel 283	—
Artikel 284	Artikel 282
Artikel 285	Artikel 283
Artikel 286	Artikel 284
Artikel 287	Artikel 287.1
Artikel 288	Artikel 287.2–287.5